

HANGAR. Memòria d'activitats 2024

4	I. CRÈDITS, EQUIP I GOVERNANÇA
7	II. INTRODUCCIÓ
10	III. INTENCIONS TRANSVERSALS
16	IV. ACTIVITATS I PROGRAMA 2022
16	1. SUPORT A LA CREACIÓ
16	1. 1. ARTISTES RESIDENTS I PROGRAMES PER AL SEU ACOMPANYAMENT
16	1.1.1. Residents estada llarga
22	1.1.2. Residents estada mitjana
23	1.1.3. Residents al Wetlab d'Hangar
23	1.1.4. Beques de producció al laboratori de construcció i d'interacció
26	1.1.5. Projectes produïts en convocatòries internes
26	1.1.6. Altres residències
27	1.1.7. Programes d'acompanyament específics per a artistes residents
51	1.2. PROJECTES RESIDENTS DESENVOLUPATS PER COL·LECTIUS
59	1.3. PROJECTES ORBITALS
69	1.4. PROGRAMES INTERNACIONALS
70	1.4.1. Vista general
72	1.4.2. Detalls per programes
86	1.4.3. Projectes internacionals/europeus
88	1.5. HANGAR VISITORS PROGRAM N°2
89	1.6. HANGAR OBERT
91	1.7. EINES I SERVEIS DE PRODUCCIÓ I DESENVOLUPAMENT DE PROJECTES
92	1.7.1. Lab de producció i construcció
93	1.7.2. Lab de Soft/Hardware i interacció
95	1.7.3. Lab Interfícies i Xarxes
97	1.7.4. Lab d'edició audiovisual
98	1.7.5. Assessories i Dijous Oberts
98	1.7.6. Selecció de Projectes 2024 (Veure "FET A HANGAR")
98	1.8. ESPAIS I TIC
98	1.8.1. Espais

101	1.8.2. Equips i material audiovisual
104	1.8.3. Infraestructures TIC residents
107	2. RECERCA I TRANSFERÈNCIA DE CONEIXEMENTS
108	2.1. INFRAMANTENIMENT
110	2.1.1. InfraManteniment 1: <i>(Re)Coding institutions</i>
113	2.1.2. InfraManteniment 2: <i>Poètiques i polítiques del emmagatzematge i l'ús circular</i>
117	2.1.3. InfraManteniment 3: <i>Infraestructures tencno-polítiques</i>
118	2.1.4. InfraManteniment 4: <i>Infraestructures administratives. "Radical Administration" amb Kate Rich: Segon Fellowship d'Hangar.</i>
120	2.2. PRACTICABLE
129	2.3. AUDIOFORMAL / POLÍTIQUES DE L'ESCOLTA
130	2.3.1. Rarefacció Quarta Edició
132	2.3.2. Beca/residència <i>To be made an instrument</i>
136	2.4. ART, CIÈNCIA, TECNOLOGIA I SOCIETAT
136	2.4.1. Projecte Europeu
136	2.4.2. Grapa. Projecte Pilot en el marc de RED ACTS
139	2.4.3. 9a Edició Beca de recerca artística Fundació Banc Sabadell - Hangar
145	2.4.4. Beques Crea
145	2.4.5. .Able Journal
146	2.4.6. Recerca amb/per artistes residents
146	2.4.7. Sessions sobre recerca artística en sí mateixa
147	3. ESCOLA, BARRI I DIVERSITAT
147	3.1. Recerca en entorns escolars: Espais C
148	4. HANGAR FORMA PART DE
148	3.1. Xarxes de recerca i transferència de coneixement
156	3.2. Xarxes de context
157	5. COL·LECCIÓ
157	6. MANTENIMENT
161	7. COMUNICACIÓ

I. CRÈDITS, EQUIP I GOVERNANÇA

Hangar és una iniciativa de la Fundació Privada AAVC

Hangar compta amb el suport estructural de:
Generalitat de Catalunya
Ajuntament de Barcelona

i la col·laboració de:
Fundació Banc de Sabadell

GRAPA. Programa Pilot de la Red ACTS en col·laboració amb el CCCB rep finançament de:
Fundación Daniel y Nina Carasso

La Col·lecció de textos d'Hangar rep finançament de:
Ayudas para la acción y la promoción cultural del Ministeri de Cultura

Els intercanvis de mobilitat 2024 han rebut finançament de:
A/CE Acción Cultural Española, CEAAC (Estrasburg), Pro Helvetia, Oficina Econòmica i Cultural de Taipei i el Ministeri de Cultura de Taiwan, Jiser, Servicio Cultural de la Embajada de Francia / Instituto Francés de España, Institut Ramon Llull i Delegació del Govern de Catalunya a Europa Central i CCCB

Hangar forma part de:
Red Acts
Hac Te
Xarxaprod
Xarxa de Fàbriques de Creació de Barcelona
.able
Campus de les Arts
CAiRE

Matronat de la Fundació Privada AAVC fins al 15 d'octubre:
Presidència: Quim Pujol
Vicepresidenta 1a: Pilar Bonet Julve
Vicepresident 2n: Jordi Ferreiro Ouro
Vocals: Carlos Almela, Hiuwai Chu, Dora García, Olga Subirós, Daniel Steegmman
Amb veu i sense vot: Representant de l'Institut de Cultura de Barcelona
Secretari: Xavier Sánchez Ruiz

Matronat de la Fundació Privada AAVC des del 15 d'octubre:

Presidència: Quim Pujol

Vicepresident 1a: Daniel Steegmman

Vicepresidenta 2a: Olga Subiròs

Vocals: Carlos Almela, Núria Güell, Lucía Egaña, Eva Fabregas i Susana Arias.

Amb veu i sense vot: Representant de l'Institut de Cultura de Barcelona

Secretari: Xavier Sánchez Ruiz

Amics de la Fundació Privada AAVC:

Sergi Aguilar, Frederic Amat, Eduard Arranz-Bravo, Marta Cárdenas, Miquel

Condé, Florentino Díaz, Dis Berlín, José Luis Fajardo, Jorge Galindo, Teresa

Gancedo, Juan Genovés, Montserrat Gómez-Osuna, Luis Gordillo, Alfredo Jaar,

Sohad Lacgiri, Carles León, Robert Llimós, Daniel Machado, Feli Moreno, Antoni

Muntadas, Jorge Oteiza, Perico Pastor, Jaume Plensa, Manolo Quejido, Albert

Ràfols Casamada, Rafael R. Rivera, Sergio Sanz, Schlunke, Soledad Sevilla,

Susana Solano, Antoni Tàpies, Francesc Torres, Salvador Victoria i Evru.

Jurat estable d'Hangar:

Magui Dávila, Sabel Gavaldon i Anna Manubens (Direcció Hangar)

Equip:

Direcció 2022-2025: Anna Manubens

Laila Agzaou – Administració

Ariadna Guiteras – Residències i activitats

Miguel Ángel de Heras – Laboratori Soft/Hardware i interacció

Luciana Della Villa – Comunicació

Esther Doblas – Producció i suport a la gerència

Joan Febrer (Pense) – Laboratori de producció i taller de construcció

Antonio Gagliano – Recerca i transferència de coneixement

Carolina Jiménez – Recerca i transferència de coneixement

Marc Ribera – Equips audiovisuals i tècnic de so

Veronica Valentini – Residències i xarxes internacionals

Ibai Jaimez – Manteniment i suport al taller de construcció

Col·laboradorxs:

Jorge Vitoria – Laboratori d'interfícies i xarxes i Desenvolupament web (fins a juny de 2024)

Matteo Zappa – Laboratori d'interfícies i xarxes i Sistemes informàtics

Auditoria:

Fornés Salas & Asociados SL

Assessoria comptable:

Qüestió de comptes SL

Assessoria jurídica:

St Legal Defense & Compliance

Assessoria laboral:
Guillén Bécares SL

Riscos Laborals:
Preving Contigo (fins a l'octubre de 2024)
RiskXXI (des de l'octubre de 2024)

HANGAR, CENTRE DE PRODUCCIÓ I RECERCA ARTÍSTICA

Fundat al 1997, Hangar és un projecte de governança artística, que té per objectiu mantenir (això vol dir generar, actualitzar, revisar, reparar i sostenir) les condicions necessàries per facilitar la producció i la recerca artístiques, entenent-les com a pràctiques i formes d'especulació crítica que tenen capacitat de resposta davant dels debats i urgències contemporànies.

Hangar recolza lxs creadorxs en totes les fases del procés de producció. Proporcionem recursos i contextos per al desenvolupament tècnic, logístic i material, però també elaborem programes per a l'acompanyament conceptual i la difusió de les pràctiques artístiques dissenyant contextos de presentació i transferència de coneixement específicament pensats per als llenguatges artístics i les missions del centre.

Hangar entén l'art com a pràctica productora de coneixement i defensa la recerca artística com una modalitat de recerca de ple dret, dotada d'una metodologia específica de descobriment i de producció de sabers. Després de més de vint anys dedicat a obrir camp per a la recerca artística, Hangar és actualment un centre prescriptiu en aquest àmbit, tant a escala local com internacional.

Hangar estableix tota mena d'aliances i participa en diverses xarxes per tal de fer possible, amb totes les conseqüències, la interacció de l'art contemporani amb altres àmbits de producció cultural; amb la recerca tecnocientífica, i amb els estudis culturals com interseccions des de les quals observar qüestions com ara la transició ecològica, la governança tàcita de les infraestructures, els privilegis de gènere, classe o raça, i les disfuncions neoliberals.

Hangar opera en base a una estructura institucional única. És una fundació privada creada per una associació d'artistes que té una orientació pública i comunitària.

HANGAR COM A ENTORN CANVIANT

Hangar és un entorn, en el sentit en què un entorn inclou tots els factors que actuen sobre un organisme o comunitat, determinant les seves condicions de vida, i condicions per sobreviure. Hangar funciona en clau permacultural de tal manera que la varietat d'elements i agents que hi conviuen es nodreixen mútuament, i en conjunt configuren un entorn per fer possible el desenvolupament de la pràctica i pensament artístics.

Hangar és un entorn de *backstage*. Més que la presentació de resultats ens (pre)ocupa generar les condicions per propiciar el desenvolupament artístic. És per això que els nostres programes públics indaguen constantment de quina manera es poden compartir processos i metodologies a més dels resultats i molt abans dels resultats. Dit això, entenem que la publicació i la trobada amb els públics són interfícies que també sol·liciten una imaginació institucional capaç d'anar inventant nous modes d'obertura i programació. En conseqüència, una part important del nostre programa té a veure amb generar contextos públics per a pràctiques, llenguatges o reflexions que d'altra manera no en tindrien.

Com a centre amb capacitat de resposta davant les necessitats de la creació contemporània, Hangar no pot no ser un entorn in-quiet, canviant. La seva història és la d'un centre responsiu que ha anat adaptant-se als temps tot mantenint les seves missions i compromisos bàsics.

L'entorn Hangar està conformat per:

- lxs artistes residents, projectes residents i col·lectius orbitals;
- tota una sèrie de laboratoris i serveis de producció, gestionats per Hangar o pels projectes residents;
- programes públics pensats per l'amplificació de les pràctiques artístiques que ho requereixen o per la transferència de coneixement que es genera al centre;
- xarxes locals i internacionals de recerca i de context;
- oportunitats de mobilitat;
- beques regulars;
- una sèrie de línies de recerca-acció amb diferents metodologies i duracions que serveixen per concretar certes preocupacions actuals en conseqüències pràctiques.

III. INTENCIONS TRANSVERSALS

Aquestes són algunes de les línies intencionals que vertebran la missió d'Hangar. No es tracta de compartiments estancs de programa sinó que tots aquests fils s'entrecreuen en els diferents nodes d'activitat d'Hangar.

1. GENERAR, REVISAR I SOSTENIR LES CONDICIONS PER FACILITAR LA PRODUCCIÓ ARTÍSTICA

Segons la concepció de l'art que es postula i es posa en pràctica a Hangar, la creació artística travessa un procés que comprèn des de la fase preparatòria fins a la implementació, la formalització i, si s'escau, la presentació i la comunicació dels resultats. Les diferents parts de la cadena de valor de la cultura (investigació, producció, transferència, difusió i comercialització) són treballades en tant que fortament interdependents, i es pensen com un continuïum, en el qual tota acció és transversal i tota intervenció parcial té una incidència rellevant en el conjunt del procés.

L'àmbit d'actuació d'Hangar és doncs aquest procés creatiu ampli, per al qual s'ofereixen serveis i assistència en tots els aspectes de la producció. El propòsit de l'activitat d'Hangar és oferir als projectes artístics el millor context possible per a la seva realització, d'acord amb els seus requeriments específics; posar en valor, amb el mateix nivell de rellevància, tant el procés com els resultats possibles i facilitar-ne la visibilitat i la inserció en els contextos professionals i socials més adients per al seu desenvolupament futur.

Des de 1997, Hangar treballa per facilitar l'accés de totxs lxs artistes als medis de producció, mitjançant el desenvolupament constant d'eines i serveis que millorin la qualitat en la producció dels projectes artístics.

Hangar no és exactament un centre de residències amb serveis de producció, és un espai que està atent i posa en obra estratègies per a fer possibles les condicions dins de les quals es realitzen la producció i el pensament artístic, entenent que aquestes condicions i les seves produccions són un valor cultural en si mateixes, no un valor instrumental.

2. GENERAR ENTORNS PER AL DESENVOLUPAMENT DE LA RECERCA ARTÍSTICA DEFENSANT LA SEVA SINGULARITAT

La trajectòria dels darrers vint anys ha consolidat Hangar com a centre de recerca per a artistes i investigadores sense necessitat d'un desenvolupament paral·lel dins del marc acadèmic. Això vol dir que Hangar ha participat activament i ha de sostenir la configuració de metodologies, expectatives i abordatges a la noció de “recerca artística”. La diversitat de contextos i oportunitats de recerca que posa en obra el centre fa que Hangar sigui reconegut com un espai d'innovació i prototipatge d'altres maneres d'entendre i dur a terme la recerca i la transferència de coneixement. Aquest prototipatge sovint es duu a terme en estreta col·laboració amb centres acadèmics o centres de recerca tecnocientífics. Aquesta proximitat permet trasplantar tot adaptant —o col·locar-se a distància si cal— les metodologies i paràmetres de recerca tal i com existeixen en àmbits no artístics per tal de definir i expandir els contorns i la singularitat del que entenem per recerca artística. Un tipus de recerca que es caracteritza per la transdisciplinarietat, la continua innovació metodològica i la seva capacitat de catalitzar la quantitat de factors i una combinació de sabers que cal tenir en compte per abordar els desafiaments contemporanis.

El 2024 destaca en aquest marc per una voluntat de defensar la dimensió pràctica i material de la recerca. En contra d'una manera d'entendre la pràctica o la materialització com a conseqüències de la recerca teòrica o purament conceptual, la idea aquí és defensar que hi ha formes de recerca que s'inicien i es desenvolupen en i per la pràctica, o en i per l'exploració tècnic-material. Dit d'una altra manera, la pràctica no és l'aplicació o conseqüència d'una recerca teòrica, sinó la seva condició de funcionament. Aquest és un gir epistèmic fonamental que a més obre la porta a una veritable ètica de la recerca en la mesura en que aquesta està directa i permanentment connectada amb la seva dimensió pràctica.

3. INTERVENCIÓ EN LES INFRAESTRUCTURES

La missió d'Hangar es deixa pensar en termes de manteniment i reparació. El seu objectiu ha estat sempre ser capaç de sostenir contextos en els quals fer viable la creació i el pensament artístics. En la mesura que les necessitats del context són canviants, és possible interpretar la tasca d'Hangar com la d'un espai dedicat a la ideació, el manteniment, l'actualització i la reparació d'infraestructures per al treball artístic.

A diferència d'altres equipaments artístics, la tasca principal d'Hangar no està dedicada a la presentació de resultats, l'exposició o la patrimonialització, sinó a la prospecció de metodologies, a la ideació de condicions que facilitin i facin

sostenible els processos de creació. Hangar és el *backstage* de la creació i la recerca artística. Per tant, parar atenció a l'escala infraestructural no és una cosa que el centre es proposi fer a més a més, sinó que és d'alguna manera el cor del que fa Hangar: millorar les condicions per a la creació artística en particular, però aspirant a produir modificacions en les condicions de vida en general.

El 2022, s'inicia una línia de recerca anomenada InfraManteniment que s'arrela en aquesta tasca de fons d'Hangar per a (re)pensar el manteniment d'infraestructures com a forma d'acció política.

La hipòtesi que motoritza aquest eix és que els discursos que emanen del camp artístic tenen el potencial disruptiu i crític neutralitzat perquè existeixen en infraestructures que operen segons l'ordre que aquests mateixos discursos intenten revertir. O dit altrament, no solen coincidir els discursos amb les metodologies i infraestructures amb que es produeixen aquests discursos. Davant d'això InfraManteniment desplaça l'atenció dels enunciat a les condicions d'enunciació; dels discursos a les pràctiques i els sistemes amb què es produeixen.

4. TRANSFEMINISMES

Hangar opera des d'un compromís i sensibilitat transfeministes transversals parant atenció a les desigualtats de gènere en totes les capes de la institució. Hangar és un centre compromès amb les conseqüències infraestructurals de les posicions discursives i, per tant, no només organitza programes que aborden els transfeminismes i la perspectiva de gènere sinó que practica modes de funcionament que materialitzin aquestes qüestions en condicions de treball i de vida. Vetllem per la paritat a l'equip, facilitem la conciliació i les cures, i allarguem les baixes de maternitat.

En paral·lel, hi ha blocs sencers de programació o laboratoris d'Hangar profundament impregnats d'una mirada transfeminista. És el cas d'InfraManteniment una línia en la qual per pensar el manteniment ens apropem de qüestions relacionades amb el treball domèstic, administratiu o de cures.

Un altre exemple és el Wetlab, laboratori i espai de pensament d'Hangar dedicat a la relació art-ciència des d'una perspectiva transhackfeminista i de revisió crítica a la institució Ciència.

Finalment, en l'àmbit de continguts de programació, Hangar programa regularment activitats compromeses amb els transfeminismes i les dissidències de gènere. (Veure programa a continuació).

5. ACCESSIBILITAT I SOSTENIBILITAT

Tant en l'àmbit d'accessibilitat com de sostenibilitat, Hangar fa un abordatge a diverses capes.

A escala d'accessibilitat arquitectònica tenim pendent la reforma d'un terç dels nostres espais i en aquestes zones —a diferència de la resta— no podem oferir solucions fins que no acabin les obres que començaran durant 2025 i que s'allargaran fins a 2028. Aquesta intervenció afectarà l'accessibilitat dels espais, i a escala de comunicació i tecnologia. Defensem que els softwares privats generen una bretxa en l'accés a contingut i oportunitats i defensem el codi lliure com a instrument emancipador. Durant 2023- 2025 desenvoluparem programari lliure per la traducció simultània o la transcripció això com un paquet de comptabilitat, gestió de projectes i lloguer d'espais. Durant 2025 es posarà en funcionament la part de comptabilitat per tal d'adaptar-nos al canvi de legislació comptable amb la nova eina de programari lliure.

Pel que fa a la sostenibilitat, la tenim present en modes de funcionament generals com el fet d'afavorir les duracions llargues; procurar que cada invitació que suposi un desplaçament tingui el màxim de conseqüències possibles i ramificacions a la ciutat i en la mesura del possible els desplaçaments es fan en tren.

En l'àmbit estructural Hangar participa en el desenvolupament de prototips per avaluar impactes de sostenibilitat, com per exemple el pilot iniciat per XarxaProd i Cacis forn de Calç encara en procés. I també defensem que hi ha una sostenibilitat tecnològica i que existeixen xarxes de proximitat a la tecnologia.

6. ART, CIÈNCIA, TECNOLOGIA I SOCIETAT

Avui dia és impossible l'anàlisi d'una circumstància política, social o cultural sense tenir en compte les tecnociències. Això que ara és indestruïble, ha estat sempre un focus prioritari d'Hangar. Un dels eixos que ha definit històricament la singularitat d'Hangar, i que l'ha dotat d'un focus d'estudi, anàlisi i pràctica genuï, on ha acumulat molt de coneixement i valor referencial és la intersecció entre art, ciència, tecnologia i societat. L'ecosistema d'aprenentatges que les comunitats d'Hangar han anat connectant col·lectivament al llarg de tots aquests anys ha adquirit avui cert reconeixement i, en algun sentit, certa dimensió prescriptiva.

Els programes d'Hangar en les interseccions entre les arts, la ciència i la tecnologia tenen com a objectiu propiciar la col·lisió radical de les metodologies artístiques i tecnocientífiques. Per a això, Hangar genera marcs d'acompanyament i cura de recerques vehiculades per artistes,

tecnòlegs, acadèmics, laboratoris i col·lectius de ciència ciutadana, entenent que la composició d'aquests sabers és sempre deutora de xarxes anteriors de complicitat. Prenem com a punt de partida un principi simètric, en aparença simple, segons el qual l'experimentació compartida, la promiscuïtat metodològica i el salt de domini de les eines permeten il·luminar zones a penes explorades i consolidar aprenentatges igual de valuosos per a totes les parts implicades.

7. CODI LLIURE I INFRAESTRUCTURES FEDERADES

Tot i que d'alguna manera aquest aspecte s'engloba en l'anterior, mereix una menció específica ja que les bases del codi lliure i les estructures federades constitueixen una línia fonamental no només d'estudi sinó també de funcionament i metodologia institucional d'Hangar.

Hangar defensa un posicionament tecnològic —teòric i pràctic— fonamentat en els preceptes del codi lliure i les infraestructures federades com a formes de reaccionar i contrarestar l'impacte ambiental, l'exclusivitat i els *lobbies* tecnològics que no només ordenen les nostres dades sinó les nostres formes de treball i de vida.

El software i el hardware no són neutres ni immaterials. I conseqüentment, el programari lliure tampoc no és gratuït! Aquesta confusió es produeix a conseqüència de la polisèmia del terme *free* en anglès (*free software*).

Des de Hangar plantegem una comprensió ampliada del treball del codi i de programació, per assajar traduccions a altres sistemes de funcionament i coneixement, conduint a preguntes centrals per a Hangar com poden ser: què és una recerca en codi lliure? O és possible pensar una institució com un software?

També ens interessa particularment parar atenció a infraestructures que se sostenen per la cura col·lectiva i per la suma de les seves parts. Des d'aquestes perspectives, es procura estudiar i assajar formes de coneixement i de comunicació en xarxa (i no només, per bé que també, a LA xarxa). Estudiem i divulguem, a més, l'ús de sistemes FLOSS, Peer To Peer i oberts, en contraposició a aquells utilitzats per les empreses Big Tech i per les estratègies Smart Cities, els interessos dels quals s'allunyen d'un espai digital efectivament públic.

8. PRÀCTIQUES SONORES I POLÍTQUES DE L'ESCOLTA

Sobre la base d'una llarga vinculació d'Hangar amb la creació i reflexió entorn del so, amb antecedents com Hangar Sonor i Àudio Formal, aquest fil engloba tant la recerca sobre els mitjans tecnològics de captació, producció i reproducció del so com la interrelació de l'art contemporani amb la música, en terrenys de definició necessàriament difusa, com la música experimental, l'art sonor, l'art radiofònic, la performance o la instal·lació sonora.

En paral·lel, i partint de la metàfora sonora aquest eix es connecta també amb el que es comença a anomenar “política de l'escolta”, una manera de referir-se a una posició social i política que dona prioritat a l'escolta per sobre de la parla i l'enunciació o com a mínim en la qual l'escolta és una condició primordial per a fer possible l'enunciació justa. L'escolta és condició de resposta, condició de diàleg i condició per a l'aprenentatge i l'acció.

9. CAPACITAT DE RESPOSTA

Hangar entén que les pràctiques i el pensament artístics estan dotats de respons-h-abilitat. L'“h” intercalada amb la qual es tradueix el terme “response-ability” de Donna Haraway, ens serveix per emfatitzar el fet que l'art és una zona de coneixement en la que es digereixen i es generen estratègies de resposta als esdeveniments, sistemes i qüestions que organitzen l'experiència de vida contemporània. Hangar fa reverberar a través de la pràctica artística maneres d'analitzar i de reaccionar a qüestions com els transfeminismes, la sostenibilitat, l'accessibilitat, els privilegis de raça, gènere i classe, els totalitarismes econòmics i tecnològics, així com els desafiaments als quals s'enfronten les infraestructures institucionals que tracten d'acollir i sostenir aquestes qüestions. En aquest sentit, i en el seu abast ampli, Hangar pretén fer de la creació i recerca artístiques i les seves institucions agents capaços d'inspirar modificacions en les coordenades de vida actuals.

IV. ACTIVITATS I PROGRAMA 2024

16

1. SUPORT A LA CREACIÓ

Taller de Stella Rahola Matutes
durant Hangar Obert

1. 1. ARTISTES RESIDENTS I PROGRAMES PER AL SEU ACOMPANYAMENT

Hangar disposa de 18 tallers per a artistes residents en totes les modalitats (estada llarga, mitjana, comissariat, intercanvis internacionals o beques de recerca). S'atorguen per convocatòria oberta, a excepció d'un taller que, des de finals de 2022, es va alliberar per a funcionar com un recurs públic per a qualsevol artista de la ciutat o que vingui a realitzar un projecte a la ciutat, de manera que pugui llogar un taller de forma puntual (fins a 2 mesos).

1.1.1. RESIDENTS ESTADA LLARGA (2 ANYS)

El grup de residents d'estada llarga el conformen 17 artistes, una va sortir al mes d'abril i 5 d'ells al maig 2024. Una va allargar la seva estada fins a octubre de 2024 per baixa de maternitat i 7 van entrar el maig del 2024.

Fins a l'abril de 2024

— **Ona Bros** parteix de l'atenció política a les imatges com a catalitzadors de complexos semiòtic-tècnic-materials. La seva pràctica és situada i “encuerpada”, investiga sempre a partir del que és experimentat i des de la seva relacionalitat, en un habitar queer i una sensibilitat transfeminista. Treballa amb fotografia, vídeo, escriptura i les arts en viu, materials que posa en relació amb camps epistèmics distants a la cerca d'unes narratives que esberlin (potser/breument) els presents. Actualment, està investigant els discursos entorn de la genètica en el context dels biomercats globals en el camp de la reproducció assistida. Ha exposat el seu treball a Nogueras Blanchard, La Casa Encendida, ACVic entre altres. Ha impartit conferències i tallers en els contextos de: Dutch Art Institute, DONE Programa de Reflexió i Creació visual comissariat, Trobada de l'Hemispheric Institute of Performance and Politics a Lima, Art Photo BCN, Hangar o Hamaca.

Fins al maig de 2024

— **Marta Velasco Velasco**. El seu treball contempla què passa a escala afectiva en l'encontre entre materials i identitats, entre cossos i llocs. Explora altres maneres de comptar la relació amb el que és material i els sabers únics, moltes vegades invisibles, que sorgeixen d'aquesta relació. Marta Velasco Velasco és llicenciada en Tèxtils Print (BA Honours) per Central Saint Martins Londres i Màster en Tèxtils (MA) pel Royal College of Art Londres. Ha presentat el seu treball en forma d'instal·lació, projecció i exposició a: Festival Deep Trash Escoria by CUNTemporary (Londres), Arebyte Gallery (Londres); Watermans Arts Centre (Londres), The Invisible Dog Art Center (NYC), Hockney Gallery (Londres), Gallery House (NYC), Sonar+D (Barcelona), entre d'altres.

— **txe roimeser**, des d'una pràctica transfeminista i vivint amb/en el fracàs, activa investigacions que parteixen de la somateca. Des de la quotidianitat assenyalava mecanismes de construcció d'identitats i utilitza les esquerdes i els marges per generar errors que evidencien poders i ficcions. Procurant treballar de manera situada, aplica l'apropiació i la mutació dels codis apresos, obrint, així, espais possibles per a altres maneres de ____, amb la intenció que el que es hackeja pugui ser utilitzat per a les lluites que l'interpel·len, es pugui compartir i ser pres per altres. txe va cursar el MUECA (màster universitari en estudis culturals i arts visuals amb perspectives feministes i cuir/queer), forma part del grup de treball de RWM, ha fet coses amb Anna Irina Russell —entre elles la “Susi”, exposada a Feminismes (CCCB)—, col·labora amb el col·lectiu resident del Wetlab (Gaia Leandra + Ce Quimera) en la realització dels fanzins que s'hi couen.

— **María García Ruiz** és artista i investigadora. La seva pràctica s'interroga pels processos mitjançant els quals es generen tant les disposicions espacials com els imaginaris associats. A partir d'aquí desenvolupa principalment

dues línies de recerca: una sobre el paisatge —la relació entre la mirada, la configuració de l'espai, els fluxos de la vida i la tecnologia— i una altra sobre les arquitectures dels cossos en moviment. Els seus treballs s'han mostrat en espais com la Secesió de Viena, la Kunstverein a Stuttgart, el Museu de Reus, el Pati Centre d'Art a Amposta, el MUSAC de Lleó, Fabra i Coats a Barcelona i el TEA de Tenerife, entre d'altres.

— **Paula García-Masedo.** Amb una aproximació instal·lativa a l'escultura, el seu treball s'interessa per la capacitat que tenen objectes, éssers i territoris per conformar maneres de viure. La seva pràctica parteix de la cerca de materials existents que s'incorporen a l'obra a partir de la seva condició situada, mitjançant operacions de retallada, descomposició, agregat o combinació, formes d'escriptura per posar atenció a les cadenes tecnològiques, genealògiques, afectives i de vida. El seu treball ha estat presentat a La Casa Encendida (Madrid), CentroCentro (Madrid), CA2M (Madrid), Batalla (Santa Creu de Tenerife), Bapore Atelier (Balmaseda, Biscaia), Blueproject Foundation (Barcelona), Fabra i Coats (Barcelona), el Centre Cívic Sant Andreu (Barcelona), entre d'altres.

— **Violeta Mayoral** és artista resident a Barcelona. Parteix de la fotografia com un espai d'autonomia, per entrar i sortir de la imatge, des del que és performatiu, sonor o escultòric com a metàfora de la mirada. Utilitza l'esdeveniment i l'escolta com a metodologia i s'interessa per comprendre els règims del sentit a partir del paradigma de la visió i l'experiència acústica. Ha mostrat el seu treball a la Fundació Joan Miró (Barcelona), al Museu Reina Sofia (Madrid), al Centre de Creació Contemporània d'Andalusia (Còrdova), a Halfhouse (Barcelona), a La Capella (Barcelona), al Centre d'Art Tecla Sala (L'Hospitalet de Llobregat), la Sala de Arte Joven de Madrid, al festival Art Nou Bcn, a la galeria etHall, entre d'altres.

— **Valentina Alvarado Matos i Carlos Vásquez Méndez.** Com a col·lectiu, Valentina i Carlos investiguen la imatge al voltant del dispositiu de pel·lícula. Recentment, han participat en la projecció de programes a la galeria Microscope i l'Anthology Film Archives. La primavera de 2023 va estrenar l'actuació FFF al Museu d'Imatge en Moviment de Nova York i ha estat seleccionada per a Barcelona Producció. Paracronismos, el seu primer projecte desenvolupat a La Escocesa, es va presentar al CCCB, Zumzeig, Mostra Cinema Periférico S(8), Premi Miquel Casablanca, Filmoteca de Catalunya i L'Estruch.

Fins al setembre de 2024

— **Luz Broto** treballa amb l'espai, amb el que hi ha aquí, atenent a l'arquitectura del lloc, el seu entorn urbanístic o posició dins d'un territori, a la seva infraestructura o estructura organitzativa, a les seves normatives, usos i protocols, i proposa mínimes operacions que ho canvien tot. Ha realitzat projectes d'intervenció de lloc específic en col·laboració amb diferents

institucions i a diversos contextos durant quinze anys, com Asimilar la temperatura exterior (Secession, Viena, 2011), Augmentar el cabal d'un riu (Centre d'Art la Panera, Lleida, 2014), Obrir un forat permanent (MACBA, Barcelona, 2015), Derogar les normes d'ús relatives al silenci (Koldo Mitxelena Kulturunea, Donosti-San Sebastián, 2016), Tensar una línia entre dos interiors paral·lels (FLORA, Bogotá, 2018) o Prolongar els pilars (ethall, L'Hospitalet, 2021).

Des del maig de 2023 fins al maig de 2025

— **Milena Rossignoli.** La seva pràctica es basa en l'exercici sobre el comportament dels materials i la seva relació sensorial, tot explorant la dinàmica de la suavitat, la rigidesa, la tensió, la suspensió i la curvatura. Treballa sobre l'espai com a lloc de superposició i pas continu entre la bidimensionalitat i la tridimensionalitat. Nòmada per biografia, les mesures del món apareixen en la seva investigació com a relatives i subjectes a perpètua mutació. Va estudiar al departament de Disseny i Investigació d'Arts Visuals de l'Acadèmia de Belles Arts de Bolonya (2012-2016), al departament de Pintura de la Weisensse Kunstshule de Berlín (2015) i al departament d'Escultura de l'Escola Massana d'Art i Disseny de Barcelona (2014).

— **Sofia Montenegro** desenvolupa el seu treball entre el so, la imatge, el text, la mediació i les escèniques. Va estudiar Belles Arts i Estudis Culturals entre Utrecht i Madrid, i un MA a Art Praxis al Dutch Art Institute. La seva pràctica artística incorpora diverses metodologies que vinculen el que és visual amb el que és sonor i l'acció en un espai, buscant formes de produir imatges en el pensament. Els seus treballs sovint prenen forma d'instal·lació, recorreguts sonors, sessions d'escolta, trobades col·lectives o performance. Ha mostrat el seu treball en exposicions, accions i performances a Can Felipa Arts Visuals (Barcelona), Bulegoa (Bilbao), MNCARS, LCE, El Noi (Madrid), Kunstraum Bethanien (Berlin), Hangar (Barcelona), Hablar en Arte (Madrid), La Escocesa (Barcelona), Bosque R.E.A.L., Getxoarte (Bilbao), Ekkisens Art Space (Reykjavík), entre d'altres.

— **Stella Rahola Matutes** va estudiar arquitectura a l'ETSAB (UPC) de Barcelona i és màster en projectes també per l'ETSAB (2011) i belles arts (MFA) per la Goldsmiths University de Londres (2019). L'arquitectura li proporciona interès per l'espai, la construcció i la capacitat material per transformar-se. La seva pràctica aborda la creació de llocs i encontres situacionals espacials, mitjançant peces instal·latives i escultòriques que rescaten artesanies i tècniques en desús. Ha exposat nacionalment i internacionalment, entre les seves darreres exposicions: intercanvis, Dilalica (Barcelona 2023), Apunts per un incendi dels ulls, MACBA (Barcelona 2021), Beautiful Failures at the Mies van der Rohe Pavilion (Barcelona, 2021), Teoria de la Alegría at MACE (Ibiza, 2020), LA Contemporary Art Fair with the London gallery Union Pacific (Los Angeles, 2019), Politics of Translation at The Stone Gallery (London 2019), Deptford X (London, 2018).

Des del maig de 2024 fins al maig de 2026 (7 residències)

— **Ali Arévalo** és artista, investigadore i docent. Va obtenir el títol en Belles Arts per la Universitat Complutense de Madrid i l'ABK Stuttgart, a més d'obtenir un Màster en Història de l'Art Contemporani pel Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía i la UCM. Actualment, està realitzant una tesi doctoral a la Universitat de Barcelona sobre Xenosonoritats i col·labora amb el grup de recerca TEIDE, Temporalitats d'Emergència, interessat en l'anàlisi interdisciplinària de la idea del temps davant d'un món ferit.

— **Oriol Arnedo Casas** és artista, graduat en Disseny per l'Escola Superior de Disseny (ESDi) i Master of Arts (MA) en Material Futures per la Central Saint Martins-UAL. Anteriorment, ha mostrat el seu treball a l'Aram Gallery (Londres), Centre d'Art Tecla Sala (L'Hospitalet), Catherine Murphy Gallery (Minneapolis, EUA), Dutch Design Week i Design Museum (Londres). Ha participat en la residència artística Understanding in Residence organitzada per Understanding Design i ha escrit per al CCCB Lab. És membre del col·lectiu United Matters, ha format part de la comunitat creativa Kocido nascuda al sud-est de Londres i des de 2022 és impulsor del laboratori creatiu Thistopics.

— **Jose Begega** és una artista asturiana llicenciada en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València, Màster en Producció Artística i Investigació per la Universitat de Barcelona. Recentment, ha tingut una mostra individual a la Fundació Joan Brossa com a artista Post-Brossa (Barcelona), una altra a Kocka Gallery amb QueerANarchive (Split, Croàcia), ha participat com a artista en l'exposició col·lectiva "Narcotranshumanisme" comissariada per Nuria Gómez Gabriel i Eloy Fernández Porta al Bòlit de Girona i a l'activitat d'"Escucha Postraumática" comissariada per Pan-Pan Kolektiva del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Madrid); com a escriptore en la publicació de l'exposició "Las Malas" a la Casa Encendida (Madrid) i a la publicació Verónica de La Capella (Barcelona) dins dels projectes comissariats per Núria Gómez Gabriel així com en la publicació "Ponerse en el Lugar del Otro" de Luz Broto al Museu de Granollers.

— **Ari Cardozo** és una artista i apassionada de la música establerta a Barcelona. Els seus projectes recents de performance inclouen ¿Qué hace una chica como tú en un sitio como este? (La Capella, Barcelona, 2023), Demasiado ímpetu (ArtNou, L'Hospitalet de Llobregat, 2022); així com col·laboracions en el marc de les exposicions Vermell Passió d'Irantzu Yaldebere (Halfhouse, Barcelona, 2022) i Declutter de Javier R. Pérez-Curiel (La Taller, Bilbao, 2022).

— **Søren Evinson** va estudiar a l'Institut del Teatre de Barcelona i va completar el seu Màster en Performance Studies a la University of London. Va viure durant sis anys a Londres, desenvolupant la seva pràctica de performance principalment en col·laboració amb artistes com Oreet Ashery

i Karen Christopher. Just Desire es va estrenar el febrer de 2021 al Salmon Festival de Barcelona i s'ha mostrat a l'Espace Pasolini dins el Cabaret des Curiosités Festival de Le Phénix Valenciennes, la Quinzena de Dansa Metropolitana de Barcelona i l'Antic Teatre Barcelona. Just Desire és una coproducció de l'Antic Teatre, Le Phénix Valenciennes i la Quinzena de Dansa Metropolitana.

— **Beatriz Olabarrieta** viu i treballa entre Berlín i Barcelona. És llicenciada en Filosofia per la Universitat de Deusto, en Escultura per la Wimbledon School of Art de Londres, i té un Màster en Escultura pel Royal College of Art de Londres. Entre les seves exposicions individuals destaquen: I like to watch, EtHall, Espanya, 2024; Lagom (de lloc), Okela, Bilbao, 2022; Medium, CentroCentro, Madrid, 2020; Faces, Espai 13, Fundació Joan Miró, Barcelona, 2020; Stay Twice, Bielefeld Kunstverein, Bielefeld, 2019; Ask the Dust, Museu d'Art Contemporani de Santa Bàrbara, Califòrnia, 2019; The only way out is in, The Sunday Painter, Londres, 2017; Book! Don't tell me what to do, Parallel Oaxaca, Ciutat de Mèxic, 2017; Cosmic Clap, MOT International, Londres, 2015. Properament: Very, REPERTOIRE, Berlín; A corner in wheat, Dilalica, BGW, Barcelona.

Cuina / tallers

— **Huaqian Zhang** és una artista transdisciplinària: no sap si està dibuixant patrons per a un vestit o plànols per a un edifici, teixint una bufanda o cablejant una placa de circuits, escrivint assaigs o filmant diaris. A vegades no distingeix entre la vida i els somnis. Intenta establir vincles entre art i disseny. L'art com a mitjà per enfrontar-se al món —un processador alimentat amb l'anàlisi crítica com a input, obtenint un output disruptiu—, i el disseny com a translació d'aquests resultats a productes tecnificats i sistematitzats.

1.1.2. RESIDENTS ESTADA MITJANA (6 MESOS)

3 artistes el 2024

De gener de 2024 a juny de 2024

— **Gelen Jeleton** realitza la seva pràctica artística al costat de Jesús Arpal Moya a l'Equipo Jeleton des de 1999. Du a terme projectes de dibuix com *Historia Política de las Flores* sobre el simbolisme de les flors com a llenguatge de resistència. Va estudiar Belles Arts a la Universitat de Castella-La Manxa a Cuenca, es va postgraduar a la Universitat de Barcelona al Departament de Dibuix amb un estudi sobre alquímia i simbolisme renaixentista. El 2016 es va doctorar per la Universitat de Múrcia a la Facultat de Belles Arts, amb la tesi doctoral: *Una Archiva del DIY (Do It Yourself): una fanzinoteca feminista-queer*.

— **Estanis Comella** ha mostrat i performat la seva obra a llocs com La Capella (Barcelona), Azala (Lasiera), Bulegoa z/b (Bilbao), CentroCentro Cibeles (Madrid), Centre d'Art La Panera (Lleida), Carreras Múgica (Bilbao), Azkuna Zentroa (Bilbao), Tabakalera (Donostia). Els elements que constitueixen la seva pràctica tenen un component mal·leable, i busquen materialitats lleugeres que s'adaptin a un contacte constant amb el treball.

— **Anna Moreno** és artista visual i treballa entre Barcelona i la Haia. Ha estat resident a Jan Van Eyck Academie de Maastricht (Països Baixos), SASG (Seül), HIAP (Hèlsinki), Salzamt (Linz, AT) i Cittadellarte – Fondazione Pistoletto (Biella, IT). El seu treball s'ha exposat internacionalment a MOCAB (Belgrad), SAS Geumcheon (Seül), la Fundació Joan Miró (Barcelona) i 1646 (La Haia), per nomenar-ne alguns. Ha donat conferències al MOMA de San Francisco, la Universitat de Barcelona i la Universitat d'Arts Aplicades de Viena, entre d'altres.

Activitats 2024

Alto el foc: programa de solidaritat amb Palestina (3 sessions)

Dates: 26 de gener / 11 de març de 2024 / 4 de juny de 2024

Assistents: 100 pax

Lxs artistes residents juntament amb l'equip d'Hangar van programar una sèrie de projeccions per sostenir un espai d'atenció, denúncia i acció davant del genocidi que l'estat d'Israel duu a terme a Gaza i el seu setge a la població palestina a Cisjordània. Els fons recaptats es van donar a la UNRWA.

A la primera sessió del 2024 es va projectar *R21 aka Restoring Solidarity* de Mohanad Yaqubi, seguida d'un col·loqui amb Yazan Khalili i Mohanad Yaqubi i *We Began by Measuring Distance* de Basma Alsharif, *Electrical Gaza* de Rosalind Nashashibi i *Les Femmes Palestiniennes* de Jocelyne Saab. Per a la segona sessió es va fer un sorteig de 3 paneres en les quals hi han col·laborat artistes residents, staff i persones properes a Hangar. La tercera sessió es va fer el taller *Destrucció* amb Adania Shibli i Shareef Sarhan.

1.1.3. RESIDENTS AL WETLAB D'HANGAR

El 2024 s'ha obert la convocatòria per donar pas a nous residents del Wetlab, aprofitant per reorganitzar el funcionament general del laboratori amb una taula central de treball compartida i tres taules de treball individuals: dues per a lxs artistes i científicxs residents, i una altra reservada per a possibles estades d'investigació, intercanvis institucionals o programes puntuals de treball.

Feli Cabrera López i **Lara Campos** han estat seleccionades per a les residències al Wetlab d'Hangar 2025/2026.

1.1.4. BEQUES DE PRODUCCIÓ AL LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ I AL LABORARTORI D'INTERACCIÓ

Les beques de producció es van recuperar l'any 2023 després de diversos anys sense poder-ne publicar cap. Amb aquestes beques, el centre posa a l'abast de les persones becades el pressupost, l'espai i les condicions tècniques adequades per a la producció d'una obra i i per contribuir a la seva difusió.

Enguany s'han atorgat tres beques: dues de producció al laboratori de construcció i una d'investigació al laboratori d'interacció, emmarcada en el programa de Beques Barcelona Crea de l'Ajuntament de Barcelona a les Fàbriques de Creació.

BECA DE PRODUCCIÓ AL LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

S'han convocat dues beques dotades amb un pressupost de 7.000 € cadascuna: una oberta a tot el context artístic i una destinada a les artistes residents. Les beques inclouen uns honoraris que estan entre el 15% i el 30% de l'import de la beca, així com una bossa d'hores d'assessorament tècnic, logístic o administratiu per part de l'equip d'Hangar. La resta de l'import s'ha de destinar a la producció de l'obra, on no es poden incloure viatges ni allotjaments. Hangar es fa càrrec també de la difusió del projecte.

S'han presentat a la convocatòria 98 projectes per a la beca oberta i 3 projectes d'artistes residents a Hangar.

El comitè de selecció, format per Eva Fàbregas (artista), Laura Benítez (artista) i l'equip d'Hangar amb un vot, ha decidit atorgar les beques als següents artistes:

— **Huaqian Zhang.** És artista resident a Hangar (Vegeu pàg. 22)

El projecte *Fun Palace* s'inspira en l'obra homònima, dissenyada el 1961 per Cedric Price i Joan Littlewood, en la qual es proposa un edifici ficcionat que fa ús de les noves tecnologies per adaptar-se a les necessitats dels seus visitants. Es tracta d'una maquinària d'aprenentatge basada en el saber-plaer, on el treball i l'oci s'uneixen en un mateix espai. La proposta tracta de fabricar una versió d'un zootrop, un dispositiu precinematogràfic que es basa en la persistència retinal per crear la il·lusió de moviment, amb què explorar la cinematografia i la cibernètica a través de la sensibilitat material.

— **Inés Cámara** és una artista multidisciplinària que explora conceptes relacionats amb l'ecologia, la identitat i la memòria. La seva obra s'articula mitjançant llenguatges com l'escultura, el vídeo i la instal·lació, i acostuma a ser fruit de processos de recerca profunds. Aquests períodes es nodreixen de detalls i materials específics per poder traçar els seus ressons en els paisatges contemporanis heretats. Alhora, genera noves i àmplies xarxes col·laboratives d'humans i no-humans. És llicenciada en Belles Arts per la Universitat Complutense de Madrid (2008-2013) i va obtenir un Master in Fine Arts el 2015 per la University of the Arts London.

La proposta d'Inés Cámara amb *Simsalabim* és un projecte interdisciplinari que explora els relats hegemònics de la conservació ecològica, l'herència cultural i les tecnologies contemporànies. A través de l'estudi de "La Mil·lenària", l'arbre més antic de la península, el projecte qüestiona com es preserva el que és natural i cultural en un context en el qual allò que és tecnològic redefineix les nocions d'autenticitat, llegat i comunitat ecològica.

El projecte incorpora un segon eix: la màgia, que aporta un marc narratiu que vincula tècniques d'il·lusió amb la manera com reinterpretem el món i amb els començaments de la imatge en moviment. Aquest enfocament interdisciplinari uneix eines de l'il·lusionisme amb l'arqueologia, la botànica i el que és social.

BECA AL LABORATORI D'INTERACCIÓ

En el marc de Barcelona Crea – Fàbriques de Creació 2024, una beca destinada a artistes, col·lectius, investigadors i desenvolupadors en l'àmbit de la tecnologia per realitzar una residència de recerca, desenvolupament o producció al Laboratori de soft/hardware i interacció.

El jurat integrat per Xose Quiroga (assessor extern), Magui Dávila (jurat estable) i Miguel Ángel de Heras (Responsable del Laboratori de soft/hardware i interacció d'Hangar) va seleccionar, d'entre les 23 sol·licituds vàlides rebudes, el projecte de Lucas Rojo com a guanyador, quedant com a finalista en cas de substitució el projecte presentat per Tati Cuoco.

— **R-010** (Lucas Rojo) és un artista experimental i investigador que explora la intersecció entre les xarxes neuronals, l'art sonor i la producció musical contemporània. Amb un enfocament visionari, R-010 investiga com la intel·ligència artificial pot complementar i millorar la creativitat humana, aprofitant tecnologies d'avantguarda per expandir els límits de l'expressió artística.

Com a part del seu projecte de recerca, R-010 ha desenvolupat un marc per entrenar xarxes neuronals utilitzant biblioteques d'àudio seleccionades que inclouen mostres vocals, patrons de bateria i enregistraments de guitarra clàssica. Aquests conjunts de dades han estat preparats meticulosament per alimentar models d'aprenentatge automàtic capaços de generar noves textures sonores i estructures compostives, connectant la tradició musical amb la creativitat computacional.

El projecte combina la intuïció i l'art de la creació humana amb el potencial generatiu de les xarxes neuronals, donant lloc a experiències auditives úniques que exploren nous paradigmes en la producció i composició musical. En integrar sense problemes materials generats per IA en el procés creatiu, R-010 demostra les possibilitats transformadores de la col·laboració entre humans i màquines en l'art sonor.

R-010 a la Sala Ricson amb la beca del Lab d'Interacció

A través del seu treball, R-010 busca expandir les possibilitats de l'art sonor i contribuir a debats més amplis sobre el potencial artístic de la intel·ligència artificial en el panorama cultural.

1.1.5. PROJECTES PRODUITS EN CONVOCATÒRIES INTERNES

Mover el viento de Sofía Montenegro per a Llum BCN

Data: 2 a 4 de febrer de 2024

Assistents: 3420 pax

L'artista en residència Sofia Montenegro va presentar a Hangar la instal·lació *Mover el viento* dins el festival Llum BCN 2024. El projecte es va seleccionar a través d'una convocatòria interna per a artistes residents del centre, a la qual es van presentar 3 projectes.

Total 1 de Violeta Mayoral per a Creació i Museus

Data: 30 de juny de 2024

Assistents: 80 pax

Hangar va col·laborar amb el Castell de Montjuïc en Creació i Museus 2024, programa impulsat per l'ICUB que s'emmarca dins del Festival Grec que uneix artistes residents de les fàbriques de creació de la ciutat amb museus i institucions culturals de Barcelona. Per a aquesta edició, l'artista d'estada llarga Violeta Mayoral va ser seleccionada per convocatòria interna per a portar a terme l'acció acústica *Total 1*, una coproducció d'Hangar i el Castell de Montjuïc.

Total 1 de Violeta Mayoral per a Creació i Museus

1.1.6. ALTRES RESIDÈNCIES

A continuació llistem només el títol dels programes que inclouen residència i les seves beneficiàries. Els detalls de cada programa apareixen a altres capítols.

— Beca de recerca artística Fundació Banc Sabadell – Hangar

Paula Pérez-Roda

(Vegeu 2.4.3. Beca de recerca artística FBS - Hangar. Pàg 138)

— **Primer Fellowship Hangar**

Infraestructures tecnopolítiques. 'LaaS (Life as a Service)'

Jara Rocha

(Vegeu 2.1.1. InfraManteniment. Pàg. 116)

— **Segon Fellowship Hangar**

Radical Administration

Kate Rich

(Vegeu 2.1.4. InfraManteniment. Pàg. 117)

— **Encura: Residència de recerca curatorial entre Madrid (Casa de Velázquez i CA2M) i Hangar, amb la col·laboració de hablarenarte (Madrid)**

Sergi Álvarez Riosalido

(Vegeu 1.4.2. Detalls per programes. Pàg. 82)

— **Beca d'intercanvi Baden-Württemberg – Barcelona**

Artistes residents a Baden-Württemberg: Paula Vilalegiu i Mariam Kvirikashvili

Artistes residents a Barcelona: Carmen Westermeier/Julia Hainz, i Vesna Hetzel

(Vegeu 1.4.2. Detalls per programes. Pàg. 79)

— **Residències Taiwan - Barcelona amb el suport de l'Oficina Econòmica i Cultural de Taipei i el Ministeri de Cultura de Taiwan:**

Yang Teng Chi

(Vegeu 1.4.2. Detalls per programes. Pàg. 79)

1.1.7. PROGRAMES D'ACOMPANYAMENT ESPECÍFICS PER A ARTISTES RESIDENTS

EQUIP DE RESSONÀNCIA

Com el seu nom indica, l'Equip de ressonància d'Hangar funciona com una caixa de ressonància per a artistes residents de tal manera que les seves pràctiques i processos respectius —tant a escala individual com en zones de convergència col·lectiva— puguin trobar rèplica, acompanyament, complementarietats en les experiències d'altres artistes.

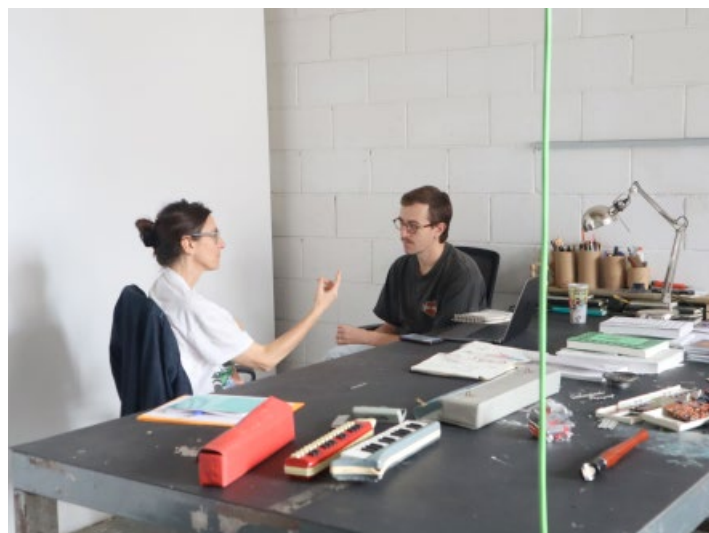
L'Equip de ressonància el componen 3 o 4 artistes, convidades a sostenir una conversa i fomentar el coneixement creuat durant un any amb les residents. Aquest grup es manté un any, de maig a maig, que és el temps durant el qual un grup de residents de llarga durada es manté estable, sense les entrades i sortides que marca el ritme de les convocatòries. L'equip de ressonància es troba amb les artistes en 3 ocasions, una per trimestre i cada ocasió és un intensiu de 3 dies.

La composició de l'Equip de ressonància es fa en diàleg amb lxs artistes residents. Les persones que conformen l'Equip de ressonància provenen de diferents contextos metodològics, disciplinars i/o geogràfics.

El nom que se li dona a aquest equip busca fugir d'hàbits, inèrcies i jerarquies adherides a termes com ara les tutories, les mentories o supervisions. Aquest equip s'imagina com a interfície: una zona de contacte entre les pràctiques de les residents d'Hangar i de les artistes convidades a entaular una relació d'un any, desgranant en paral·lel les condicions que fan possible la seva interacció i assajant conjuntament una mirada sistèmica al funcionament del centre.

Trobada amb l'Equip de ressonància

A l'edició 2022-2023 l'Equip de ressonància va estar format per Lara Almarcegui, Itziar Okariz, Andrea Soto Calderón i Oriol Vilapuig i per l'edició 2023-2024 l'Equip de ressonància va estar format per Rossella Biscotti, Alberto Peral i Idoia Zabaleta.

El 2024 hem posat en marxa un tercer cicle del programa, que ha servit per a la consolidació d'un model que ha generat un grau de satisfacció molt alt per a les dues parts, tant residents com artistes convidades. A més, els tallers que s'obren al públic sempre s'omplen, cosa que evidencia la singularitat i necessitat d'aquest tipus de programes a Barcelona i a l'estat.

L'edició 2024-2025 està formada per Jorge Satorre, Amaia Urrea i Jordi Colomer.

— **Jorge Satorre** (Ciutat de Mèxic, 1979) viu i treballa entre Bilbao i la Ciutat de Mèxic. Després d'estudiar disseny de la comunicació gràfica a la UAM Azcapotzalco a Mèxic i una formació autodidacta com a artista, l'experimentació amb les possibilitats que ofereix el dibuix narratiu en convivència amb la seva pràctica escultòrica ha estat una constant en la seva obra. Aquesta pràctica està travessada per un interès en les relacions dialèctiques entre eina i ornament, funció i forma, i el llegat sincrètic subjacent en els processos artesanals. Les referències en la seva obra oscil·len entre el seu entorn afectiu immediat i moments històrics en els diversos contextos amb els quals es relaciona.

La seva obra s'ha presentat individualment en diverses institucions, entre les quals destaquen: CRAC, Alsàcia, França; REDCAT, Los Angeles; Museu Tamayo, Ciutat de Mèxic; Galeria CarrerasMugica, Bilbao; Galeria Labor, Ciutat de Mèxic; Statements, Art Basel; Artspace, Auckland, Nova Zelanda; Le Grand Café, St-Nazaire, França; i FormContent, Londres, entre altres. El febrer de 2025, es presentarà al CA2M de Móstoles una revisió de la seva producció dels darrers deu anys.

— **Jordi Colomer** (Barcelona, 1962) treballa en el camp de l'escultura i la instal·lació, la fotografia i el videoart, i tota la seva activitat està marcada per un notable sentit performatiu, posant a prova a través d'accions els usos habituals de l'arquitectura i l'espai urbà. Colomer s'interessa pel sistema de representacions de la ciutat i la nostra capacitat per subvertir-les. D'aquesta indagació neixen temes subjacents com el nomadisme, allò que és perifèric, provisional, l'imaginari popular, l'humor, la comunitat, la ficció i la utopia. Va ser el representant del pavelló espanyol a la 57a Biennal de Venècia (2017) comissariat per Manuel Segade, amb el projecte iÚnete! Join Us!. Des del 2018 impulsa, juntament amb Carolina Olivares, La Infinita, laboratori de creació i lloc de trobada entre les arts visuals i les arts en viu, ubicat a L'Hospitalet de Llobregat (Barcelona). El seu treball s'ha exposat en nombrosos museus, centres d'art i biennals com el Museu Reina Sofia i Matadero (Madrid), el Jeu de Paume i el Centre Georges Pompidou (París), Belvedere 21 (Viena), Bronx Museum of the Arts (Nova York), Arte Alameda (Mèxic), Manifesta 10 (Sant Petersburg, Rússia), Manifesta 12 (Palerm, Itàlia), 7a Biennal del Mercosul (Porto Alegre, Brasil), MAAT (Lisboa), Bozar i Argos (Brussel·les) o el ZKU, Zentrum für Kunst und Urbanistik (Berlín). El 2024 va presentar Façana, Foto, Festa, Futur, Fideus, al MACBA de Barcelona. Colomer va estudiar Art a l'escola Eina, Història de l'Art a la Universitat Autònoma de Barcelona i Arquitectura a l'ETSAB. També ha treballat com a escenògraf: Olga Sola (Joan Brossa), Final de partida (Samuel Beckett), Perfect Lives (Robert Ashley), Carta als actors (Valère Novarina).

Ha impartit nombrosos tallers (selecció recent): 2018: A guided tour / Una visita guiada. Sandberg Instituut, Amsterdam (Països Baixos); 2018: New Palermo Felicissima. Centro Sperimentale di Cinematografia, Palerm (Itàlia); 2016: Welcome to Caveland?, ENSA Architecture, Paris-Malaquais, en col·laboració amb Théâtre Nanterre-Amandiers (Centre Dramatique National), París.

— **Amaia Urrea** (Donostia-Sant Sebastià, 1974) és artista. Llicenciada en Belles Arts el 1998 per la U.P.V. en l'especialitat d'Escultura, va completar la seva formació a Mugatxoan (Arteleku). Entre 1999 i 2009 va treballar i col·laborar amb diferents coreògrafs com Jérôme Bel, Xavier Le Roy, Ion Munduate, María i Cuqui Jerez, Cristina Blanco, entre d'altres. El 2017 va codirigir l'espai Alkolea Beach. Des del 2010 viu i treballa a Donostia-Sant Sebastià. Les seves peces s'han presentat i exposat en espais, trobades i festivals com Art Nomade (Quebec), Axeneo7 & SAW Gallery (Gatineau-

Ottawa), Les Laboratoires d'Aubervilliers (París), Halfhouse (BCN), Festival Domingo, F. In-presentable, La Casa Encendida (Madrid), Guggenheim (Bilbao) en el marc de l'exposició de June Crespo. Vascular, Bulegoa z/b (Bilbao), programa d'activitats del Museu Reina Sofia (Madrid), Zarata Fest (Bilbao), Picnic Sessions CA2M (Móstoles), Héctor Escandón (Mèxic DF) o CENDEAC (Múrcia) així com en exposicions col·lectives, 45 Salón Nacional de Artistas de Bogotá, El sauce ve de cabeza la imagen de la garza TEA (Tenerife), Komunikazio-inkomunikazio, Tabakalera (Sant Sebastià), Pastora Foley II, Artiax (Bilbao), Lazos Mecánicos Artium Museoa (Vitòria) entre altres. Amaia Urrea opera amb els desplaçaments del llenguatge, la paraula cantada i parlada, dita i llegida, i la seva pràctica es concreta a través d'accions en viu, passejos, enregistraments sonors o formalitzacions gràfiques. Una pràctica que es presenta a si mateixa com a deliberadament lleugera i esquiva. En molts dels seus treballs, explora la capacitat del llenguatge per determinar la realitat, interessant-se pel que succeeix en els marges, siguin temporalitats no productives o paraules en desús. La lectura, l'escriptura, la repetició, l'elaboració de llistats o la cerca i comparació entre diferents definicions oficials i consensuades per diccionaris, enciclopèdies o manuals de botànica, nodreixen un recorregut en el qual l'escriptura, la lectura i l'acció van unides al cant, al passeig i a altres derives, presentant situacions que revelen, des d'una actitud poètica, allò que no es veu, no s'escolta o no es té en compte.

L'acompanyament de l'Equip de ressonància comprèn tant sessions d'acompanyament individualitzat de les artistes residents com una sèrie d'ocasions d'obertura col·lectiva i pública a càrrec de cadascuna de les integrants de l'equip. Aquesta obertura respon al compromís d'Hangar de treballar de manera fractal, com una ecologia relacional entre les pràctiques artístiques que incorpora dins del seu camp de reflexió, investigació i acció situat en una comunitat artística més àmplia. D'aquesta manera, ens assegurem que el treball de l'Equip de ressonància tingui la màxima amplificació i reverberació possible dins del context circumdant.

Activitats 2024

Jeans, party clothes, working clothes. Visita a una planta de reciclatge és una trobada convocada per l'artista Rossella Biscotti

Data: divendres, 19 de gener de 2024

Assistents: 18 pax

Es va tractar de la segona ocasió d'obertura col·lectiva en el marc de les trobades periòdiques impulsades des de l'Equip de Ressonància a la seva edició 2023/2024.

El taller va comprendre una visita a Roba Amiga, la planta de reciclatge tèxtil més gran del sud d'Europa. Roba Amiga presta el servei de recuperació de roba usada a més de 200 municipis de les províncies de Barcelona i Tarragona. Recull més de 17.500 tones de roba usada a l'any, que es processa i distribueix des de la seu de Roba Amiga a Sant Esteve Sesrovires.

Amb aquesta visita, l'artista va reintroduir un vector possible de recerca per a la seva exposició a Fabra i Coats que finalment no va arribar a formalitzar-se a Cable City Dance Cable City Sea. Des d'aquesta premissa d'impossibilitat per a altres possibilitats, vam obrir un diàleg amb Rossella on vam compartir metodologies d'indagació de qüestions històriques i infraestructurals pròpies del territori. La idea va ser aprofundir en la pràctica interessada a manifestar la constitució d'un subjecte a través de les seves aliances i resistències contra estructures institucionalitzades violentes, entreteixint amb sensibilitat rastres de vides, conceptes i materials en noves narratives.

Cossos múltiples. Un apropament a l'ús de la impremta com a eina de composició i expressió plàstica, a càrrec d'Alberto Peral

Data: divendres 22 de març de 2024

Assistents: 16 pax

Alberto Peral, en complicitat amb Lumbung Press, va proposar una aproximació a les possibilitats de la impremta com a llenguatge plàstic i experimental. Aquesta va ser la tercera ocasió pública dins del cicle de trobades que mobilitza l'Equip de ressonància 2023-2024 en què l'artista va plantejar investigar col·lectivament la possibilitat de generar volums, des de la manipulació d'una imatge, a la superposició i la juxtaposició de plànols o la cerca de simetries i desproporcions.

La premissa va ser interrogar la composició escultòrica des de les potències imaginatives i expressives que la impremta amalgama com a tecnologia expandida de sabers, indagant la traçabilitat d'algunes tècniques de construcció, retallada o repetició. Gestos que de vegades es veuen i de vegades no. Superfícies que cobreixen i d'altres que revelen. Les formes van aparèixer com a assemblatges d'operacions tan simples com complexes, accionant un escenari de relacions també en conversa amb l'espai arquitectònic.

El taller es va dur a terme a la seu de Lumbung Press (Vegeu pàg. 74) situada a Hangar.

SENSE PARTICIPAR, a càrrec de Jordi Colomer

Data: divendres, 18 d'octubre de 2024

Assistents: 21 pax

El 1969, l'estudi de Simone i Lucien Kroll, arquitectes sui generis, va rebre l'encàrrec de construir les residències de les estudiants de Medicina de la Universitat de Lovaina, a Brussel·les. La invitació provenia de les mateixes estudiants, i els Kroll van respondre-hi iniciant un riquíssim procés participatiu que va durar sis anys, no exempt de polèmica, i que va acabar amb l'expulsió dels Kroll al final del projecte.

Aquest mini-workshop no va ser sinó una ocasió per compartir què és el que es té al cap, quines són les prioritats, els dubtes i preguntes, les referències i punts de suport a l'inici d'un procés de treball. En aquest sentit, un retorn obert a la mateixa exposició d'obres i processos de lxs residents a Hangar. Va ser també una pregunta sobre els mètodes i tècniques d'escolta. Va ser un exercici paradoxal de participació, que va tenir com a objecte una contribució participativa a la crítica de la participació.

OLLA, PROGRAMA DE RECERCA COMUNA

OLLA és un entorn de formació programat per les residents. S'inspira en els programes d'estudi independents però revisant i versionant-ne alguns trets. Per "programa de recerca comuna" entenem un entorn compartit de recerca artística el ritme, continguts i formats del qual depèn de lxs artistes residents —en complicitat amb l'equip d'investigació d'Hangar— que assaja diferents graus d'obertura entre el que és privat i el que és públic, entre el que és opac i el que és transparent. És per això que algunes sessions d'OLLA són internes, obertes només a lxs artistes residents, i d'altres són públiques.

OLLA opera sota un principi de sostenibilitat pel qual la recerca d'unx s'obre i serveix a lxs altres o pel qual diverses pràctiques convergeixen en un punt o s'assagen en conjunt. En aquest sentit, OLLA també pot fer servir, parasitar, aprofitar, i reutilitzar tot allò que vagi succeint en altres seccions d'activitat a Hangar. OLLA arrenca en 2022 i es va formulant i decidint mentre es fa. És un exercici d'entrellaçament investigatiu amb capacitat instituent.

Amb OLLA remunten a la superfície d'Hangar els seus rumors de fons —les recerques i exploracions d'artistes residents— amb capacitat de prescriure temes, formats i fils de recerca al centre.

Activitats 2024

Conversa amb Julia Spínola

Data: Data: 6 de febrer de 2024

Activitat a porta tancada per a artistes residents

Entre els vectors de moviment que impel·len OLLA, programa de recerca comuna, convergeix l'anhel de compartir processos de treball com pràctica de proximitat. A OLLA, anem constatant que quan s'esvaeixen els murs del taller propi, els modes de producció es desplacen i demanen constantment tornar a articular el mètode utilitzat. Per això, insistim en la potencialitat del que podríem anomenar "entrellaçaments de pràctiques"; ocasions i tessitures per a la reformulació de preguntes, creuant eines, protocols i metodologies de recerca convocats a la trobada entre les pràctiques artístiques de lxs residents i les de lxs convidadxs. Ens interpel·la posar en pràctica el coneixement situat des del qual és testimonial quan la contingència ho permet. Tot plegat, situar-se és una manera de fer front a la contingència, treballant-hi mentre passa.

Sota aquesta premissa, vam convidar l'artista Julia Spínola. Després de ser resident de curta durada fa no tant, Julia va tornar a Hangar per conversar amb lxs residents de les seves últimes produccions. És potser en aquest corpus d'obres de Júlia on, amb més vivesa, es manifesta l'experiència del comú. O —podríem inferir— on el seu treball més es posa a la disposició d'una relació amb la contingència.

— **Julia Spínola** va néixer el 1979 a Madrid i actualment viu i treballa a Barcelona. Ha exposat el seu treball en diverses mostres individuals i col·lectives, sent algunes: Cambio de uso, Galería Ehrhardt Flórez (Madrid, 2023), Persona, foto, copia, Museo Artium (Vitoria, 2023); Café con leche, piña, huevo con jitomate, cebolla y cilantro, juntament amb Susana Solano i David Bestué, a la Galería Carreras Múgica (Bilbao, 2023), vis., a l'Espai 13 de la Fundació Miró (Barcelona, 2020); Rojamente, Espacio Artiatx (Bilbao, 2020); Lubricán, CA2M (Madrid, 2018).

La mano en la tierra. Taller de poesía terrestre, faladoiro, amb Luz Pichel

Data: 9 i 10 abril de 2024

Assistents: 28 pax

Als dos pedrissos a l'interior d'una finestra, a les gruixudes parets de pedra de les cases tradicionals de Galícia, se'ls anomena faladoiros. Llocs per parlar assegudes, tranquil·lament, buscant una mica de claredat. Faladeira és una bona conversadora. Falaropo és ocell, de bec fi o gruixut. Bico és bec i és petó.

La mano en la tierra no és només un vers, també és un gest, una inclinació del cos que amorosament vol reconèixer o descobrir, sorprendre's davant del que és petit, larva, cuc o llavor. Escarabatet. Donar la mà a altres com patates a la seva aliança rizomàtica Llegir textos que tenen en comú l'aprofitament del malbaratament, cosa que no val. O l'encaix del que és trencat i l'estella, la fracció. *Cachelos* es diu a Galícia al trosset esqueixat de la peça. Una poesia terrestre serà probablement la que no és divina. Desacralització. Desjerarquització. Pensar juntes, escoltar, generar fils amb què teixir alguna cosa que duri o eines per desteixir el que es va veure que no valia.

9 d'abril

1. Lectura i conversa sobre el llibre ALÉN ALÉN, Luz Pichel, La uña rota, 2021

10 d'abril

1. Lectura de fragments dels següents llibres:

— *Jarrón y tempestad*, Guadalupe Grande, La uña RoTa, 2023,

— *Pornografía*, Lupe Gómez, edició de l'autora, 1995, en traducció de Luz Pichel, La uña RoTa, 2018.

— *My life, Lyn hejinian*, 1980, en traducció de Pilar Vázquez i Esteban Pujals, Acto ediciones, 2011.

2. Pràctica d'escriptura en tribut a Lyn Hejinian.

— **Luz Pichel** és poeta. Va néixer a Alén, Pontevedra, el 1947. Alén vol dir “més enllà”, i també vol dir “el més enllà”. Allí va aprendre a parlar dins una llengua que podria morir però no vol. Els qui parlen aquella llengua pensen que sempre són altres els que parlen bé. La tensió entre llengües majors i menors, la potencialitat alliberadora d'un ús no estabilitzat ni folkloritzant del dialecte, la conflictivitat de classe que el castrapo deixa a la vista, la memòria i la infància i l'esquerda d'invenció que totes dues obren, són algunes de les vies que la seva poesia explora.

És autora dels llibres de poesia *El pájaro mudo* (Ediciones La Palma, 1990; I Premio de poesía “Ciudad de Santa Cruz de la Palma”); *La marca de los potros* (Diputación de Huelva, 2004; XXIV Premio hispanoamericano de poesía Juan Ramón Jiménez); *Casa Pechada* (Fundación Caixa Galicia, 2006, XXVI Premio Esquío de Poesía); *El pájaro mudo y otros poemas* (Universidad Popular José Hierro, 2004. Reuneix aquest llibre la reedició del seu primer poemari juntament amb nous treballs com *Ángulo de la niebla*, *Cartas de la mujer insomne* i *Hablo con quien quiero*). El 2013 va publicar *cativa en su lughar/casa pechada* (Col. diminutos salvamentos, ed. Progresele, Madrid); el 2015, *tra(n)shumancias* (Col. eme, ed. La Palma, Madrid; CO CO CO U, La uña RoTa, 2017; DIN DIN DON Y MÁS HORTENSIAZ AZULES, Cartonera del Escorpión Azul, 2021, ALÉN ALÉN, La uña RoTa, 2021, i TU EXISTE, La uña RoTa, 2023.

Pensant amb materials. Taller amb Laura Tripaldi

Data: dimarts, 23 d'abril de 2024

Assistents: 34 pax

Pensant amb materials amb Laura Tripaldi

Segons el diccionari (de Cambridge), un material és “una substància sòlida a partir de la qual es poden fer coses”. Segons aquesta definició, un material s'identifica per la seva passivitat: pel procés de transformació en una altra cosa mitjançant l'acció humana. No obstant això, els materials són molt més que això: poden pensar, créixer, moure's, recordar i aprendre. Podem canviar aquesta definició restrictiva de “material”? És possible replantejar la nostra

relació amb la matèria des de zero? Aquest taller, inspirat en el llibre *Mentes paralelas* de Laura Tripaldi, es va centrar a descobrir metodologies i pràctiques per trobar materials com a subjectes actius en lloc d'objectes passius. A través de la conversa, lectures i activitats grupals, lxs assistents van participar en un procés per reimaginar el que significa "material" de dalt a baix. Aquest taller va succeir en complicitat amb Caja Negra, col·lectiu orbital d'Hangar.

— **Laura Tripaldi** (Itàlia, 1993) és una escriptora i investigadora independent que es dedica a estudiar la intersecció entre ciència, tecnologia i ciències humanes contemporànies. Té un doctorat en Ciència dels Materials i Nanotecnologia. Ha impartit cursos, seminaris i tallers en moltes institucions acadèmiques i culturals d'arreu del món, inclosos el New Centre for Research and Practice, la School of Materialist Research i Medialab Matadero. El seu llibre *Mentes paralelas* es va publicar originalment en italià el 2020 i en castellà, per Caja Negra, el 2022.

Tècniques i materials 3. New Artisans amb Pense, responsable del taller de construcció d'Hangar.

Data: 7, 8 i 9 de maig de 2024

Assistents: 19 pax

Al maig va tenir lloc la tercera edició d'una sèrie de tallers al voltant de la investigació material dins d'OLLA, programa de recerca comuna. Impartit per Pense, responsable del laboratori de construcció d'Hangar, aquest taller va proposar una introducció a la construcció volumètrica i tridimensional, així com un aproximació als materials (fusta, ferro i introducció bàsica a la mecànica) per aprendre com tractar-los, entendre'ls i treballar-los per poder materialitzar allò que es projecta. Es va tractar d'una presa de contacte per poder projectar i solucionar problemes relacionats amb la construcció d'una manera fàcil i espontània, però sense caure en el "nyap". Ens vam familiaritzar amb les eines bàsiques per trobar solucions pràctiques als projectes de construcció, i aplicàrem els coneixements adquirits en exercicis de construcció, soldadura, assemblatge i acabats.

Objectius

- Familiarització amb eines i/o materials.
- Aprendre a fer un bon ús de les eines de taller i entendre que cada cosa té la seva funció.
- Planificació del treball. La importància de la projecció prèvia.
- Entendre com s'arriba a un bon acabat.
- Explorar les possibilitats i característiques dels diferents materials.

El curs es va dirigir a artistes de qualsevol disciplina i altres persones interessades en el llenguatge tridimensional sense necessitat de tenir coneixements en la matèria, així com a aquelles persones amb coneixement de la matèria que volen aprofundir en el tema.

Programa:

Introducció a les eines de treball, tall i mesures:

- Introducció i presa de contacte amb les màquines que es faran servir.
- Tall de ferro.
- Polit de ferro.

Soldadura:

- Tall del tub/barra d'acer a mida amb la desbastadora.
- Assemblatge dels tubs mitjançant la tècnica de soldadura amb elèctrode/ MIG.
- Escatat i netejat de la soldadura.

Assemblatge en fusta:

- Introducció bàsica a les eines de tall de fusta.
- Disseny i mesures de la caixa. Com traspasar el disseny del dibuix a les 3 dimensions.
- Tall i assemblatge.
- Lixat de fusta.

New Artisans amb Pense

— **Pense.** Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, graduat en el CFGS d'Arts Aplicades a l'Escultura, amb un Postgrau en Art, Arquitectura i Espai Efímer a la UPC, i DEA en Escultura a la Universitat de Barcelona. Ha realitzat estades a la Universidad Complutense de Madrid i a The Cooper Union for the Advancement of Science and Art (Nova York). Ha exposat de forma individual en diversos centres de cultura tant en l'àmbit nacional com internacional, i té experiència treballant amb reconeguts artistes nacionals i internacionals, així com en festivals, en el camp del disseny, el teatre i la televisió. Gràcies a la seva extensa experiència en la construcció tridimensional, ofereix suport a artistes i resol dubtes tècnics en la fabricació de les seves obres.

Entre lo imaginario y lo posible. Introducció a la composició sonora espacial i col·lectiva, a càrrec de Rubén Patiño

Dates: 9, 10, 11 juliol 2024

Assistents: 16 pax

Rubén Patiño va presentar *Entre lo imaginario y lo posible*, un taller que s'endinsa en la intersecció entre la composició sonora i l'espai (el físic, l'imaginari i el social). A través d'exercicis d'escolta i d'experimentació pràctica, s'introduiran principis acústics i psicoacústics fonamentals, així com tècniques bàsiques per a la creació d'obres espacials. Per fer-ho, s'exploraran diversos formats d'àudio (monofònic, estèreo, quadrifònic, binaural) i tipologies de presentació que interactuïn dinàmicament amb l'espai i l'audiència.

Mitjançant exercicis d'escolta i discussió d'obres seleccionades, ens vam proposar repensar l'ús de l'espai a les pràctiques sonores. Així, en lloc de centrar-nos únicament en aspectes tècnics, aquest taller va tenir com a objectiu fomentar una reimaginació col·lectiva de l'espacialització del so, prioritzant dimensions emocionals, sensorials i socials.

Lxs participants van adquirir coneixements pràctics sobre el potencial creatiu de disposicions d'altaveus múltiples, auriculars i eines de programari gratuïtes. Juntxs idearem un format d'obertura pública. Aquest taller va estar concebut per a totes aquelles persones interessades en la composició tant sonora com espacial, amb coneixements previs o sense.

L'11 de juliol a les 20 h va tenir lloc la presentació pública de tot el que és experimentat durant el taller.

— **Rubén Patiño** és un artista la pràctica del qual gira al voltant del so, com a mitjà comunicatiu i emocional, i al seu potencial per transformar la percepció de l'espai físic i mental. Mitjançant diferents projectes en solitari o en col·laboració (Morten Olsen, Kay Schuttel, Arnau Sala, Daniele Guerini, Roc Jiménez...), les seves propostes tendeixen a explorar els límits entre el concert, la performance, l'esdeveniment públic i la instal·lació. La seva obra ha estat presentada, majoritàriament en viu, en museus (Museu Nacional Centre d'Art

Reina Sofia, MACBA, Moderna Museet, Fundação de Serralves), institucions (La Casa Encesa, Blue Project Foundation, Laboratori Art Alameda, OGR), clubs (Berghain, Macau, OHM, Cxema) i en festivals d'Europa, Amèrica, Àsia, Àfrica, Rússia i Austràlia (CTM, Unsound, Atonal, Sonar, Mutek, Live Arts Week, Rewire, Les Urbaines, Sonic Acts, Riga International Biennial of Contemporary Art, Lapsus, Skanu Mesz, Today's Art). Alhora, ha realitzat residències a Hangar, EMS, Cripta747, NK, Eufònic i Rupert. Els seus treballs han estat publicats en diversos formats (vinil, cd, casset, digital) en segells discogràfics com The Trilogy Tapes, Diagonal Records, Where To Now?, The Death of Rave, Anòmia, Haunter Records i Gang of Ducks. Des del 2022 Rubén Patiño imparteix classes de so a la Design Academy Eindhoven.

Entre unxs i otrxs. Trobada de recerca silvestre a AZALA

Dates: del 21 al 25 d'octubre de 2024

Assistents: 10 pax

Activitat adreçada únicament a artistes residents d'Hangar

El mes d'octubre, lxs artistes residents d'Hangar van dur a terme una trobada de recerca silvestre a AZALA, un entorn rural creat per afavorir la trobada entre artistes, creadors, activistes i pensadors. Sent la dansa i les arts escèniques l'epicentre d'aquest espai, la seva ona expansiva s'estén i travessa amb naturalitat i promiscuïtat altres disciplines artístiques, així com altres nomenclatures com ara arts performatives, arts del cos i arts vives.

Viatge a Azala

L'estada a AZALA va estar dedicada a realitzar tota una sèrie d'exercicis, protocols i pràctiques, la majoria dels quals han estat desenvolupats al llarg d'anys a AZALA per diferents artistes i situacions col·lectives, però també incloent-hi situacions proposades pels mateixos artistes per realitzar-les tots plegats. Aquesta convivència va permetre als artistes participants observar el seu treball i que aquest fos observat en relació amb els altres, rebre i donar rèplica alhora, en interaccions dissenyades específicament per a això, construïdes a poc a poc, i de manera col·lectiva, per altres artistes i grups de

pràctica. Potser aquest és un dels aprenentatges més significatius i valuosos dels programes d'acompanyament d'Hangar. Aquesta estada va voler insistir i eixamplar aquest tret.

En paraules de lxs residents:

"Va ser quan vam començar amb OLLA, un exercici col·lectiu d'entrellaçament entre les residents, que davant les preguntes de què ens interessava com a grup de persones que anàvem a compartir taller durant dos anys, quins interessos teníem en comú o volíem posar per al comú, vam pensar com podíem propiciar una situació que ajudés a generar col·lectivitat, comunitat, quan encara a penes ens coneixíem. I va sorgir la idea de passar uns dies junts, uns dies i unes nits en un altre lloc, un lloc fora del quotidià, que ens obrís espai compartit per a altres ritmes, vistes, moviments, converses. Fora de la lògica de treball individual en el taller. I aquí, amb la confiança i intimitat d'aquesta situació, poder posar en comú i generar pràctiques i interessos, que d'una altra manera, en el dia a dia en el taller, no es donarien."

COL·LECCIÓ DE TEXTOS

La Col·lecció de textos és un programa d'acompanyament i amplificació de les pràctiques artístiques mitjançant la generació d'un fons de textos monogràfics de lxs residents d'Hangar. Cada unx té la possibilitat d'encarregar un text sobre el seu treball a un/a autor/a de la seva elecció —local o internacional; conegut/da o per conèixer— en diàleg editorial amb Hangar. La intenció és donar lloc a publicacions sobre la pràctica en general —més enllà d'aquesta obra o d'aquella obra en particular—, pensades per a una circulació i reedició àgil que tinguin una llarga vida i que contribueixin a expandir les xarxes i marcs d'aparició de les pràctiques artístiques. A través d'aquest dispositiu editorial, lxs artistes poden comptar amb un text ampli i medul·lar que reculli les seves maneres de fer i de pensar de manera holística, integrant diferents projectes per construir una visió de conjunt de les seves pràctiques. La Col·lecció de textos brinda, a més, a lxs artistes la possibilitat d'establir un vincle d'escriptura com a punt de partida, no com a resultat d'un projecte o exposició.

La Col·lecció de textos és un programa iniciat el 2023 que parteix de la constatació que a l'àmbit de l'art contemporani es publica i s'escriu quan s'exposa, i això deixa fora els processos o llenguatges que no cristal·litzen en una exposició. Lxs artistes han d'esperar un context d'exposició per editar una publicació i poder treballar amb una mirada externa escollida. Quan això passa, aquests textos solen estar vinculats específicament als continguts d'aquesta exposició o projecte en particular, cosa que limita l'abast del qual s'inclou en l'escriptura. Les publicacions acaben essent petites retallades en el continu de la producció artística, tret que es gaudeixi d'una exposició retrospectiva. També estava entre les constatacions de partida el fet que, per a molts artistes, no es produeix el salt a la internacionalització perquè no existeix un bon text integral i traduït del seu treball que permeti que es presenti, connecti o postuli. I, per descomptat, encoratja també aquest projecte el convenciment

que les pràctiques artístiques depenen també de tota una sèrie de materials textuais o paratextuals —publicats o només utilitzats en convocatòries— que en poden determinar la seva circulació.

Paral·lelament, aprehem la Col·lecció com una interfície editorial que proposa un enfocament tant proactiu com reflexiu: posa en pràctica noves formes de publicació amb l'objectiu de restaurar la potència transformadora de l'escriptura. Fins i tot en l'àmbit artístic, observem cert anquilosament en les formes d'escriptura. La crítica és —o hauria de ser— un exercici en revisió contínua, discutit sempre en la seva funció i en les seves fronteres. És una part indispensable dels fenòmens que articulen un context, els presenta i els comenta en publicar. Cal atorgar-li, doncs, espai-temps i condicions que permetin aquesta revisió i regeneració dels registres de producció intel·lectual escrita.

La Col·lecció va néixer amb la convicció que la possibilitat d'activar la imaginació política, d'atrevir-se a imaginar altres mons, demana mobilitzar altres maneres d'enunciar-se, d'expressar-se. Insistim en l'escriptura com un entorn epistèmic per il·luminar i articular altres formes de sensibilitat, que contribueixin activament a entendre la producció artística en relació amb altres disciplines com a espai d'enunciació i capacitat de reacció pròpia.

La Col·lecció de textos es reuneix en una plataforma oberta i multilingüe (en castellà, anglès i català). La preferència per l'espai en línia no respon únicament com a solució tècnica (en línia vs. paper). És, en realitat, un principi ecològic sostenible en múltiples nivells: en primer lloc, les situacions d'escriptura que convoca la col·lecció són processos de sedimentació. Escriure és similar a compostar. És col·locar la producció artística entre altres estrats de saber i de creació per aconseguir contagis ramificats. A més, la plataforma dona continuïtat a l'arrelament històric d'Hangar amb la cultura i el coneixement lliure i el desenvolupament sostenible. En existir en un espai en línia vinculat a servidors i sistemes de proximitat instal·lats a Hangar, no només esquivem la petjada material del transport i la impressió (el cicle de producció del paper, fins i tot del reciclat, és altament contaminant), sinó també la petjada digital que suposaria treballar amb servidors llunyans, en condicions de delegació tecnològica i de cessió de dades.

Consultar aquí: <https://text-collection.hangar.org/>

El 2023 es van escriure els següents textos de la col·lecció:

— Text sobre **Julia Calvo** a càrrec de **Federica Matelli**:

Julia Calvo: L'Estètica del materialisme efímer i la poètica del imperceptible

— Text sobre **Anaisa Franco** a càrrec de **Vanina Hofman**:

CUERPOS SENSIBLES, SITUADOS, MEDIBLES. El universo creativo de Anaisa Franco

— Text sobre **Juan David Galindo** per **Marta Sesé**:

Estrés de cantidad

— Text sobre **Arnau Sala Saez** per **Mattin**:

La distracción como herramienta. Sobre las prácticas de Arnau Sala Saez

— Text sobre **Pedro Torres** a càrrec de **Raphael Fonseca**:

Lying on the Moon

— Text sobre **to kosie** a càrrec de **Ioanna Gerakidi**:

El 2024 s'han escrit els següents textos de la Col·lecció:

— **Ona Bros** a càrrec de **Jara Rocha**:

Un viver d'incerteces

— **Violeta Mayoral** a càrrec de **Itziar Okariz**:

Si no estaven junts

— **Luz Broto** a càrrec de **Martí Manen**:

Fer un text sobre i amb Luz Broto

— **Stella Rahola** a càrrec de **Clara Peredala, Sofia Auquillas i Laura**

Nifhlaibhin:

pràctiques entrelaçades

— **Paula García-Masedo** a càrrec de **Sofía Lemos**:

El límite és relacional

— **Sofía Montenegro** - per confirmar:

Escaltar la imatge

— **Marta Velasco** a càrrec de **Laura Vallés**:

paràsit carmí

— **Milena Rossignoli** a càrrec de **Vera Martín Zelich**:

Una tela en moviment

— **txe roimeser** a càrrec de **Lu Ciccía**:

Una correspondència

— **Carlos Vásquez Méndez & Valentina Alvarado Matos** a càrrec d'**Eliel**

Jones:

Una arribada constant

— **Joana Moll** a càrrec de **Daphne Dragona**:

Encarnar les interaccions ocultes no humanes: sobre les Constel·lacions Ad Tech de Joana Moll

Hem dut a terme una intensa tasca de prospecció per trobar agents que s'adeqüessin a les necessitats de traducció que buscàvem. Era important respectar les especificitats de l'escriptura en art. Entre els textos de la col·lecció s'incloïen textos amb una dimensió queer i també migrant, que jugaven amb l'estil, els gèneres, el format o els accents (espanyol rioplatense, catanyol). L'encàrrec va recaure finalment en Núria Rodríguez Riera, Tanbir Johal, Alba Mayol Curci, Giuliana Racco i la cooperativa AEIOU Traductors.

AEIOU no és una agència. Això vol dir que no deriva els treballs a terceres persones mal pagades, sinó que, sempre que és possible, els assumeix internament. Quan no ho és, els deriva a col·laboradorxs de confiança amb qui treballa en condicions d'igualtat. En traduir internament, elimina intermediarixs, cosa que explica que les seves tarifes siguin més baixes que les de les agències. A més, el seu treball ha estat d'una qualitat contrastada i de plena confiança. Sempre hem pogut mantenir un contacte directe amb la persona

que ha traduït cada text i donar una resposta situada als reptes específics que plantejava cadascun dels textos en les seves diverses versions idiomàtiques. La Col·lecció és un gest que ha fet públiques i accessibles tot un seguit de pràctiques que han anat reunint una comunitat d'usuaris al seu voltant. Així es genera l'efecte que Borges atribuïa a les biblioteques: és possible que, en anar a buscar un llibre concret, sigui el que hi ha al costat el que acabi captivant la teva atenció. Imaginem moltes raons per venir a consultar algun text: per referència expressa de l'artista, per recerca curatorial, per l'interès d'un agent internacional a comprendre un context local o com a material docent. D'altra banda, les modalitats editorials que s'han promogut han buscat contrarestar els hàbits fragmentats de lectura actuals. Utilitzem un sistema que permet que les contribucions es publiquin en diferents plataformes, des de xarxes socials fins a serveis acadèmics especialitzats, a més de la nostra pròpia plataforma.

En aquest sentit, ha estat fonamental comptar amb un equip de disseny especialitzat en treball editorial tan en línia com en paper. Després d'una exhaustiva tasca de prospecció d'estudis de disseny de proximitat, l'encàrrec es va fer a Oficina de disseny, un estudi creat el 2014 per Ariadna Serrahima i Diego Bustamante. Oficina va comptar amb la col·laboració d'un programador de confiança, Daniel Cecilia.

- **Huaqian Zhang**, text a càrrec de **Sonia Fernández Pan**
- **Jose Begega**, text a càrrec de **Fefa Vila**
- **Alicia Arévalo**, text a càrrec de **Linda Stupart**
- **Ari Cardozo**, per confirmar
- **Oriol Arnedo**, per confirmar
- **Beatriz Olabarrieta**, per confirmar
- **Søren Evinson**, per confirmar

Activitats 2024

Presentació de la Col·lecció de textos

Data: 25 de juny de 2024

Assistents: 30 pax

Es va presentar la Col·lecció de textos a l'espai d'IF Publications. Per la presentació es va fer un diàleg amb dos autorxs; Martí Manen i Laura Vallés Vilchez, juntament amb Paula García-Masedo, artista, a més d'Anna Manubens, directora d'Hangar, i Carolina Jiménez, responsable de programes de recerca i acompanyament d'Hangar.

Hangar participa en Arts Libris

Data: 15 de novembre de 2024

Assistents: 10 pax

Hangar va participar en Arts Libris amb una conversa al voltant de la Col·lecció de textos d'Hangar. Hi van participar Carolina Jiménez, responsable del

projecte, juntament amb les autores de la col·lecció Ericka Flórez, directora de lugar a dudas (Cali), Marta Sesé, comissària independent i coordinadora editorial del MACBA i Vera Martín Zelich, comissària i escriptora independent.

PARATEXT

Paratext és un programa continu de presentacions d'artistes residents en totes les modalitats. L'objectiu del programa és que cada artista que passi per Hangar tingui una ocasió de compartir el seu treball.

Els Paratext no són ocasions per mostrar resultats o exposar obra. La seva singularitat és precisament presentar una pràctica en curs, un moment en una trajectòria. Les sessions són sempre obertes al públic amb el propòsit de possibilitar la interacció entre artistes i entre artistes i el context local.

Paratext

Durant el 2024 s'han programat les següents sessions:

20 de febrer - Paratext #74 amb Sacha Rey, Estanis Comella i txe roimeser
Assistents: 32 pax

24 d'abril - Paratext #75 amb Ona Bros, Gelen Jeletón i Marta Velasco
Assistents: 41 pax

22 de maig - Paratext #76 amb Anna Moreno, Paula García-Masedo i Jocelyn Moisson
Assistents: 38 pax

24 de juliol - Paratext #77 amb Victor Ruiz Colomer, Noémi Büchi i Laura Paloma
Assistents: 34 pax

16 d'octubre - Paratext #78 amb The Symbiotic Approach / Carmen Westermeier y Julia Hainz, Vesna Hetzel, Paula Vilageliu, Mariam Kvirikashvili i Manbo Key (Yang Teng Chi)
Assistents: 27 pax

27 de novembre - Paratext #79 amb Luz Broto, Violeta Mayoral i Ari Cardozo
Assistents: 29 pax

11 de desembre - Paratext #80 amb Paula Pérez-Roda, Valentina Alvarado Matos-Carlos Vásquez Méndez i R-010
Assistents: 40 pax

BIBLIOTECA COMPARTIDA

La Biblioteca compartida de lxs artistes residents és, com el seu nom indica, una sèrie de materials bibliogràfics compartits. En funció de les seves lectures i recerques, cada artista proposa continguts que Hangar adquireix per tal que passin a formar part d'aquesta biblioteca i esdevinguin un recurs comú. A llarg termini, aquesta biblioteca serà un registre de les constel·lacions textuais que graviten entorn de les pràctiques artístiques del centre i una altra manera de visualitzar els interessos i artistes que donen forma a Hangar.

Un referent que ressona en la concepció d'aquesta biblioteca és la trama cultural que s'aglutina al voltant de les anomenades shadow libraries, que van emergir per a la disseminació de contingut acadèmic, sobretot d'articles científics i de llibres. La privatització dels continguts i l'augment en la inaccessibilitat de la literatura acadèmica van donar lloc a aquesta resistència bibliogràfica a favor de l'alliberament o de la disminució dels costos del coneixement acadèmic, conegut com el moviment de l'accés obert, que comparteix alguns preceptes amb les disposicions del programari lliure, que Hangar defensa i mobilitza com a posicionament tecnològic —teòric i pràctic— des de fa més de dues dècades.

Durant el 2024, la Biblioteca compartida ha comptat amb la col·laboració de Caja Negra Editora, IF Publications, Caniche Editorial, Elastic City, Holobonte Ediciones, Slow Reading Club, Colectivo La Máquina i Pluriversidad Nómada.

A l'arrel d'aquesta biblioteca es genera una programació pública vinculada a l'escriptura, l'edició o la publicació.

Activitats 2024

Presentació del llibre “La cultura no es una autopista, los museos podrían ser jardines”

Data: 1 de març de 2024

Assistents: 23 pax

Hangar va acollir la presentació del llibre *“La cultura no es una autopista, los museos podrían ser jardines. Toma de decisiones y distribución de recursos en el ámbito de la producción artística y cultural”*, editat per Lucía Egaña Rojas i Giuliana Racco.

Es van explorar estructures institucionals, especialment relacionades amb la presa de decisions en l'àmbit de la producció cultural i artística i la distribució de recursos. Egaña i Racco van examinar els diferents eixos de discriminació basats en l'origen, la raça, el gènere, l'orientació sexual i la discapacitat, tot buscant crear eines i suggeriments per contribuir a un accés equitatiu als recursos per a la producció cultural i artística, així com diversificar els programes culturals creats. Alhora, van buscar mecanismes per garantir la inclusió d'artistes i treballadors culturals que “representin la diversitat” no només cap a fora, sinó també a les estructures internes, als llocs de màxim poder i de presa de decisions del sector cultural.

El llibre va ser presentat per les seves editores, Lucía Egaña Rojas i Giuliana Racco, juntament amb Tatiana Antoni Conesa (Irreparables) i Violeta Mayoral (PAAC).

Accessibilitat

Per a aquesta activitat, es va desenvolupar un pla específic d'accessibilitat de l'espai:

La sala estava ubicada a la planta baixa de la nau de tallers d'Hangar. Comptava amb dos accessos. Un, a través de la porta de tallers, que tenia un esglaó a l'entrada, on es va instal·lar una rampa. Un altre, a través de la sala Polivalent, que evitava l'esglaó mitjançant una rampa. La sala era espaiosa i disposava de llum natural. La llum artificial es generava a partir de fluorescents zenitals amb il·luminació càlida. La sala estava amplificada i sonoritzada amb connexió directa de micròfons i altaveus.

El bany, que estava ubicat a la mateixa planta, no era accessible per a totes les mobilitats. Alternativament, es podia fer servir el de la sala Ricson o el d'oficines. La sala disposava de un dispensador d'aigua filtrada.

Es va projectar en directe subtitulació no professional del que es parlava durant la presentació. Els textos llegits durant l'acte estaven impresos per a la lectura individual. Es va fer una descripció visual de l'espai, la seva configuració i el seu ús a l'inici de l'activitat, i es va convidar cada persona que intervingués a descriure's prèviament abans de parlar.

Fitxa tècnica

“La cultura no es una autopista, los museos podrían ser jardines. Toma de decisiones y distribución de recursos en el ámbito de la producción artística y cultural”.

Editat per: Lucía Egaña Rojas i Giuliana Racco

Amb contribucions de: Silvia Albert Sopale, Paula Bruna, Natalia Carminati, Lucía Egaña Rojas, Sally Fenaux Barleycorn, Francisco Godoy Vega, Tjasa Kancler, Elektra KB, Rosa Lendínez, Tau Luna Acosta, Rafaela Pimentel, iki yos piña narváez funes, Giuliana Racco, Helena Vinent i persones que van decidir romandre a l'anonimat.

Worn Not, de i amb Rubén Grilo

Data: 21 de març de 2024

Assistents: 42 pax

El 21 de març es va presentar el llibre *Worn Not*, la primera monografia que examina críticament l'heterogènia pràctica artística de Rubén Grilo. La publicació, editada per Puente Editores, inclou tres textos de nova factura: Melanie Bühler traçava un mapa de la seva producció a la recerca d'una tipologia d'artista que el mateix Grilo s'esforçava a negar; Zoey Lubitz dissecionava l'ús que Grilo feia de la tela texana, desentranyant les seves implicacions materials en una realitat cada cop més afectada pel món digital; Anna Mikkola intercanviava impressions sobre les múltiples referències que sustentaven la pràctica.

La presentació va ser en diàleg amb l'artista Julia Spínola.

— **Rubén Grilo** és un artista establert a Berlín, l'obra del qual ha estat exposada a Lo Pati, Nogueras Blanchard, Union Pacific, Kunstverein Hildesheim, MARCO i Wilfried Lentz, entre d'altres. Grilo ha participat en diverses exposicions col·lectives, com ara *El sentido de la escultura*, Fundació Joan Miró (2021); *wow! Woven? Entering the (sub)Textiles*, Künstlerhaus Halle für Kunst & Medien, Graz (2015) i *The Action of Things*, CSS Bard, Nova York (2011).

Entre les seves col·laboracions s'inclouen una línia de pintures a l'oli produïda per Kremer Pigmente, presentada a la 9a Biennal de Berlín (2016), i una pel·lícula realitzada amb Dan Walwin, projectada a l'Eye Filmmuseum, Amsterdam (2023). Grilo va rebre la beca de la Fundació Botín, Santander (2013) i ha estat resident a Gasworks, Londres (2015), i la Rijksakademie, Amsterdam (2011-2012).

Lo impensado. Cognició no conscient per pensar sinergies humano-tècniques

Data: 3 desembre de 2024

Assistents: 55 pax

Es va presentar la xerrada *Lo impensado. Cognició no conscient per pensar sinergies humano-tècniques* amb Katherine Hayles, Alejandra López Gabrielidis i Toni Navarro a la Sala Ricson d'Hangar. En ella, Hayles va conversar amb els traductors del seu darrer llibre en castellà, *Lo impensado*,

editat per Caja Negra, col·lectiu orbitant del centre. S'hi van abordar conceptes claus del seu treball, com la cognició no conscient, la cognició distribuïda i els assemblatges cognitius humà-tècnics. Katherine Hayles és una de les autores més rellevants dels estudis posthumanistes de les darreres dècades. Les seves reflexions cartografien l'evolució de l'enllaç entre l'humà i les màquines mitjançant un abordatge transdisciplinari basat en les interseccions entre filosofia, neurociència i tecnologia.

A més, durant aquesta conversa amb l'autora, es va proposar amplificar la noció estàndard d'intel·ligència artificial, eixamplant la relació entre consciència i procés cognitiu, multiplicant el repertori d'articulacions desitjables amb els objectes tècnics i altres formes de vida biològica. La idea va ser atendre les implicacions que el pensament de Hayles empeny en proposar una ecologia cognitiva planetària que interpel·la críticament altres corrents com els nous materialismes o l'ontologia orientada als objectes. El corpus teòric de Hayles replantejava les coordenades de les humanitats contemporànies i s'erigia com a espai privilegiat per obrir noves rutes que permeten desxifrar les complexes transformacions sociotècniques que modelen el present.

— **Katherine Hayles** és Catedràtica Distingida de Recerca de la Universitat de Califòrnia a Los Angeles i Catedràtica Emèrita James B. Duke de la Universitat de Duke. Les seves investigacions se centren en les relacions entre literatura, ciència i tecnologia als segles XX i XXI. Entre els seus dotze llibres impresos figuren *Postprint: Books and Becoming Computational* (Columbia, 2021), *Unthought: Power of the Cognitive Nonconscious* (Univ. of Chicago Press, 2017) i *How We Think: Digital Media and Contemporary Technogenesis* (Univ. of Chicago Press 2015), a més de 100 articles revisats per parells. Els seus llibres han guanyat diversos premis, entre els quals el Rene Wellek Award al millor llibre de teoria literària per *How We Became Posthuman: Virtual Bodies in Literature, Cybernetics and Informatics*, i el Suzanne Langer Award per *Writing Machines*. Ha rebut nombroses beques i premis, entre ells dos NEH Fellowships, un Guggenheim, una Rockefeller Residential Fellowship a Bellagio i dues Presidential Research Fellowships de la Universitat de Califòrnia. És membre de l'Acadèmia Americana de les Arts i les Ciències. El seu darrer llibre, *Bacteria to AI: Human Futures with our Nonhuman Symbionts*, va sortir a la venda el desembre de 2023 a l'editorial de la Universitat de Chicago.

— **Alejandra López Gabrielidis** és filòsofa i investigadora especialitzada en art i tecnologies digitals. La seva recerca se centra en les noves modalitats de corporalitat que sorgeixen en relació amb el fenomen de la datificació, i explora la interacció entre les dades i el cos des d'un enfocament d'agencialitat i cognició distribuïdes. Actualment, treballa com a coordinadora de la Unitat de Doctorat i professora d'Estètica i Teoria de les Arts als graus de Disseny i Belles Arts a BAU, Centre Universitari d'Arts i Disseny de Barcelona. Ha treballat com a investigadora postdoctoral a la unitat de Tecnopolítica del grup CNSC (Communication Networks and Social Change) de l'Internet

Interdisciplinari Institute (IN3) de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), i com a co-coordinadora del Vector de Conceptualització Sociotècnica. A més de la seva tasca acadèmica, ha traduït obres d'autors com Franco "Bifo" Berardi i Katherine Hayles i ha publicat nombrosos articles i assaigs a diverses revistes i mitjans especialitzats.

— **Toni Navarro** és filòsof especialitzat en teories feministes i marxistes de la tecnologia, amb un interès especial per l'economia política i l'ecologia cognitiva de la IA. Forma part del Vector de Conceptualització Sociotècnica impulsat per la unitat de Tecnopolítica de l'Internet Interdisciplinary Institute (IN3/UOC). Publica ocasionalment a mitjans com El Salto Diario i ha impartit cursos i conferències a diferents universitats i centres d'art. Els seus textos han aparegut en volums col·lectius com *¿Un futuro automatizado? Perspectivas críticas y tecnodiversidades* (UNSAM, 2023) o *Léxico crítico del futuro* (UNSAM, 2024), i recentment ha traduït i prologat llibres com *Lo impensado: una teoría de la cognición no consciente y los ensamblajes cognitivos humano-técnicos* de N. Katherine Hayles (Caixa Negra, 2024, al costat de Malinche Traduccions) o *Matemáticas revolucionarias: inteligencia artificial, estadística y la lógica del capitalismo* de Justin Joque (Verso Llibres, 2024).

Presentació d'*Escenas Catalanas: errancias antropológico-sexuales*

Data: 10 de desembre de 2024

Assistents: 19 pax

Presentació d'*Escenas Catalanas*

Amb motiu de la tercera edició d'*Escenas Catalanas: errancias antropológico-sexuales* (2020), editada per La Màquina Bcn, vam celebrar una activació de la publicació en el marc de la Biblioteca Compartida. A més de comptar amb la presència de l'autora, Frau Diamanda, vam comptar amb Jesús Jeleton i una performance a càrrec de la mateixa Frau Diamanda juntament amb Vyltage.

Escenas Catalanas: errancias antropológico-sexuales (2020) és un llibre objecte que consta de microrelats acompanyats d'il·lustracions i, alhora, és un projecte editorial multidisciplinari (performance, instal·lació, spoken word, videoart) que, a manera de contradiari sexual, intenta esbossar una crítica i anàlisi del sistema cisheteropatriarcal des d'una mirada travesti llatinoamericana migrant. La travesti ja no és més un objecte d'estudi, sinó que s'erigeix com a subjecte que mira i critica des d'una lògica hiperrealista i una escriptura neobarroca.

— **Frau Diamanda** (Lima, 1971) és traductora, escriptora, artista audiovisual travesti, drag performer, curadora independent, infectora cultural, dj i actriu ocasional. S'especialitza en art transgènere i performance multimèdia. D'origen peruà, resideix a Barcelona des del 2016. Ha cursat el PEI (Programa d'Estudis Independents del MACBA) durant el període 2017-2018, així com l'Institut d'Estudis Porno d'Hangar el 2018. També ha realitzat residències artístiques a Transpalette (2016, Bourges, França) i a Nigardo Espacio de Arte de Madrid (2019), i té una llarga trajectòria al Perú i a Llatinoamèrica.

— **Jesús Jeletón** forma, des de 1999, l'Equipo Jeletón juntament amb Gelen Alcántara, per reprendre de forma crítica i dissident repertoris artístics heretats. També, des del 2013, és soci treballador de la cooperativa La Caníbal, llibreria i agència cultural per a la transformació social transfeminista, anticapitalista i descolonial.

— **Vyltage** és un explorador dels costats foscos de l'electrònica, des del drone i l'ambient industrial fins a l'EBM més hedonista. El projecte de Miguel Rivero assaja atmosferes, seqüències i fins i tot cançons inspirades tant en Pan Sonic com en Bauhaus i Brian Eno. Ha col·laborat amb Frau Diamanda en diverses ocasions i actualment té Rosa Cabrera com a còmplice vocal en la seva versió més festiva.

STUDIO VISITS, VISITES GUIADES

Regularment, sigui a iniciativa d'Hangar o d'agents que passen per la ciutat, lxs artistes residents reben visites als tallers o s'organitzen a la Sala Ricson. Aquest és un intercanvi fonamental per obrir vies de col·laboració a futur.

El 2024 han visitat Hangar, entre altres:

— **Pietro Scammacca** i **Devrim Bayar**, assistent comissari i sènior curator, Kanal-Centre Pompidou, Brussel·les

— **Abdulmohsen Albinali, Ahaad Alamoudi, Ayman Zedani, Bilal Allaf, Eduard Cassina, Giulia Bruno, Liva Dudareva, Tamara Kalo**, artistes residents de TBA21 de Madrid en col·laboració amb Alserkal de Dubai, acompanyats per Ane Rodríguez > visita guiada al centre i visita remunerades (200 euros per artista) a la Sala Ricson amb Oriol Arnedo, Huaqian Zhang, Stella Rahola, Erick Beltran/Lumbung Press

- **Grup de 20 mecenes** acompanyats per Marine Lang, Mecenes du Sud Sete/Montpellier > visita guiada al centre i visita d'estudi remunerades (100 euros per artista) a la Sala Ricson amb Erick Beltran i Nzinga Mboup
- **Grup de 30 amics** (col·leccionistes) del Museum Beelden aan Zee, NL > visita guiada al centre i visita d'estudi remunerades (70 euros per artista) a la Sala Ricson amb Erick Beltran i Lucia C. Pino

Professionals locals durant Hangar Obert 24:

- **Enric Puig**, director d'Art Santa Mònica
- **Angelica Tognetti**, comissària independent
- **Manuel Cirauqui**, director d'Eina Idea i curador de Guggenheim Bilbao
- **Ana Ara**, directora artística de la Fundació Miro
- **Silvana Fiorese**, curadora d'DART Festival
- **Patricia Sorroche**, cap d'exposicions de la Fundació Tapies
- **Hiuwai Chu**, responsable d'exposicions i conservadora del MACBA
- **Marenka Krasomil**, curadora independent (Berlín)
- **Elena Yaichnikova**, curadora independent (Moscou)

HANGAR VISITORS PROGRAMME N. 2

- **Laila Hida**, directora de LE 18, Marràqueix
- **Fatima Bintou Rassoul Sy**, directora de programes de Raw Material, Dakar
- **Zeynep Kubat**, assistent curadora de KANAL-Centre Pompidou, Brussel·les
- **Aimar Arriola**, responsable del programa Intermediae a Matadero Madrid
- **Maite Borjabad**, curadora independent i investigadora
- **Paula Kommoss**, directora Kunstverein Lunbeck
- **Magalie Meunier**, curadora Studio Ganek, agència de producció i distribució de projectes artístics

Visites guiades al centre:

- **Ana Botella** - Directora adjunta, Fundação Calouste Gulbenkian Centro de Arte Moderna (CAM), Lisboa
- **Luca Lo Pinto** - Director Artístic, MACRO, Roma
- **Mirela Baciak** - Directora, Salzburger Kunstverein, Salzburg
- **Rebecca Lamarche-Vadel** - Directora, Lafayette Anticipations, París
- **Lorenzo Giusti** - Director, GAMEC, Bèrgam; Director artístic, Biennal Gherdëina
- **Lorena Juan** - Comissària, Biennal de Freiburg i Transmediale, Berlín
- **Nadine Droste** - Directora, La Salle de Bain, Lió
- **Florence Ostende** - Cap del Departament d'Art, MUDAM, Luxemburg, acompanyada per Susana Carnicero i Maria Lladó (Institut Ramon Llull) i BAR project
- **Catherine Ruggeri**, inspectora general d'afers culturals (IGAC)
- **Nathalie Junod Ponsard**, artista
- **Lucie Champagnac**, responsable de la producció del festival de creació contemporaine Le Nouveau Printemps à Tolosa

- **Marie Cozette**, directora del CRAC à Sète-Centre Regional d'Art Contemporain
- **Claire Hugonnet**, coordinadora d'air de Midi, réseau art contemporain a Occitanie
- **Eric Mangion**, director del Frac Occitanie Montpellier
- **Manuel Pomar**, director de Lieu Commun artist run space, Tolosa, copresident d'Air de Midi et artiste
- **Air de Midi**, xarxa d'art contemporain a Occitanie – els membres d'Air de Midi volen desenvolupar una “formació sobre metodologies de treball” (remunerada) amb Hangar el 2025.
- **Laure Vanrijckeghem**, coordinadora M-residency, M Leuven
- **Nicolas de Ribou**, responsable Cite des Arts, La Reunion
- **Adèle Samjee**, agregada d'Afers culturals, Oficina del Québec a Barcelona
- **Jonatan Habib Engqvist i Angela Rosenberg** amb 8 estudiants, Saastamoinen Foundation's international mentoring programme, UNIARTS Academy of Fine Arts Helsinki
- **Helena Lopez Camacho**, cap de sala URIBITARTE40, Bilbao

1.2. PROJECTES RESIDENTS DESENVOLUPATS PER COL·LECTIUS

Els projectes residents a diferència de les residències artístiques, no són residències atorgades a una pràctica d'autor o signatura sinó que podríem dir que s'atorguen a eines o projectes comunitaris en residència. Es tracta de col·lectius que gestionen un projecte que té la voluntat de generar les eines que determinades pràctiques necessiten per a desenvolupar-se. Molt sovint aquests col·lectius són grups de creadorxs, però la raó que les aglutina i les convoca a Hangar no és la pràctica individual sinó la seva aliança per donar lloc a condicions de producció i de treball autogestionades i obertes que queden a disposició de les seves comunitats artístiques i públics.

Projectes residents a Hangar durant 2024:

- **Blendícete**, incorporació el setembre de 2024
- **Crater LAB**, incorporació el setembre de 2020, acaba la residència el setembre del 2024
- **Lumbung Press**, incorporació a l'octubre 2022, renovació l'octubre de 2024
- **Hamaca**, projecte amb seu permanent a Hangar
- **Ce (Quimera Rosa)** i Gaia Leandra, residents al Wetlab d'Hangar. La primera fins al 2024, la segona fins al 2023.

BLENDÍCETE

#Blendícete és un organisme que engloba diverses iniciatives per compartir coneixements col·lectius al voltant de l'art i la fabricació digital. Es compon d'una sèrie de tallers centrats a ensenyar les múltiples facetes de la creació 3D utilitzant el programari lliure Blender. El projecte està orientat a oferir

formació tècnica i creativa a una comunitat diversa, promovent l'ús d'eines de codi obert i fomentant la fabricació digital.

Fundat el 2021 per Desirée Quevedo, #Blendícete ha contribuït a la formació i assessorament d'artistes, dissenyadors i entusiastes de l'art digital, de manera integral en les àrees de modelatge, animació i impressió 3D.

El projecte es concep com una plataforma accessible, que impulsa la cultura del programari lliure i l'esperit DIY/DIWO. És un espai en el qual el benestar de les participants o col·laboradores és fonamental, creant un entorn d'aprenentatge en què la comoditat i la confiança són essencials per explorar i adquirir nous coneixements. A #Blendícete es fomenta la curiositat, convidant les persones participants a fer preguntes, explorar noves idees i gaudir del procés creatiu sense pressions ni exigències (auto)imposades.

L'objectiu és construir una comunitat col·laborativa al voltant de la creació 3D, on l'entorn d'aprenentatge sigui una eina clau per a l'experimentació i el desenvolupament. A més dels tallers, el projecte ofereix serveis d'impressió 3D per facilitar l'autoproducció i la fabricació digital sostenible, així com assessorament en projectes vinculats al disseny/animació 3D i noves formes de producció dins d'un marc de pràctiques ètiques, responsables i cooperatives.

Activitats 2024

Taller Introducció a l'animació 3D amb Blender

Dates: 2, 9, 16 i 23 d'octubre 2024

Assistents: 3 pax

En aquesta edició, el focus es dirigeix cap als fonaments de l'animació 3D, on es veuen diferents mètodes per generar moviment a les nostres escenes. S'exploren les eines que ofereix el programari per conèixer les seves opcions: timeline, manipulació de keyframes, shape keys i modificadors. També s'endinsen en maneres d'organitzar fotogrames dins del Dope Sheet i el Graph Editor, així com en l'animació de la càmera 3D, revisant totes les possibilitats pel que fa a l'assignació de lents. Per preparar el render final, es treballen els entorns amb sets d'il·luminació, materials i texturitzat, configurant la imatge a partir dels motors de processament del programa.

Taller "Del modelatge a la impressió 3D"

Dates: 30 de novembre i 14 de desembre

Assistents: 2 pax

En aquest curs s'ha fet una introducció a la fabricació digital i el disseny 3D a Blender, aprofitant el potencial d'aquesta eina open-source en un entorn DIY. El taller va incloure 8 hores teòricopràctiques dividides en dues sessions, enfocades a la creació i manipulació de malles digitals per a la seva posterior impressió. Els participants van comptar amb suport tècnic, impressores 3D, i filaments PLA (materials inclosos) per donar forma al seu prototip final.

CRATER LAB

Crater-Lab és un laboratori de creació/producció/experimentació i projecció cinematogràfica independent, autogestionat per artistes i cineastes. El seu objectiu és impulsar la producció d'un cinema artesanal en suport filmic, enfocat a generar les bases materials per crear i experimentar en tots els seus processos: filmació, revelatge, copiat, animació, intervenció plàstica, projecció, etc.

La filosofia de Crater-Lab se centra a poder produir cinema lliurement, ser independents, autosostenibles, fer i ser una comunitat cinematogràfica, donar suport i fer visible obres de cineastes nous i consolidats, ser una plataforma de projecció, intercanvi de materials i coneixements, estimular la formació de noves generacions que puguin vincular-se de forma diferent amb el cinema, crear vincles de col·laboració amb altres col·lectius afins i, fonamentalment, generar tots els mitjans per a la creació en suport filmic com a acte de resistència, contribuint de forma activa a la seva continuïtat en un àmbit de creació lliure i d'experimentació.

Activitats 2024

Recorregut filmic, taller a càrrec de Crater-Lab

Dates: 17 i 18 de febrer de 2024

Assistents: 15 pax

Crater-Lab va presentar *Recorregut filmic, un taller d'iniciació al procés fílmic en 16 mm* blanc i negre per conèixer les possibilitats de treballar en format analògic.

L'objectiu del taller va ser experimentar el procés de creació de la imatge analògica des de la primera presa a càmera fins al seu positiu final. Després d'una introducció teòrica als diferents tipus de pel·lícules i emulsions, es va portar a terme la part pràctica per aprendre a fer servir la Bolex, veient tot el procés de revelatge, inclòs elaboració de químics i aprenentatge de la càrrega de la pel·lícula al tanc. Es van analitzar els resultats realitzats per a la seva positivació, procés que servirà per apropar-se a l'ús de la Contact Printer, passant finalment a la projecció de tot el material generat.

Control Vs. Atzar/Un taller de filmació i revelatge en 16mm amb Crater Lab

Dates: 16 i 17 de març de 2024

Assistents: 15 pax

Crater-Lab va presentar *Control Vs. Azar/Un taller de filmació i revelatge en 16 mm*. Aquest taller va reflexionar de manera teoricopràctica sobre els conceptes de control i atzar que autoimposem durant els processos de creació en cinema analògic: limitacions, decisions, actitud, tensió, llibertat, improvisació física i emocional durant la filmació i el revelatge al laboratori.

L'objectiu final va ser crear una pel·lícula col·lectiva a partir d'un exercici d'improvisació i d'escriptura automàtica d'imatges amb una estructura prèvia i pactada.

Filmant amb llum: rayogrames i flat print amb Crater Lab

Dates: 4 i 5 de maig de 2024

Assistents: 15 pax

Crater-Lab va presentar *Filmant amb llum: rayogrames i flat print*, un taller orientat a la creació d'imatges sense càmera que se centra en la creació, manipulació i alteració d'imatges en moviment mitjançant l'ús de la llum sobre l'emulsió. En ell, es van abordar les característiques de la pel·lícula positiva tant en color com en blanc i negre, així com les alteracions químiques de la imatge durant el procés, utilitzant llum de seguretat per a observar i controlar els processos.

iALUD! #4, Festival d'Arts Cinemàtiques Expandides

Dates: del 23 al 27 d'octubre de 2024

Assistents: 150 pax

Crater-Lab va presentar la quarta edició d'*iALUD! #4 Festival d'Arts Cinemàtiques Expandides*, amb performances de cinema expandit, projeccions i workshops enfocats al cinema com a espai que s'expandeix més enllà de la pantalla. iALUD! és un esdeveniment de Crater-Lab com a part del projecte SPECTRAL, una investigació transnacional de sis laboratoris filmics europeus gestionats per artistes, que busca fomentar la creació i difusió d'una manera més àmplia el cinema artístic que hem triat anomenar Art Cinemàtic Expandit (ECA).

iALUD! #4 va comptar amb la col·laboració d'Hangar, Zumzeig, CCCB-Xcèntric i Arxiu Val del Omar.

LUMBUNG PRESS

Lumbung Press és una impremta col·laborativa desenvolupada pels artistes i curadors de documenta 15, basada en la idea del Lumbung, que és l'acció de recopilar i redistribuir recursos comuns per al col·lectiu. La impremta neix amb l'objectiu d'imprimir i oferir de manera directa (la majoria gratuïtament) les publicacions dels artistes i grups convidats durant els 100 dies d'exhibició de documenta a Kassel el 2022.

Lumbung Press creu en el flux directe de material, informació i energia directa de lxs artistes i col·lectius involucrats. La impremta es fonamenta en transmissió sense intermediaris, eludint edició, traducció o correcció d'estil fora de la lògica de cada projecte. Les úniques limitacions de lxs participants de Lumbung Press són les possibilitats tècniques de la màquina bitò amb què compten i la quantitat de material, que és distribuït equitativament entre tots els participants (temps-paper).

Lumbung Press gira al voltant de la comunitat que emergeix amb l'esforç compartit (tothom ajuda en alguna part del procés) i el treball cap al desmantellament de la relació client-servei i la substitueix amb una situació d'adaptació a contextos locals. Això vol dir eludir, centrar-se en resultats específics a costa dels materials o sistemes de producció. La producció es pot obrir, adaptar o modificar per trobar el que és inesperat, però coherent i precís en cada circumstància. No és arribar a un producte sinó el que es pot fer amb allò que comptem com a col·lectiu artístic.

Espai de Lumbung Press a Hangar

Disloca la impressió òfset d'objectius i contextos comercials en mètodes i aproximacions creatives i més socials sense perdre producció i la possibilitat d'un públic massiu.

Principis:

- Lumbung Press treballa sota la consigna “no gran, però per a molts”
- Lumbung Press imprimeix quan cal.
- Lumbung Press publica material no editat, en qualsevol idioma per als integrants del lumbung.
- El grup d'artistes lumbung és orgànic i en creixement continu.
- L'ajut mutu és un moviment col·lectiu amb objectius comuns.
- La màcula-merma o (impressions d'ajust de màquina) es distribueixen de manera gratuïta in situ.
- Lumbung Press és independent en termes curatorials i de continguts de la institució que la rep de manera temporal.
- El grup de treball del Lumbung Press (format en documenta15) és el comitè responsable de les decisions estructurals del projecte.

Activitats 2024

Sonata per a les gotes i la impremta per Zoé Couppé i Guilhem Prat a Lumbung Press

Dates: 19 de març de 2024

Assistents: 35 pax

Zoé Couppé i Guilhem Prat van presentar *Sonata per a les gotes i la impremta. Quatre personatges, una impremta, un escenari, tristesa, sorpreses, aigua i llàgrimes que degoten*, performance que van portar a terme al taller d'impressió òfset del projecte en residència Lumbung Press gràcies al programa d'intercanvi entre el CEAAC-Centre Europeu d'Accions Artístiques Contemporànies d'Estrasburg i Hangar.

— **Zoé Couppé i Guilhem Prat** s'interessen pel que uneix i separa la impressió i la performance. En reflexionar sobre el que passa per la impremta, la màquina es converteix en un escenari on es desenvolupen històries i personatges. Sonata per a les gotes i la impremta és una performance d'improvisació, de no saber exactament què s'ha de dir, quan es començarà, encara que s'hagi pensat en coses concretes. Un cop acabada la performance, els artistes volen tornar-hi, transcriure-la i ampliar-la en forma impresa, més o menys a prop del discurs original o del seu significat.

HAMACA

Hamaca és una plataforma d'audiovisual experimental que funciona com a arxiu referent de la historiografia del vídeo vinculada a l'estat espanyol. És una associació sense ànim de lucre que té com a objectiu preservar, difondre i distribuir sota condicions dignes en l'àmbit estatal i internacional aquest tipus de peces. El seu catàleg està completament digitalitzat i es pot consultar des de la seva web. El nom HAMACA respon al tipus de sistema operatiu sota el qual pretén funcionar: ser una xarxa horitzontal unida per diversos punts.

Des de la creació de l'arxiu el 2007, el catàleg és ampliat cada dos anys mitjançant convocatòries públiques i la selecció d'un jurat format per professionals especialitzats en vídeo i en arts visuals. Hamaca també assumeix la tasca -a través de col·laboracions amb institucions de tot l'estat- de programar tant sessions de projecció com workshops o activitats de recerca al voltant de les pràctiques que travessen la realització de vídeo. També dona suport a la producció de nous treballs mitjançant la convocatòria Contrapicada.

Activitats 2024

Taller Punkstage, cuerpo-cámara amb Silvia Zayas

Dates: 24, 25 i 26 de setembre

Assistents: 10 pax

Tot és transitori, hi ha sofriment en les persones, cap essència és sòlida.
Projecció d'El canto de la abubilla de Toni Serra / Abu Ali amb la intervenció
de Beatriz Regueira.

Data: 8 d'octubre

Assistents: 25 pax

Taller Teixir genealogies amb Claudia Delso i Tau Luna Acosta

Dates: 29 de novembre i 2 de desembre

Assistents: 8 pax

Convocatòria Contrapicada 2024

Hamaca obre una convocatòria de producció destinada a la creació, distribució i divulgació d'una peça audiovisual experimental. El projecte seleccionat és una habitación en Bangkok, de Javier Olivera.

Convocatòria de vídeos Hamaca 2024

Hamaca obre una nova convocatòria pública adreçada a artistes interessats a formar part de la seva col·lecció d'audiovisual experimental. Les propostes escollides són: olonque, d'Abel Jaramillo; NISTRA BATUKO EXPLORATION, d'Adrián Canoura Sánchez; Dígitos y Santuario, d'Alba Matilla; El miracle del Sol (Medjugorje), d'Albert Gironès; Descartes, d'Alejandro Alvarado Jódar i Concha Barquero Artés; Halito, d'Alfonso Borrigan; Amarillo atlántico, de Carla Fernández Andrade; querida A, d'Elena Molina; Ecotone, Liquid ground i Vestiges (an archipelago), d'Enar de Dios Rodríguez; El viatge frustrat, d'Enric Farrés Duran; La figa, l'espina, l'escut i La plaga, el provecho, d'Eulàlia Rovira i Adrian Schindler; Rapa das Bestas, de Jaione Camborda Coll; El taxista ful, de Jo Sol; THE SOFTBOY, de Laura Tabarés; El striptease de mi abuela, de Maria Llopis Navarro; Ningún Deus, de Marian Opazo; Cuerpo glaciario, de Natalia Castañeda Arbeláez; La revolución es invencible i Venceremos, de Taxio Ardanaz Ruiz; i Protectio, de Raul Vicente Giralt. Aquestes obres s'integraran a l'arxiu d'Hamaca amb la finalitat de difondre i promoure el cinema experimental a través de la seva distribució en diversos programes.

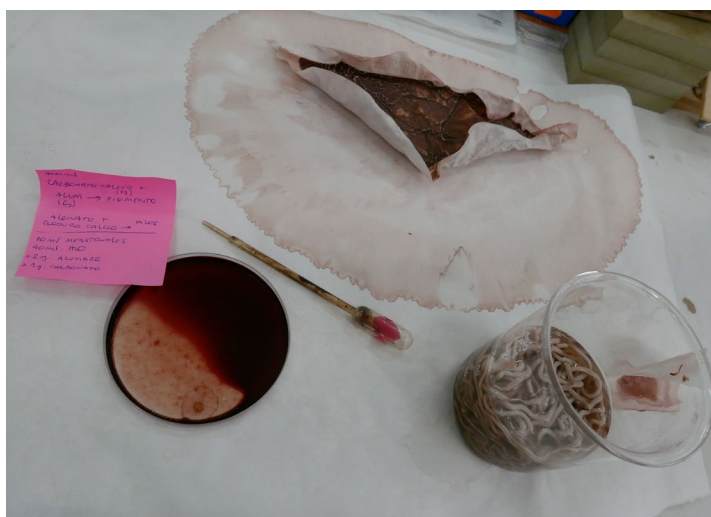
RESIDENTS AL WETLAB

El Wetlab d'Hangar és un espai multifuncional on no només es realitzen pràctiques híbrides d'arts i ciència sinó també presentacions, discussions, i altres activitats no merament relacionades amb la part experimental de laboratori, aquest informe pretén brindar unes recomanacions per millorar-ne l'operativitat i la seguretat. En aquest sentit, cal destacar que el Wetlab és utilitzat per una gran varietat de persones familiaritzades o no amb la pràctica del laboratori.

Des de 2024 Ce (Quimera Rosa) ocupa el wetlab partint del desig de generar un espai col·lectiu de treball transdisciplinari i d'intercanvi de sabers, des d'una perspectiva transhackfeminista.

Quimera Rosa està fortament interessada en l'articulació entre art, ciència i tecnologia, així com en les seves funcions en la producció de subjectivitats, el seu treball se centra actualment en el desenvolupament de performances i projectes transdisciplinars, en l'elaboració de dispositius que funcionen amb l'activitat corporal, i d'experimentacions de biohacking.

El wetlab com a projecte de Bio lab únic a la ciutat de Barcelona, determina altres maneres d'entendre la recerca científica i el seu encreuament amb l'art. Dins els *Dijous oberts*, les usuàries poden consultar qüestions amb les artistes que actualment gestionen l'espai. Ce Quimera, artista i científic que proposa també tallers, i diferents grups de treball al voltant de tot allò que vincula creació i organismes vius amb sensibilitat transhackfeminista. Grups de treball específics, o el seguiment del projecte Biofriction d'àmbit europeu ja finalitzat, han conformat el seu dia a dia al centre.

Residència Humedal II

Activitats 2024

Residència Beques Crea Practicable

Durant el 2024, s'ha organitzat una residència col·lectiva amb una durada d'un mes, en el marc de les Beques Crea+ Practicable. El guanyador de la convocatòria ha estat Manglar, un projecte col·lectiu molt proper a les pràctiques de recerca del Wetlab (Vegeu pàg. 126)

Residència Humedal II

El 2024 s'ha obert la convocatòria Humedal II, una modalitat de residència col·lectiva impulsada per Hangar el 2023 (Humedal I) amb un comissariat de continguts i coordinació a càrrec de Ce Quimera. S'han seleccionat set participants que van donar continuïtat al pilot durant dues setmanes en gener

de 2025. Aquesta nova va comptar amb convidats internacionals que van oferir xerrades i agents locals convidats a guiar sessions de treball. Durant el 2025, es pretén continuar amb el grup de treball de la residència Humedal II, generar intercanvis o trobades amb residents anteriors, i condicionar la infraestructura del Wetlab i els seus equipaments bàsics per a les noves residents (Vegeu pàg. 23).

Xerrada amb el màster de disseny per a futurs emergents, IAAC - Elisava, Barcelona

Data: 5 de febrer de 2024

Assistents: 40 pax (estudiants)

Workshop amb màster Disseny per a futurs emergents, IAAC - Elisava, Barcelona

Data: 14 de maig de 2025

Assistents: 40 pax (estudiants)

Holobionts, simbionts i altres subtiletes - Genealogia tra(n)shumant de bèsties de companyia. Presentació del projecte de recerca. La Capella, Barcelona. Residència durant octubre.

Data: 24 d'octubre de 2024

Assistents: ce quimera i txe roimeser.

Residència Manglar. Beques Barcelona Crea de recerca i experimentació Practicable. Hangar.org, Barcelona

Dates: del 4 de novembre al 4 de desembre de 2024

Assistents: 7 pax

Visita al Wetlab. Classe de batxillerat (Institut Nou Barris)

Dates: 8 de novembre de 2024

Assistents: 75 pax (estudiants)

Festival La Materialitat dels Núvols, Pluriversitat Nòmada

Dates: 30 de novembre de 2024

Assistents: 60 pax

Reunions del col·lectiu Manglar, una al mes des de gener fins a setembre de 2024.

Dates: de gener a desembre de 2024

Assistents: 7 pax

1.3. PROJECTES ORBITALS

El 2022 Hangar estableix una nova modalitat de vincle i implicació amb comunitats i projectes. Els projectes "Orbitals" es pensen per contrast amb els projectes "residents". A diferència de les habitant d'Hangar, que són part constitutiva del seu ecosistema quotidià, els projectes Orbitals són

organitzacions, col·lectius o persones del context pròxim que mantenen una relació amb el centre menys intensiva en el pla de la presència i de la dependència, però de molta complicitat pel que fa a la missió, les línies de recerca-acció del centre i els seus programes. Amb els projectes Orbitals Hangar estableix formes de col·laboració basades en aquesta complicitat i pensades en funció de cada projecte.

Distingim dos tipus d'Orbitals: d'una banda, les Orbitals duracionals, que articulen una massa crítica que orienta i és orientada per tot allò que el centre mobilitza, i, per altra banda, les Orbitals ocasionals, que participen de la vida del centre a lapsos temporals més curts, generalment vinculats a la realització d'una activitat concreta. En tots dos casos, Hangar estableix criteris que s'actualitzen circularment, i que busquen atreure, disposar i posar a gravitar iniciatives afins, que estan compromeses amb la capil·laritat de la vida del barri, que mobilitzen processos col·lectius vivificants i que ressonen i amplifiquen, en termes generals, els programes i la missió d'Hangar.

El 2022 es van identificar els projectes i es van indagar les formes de relació. En alguns casos van tenir resultats públics visibles enguany, en altres encara s'estan confeccionant futurs.

A. PROJECTES ORBITALS DURACIONALS 2024

Els projectes Orbitals duracionals prioritzen pràctiques:

- Que continguin una dimensió clara de recerca
- Que hagin passat per Hangar i hi hagi una història d'aprenentatges en comú.
- Que mobilitzin processos col·lectius i estiguin interessades en l'enginyeria de la col·lectivitat.
- Que comparteixin el teixit d'interessos de les artistes i els col·lectius que habiten i orbiten el centre.
- Que reverberin amb els fils de recerca i missió d'Hangar.

BEFACO

Befaco és un fabricant Eurorack que també ofereix kits DIY, organitza tallers i allibera els seus dissenys sota llicència creative commons. El febrer del 2010 es va crear com una plataforma de maquinari obert centrada en el maquinari musical professional DIY, materialitzant la investigació electrònica, musical i artística prèvia dels seus membres.

La seva activitat principal ha estat desenvolupar mòduls de sintetitzador en format Eurorack i posar-los a la disposició dels tallers. Totes aquestes investigacions es publiquen sota llicència CC-NC-SA, per la qual cosa la gent es pot descarregar els esquemes, i les guies tècniques de muntatge, per realitzar les seves pròpies variacions dels projectes. Construeixen tots

els seus dissenys durant els seus tallers regulars a ciutats com Barcelona, Madrid, Londres o Berlín. Durant els darrers set anys, a més d'aquestes quatre ciutats habituals, han visitat ciutats com Tòquio, Kyoto, Frankfurt, Hèlsinki, Lió, Stuttgart, Amsterdam, entre moltes altres ciutats europees.

Aquests tallers són un enorme camp de proves on poden seguir cada mòdul que construeixen els diferents usuaris de tot el món, obtenir un feedback directe i millorar-los ràpidament, desenvolupar-ne de nous o adaptar aquests instruments a les demandes dels usuaris constantment.

El contacte directe amb els entusiastes del bricolatge permet una implicació dels usuaris a l'estructura, cosa que els permet dissenyar els seus propis mòduls i desenvolupar-los professionalment. Això s'ha convertit en un entorn d'incubació per a diverses iniciatives modulars noves, cosa que ha permès a diferents creadors iniciar els seus projectes similars.

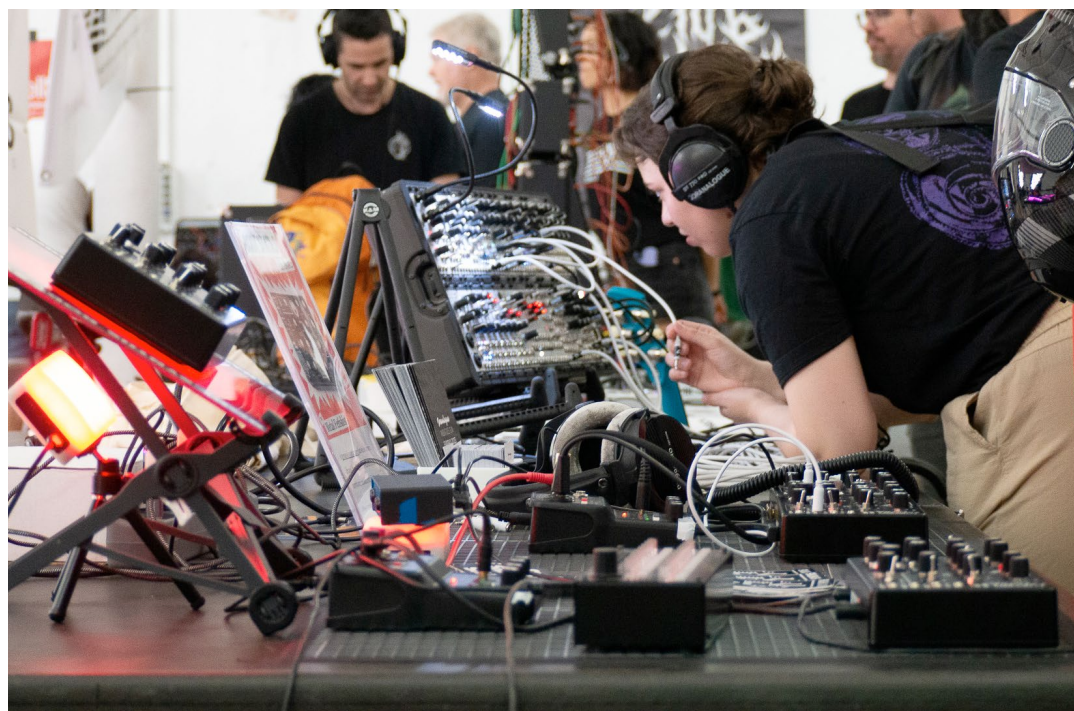
La iniciativa de Befaco és possible gràcies al suport d'Hangar, l'Ajuntament de Barcelona i el treball de tot l'equip de Befaco.

Activitats 2024

Modular Day

Data: 5 d'octubre de 2024

Assistents: 390 persones

Modular Day 2024

A l'octubre Hangar va acollir la vuitena edició del Modular Day, trobada que reuneix una selecció de fabricants d'eurorack que mostren els seus nous dissenys en una sèrie de presentacions. També hi ha una zona on els

desenvolupadors focalitzats en el DIY posen a disposició del públic els seus dissenys per a construir-los a la zona de taller.

Tal com ha succeït en les passades edicions, Modular Day va comptar amb una selecció d'artistes amb propostes musicals basades en sintetitzadors. Enguany, amb els directes de Zeuge, structweird, Øbsidiaän, Shannax + Xiwire, entre d'altres.

CLUB DE VIEDOJOCS

El Club de Videojocs és un grup informal de persones interessades en els videojocs, no només com a formes d'entreteniment sinó també com a eines de coneixement. Es reuneixen periòdicament a Hangar per compartir una estona jugant i comentant videojocs i/o temes vinculats als videojocs. La tipologia d'aquestes reunions és variada: presentacions, debats, xerrades, trobades purament lúdiques...

El club està obert a qualsevol persona interessada, no cal tenir cap experiència ni coneixements previs sobre videojocs, i formar part no implica cap mena de compromís.

EL VECTOR

El Vector de Conceptualització Sociotècnica (el Vector) és una intensificadora filosòfica, un espai dirigit a pensar nocions i reptes clau de les cultures, les societats i les polítiques digitals contemporànies, des d'una aproximació crítica i propositiva.

Els conceptes sense accions són estèrils i les accions sense conceptes són cegues. Per això, el Vector està orientat a analitzar, produir i sistematitzar conceptes. També a alliberar-los com a eines transformadores a disposició d'altres agents socials.

Aquestes nocions són esbossades i debatudes en trobades periòdiques al Canòdrom-Ateneu d'Innovació Digital i Democràtica. Cada debat culmina amb una publicació a Atenea Cyborg, bloc d'El Salto, que recull tant la investigació prèvia com les aportacions sorgides de les trobades. Finalment, les publicacions alimentaran un glossari de conceptes emergents, una mena de cartografia exploratòria del nostre temps.

Avui, les nostres societats esdevenen cada cop més desiguals, insostenibles tant ecològicament com psíquicament, poblades per subjectes sovint paralyzats per tecnologies homogènies i opaques que els vigilen i exploten. Davant d'això, el Vector apunta a un horitzó de societats digitals radicalment justes, ecològiques i democràtiques, habitades per subjectes crítics, florents i amb poder, capaços de crear i utilitzar tecnologies diverses, experimentals, responsables i comunes.

DUBLAB BCN

La ràdio en línia sense ànim de lucre és una plataforma comunitària centrada en tot allò que no sona a ràdios convencionals, buscant sempre l'equilibri entre sons experimentals i d'altres més accessibles. Una manera de descobrir músiques, estils i discursos no normatius sense necessitat de passar per grans plataformes homogeneïtzadores.

Hangar esdevé l'espai des d'on DUBLAB BCN emet en directe tots els dilluns i dimarts, nodrint la seva programació de més continguts en col·laboració amb les artistes residents. Aquesta aliança és una segona fase del projecte emmarcat dins de la Beca Barcelona Crea, el qual planteja i dissenya un estudi modular-sostenible per a DUBLAB BCN.

Activitats2024

Durant tot l'any

Enregistrament de la programació setmanal de continguts al buc de radio.

Assemblees

De manera trimestral, Hangar ha allotjat les assemblees generals de Dublab.

Hangar Obert

Data: 29 de setembre de 2024

Assistents: 60 pax

Aquest any, dublabBCN ha tornat a col·laborar durant Hangar Obert, les jornades de portes obertes del centre, amb un showcase d'artistes de la ràdio a càrrec de Nando Hervido i Kinétika.

Concert

Data: 17 de novembre de 2024

Assistents: 40 pax

Actuacions en directe de Zora Lucent & Elyssa Fonicello + Ona Tzar + nara is neus + Ivana Ray Singh

CAJA NEGRA

Fundada a l'Argentina el 2005 per Diego Esteras i Ezequiel Fanego, Caja Negra és una editorial independent amb seu a Buenos Aires i Madrid que dissemina els seus llibres per Llatinoamèrica i Espanya.

El catàleg proposa un recorregut transversal pels camps de l'assaig, la literatura, el cinema, les arts visuals i la música, i promou la coexistència de materials heterogenis i la multiplicació de connexions subreptícies entre ells. Caja Negra és una entitat pensant, un organisme tentacular que té com a

missió fer un mapatge la història d'episodis radicals d'experimentació estètica, política i vital. D'aquestes experiències en fa llibres i d'aquests llibres una proliferació d'aliances, activacions culturals, discussions i recursos crítics orientats a desprogramar la maquinària del present i multiplicar futurs incerts.

Activitats 2024

Presentació de *Lo impensado. Cognició no conscient per pensar sinèrgies humano-tècnics* (Vegeu pàg. 45).

ORQUESTRA DEL CAOS

L'Orquestra del Caos va néixer el 1994 com una "Big Band" que pretenia entreteixir diferents branques de l'art i difondre-les a través d'esdeveniments artístics. A partir de l'any 2000 el col·lectiu es va enfocar encara més al desenvolupament de projectes relacionats amb la música experimental i l'art sonor.

Els seus principals objectius són la producció, creació i divulgació d'esdeveniments artístics sonors, musicals, audiovisuals i multimèdia amb especial interès pel coneixement en conjunció amb el desenvolupament tecnològic. Per a això, L'Orquestra del Caos, com a entitat associada al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), organitza tallers, conferències, cursos d'iniciació i especialització en art sonor i música experimental i assessora diverses entitats en les seves activitats relacionades amb aquestes modalitats de la creació artística.

Activitats 2024

L'any 2024 l'Orquestra del caos s'ha dedicat a la recerca en intel·ligència artificial aplicada a la improvisació, la generació de continguts musicals i l'anàlisi del paisatge sonor amb Mercedes Delclós, Anna Gkatzioura, Mia Knop i Pilar Subirà, a la creació basada en la captura de moviment amb la ballarina Sònica Sánchez, a l'espacialització d'obres electroacústiques amb Daniel Krumland i Tomás Novoa i a l'estudi de l'auralitat acústica del patrimoni amb Mathias Klenner.

Caos > Hangar · Ricson · Caos

Dates: 17 i 18 de gener

17: Assaig i creació · Captura de moviment i espacialitat · Treball amb Sònia Sánchez

18: Recerca · Generació de so amb intel·ligència artificial

Assaig i creació

Dates: 7 i 8 de febrer de 2024

Captura de moviment i espacialitat · Treball amb Sònia Sánchez. Recerca
· Improvisació amb intel·ligència artificial · Treball amb Mercedes Delclós
(cantant)

Recerca

Dates: 27 i 28 de febrer de 2024

Síntesi de so multifocal · Generació automàtica de material musical. Assaig i
enregistrament · Treball amb Alla Yanovsky (artista sonora)

Assaig i creació

Dates: 10 i 11 d'abril de 2024

Captura de moviment i espacialitat · Treball amb Sònia Sánchez. Identificació
de paisatges sonors amb models neuronals · Treball intel·ligència artificial amb
Anna Gkatzioura (artista sonora. doctora en intel·ligència artificial)

Recerca

Dates: 15 i 16 de maig de 2024

Identificació de paisatges sonors amb models neuronals · Treball intel·ligència
artificial amb Anna Gkatzioura. Recerca · Improvisació amb intel·ligència
artificial · Treball amb Mia Knop (cantant)

Assaig i creació

Dates: 5 i 6 de juny

Captura de moviment i espacialitat · Treball amb Sònia Sánchez. Recerca
· Improvisació amb intel·ligència artificial · Treball amb Mercedes Delclós
(cantant)

Assessorament

Dates: 15 i 16 de juliol

Espacialització de treballs electroacústica · Treball amb Daniel Krumland.
Recerca · Identificació de paisatges sonors amb models neuronals · Treball
intel·ligència artificial amb Anna Gkatzioura (artista sonora. doctora en
intel·ligència artificial)

Assaig i creació

Dates: 3 i 4 de setembre de 2024

Captura de moviment i espacialitat · Treball amb Sònia Sánchez. Recerca
· Improvisació amb intel·ligència artificial · Treball amb Mercedes Delclós
(cantant)

Recerca

Dates: 7 i 8 d'octubre de 2024

Improvisació amb intel·ligència artificial · Treball amb Pilar (percussionista).
Assessorament · Espacialització de treballs electroacústica · Tomas Novoa
Assaig i creació

Dates: 4 i 5 de novembre-desembre de 2024

Captura de moviment i espacialitat · Treball amb Sònia Sánchez.
Enregistrament, espacialització patrimoni arquitectònic · Treball amb Mathias Klenner

B. PROJECTES ORBITALS OCASIONALS 2023

Els projectes Orbitals ocasionals prioritzen pràctiques:

- Que desbordin el format esdeveniment, involucrant-se a llarg termini amb les comunitats del centre sota un principi de corresponsabilitat.
- Que despleguin sinergies des de l'empatia i les bones formes.
- Que mobilitzin processos col·lectius i estiguin interessades en l'enginyeria de la col·lectivitat.
- Que reverberin amb els fils de recerca d'Hangar.
- Que encaixin en la disponibilitat d'espais i agendes del centre.

FESTIVAL MOSTRA

La Mostra és un festival de petit format de música electrònica d'avantguarda i experimental que sorgeix com a alternativa als macrofestivals i a l'oferta massificada, comercial i més aviat impersonal d'altres grans esdeveniments que se celebren a la ciutat de Barcelona.

El festival planteja una nova manera d'escoltar i gaudir de la música electrònica més avançada oferint donar visibilitat a artistes que tradicionalment han quedat excloses del circuit de sales i festivals de la ciutat. Alhora, el projecte aposta per teixir xarxa en l'escena amb col·lectius, segells, artistes, botigues de vinils i altres agents de la ciutat mitjançant una sèrie d'esdeveniments durant tot l'any en sales i clubs de la ciutat, l'organització de les jornades Mostra'm en paral·lel als dies del festival, la publicació periòdica del seu programa de ràdio en format podcast MostRadio, així com amb la celebració d'una fira de botigues i col·leccionistes locals de vinil durant el cap de setmana de celebració del festival.

I tot això, amb la idea de sumar un nou projecte cultural per a la ciutat i que aspira a ser referent d'un nou tipus de festivals amb una identitat pròpia, que apostin pel món local, per programacions més inclusives i per la sostenibilitat aplicada als esdeveniments musicals.

Activitats 2024

Mostra va celebrar la seva tercera edició la setmana del 28 al 31 de març a Hangar i el Castell de Montjuïc. La jornada en Hangar va ser el 28 de març.

Xerrada i taller de música electrònica amb Jokkoo Collective

Data: 15 de març de 2024

Assistents: 14

La trobada va servir per posar en comú diferents experiències migratòries, expectatives i xocs de realitat en arribar a Europa, convidant a una reflexió sobre on queda l'expressió artística emocional en emprendre el viatge. Un taller de música electrònica en què jugar, experimentar i donar espai a allò que sentim per sobre dels deures.

Taller Greatest Hits: autoeditions for the embodiment rhythms

Data: 20 de març de 2024

Assistents: 15

A càrrec de Magui Dávila, fundadora del projecte laslindaspobres d'autoedició gràfica i sonora. La trobada va endinsar lxs participants en el món del Do It Yourself partint de l'experiència sonora a ritme d'ambient, techno, cosmic techno, ambient techno o ritmes trencats.

Festival Mostra

Data: 28 de març de 2024

Assistents: 87 pax

La Mostra va celebrar la tercera edició la setmana del 28 al 31 de març a Hangar i el Castell de Montjuïc. Lxs artistes que participen a Mostra durant aquesta tercera edició són Aina Climent, Ario, Atom™ & Tobias., Azu Tiwaline, Bas Dobbelaer, DJ MARIA, Forest Drive West, Fran Campos, hems, Javier Marimon & Romi, Kato De Vidts & J. Noon, Konduku, Konsudd, Lou Drago, nara is neus, Night Sea, Patrick Russell, Rose, Sonic Wave Collective, Sybil, Tevor Handa, Timnah, Toxido Mask, T.Modet i Vardae.

PARALAXE EDITIONS

Paralaxe Editions és una plataforma artística i segell discogràfic amb seu a Barcelona. Fundada el 2014 per Dania Shihab amb la idea de promoure artistes emergents involucrats en noves formes d'exploració i investigació de l'àudio, el seu treball se centra en la curadoria i la producció d'objectes, cintes, vinils i llibres d'edició limitada, amb un èmfasi en els processos manuals i les tècniques d'impressió esotèriques. Paralaxe Editions també presenta un programa de ràdio mensual a dublab.es, on se celebren obres recents d'artistes amb visió de futur de tot el món. Les activitats de la plataforma presenten durant tot l'any artistes locals i forans, fomentant les relacions

amb segells afins i promovent la pol·linització creuada de noves perspectives crítiques tant en l'actuació en directe com en la creació sonora.

Activitats 2024

Actuacions en directe de Flora Yin Wong + Dania + Daphne X

Data: 18 de maig

Assistents: 35

— **Flora Yin Wong**, coneguda pel seu treball en segells com ara PAN i Modern Love, és una artista i escriptora establerta a Londres. La seva obra fusiona enregistraments de camp i instruments antics, com el bol tibetà, yangqin i kemence, els quals són processats a través de pedals i Max/MSP. A més, incorpora en el seu treball elements de narrativa textual i abstracció. S'espera que el seu segon àlbum surti aquest setembre sota el segell Modern Love, i la seva composició multicanal per a l'INA GRM de l'Institut de París serà llançada com un EP dividit el pròxim any, després d'una residència on treballarà amb el seu icònic sistema de difusió de 48 canals.

— **Daphne X**, música i artista de nous mitjans d'origen grecoanatoli establerta a Barcelona que llança amb Paralaxe la seva primera cinta An Echo of Something I Don't Remember. A través d'actuacions participatives i instal·lacions interactives, Daphne X explora tant les materialitats humanes com les més enllà del que és humà, utilitzant el so com a mitjà per reencantar el món.

— **Dania**, responsable del segell Paralaxe i amb llançaments a Superpang, Ecstatic i Longform Editions, s'unirà a la vetllada per presentar alguns dels seus treballs i sons trobats. Establerta a Barcelona, Dania és una artista transnacional, músic, curadora i mèdica d'emergència. La seva producció artística se centra en temes d'identitat, fronteres i desplaçament, inspirada per les seves experiències com a migrant forçada. A través de tècniques de mostreig, enregistrament de camp i l'ús de la veu com a instrument d'agència cultural i de gènere, Dania compon obres electroacústiques de llarga durada.

CREATIVE CODING BARCELONA

Creative Coding Barcelona és una comunitat de persones interessades en tots els diferents aspectes creatius de la programació, la missió de la qual és compartir i intercanviar coneixements i inspiració sobre l'art computacional i inspirar col·laboracions multidisciplinàries.

Creative Coding Barcelona neix com a ramificació del grup Creative Coding Berlin compartint amb aquest darrer valors i pràctiques. El col·lectiu està obert a tots, independentment d'experiència prèvia de programació o d'habilitats informàtiques, i es troba en reunions informals en què qualsevol pot compartir els seus projectes, parlar sobre alguna cosa que li interessa i compartir punts de vista amb persones que comparteixen interessos similars.

MÀSTER EN ART SONOR

El Màster en Art Sonor de la Universitat de Barcelona s'orienta al coneixement de les idees, tècniques i tecnologies necessàries per a l'articulació de propostes de produccions artístiques al camp de l'art sonor, així com a l'estudi dels conceptes de referència sobre les noves escoltes, a partir de les quals es facilitarà la formulació de noves idees ben contextualitzades dins el marc de l'art contemporani internacional.

Activitats 2024

Pel que fa a les activitats del Màster en Art Sonor, hi ha hagut dos esdeveniments de presentació de treballs de 15 artistes.

Assistència: 63 pax

Data: 15 de gener

Preparació presentació Espacio y Tiempo en Música Experimental amb Daniel Krumland, Gerard Ryan (Le Cliché), Holman Segach, Jorge Mora, Juan Faraco, Juanita Espinosa, Sofía Zagal, Tomás Novoa

Data: 16 de gener

Presentació dels treballs Espacio y Tiempo en Música Experimental amb Daniel Krumland, Gerard Ryan (Le Cliché), Holman Segach, Jorge Mora, Juan Faraco, Juanita Espinosa, Sofía Zagal, Tomás Novoa

Data: 3 de juny

Assaig de la presentació de treballs Psicoacústica y M. E amb Holman Segach, Daniel Krumland, Jorge Mora, Sofía Zagal, Juanita Espinosa, Allison Trench, Kiran Arora, Daneo Juan Faraco, Tomás Novoa, Camila Simsiroglu, Notone i HProject

Data: 4 de juny

Presentació de treballs Psicoacústica y M. E amb Holman Segach, Daniel Krumland, Jorge Mora, Sofía Zagal, Juanita Espinosa, Allison Trench, Kiran Arora, Daneo Juan Faraco, Tomás Novoa, Camila Simsiroglu, Notone i HProject

1.4. PROGRAMES INTERNACIONALS

La internacionalització inclou, d'una banda, l'establiment d'aliances per a la mobilitat nacional i internacional d'artistes i investigador(s) i, d'altra banda, l'establiment de xarxes internacionals vinculades a projectes de recerca del centre o a línies estratègiques del sector. Amb la incorporació de Veronica Valentini com a responsable de residències i xarxes d'investigació internacionals, s'ha treballat en la reorganització del conjunt d'accions per a la internacionalització del centre i de lxs artistes.

1.4.1. VISTA GENERAL

Llegenda:

↔ intercanvi/residència creuada

← artista estranger a Hangar

→ artista català o espanyol fora

17 residents durant 2024

Barcelona ↔ Marsella [Novetat 2023-2024](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Marsella i Barcelona

— **Sacha Rey**

Residència a Hangar, gener-febrer 2024

— **Lucia C. Pino**

Residència a Triangle-Astérides (Marsella), febrer-març 2024

Barcelona ↔ Estrasburg [Novetat 2023-2024](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Estrasburg i Barcelona

— **du-da**

Residència a CEAAC (Estrasburg), desembre 2023

— **Zoé Couppé & Guilhem Prat**

Residència a Hangar en col·laboració amb Lumbung Press (Barcelona), febrer-març 2024

← Pro Helvetia [Novetat 2024](#)

Residència Art and Technology, un programa híbrid de tres mesos a Hangar en col·laboració amb Pro Helvetia

— **Noémi Büchi i Laura Paloma**

Dues residències a Hangar, maig-juliol 2024

Barcelona → Estocolm [Novetat 2024](#)

Beca per a una residència artística d'un mes a Estocolm

— **Ibai Gorriti**

Residència a INDEX/NKF (Estocolm), agost 2024

Barcelona ↔ Marràqueix [Novetat 2024](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Marràqueix

— **Aicha Josefa Trinidad Gououi**

Residència a Le 18 (Marràqueix), setembre-octubre 2024

— **Ashimdat Adil aka Trick54 Grocc**

Residència a Hangar, abril-maig 2025

Barcelona ↔ Dakar en col·laboració amb el CCCB [Novetat 2024](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Dakar

— **Carole Diop i Nzinga Biegueng Mboup**

Residència a Hangar i CCCB, setembre-octubre 2024

— **Maguette Dieng**

Residència a Raw Material (Dakar), març 2025

← Taiwan

Residència Barcelona - Taiwan, amb el suport de l'Oficina Econòmica i Cultural de Taipei i el Ministeri de Cultura de Taiwan

— **Yang Teng Chi**

Residència a Hangar, setembre-octubre 2024

Barcelona ↔ Stuttgart

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Stuttgart i Barcelona

— **Carmen Westermeier/Julia Hainz, i Vesna Hetzel**

Dues residències a Hangar, setembre-octubre 2024

— **Paula Vilalegiu i Mariam Kvirikashvili**

Dues residències a Kunststiftung Baden-Württemberg i al Württembergischer Kunstverein Stuttgart (Stuttgart), juny-juliol 2024

Barcelona ↔ Viena des de 2023

Fem_Lab Catalunya-Àustria: Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Viena

— **Marzia Matarese**

Residència a Viena, desembre 2024

Programes en desenvolupament durant 2024, amb previsió d'inici a 2025:

Barcelona ↔ Sao Paulo [En desenvolupament per al 2024-2025](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Sao Paulo

— **Artista brasiler** per a una residència a Hangar, setembre-octubre 2025

— **Artista espanyol** per a una residència a Pivo, agost-octubre 2025

Barcelona ↔ Quebec [En desenvolupament per al 2024-2025](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Quebec

— **Artista brasiler** per a una residència a Hangar, per confirmar

— **Artista espanyol** per a una residència a EXMURO, per confirmar

Intercanvis de recerca

Encura VI: Beca de residència de recerca curatorial entre Barcelona i Madrid

— **Sergi Alvarez Riosalido** per a una residència de dos mesos a Hangar i d'un mes a Casa De Velázquez (Madrid), presentació pública en CA2M, i acompanyament por hablarenarte, novembre i mitjans de desembre 2024 i mitjans de gener i mitjans de febrer 2025.

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Kortrijk, Bèlgica [Novetat 2023-2024](#)

— **Noela Covelo**

Residència a BUDA, abril 2024

— **Sara Manente**

Residència a Hangar, abril 2024

1.4.2. DETALLS PER PROGRAMES

Barcelona ↔ Marsella [Novetat 2023-2024](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Marsella i Barcelona

Hangar i Triangle-Astérides, centre d'art contemporani situat a Marsella (França), obren la convocatòria de beques per a un programa de residències artístiques creuades. L'objectiu d'aquesta convocatòria és oferir una beca a dos artistes (unx artista local de Marsella i la seva àrea metropolitana, i unx altre resident a Catalunya), majors d'edat que treballin en l'àmbit de les arts visuals. La convocatòria es va publicar a l'estiu de 2023 i els desplaçaments han tingut lloc a principis de 2024.

La residència destinada a unx artista resident a Catalunya ha estat recolzada i finançada per Hangar amb el suport de l'Institut Ramon Llull i del Servei Cultural de l'Ambaixada de França/Institut français d'Espanya. L'artista resident a Marsella ha comptat amb el suport i el finançament de Triangle-Astérides recolzat pel Ministère de la culture-DRAC Provence-Alpes-Côte d'Azur, Ville de Marseille, la Région Sud, Département 13 i el servei Cultural de l'Ambaixada de França/Institut français d'Espanya.

Es va seleccionar a Sacha Rey per a una residència a Barcelona, gener-febrer 2024, i a Lucía C. Pino per a una residència a Marsella, febrer-març 2024. La residència s'organitza de manera biennal. Pròxima edició està prevista per l'any 2026.

— **Sacha Rey** és artista visual, directora i investigadora nascuda l'any 1991 a Niça. S'identifica com a no binari i transgènere, blanc, neurodivergent i queer. Els seus pronoms són: Ell-Elle o Ells (acords masculins). Des del 2016, porta els llavis blaus cada dia. Es va graduar a l'École Nationale Supérieure des Beaux-Arts de París. També va defensar amb honors una tesi de recerca sobre la seva metodologia de treball, "dansa documental", a l'EHESS. Durant els darrers anys, ha participat com a artista en exposicions col·lectives en centres d'art com ara: el Festival de cinema Réel del Centre Pompidou, Bétonsalon i la Villa Vassiliev (París), la Génération (París), Gentilly, POUISH Manifesto (Clichy).), Le Château d'Angers i el Museu de Belles Arts d'Angers (Angers), videodrome 2, Artagon i Coco Velten (Marsella), Stadtmuseum (Düsseldorf), Café Congo (Brussel·les) i Spiral Wacoal Art Center (Tòquio).

— **Lucía C. Pino** és artista i escriptora. Investiga la sensualitat i el disseny com a eines emancipadores i de transformació posant el focus a l'escultura. La seva pràctica intenta sumar-se a processos que subratllen potencialitats estètiques i de significat diverses, apuntant cap a la capacitat que té qualsevol entitat per mutar i transformar-se. La seva obra s'ha mostrat a Centro Botín, Santander

(2023); Albarrán Bourdais, Madrid; Artiatx, Bilbao; Bethanien, Berlin, L21, Mallorca; CC Blanquerna, Madrid (2022); Elba Benítez Schneider Colao, Madrid; La Capella, BCN (2021), Arco, Madrid 2022, 2020, 2019); La Casa Encendida, Madrid (2022, 2021), Can Felipa, Barcelona (2022, 2020, 2015), Ana Mas Projects, BCN, (2021, 2015), Luis Adelantado, VLC, Dilalica, BCN (2020); et-Hall, BCN (2020, 2017); CCCC, VLC (2020, 2017); COAC, BCN (2019, 2016); Galería Heinrich Ehrhardt, Madrid (2018); Espai 13 Fundació Miró, BCN; Espositivo, Madrid; Bòlit, Girona (2018); Arts Santa Mònica, BCN (2017).

Barcelona ↔ Estrasburg [Novetat 2023-2024](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Estrasburg i Barcelona

El centre d'art CEAAC, d'una banda, va demanar a Hangar una selecció d'investigadorxs locals que haguessin treballat qüestions relatives a la mort i la seva gestió privada i pública. El CEAAC va seleccionar el col·lectiu DU-DA que va estar al CEAAC el desembre de 2023. D'altra banda, Hangar en col·laboració amb el col·lectiu resident Lumbung Press va dissenyar una convocatòria dirigida a un/a artista francesa/ès per tal de desenvolupar una residència a Hangar el febrer-març 2024 i vincular-la amb Lumbung Press. Zoé Couppé i Guilhem Prat han estat els artistes seleccionats.

— **DU-DA** és un col·lectiu que qüestiona les nostres maneres de cohabitar per imaginar altres presents i futurs possibles des de sensibilitats crítiques. Actualment, el col·lectiu té diferents projectes de mediació i investigació artística en marxa: Morir guay, una cerca de relats contra hegemònics sobre la mort; Hera, una metodologia d'aprenentatges circulars; Médiums, una exploració sobre allò que és invisible; Puaj!, un laboratori de cultures vives; Pan Duro, on cuinar juntes és una festa; Derivas, un acompanyament a cadells que es mouen per la ciutat; Marti Culiz, l'editorial de publicacions espontànies; La Segunda Duna, una caravana per a estades al bosc; i, per acabar, però no per això menys important, Puntería y cariño. Han treballat amb institucions culturals com el Graner, Hangar, Centre LGTB, Can Felipa o Tabakalera Donosti.

— **Zoé Couppé i Guilhem Prat** (Vegeu pàg. 56)

Activitats 2024

El 19 de març Zoé Couppé i Guilhem Prat presenten *Sonata per a les gotes i la impremta. Quatre personatges, una impremta, un escenari, tristesa, sorpreses, aigua i llàgrimes que degoten*, performance que porten a terme al taller d'impressió òfset del projecte en residència Lumbung Press (Vegeu pàg. 54)

← Pro Helvetia [Novetat 2024](#)

Residència Art and Technology, un programa híbrid de tres mesos a Hangar

En col·laboració amb el Swiss Arts Council Pro Helvetia, Hangar anuncia un programa obert a artistes suïssxs que treballen en disciplines artístiques amb el suport de Pro Helvetia. Dues/dos artistes han estat seleccionades/ats mitjançant convocatòria oberta. La pràctica artística dels/de les sol·licitants ha d'implicar aspectes tecnològics o digitals, sigui en els mitjans utilitzats o en el concepte subjacent. Per ser elegibles, lxs artistes han d'estar fermament integratxs en l'escena cultural suïssa i ser ciutadans suïssos o residents permanents a Suïssa.

Lxs seleccionats/ades reben una beca per a una residència de tres mesos, repartida entre un mes d'activitats en línia i dos mesos presencials a Barcelona (Hangar). El primer mes (maig) serveix per elaborar un pla de treball per optimitzar els recursos disponibles per al projecte escollit, per concertar un conjunt de visites d'estudi i entrevistes amb persones i institucions que puguin ser d'interès per a l'artista, i per establir un suport i planificar els processos de treball. Durant els dos mesos in situ (juny-juliol), les artistes han desenvolupat el seu projecte de recerca.

Les artistes que han fet la residència a Hangar aquest any han estat:

— **Noémi Büchi** (Zürich, 1991) és una compositora i artista sonora suïssa/francesa que crea maximalisme electrònic i simfònic. La seva música es caracteritza per una delicada síntesi de ritmes texturals i abstracció electroacústica-orquestral. Explora el potencial d'estructures musicals transgènere, contrastant la fisicalitat rítmica amb la interrupció i emfatitzant de manera juganera les irregularitats, creant una experiència auditiva expansiva marcada pel detall i l'elevació. Posseeix un Màster en composició electroacústica i una llicenciatura en musicologia i literatura/lingüística alemanya. La seva obra musical abasta la composició electroacústica, presentacions en directe, espectacles audiovisuals, música per al cinema, música per a dansa contemporània, música per a instal·lacions, música per a teatre i obres per a conjunts i orquestres.

— **Laura Paloma** és una artista i escriptora establerta a Biel/Bienne, Suïssa. Escriu relats multilingües que exploren l'amor, la pèrdua i el livestream. La seva pràctica qüestiona la relació entre imatge, objecte, text, llenguatge i joc en línia. Li interessa el desplaçament i l'ús indegut de les plataformes corporatives de xarxes socials, així com les negociacions que tenen lloc entre l'usuari i la plataforma. Treballa amb tècniques DIY, lo-fi i d'autoedició, a més d'utilitzar materials físics i digitals trobats o reciclats. Els seus projectes aborden idees sobre l'autoria, la materialitat i la performativitat de les imatges i textos digitals i en xarxa.

Ha realitzat una performance en directe per a Screen Walks (Photographers' Gallery London & Fotomuseum Winterthur), va ser nominada per al Prix Photoforum 2023 i ha publicat un fanzine amb Edition Taberna Kritika, Bern. Va ser escriptora resident a espace libre Biel/Bienne 2023, i la seva obra s'ha exhibit en diversos espais alternatius a Suïssa.

Té un màster en Pràctica de les Arts Contemporànies amb especialització en Escriptura Literària de l'Acadèmia de les Arts de Berna, on va treballar com a assistent (2021–2023) i va impartir un taller sobre Memes com a Literatura.

Barcelona → Estocolm [Novetat 2024](#)

Beca per a una residència artística d'un mes a Estocolm

Hangar juntament amb Index, The Swedish Contemporary Art Foundation i amb el suport de l'Institut Ramon Llull, convoca una plaça per a una residència d'unx artista català durant Estocolm, l'agost de 2024. Index té múltiples funcions públiques com a institució d'art, és una plataforma per a artistes i per al públic que treballa amb un enfocament conceptual artístic que pretén esculpir espai i temps per a la crítica, el diàleg, la curiositat i la construcció de situacions discursives que desenvolupin el paper de l'art actual.

La residència s'organitza de manera biennal. La pròxima edició està prevista per al 2026. Per a l'edició de 2024 l'artista seleccionat ha estat:

— **Ibai Gorriti** treballa en els camps del disseny i les arts contemporànies, investigant la gentrificació de la residència, la noció d'espais segurs i la construcció del seny a Occident. Les seves pràctiques s'han centrat en institucionalitats crítiques, instàncies participatives i performances. Durant la COVID-19, es va dirigir el club FUTCH, un espai de projectes al Raval per a reunir artistes i activistes. Anteriorment, han col·laborat amb DIS i Mohammad Salemy, així com amb el grup d'investigació Art, Arquitectura i Nous Materialismes. Gorriti ha estat comisaria invitada al V Festival Queer de Barcelona i ha participat en programes públics a la Tate Exchange (Londres), la Haus der Kulturen der Welt (Berlín), la documenta 15 (Kassel) i el Centre Pompidou (París), entre altres.

Durant la seva presentació, Ibai Gorriti porta de tornada FUTCH club* com una zona autònoma experimental i molt temporal on compartir els escrits i les idees que han estat treballant durant la seva estada a Estocolm, juntament amb la revisió dels pensaments sobre les col·lectivitats i els anomenats espais segurs. Aquesta reunió nocturna, disfressada de Cimera de Yatching, pretén ser una invitació a l'intercanvi de desitjos, lluites i estratègies al voltant de la precarietat econòmica i la supervivència planetària a través de la lent de les polítiques corporals «queer», «crip» i «mad», i els potencials de la textualitat per desestabilitzar aquesta normativitat.

Barcelona ↔ Marràqueix [Novetat 2024](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Marràqueix

Hangar, LE 18, espai cultural i residència multidisciplinari ubicada a la medina de Marràqueix (Marruecos) i AC/E (Acción cultural española), en col·laboració amb l'associació Jíser, han posat en marxa la convocatòria de dues places per a un programa de residències artístiques de base investigadora i/o creativa que facilita i recolza intercanvis i diàlegs entre les dues escenes. L'objectiu

d'aquesta invitació és oferir suport a dos artistes (un/a artista marroquí/na i un artista espanyol/a). La convocatòria s'ha dirigit a pràctiques o projectes que tinguin com a requisit o especialitat la imatge, l'audiovisual o la fotografia. La convocatòria es va publicar el 2023 i les residències tindran lloc a setembre i octubre del 2024 a Marràqueix amb Aicha Josefa Trinidad Gououi, i a l'abril i maig del 2025 a Barcelona amb Ashimdat Adil aka Trick54 Grocco.

— **Aicha Josefa Trinidad Gououi** (Extremadura i Kenitra, 1998) és artista i investigadora, doctora en Belles Arts per la Universidad Complutense de Madrid i llicenciada en Belles Arts amb posterior Màster en Investigació en Art i Creació. En l'actualitat treballa en el marc d'una tesi titulada *Resistències del saber*. Un projecte curatorial en pro d'un diàleg queer, feminista i anticolonial entre Espanya i Marruecos. Parla en primera persona, repensant el llenguatge acadèmic i la seva inherència a una producció de coneixement occidental que relega els sabers altres/nistes a un lloc de no-enunciació. Per allò escriu contes. La seva forma de treballar inclou l'escriptura de diaris, la narració de contes, el dibuix d'històries i altres formes accessibles d'expressió, sent un tema central en totes les seves produccions la seva connexió amb la classe treballadora, a la qual pertany. Aicha Trinidad forma part del col·lectiu Al'Akhawat, integrat per sis artistes de la diàspora Espanya-Marroc.

A Le 18 ha dut a terme una trobada intitolada *Una impressió en el punt del procés*. El procés pot ser una peça quan estàs en un punt de la investigació on només tens preguntes? Aicha Trinidad planteja aquesta pregunta per suscitar una trobada i una conversa informals i amistosos com a colofó de la seva residència de dos mesos a Le 18. Durant la seva estada, Aicha s'ha relacionat amb diverses persones, explorant les històries que coneixen o han sentit sobre la nostra pràctica femenina de l'amor al Marroc precolonial i com aquestes pràctiques han donat lloc a altres maneres de treballar actualment. En fer-ho, també posa en dubte els protocols i metodologies predominants en la investigació occidental, sobretot en la seva forma d'abordar l'oralitat i la producció de coneixement al sud de la Mediterrània. El treball d'Aicha explora el potencial de l'escriptura en primera persona i les experiències personals per generar coneixement tant dins com fora de l'àmbit acadèmic. Actualment, treballa a la seva tesi titulada *Resistències del coneixement*, un projecte curatorial destinat a fomentar un diàleg queer, feminista i anticolonial entre Espanya i el Marroc. La seva forma de treballar inclou l'escriptura de diaris, la narració de contes, el dibuix d'històries i altres formes accessibles d'expressió, un tema central en totes les seves produccions és la seva connexió amb la classe treballadora, a la qual pertany. Aicha Trinidad forma part del col·lectiu Al'Akhawat, integrat per sis artistes de la diàspora Espanya-Marroc.

— **Grocco**, també conegut com a **Trick54** إدخل، és un artista multidisciplinari, pintor de grafiti i investigador de carrer que viu i treballa a Mohammedia, al Marroc. El seu interès principal rau en la poètica dels marges, la vida al carrer i els canvis que es deriven de la confrontació entre els entorns urbans i naturals. Actualment, gran part de la seva pràctica artística se centra en el dibuix, la

instal·lació al carrer i el cinema experimental. Grocco està involucrat en el grafiti bombing des del 2005, cosa que el converteix en una figura destacada de l'art urbà nacional. Encara avui continua pintant els carrers del Marroc amb formes innovadores. L'any 2017 publica el primer fanzine de grafiti del Marroc. El 2022 dirigeix el seu tercer i més recent curmetratge, *Untitled Life Experience*. La seva obra s'ha exposat en nombroses ocasions al Marroc i a Berlín, Alemanya.

Barcelona ↔ Dakar [Novetat 2024](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Dakar

Recolzant-se en els lligams històrics i suportats pels vasos comunicants que hi ha dins dels contextos artístics entre Barcelona i Dakar, Hangar, CCCB i Raw Material, amb el suport de l'Institut Ramon Llull, es combinen per posar en marxa un programa de residències d'investigació i/o creació creuada que permeten diàlegs entre les dues ciutats. Raw Material (Dakar, Senegal) és un centre d'art, coneixement i societat. Es tracta d'una iniciativa dedicada a la pràctica curatorial, l'educació artística, les residències, la producció de coneixement i l'arxiu de teoria i crítica de l'art. Treballa per fomentar l'apreciació i el creixement de la creativitat artística i intel·lectual a l'Àfrica. El programa és transdisciplinari i es nodreix a parts iguals de literatura, cinema, arquitectura, política, moda, cuina i diàspora.

L'Institut Ramon Llull garanteix les despeses de la residència de Maguette Dieng al centre d'art Raw Material de Dakar, mentre que Hangar i CCCB sostindran la residència de Carole Diop i Nzinga Biegueng Mboup a Barcelona assumint les seves despeses.

— **Carole Diop** (Dakar, 1985), és arquitecta i comissària establerta a Dakar, i cofundadora de la revista d'art contemporani *Afrikadaa*. Des de fa més de cinc anys, ofereix recorreguts arquitectònics per ajudar diversos públics a descobrir la ciutat d'una forma original, on Dakar es converteix en un vast espai expositiu per explorar. Carole ensenya història de l'arquitectura a l'Escola Universitària d'Arquitectura de Dakar (CUAD) i cartografia a l'Institut Politècnic Panafricà. A la seva carrera com a arquitecta, està desenvolupant projectes com *Place of Urban Cultures*, una infraestructura amb un Skate Park de 1000 m², dissenyat en col·laboració amb l'empresa CONSTRUCTO i la dissenyadora Bibi Seck. Des de desembre del 2023, Carole és membre del consell de l'Ordre d'Arquitectes del Senegal (ODAS), responsable d'investigació i patrimoni.

— **Nzinga Biegueng Mboup** (Maputo, 1989), és una arquitecta senegalesa establerta a Dakar. El 2019, va cofundar *Worofila*, un estudi d'arquitectura especialitzat en el disseny i construcció bioclimàtics amb terra i biomaterials d'origen local. L'objectiu de *Worofila* és promoure una arquitectura duradora i en harmonia amb el clima. A més de la seva pràctica arquitectònica, Nzinga va ser investigadora de l'African Futures Institute i ara exercirà de crítica convidada al seu pròxim programa acadèmic *Nomadic Studio*. És coautora

de dos projectes de recerca, el primer anomenat Dakarmorphose iniciat el 2017 i que continua fins avui, sobre l'evolució dels llogarets Lebu i el patrimoni urbà i cultural de la ciutat de Dakar. El segon projecte de recerca anomenat Habiter Dakar, va començar el 2019 i se centra en l'evolució i la problemàtica de l'habitatge a Dakar. El 2023, Nzinga va ser mentora del programa Building Beyond, patrocinat pel Prince Claus Fund i Creative Industries NL. També va produir una pel·lícula sobre l'arquitectura de terra al Senegal, titulada Bunt BAN que es va exhibir a la Biennal d'Arquitectura de Venècia del 2023. A partir del juliol del 2023, Nzinga ha estat nomenada comissària del programa % Dakar per dirigir durant tres anys projectes de recerca centrats en les tradicions arquitectòniques del Senegal. Nzinga Mboup participa com a ponent en un esdeveniment públic sobre Metròpolis del Sud Global que se celebra al CCCB el 5 de setembre. Carole Diop participa com a ponent en un seminari internacional sobre Ciutats i Mar, que es dura a terme al CCCB el 10 de setembre.

— **Maguette Dieng** és una dj i programadora de Barcelona que es dedica a la difusió musical des de diversos fronts. D'una banda, exerceix de DJ sota el nom de Mbodj, punxant a diferents sales de la ciutat com Razzmatazz, Apolo o Laut, entre d'altres, i a festivals com Mutek, Sonar o Nyege Nyege. També té un programa de ràdio bimensual a Noods Radio, una emissora en línia ubicada a Bristol. D'altra banda, és cofundadora del col·lectiu musical Jokkoo, format per sis integrants de la diàspora africana establerts a la ciutat comtal. Juntament amb elles, té un programa de ràdio mensual a Dublab.es, i recentment també a Rinse France i Refure Worldwide, des d'on difonen sons d'arrel electrònica i experimental procedents d'Àfrica i la diàspora global. També programen festes a les quals conviden aquests artistes o col·laboren en la programació de cicles musicals com el Lorem Ipsum, al Macba o el festival Electrònica a l'abril, a La Casa Encendida.

El projecte *Doole bo gissul (Una força invisible)* planteja: “Com pot ajudar el so a comprendre millor una societat i connectar-hi? Quin context històric, cultural i social poden aportar els enregistraments de camp? És possible especular amb aquests paisatges sonors de manera que puguem no només narrar, sinó reconsiderar, reimaginar i redissenar una ciutat i la seva activitat humana? La música és una manera d'escapar i evadir-nos del soroll quotidià mentre caminem pel carrer? I si és així, per què la necessitem? De quina manera el soroll comú altera l'ésser humà i la interacció amb l'espai urbà? Com afecta i eleva el so la nostra espiritualitat? Es poden entendre les necessitats i les mancances d'una població escoltant el seu ritme social? Com es tradueix una societat en so? Com s'encarnen les dimensions auditives d'un indret? L'escolta activa ens fa persones millors?

La idea d'aquesta residència és crear un fitxer sonor per donar resposta a aquestes preguntes i especular sobre les maneres de captar aquests enregistraments per traduir l'entorn. El soroll/so d'una ciutat expressat a les diferents zones ens parla de les singularitats de cada territori. Podem

reconèixer privilegis socials i econòmics, pràctiques religioses, cadència humana, etc., cosa que el converteix en una eina igualment valuosa per documentar, examinar i arribar a conclusions que estem acostumats a fer a través de la imatge o l'escriptura”.

← Taiwan

Residència Barcelona - Taiwan, amb el suport de l'Oficina Econòmica i Cultural de Taipei i el Ministeri de Cultura de Taiwan

— **Yang Teng Chi**, conegut professionalment com a Manbo Key, va néixer al si d'una família nombrosa hakka al districte de Dongshi, a Taichung. Tot i créixer en una petita ciutat conservadora, el seu pare, de caràcter inconformista, va contribuir a crear un entorn relativament lliure i liberal, en què la seva educació intergeneracional li va permetre desenvolupar un sentit d'autonomia individual a una edat primerenca. Aquests antecedents han influït naturalment en la pràctica i la investigació de Yang, amb exploracions temàtiques que estableixen paral·lelismes amb un món en constant canvi. La seva pràctica es basa en l'examen del disseny i en una constant investigació del jo. En intentar ampliar la comprensió de la identitat i relacionar-se amb el discurs contemporani, Yang espera crear espais que permetin la coexistència del cos i l'ànima. Com a artista queer, Yang desafia activament els límits de les dicotomies socials i contribueix a l'evolució dels debats sobre sexe i gènere a Àsia.

Barcelona ↔ Stuttgart

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Stuttgart i Barcelona

Dues residències de dos mesos per a artistes del context local de Stuttgart a Hangar, i dos artistes del Barcelona a Stuttgart (total 4 becats). Aquesta beca va sorgir el 2015 impulsada pel Goethe-Institut Barcelona, la Kunststiftung Baden-Württemberg, el Württembergischer Kunstverein Stuttgart —WKV i Hangar. Compta amb el suport del Ministerium für Wissenschaft, Forschung und Kunst Baden-Württemberg —WKV— i la Generalitat de Catalunya.

Dos artistes locals, Paula Vilalegiu i Mariam Kvirikashvili, van poder gaudir de la beca a Stuttgart en residència al Kunststiftung Baden-Württemberg i al Württembergischer Kunstverein Stuttgart —WKV. Julia Hainz i Carmen Westermeier van gaudir de la beca a Hangar.

— **Julia Hainz i Carmen Westermeier** formen el duo artístic The Symbiotic Approach, el qual va començar a operar el 2014. Des d'una etapa molt primerenca, van començar a explorar diversos mitjans per qüestionar problemàtiques socials des d'una perspectiva feminista. Al llarg dels últims 10 anys, han refinat la seva pràctica a través de múltiples exposicions i performances, residències i una investigació conjunta continua. Com a artistes transdisciplinàries, la seva pràctica abasta una àmplia gamma de mitjans, incloent-hi fotografia, art performatiu, vídeo, so i realitat virtual. Sovint

treballen amb instal·lacions site-specific per crear experiències immersives. Les seves instal·lacions es poden interpretar com a societats temporals en què els visitants actuen com a performers, i en termes de contingut, investiguen principalment la interconnexió de diversos discursos socials, culturals i polítics, i com aquests interactuen per modelar la nostra comprensió de la identitat, la corporalitat i la societat. Estan particularment interessades en com aquests discursos es configuren en el present i al llarg de la història, i com poden ser reinterpretats i deconstruïts. A través de la seva investigació artística, aconseguen integrar diferents perspectives i formes de coneixement, obtenint noves idees que són rellevants no només per al seu propi treball sinó també per a la societat en general.

— **Vesna Hetzel** és artista, mediadora artística i facilitadora de moviment somàtic. La seva pràctica s'inspira en la intersecció d'aquests camps, entrelligant les polítiques i poètiques del cos, l'espai i la narració. La seva recerca es manifesta en diverses formes i mitjans, incloent-hi treballs audiovisuals, vídeo, performance, dibuix, escriptura i escultura. Els mètodes participatius per compartir la investigació i les metodologies solen ser una part integral de la seva pràctica. El seu treball explora l'experiència de la liminalitat i el potencial de l'"entre" des d'una perspectiva feminista. Oscil·la entre la forma i el procés, l'experiència viscuda i el mitjà, la immediatesa i la reflexió, la intimitat i l'Estat-nació, l'interior i l'exterior, la virtualitat i la carn, la proximitat, la connexió i el rebuig. Busca el potencial per sostenir la complexitat, l'aparició de superposicions, els moviments entre binaris, els punts de trobada i la dissolució de territorialitats. Això abasta tant el cos geogràfic com el somàtic, criticant la violència territorial i els eixos de poder que afecten ambdós.

— Establerta a Barcelona, la pràctica artística de **Paula Vilalegiu** se situa en l'àmbit de l'escultura i les arts visuals, on la interrelació entre cos, matèria i espai conformen l'equació base des de la qual construeix les seves propostes. Això té a veure amb el gest i l'acció que duu a terme el cos durant el procés artístic, els diferents materials amb què es relaciona i on se situa. Així mateix, entén l'escultura de forma expandida, on conviuen diferents tipus de formalització que convergeixen des de l'acció, la fotografia, el vídeo i l'escriptura. Els seus darrers projectes estan marcats per un interès a aprofundir en qüestions de caràcter íntim i vulnerable. Hi ha a la feina un moviment que va des de dins cap a fora; cosa que fa que allò que succeeix en la intimitat del procés, a porta tancada, amb el focus posat en l'espontani, s'obri cap a fora traduint aquestes preocupacions recòndites i quotidianes en gestos que configuren escultures o registres materials i audiovisuals.

— **Mariam Kvirikashvili** (Tbilisi, 1993) és artista visual i treballa entre Frankfurt i Barcelona. És graduada en Belles Arts a la Universitat de Barcelona i ha obtingut el títol de Meisterschülerin a la Städelschule de Frankfurt. Recentment, ha finalitzat un màster en Filosofia Contemporània a la Universitat Oberta de Catalunya. La seva pràctica artística, que abasta diversos mitjans com l'escultura, la instal·lació i el vídeo, estableix un diàleg amb les múltiples

capes de la realitat contemporània des d'una experiència situada i aborda temes com les experiències migratòries i les polítiques de la cura. Fa especial atenció a la relació dels cossos amb nocions de pertinença, estrangeria i sentit del lloc, examinant de manera crítica i curiosa com interactuen els cossos amb l'espai immediat que habiten, i les complexes dinàmiques d'hospitalitat i hostilitat que es generen. La seva obra ha estat exposada internacionalment, destacant recents exhibicions a Cas Batumi, Nassauischer Kunstverein a Wiesbaden, Museum Angewandte Kunst a Frankfurt, Opelvillen a Rüsselsheim, Lo Mon Contemporani a Val d'Echo i Von und Von Galerie a Nürnberg.

Barcelona ↔ Viena des de 2023

Fem_Lab Catalunya-Àustria: Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Viena

El projecte d'intercanvi Fem_Lab Catalunya-Àustria és una col·laboració entre el Mz* Baltazar's Lab i Hangar, promogut per la Delegació del Govern de Catalunya a Europa Central i l'Institut Ramon Llull per donar suport a l'intercanvi artístic entre Catalunya i Àustria, i el Research Project Feminist Hacking: Building Circuits as an Artistic Practice finançat pel FWF – Austrian Science Fund | PEEK (AR580) a l'Acadèmia de Belles Arts de Viena.

La residència Fem_Lab a Viena és el resultat d'una convocatòria oberta promoguda per Hangar, dirigida a un/a artista o col·lectiu que treballi en qualsevol disciplina creativa i que estigui duent a terme un projecte artístic que pugui relacionar-se amb el terme "hacking" i que treballi a la intersecció d'art, ciència i tecnologia a través d'una lent (trans)feminista. L'artista o grup triat haurà de ser capaç d'obrir un debat sobre una de les qüestions següents: Què entens per "hacking transfeminista"? Quin aspecte podria tenir el hardware transfeminista? Com podem descolonitzar el media art?

— **Marzia Matarese** (Nàpols, 1989) desenvolupa la seva pràctica artística a la intersecció de la micologia i les arts visuals, utilitzant diversos mitjans com el vídeo, la fotografia, la instal·lació, la performance i els mètodes de cultiu. Com a part d'Arquea Colectivo, explora formats híbrids que combinen vídeo experimental, micro-paisatge i cinema expandit. Ha presentat el seu treball en exposicions internacionals, com "In/Visible Signals: Cold Fire" al Rad Myco7 de Mulino, Oregon (09/24), "Nakusaka, la dueña del barro" al Weilbauer/PUCE Museum de Quito (23/09), i, com Arquea Colectivo, "Diálogos Cuerpo-Hábitat", al festival "Reinventer son monde" d'Orleans, França (23/10). El febrer de 2022 va participar en l'exposició "La tradició que ens travessa" a l'Arts Santa Mònica de Barcelona, amb el projecte "Membranas Zombies" (amb el col·lectiu Muaj!). Les seves actuacions amb Arquea Colectivo han estat destacades en esdeveniments destacats, com ara el Festival Eufònic (Delta de l'Ebre, 2021), Entropía (Etopia, 2022), Rarefacció (Hangar, 2022), Festival L'Alternativa (CCCB, 2022), Festival Ecos. , Ecosistemes de l'Inesperat (Fabra i Coats, 2023), i Semillero contra l'Apocalipsi (CaixaForum, 2023). Les seves residències recents inclouen NoLugar a Quito (23/09),

Residenza Ripanu a l'Amazònia equatoriana (23/08) i Lo Mon Contemporáneo a la vall d'Hecho, Espanya (23/07). El 2022 va rebre la Beca Hedy Lamarr del Centre d'Art i Tecnologia Etopia de Saragossa. El 2020, es va implicar en la creació d'eemeemee, una xarxa de col·lectius que comparteixen processos i coneixements al voltant de la micologia DIWO.

Dreaming about mushrooms dreaming about me sleeping between their gills és un projecte de recerca encarnada que evoca el desig d'establir una perspectiva comuna amb els fongs, des de la qual crear llenguatge, memòria, cos i significat junts. El projecte proposa una exploració de les intricades relacions que es poden instaurar amb una altra espècie companya, apel·lant a la construcció d'un parentiu expandit fora del marc epistèmic de l'excepcionalisme humà i situat en ecologies queer postnaturals (i posthumanes). Com a part d'aquest procés, es van configurant una tècnica especulativa i estratègies encarnades que entrellacen exercicis de ficció, l'experimentació biològica i la pràctica artística.

Programes en desenvolupament durant 2024 però amb previsió d'inici per 2025:

Barcelona ↔ Sao Paulo [En desenvolupament per al 2024-2025](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Sao Paulo

Artista brasiler per a una residència a Hangar, setembre-octubre 2025

Artista espanyol per a una residència a Pivo, agost-octubre 2025

Després de la introducció institucional de Daniel Steegmann Mangrané, artista i membre del Matronat d'Hangar que ha viscut durant 20 anys al Brasil, es van iniciar converses amb l'equip directiu de Pivo per establir aquesta residència d'intercanvi. L'artista espanyol/a gaudirà d'una residència de tres mesos dins del programa de residència i educació que Pivo ofereix a artistes internacionals, mentre que l'artista brasiler/a tindrà una residència de dos mesos a Hangar, coincidint amb Hangar Obert i un moment de gran eferescència cultural a la ciutat.

Barcelona ↔ Quebec [En desenvolupament per al 2024-2025](#)

Beques d'intercanvi per a residències artístiques entre Barcelona i Quebec

Amb el suport de l'oficina d'afers culturals del Canadà, s'està treballant en la possibilitat de realitzar una residència d'intercanvi entre aquests dos centres, amb l'objectiu de fomentar col·laboracions artístiques entre ambdós centres.

ENCREUAMENTS DE RECERCA

Encura VII Residència de recerca curatorial entre Barcelona i Madrid

Hangar, CA2M, Casa de Velázquez i hablarenarte, han obert una convocatòria per assignar una beca destinada a comissarixs i investigadorxs espanyols/oles

o estranger(e)s residents a territori espanyol per realitzar una residència de recerca curatorial de tres mesos de durada, des de mitjans novembre 2023 a febrer de 2024, entre Barcelona i Madrid.

Encura és un programa de residències de recerca que pretén promoure, expandir i complexificar els processos de recerca curatorial entrelaçant els contextos artístics de Barcelona i Madrid, encoratjant i possibilitant investigacions curatorials que no tinguin com a resultat projectes expositius convencionals. En les seves primeres quatre edicions Encura va ser liderat per Hangar en col·laboració amb hablarenarte i Curators network. En la seva sisena edició la col·laboració serà entre Hangar, la Casa Encendida i la Casa de Velázquez amb l'acompanyament de hablarenarte.

Sergi Alvarez Riosalido és el curador seleccionat per una residència de dos mesos a Hangar i d'un mes a Casa de Velázquez (Madrid) entre novembre i desembre 2024 i mitjans de gener i mitjans de febrer 2025.

— **Sergi Álvarez Riosalido** (Sabadell, 1992) investiga i treballa entre el comissariat i l'escriptura. Graduat en Comunicació (UAB), màster en Estudis comparats en art, literatura i pensament (UPF), postgrau en Pensament contemporani (UCM) i màster en Comissariat d'art contemporani (Sorbonne Université Paris IV) gràcies a una beca de "La Caixa". Va formar part de l'any zero del programa d'estudis independents "organismo – arte en ecologías críticas aplicadas", impulsat pel tba21. Ha col·laborat en projectes expositius i de recerca en institucions com el CCCB (Barcelona), el Jeu de Paume (París), el Centre Pompidou (París) o La Casa Encendida (Madrid), entre d'altres. És autor de la monografia sobre el cineasta experimental Jonas Mekas, *No aceptaremos las ataduras* (Brumaria, 2017), i amb motiu del seu centenari va comissariar diferents activitats a Matadero Madrid o Xcèntric del CCCB. Entre les exposicions comissariades hi ha *Un amor salvaje que arruina nuestra paz* (guanyador d'Inèdits 2019 a La Casa Encendida), *Des soleils encore verts* (com a integrant del col·lectiu Champs magnétiques a Mains d'Œuvres, DOC!, Bétonsaon, CAC Brétigny, a París, 2021), *Una casa sin fuego es como un cuerpo sin sangre* (Can Felipa, 2023) i *mecamísticas* (Dilalica, 2024), entre d'altres. El 2022, va ser un dels llorejats en binomi amb l'artista Valentin Ranger del Prix Dauphine pour l'Art Contemporain 2022. Amb un especial interès en la pràctica curatorial com a procés col·lectiu de cocreació, algun dels temes que travessen la seva investigació inclouen la dimensió subversiva de l'amor, el desig i la tendresa o les formes de crear comunitat i de materialitats subjacents en el present.

Activitats 2024

Swiftly arose and spread around me

Data: 17 de desembre de 2024

Assistents: 55 pax

El dimarts 17 de desembre es va presentar a Hangar *Swiftly arose and spread around me. Intervencions per a un pensament enganxós (primer acte)*, l'activació de la primera part de la investigació curatorial desenvolupada per Sergi Álvarez Riosalido en el marc de la beca Encura VII, que continuarà posteriorment a Madrid. Aquesta obertura al procés de recerca comptarà amb la participació de Ce Quimera, Alicia Arévalo, Huaqian Zhang i LANAV. El primer acte d'aquest projecte de recerca curatorial es concep com una trobada performativa i reflexiva inspirada en la investigació del pensament enganxós i les potencialitats del slime com a concepte polític, ecològic i afectiu. La trobada va articular una sèrie d'intervencions en què es van abordar temàtiques clau com la mediació d'allò que és viscos en les relacions humanes i més que humanes així com la connexió radical entre cossos, fluids i entorns.

Swiftly arose and spread around me de Sergi Álvarez Riosalido

Aquest pensament enganxós es desenvolupa com un marc conceptual i sensorial que desdibuixa les fronteres entre cossos, objectes i entorns, explorant les dinàmiques de connexió i transformació. Partint del contacte íntim descrit per Walt Whitman al poema que inspira el títol del projecte, aquest pensament enganxós pren la saliva com un mitjà que, en fluir i estendre's, uneix el que és humà amb allò més que humà, l'escala del nostre cos amb el qual és infinitament gran i amb el que és infinitament petit. Danez Smith amplifica a través de la poesia aquesta perspectiva des d'una posició queer, racialitzada i com a persona seropositiva, on els fluids, com el lubricant, activen tant una pràctica íntima com una metàfora política d'intercanvi i de relació. Aquí, el que és viscos és una manera de resistir la normativitat i abraçar una entesa relacional de les identitats i els cossos, més enllà dels límits imposats. També autores com Karin Anna Pittman o Karen Barad aborden el que és enganxós a través del seu element mediador: les connexions "lubricades" per al que és viscos i enganxós no són simplement nexes entre agents preexistents, sinó generadores de noves formes desbordants de ser i conèixer.

Intercanvi internacional de programació entre Hangar / BUDA, Kortrijk, Bèlgica
[Novetat 2023-2024](#)

Hangar juntament amb BUDA comencen una col·laboració d'intercanvi d'artistes que han estat programats a cada centre. Aquesta col·laboració es desenvolupa a partir del programa Practicable una de les línies d'acció actuals de l'Hangar l'objectiu de la qual és ampliar el concepte de recerca creuant les pràctiques de cos amb el codi lliure. BUDA és un cinema d'estudi, un espai d'arts escèniques i un espai de treball per a artistes escènics contemporanis. Aprendre junts és un fil conductor de la seva operació.

Noela Covelo es beneficia d'una residència a BUDA l'abril de 2024, i Sara Manente per a una residència a Hangar en el mateix període.

— **Noela Covelo Velasco** resideix a Barcelona. Ha estudiat el Màster d'Art Sonor (2020-2022) i la Llicenciatura en Disseny, Moda (2012-2016). La seva formació vocal va començar als 13 anys. Treballa amb la veu com a material en processos d'investigació sonora, performativa, instal·lativa i col·lectiva. Aquestes inclouen la creació de cançons, l'atonalitat coral i la percepció espacial alterada a través de l'experimentació sonora. Forma part de l'espai Foc i és cofundadora de c h o r o, espai d'experimentació pedagògica amb seu en Foc.

Durant la residència, Noela Covelo Velasco va desenvolupar la seva investigació actual en la qual treballa amb la veu col·lectiva com a lloc per a la imaginació política. Utilitza la veu en l'estat del llenguatge encara-no. D'aquesta manera, s'apropa al reconeixement cultural a través d'allò que és desconegut, donant forma a veus internes i expandides. En investigacions recents, s'ha lliscat a través de diferents formes d'estar dempeus i vocalitzar, considerant diverses etapes d'intimitat - per exemple; cantar suaument en l'oïda d'un mateix, després assumir la direcció d'un cor i després actuar davant d'ell, tots junts al mateix espai.

— **Sara Manente** va estudiar dansa i semiòtica abans de traslladar-se a Brussel·les, on treballa com a artista i investigadora. Els seus projectes parteixen de les imatges i la matèria de les cultures vives i dels fongs en relació amb les arts escèniques. En diferents formats, reflexiona sobre el possible contagi/transferència entre pedagogia, investigació, performance i publicació.

— **Santiago Ribelles Zorita** és performer, comissari, gestor cultural, ajudant de direcció escènica i coreògraf. Resideix a València. El seu treball combina treball escènic, performances, intervencions i accions, centrant-se en les convencions teatrals, la dansa no codificada i el moviment, els significats i els límits del cos. També s'interessa certament per la sexualitat, el gènere i les polítiques del cos.

Activitats 2024

Entre el motlle i la floridura: pràctiques a partir de les restes

Data: 8 i 9 d'abril de 2024

Assistents: 12 pax (per convocatòria, places limitades)

Grup d'estudi dirigit per Sara Manente i Santiago Ribelles Zorita que va succeir a Hangar els dies 8 i 9 d'abril. Utilitzant el vocabulari i la imatgeria de la fermentació i el miceli, vam proposar diferents maneres de comprometre's amb cossos (els nostres i altres) a partir de les peces escèniques Mold i Per tal d'acabar finalment amb mi mateix: entre modelar i contaminar, entre les constriccions d'una estructura que defineix una forma i una proliferació espontània, generativa, impossible de dominar, entre el motlle i la floridura. Aquesta investigació pretenia trobar entrades per experimentar amb la dansa, l'escultura i l'escriptura com a processos de desemmotllament, putrefacció, ruïnes, descomposició i compostatge.

Durant dos dies, el grup va compartir les pràctiques en forma de grup d'estudi amb una dotzena de performers i escultors professionals, el treball dels quals ressonava amb aquesta temàtica. En el cas del moviment, vam recórrer a petits gestos o dinàmiques, amb el propi cos, el d'altres persones o amb objectes, sostenint una afecció produïda pel desig però sostreta dels desencadenants emocionals, perquè passant d'un moment a un altre, d'un gest a un altre, vam generar un conjunt d'il·les que s'afectaven per successió, proximitat o acumulació, sempre desfent el motlle que cercava un significat determinant. Prenent prestada l'artesania de la cistelleria tova, vam teixir un espai en transformació amb el cos i amb els elements que el mateix espai oferia. Tenint com a interès no l'artefacte, no el producte, sinó més aviat la fabricació, la producció, vam anar construint les eines per convertir el fet de fer en una pràctica. Les possibles narratives es van entrecreuar sense crear una història, sense intentar fer un producte acabat, una forma definida, fent i desfent des del que quedava a cada moment.

1.4.3. PROJECTES INTERNACIONALS / EUROPEUS

Hangar col·labora amb el projecte *Cloud Catchers* de l'artista Ingrid Hora, comissariat per Emanuele Guidi, que ha estat guardonat amb la beca Italian Council. A l'octubre de 2024, Ingrid Hora va iniciar la seva investigació a Barcelona amb Emanuele, i el projecte culminarà amb una exposició individual a HAUS – Espai per a les arts i pràctiques contemporànies a finals de 2025.

Combinant art i ciència, *Cloud Catchers* aborda qüestions urgents relacionades amb la crisi de l'aigua i les desigualtats associades. El projecte explora de manera crítica el desenvolupament i la implementació de tecnologies occidentals de captació d'aigua, investigant el seu potencial i el seu impacte en diverses poblacions i regions de la conca del Mediterrani.

Hangar col·labora en aquest projecte juntament amb BAR Project, Eurac Research (Bozen/Bolzano), i compta amb aliances culturals com la Fundació Dar Bellarj (Marràqueix). Un cop finalitzat, el projecte passarà a formar part de la col·lecció de la Fundació MACTE (Termoli).

Cloud Catchers està finançat per la Direcció General de Creativitat Contemporània del Ministeri de Cultura italià, en el marc del programa Italian Council (13a edició, 2024), que té com a objectiu promoure l'art contemporani italià a escala internacional.

El 2024 vam ser partners dels projectes europeus TER, amb La Friche de La Réunion i Wiels de Brussel·les, i ECOS - Sensory Ecologies, liderat pel centre d'art Betonsalon (París), amb I Can't Dance a Amsterdam, La Briqueterie (CDC du Val-de-Marne), Buda Kunstencentrum de Kortrijk i Locus Athens. Aquests projectes no van tenir èxit. L'ECOS va rebre una alta puntuació, i el centre d'art líder va proposar tornar a presentar-se amb una versió actualitzada el 2025.

ECOS - Sensory Ecologies

El projecte europeu ECOS, dirigit a xarxes d'escala mitjana (fins a 600.000 euros), està liderat pel centre d'art Betonsalon (París), amb I Can't Dance a Amsterdam, La Briqueterie (CDC du Val-de-Marne), Buda Kunstencentrum de Kortrijk i Locus Athens.

Actualment, estem vivint una crisi de sensibilitat molt subestimada. La degradació de la nostra atenció empobreix la nostra vida mental, dissol la cohesió social i intensifica la nostra actitud extractivista cap al planeta; és alhora una causa i una conseqüència de les múltiples crisis a què ens enfrontem: alteracions climàtiques, col·lapse de la biodiversitat, guerres, polarització de la societat en grups antagonistes, etc.

El grup de sis socis de França, Espanya, Països Baixos, Grècia i Bèlgica creu que l'art té un paper fonamental per abordar aquesta crisi de sensibilitat. La principal ambició de les Ecologies sensorials és, doncs, fomentar —en l'àmbit material, intel·lectual i institucional— condicions per al desenvolupament de pràctiques artístiques sensorials que es puguin compartir dins i fora del món de l'art per potenciar i mantenir relacions significatives, justes i inclusives amb nosaltres mateixos, amb els altres i, en general, amb tots els éssers vius.

Objectius del projecte:

- Iniciar una recerca en profunditat sobre l'art i la sensibilitat.
- Fomentar les condicions perquè els artistes desenvolupin pràctiques sensorials a llarg termini amb la participació de persones de sectors no artístics (sanitat, educació, agricultura, etc.).
- Estendre els seus efectes a través de la circulació en diferents espais europeus de formes artístiques que es mantinguin generatives.

— Avaluar el seu impacte més enllà de la limitada perspectiva de l'art i les intencions dels artistes; crear les condicions perquè les institucions culturals aprenguin les unes de les altres.

Sortides primàries:

- Sis seminaris de recerca amb investigadors convidats.
- Divuit residències locals de dos anys, organitzades en sis contextos europeus amb institucions de caràcter no artístic.
- Divuit grans esdeveniments públics (exposicions, festivals, programació pública a llarg termini), una plataforma digital d'arxius vius per compartir la nostra recerca teòrica i pràctica.
- Activitats de lobby.
- Al llarg de quatre anys, hi participaran uns 270 participants no artístics durant un any, i uns 40.000 espectadors assistiran als nostres esdeveniments.

1.5. HANGAR VISITORS PROGRAMME N2

[Programa de visitants internacionals]

Hangar Visitors Programme

Entre les novetats que es van treballar i engegar el 2023 o que han vist la llum el 2024, s'ha posat en marxa l'Hangar Visitors Program, amb el suport d'AC/E, una iniciativa que pretén fomentar la presència d'artistes del context espanyol en esdeveniments internacionals de primer nivell convidant a Barcelona comissaris i directors dels principals festivals europeus i oferint-los visites d'estudi i trobades personalitzades amb artistes, dins i fora d'Hangar, l'impacte dels quals és visible a mitjà i llarg termini.

A la segona edició de l'Hangar Visitors Program, hem comptat amb:

- **Laila Hida**, directora de Le 18 a Marràqueix
- **Fatima Bintou Rassoul Sy**, directora de programes de Raw Material a Dakar
- **Zeynep Kubat**, assistenta curatorial de KANAL - Centre Pompidou a Brussel·les

Cadascun d'ells es va reunir durant dos dies amb artistes residents i artistes de la ciutat, seleccionats en funció de les línies de programació de cada esdeveniment/festival.

A més, el 14 de setembre va tenir lloc How do you do?, una xerrada pública amb les convidades, moderada per Anna Manubens, directora d'Hangar, i Veronica Valentini, responsable de xarxes de recerca i residències internacionals del centre. La premissa de la xerrada és simple (la pregunta “how do you do?” és alhora “com estàs?” i “com ho fas?”), però porta a reflexions que no necessàriament són evidents, es comparteixen o es posen en comú.

L'ocasió pretén que els i les convidades comparteixin les premisses que es tenen en compte per programar, per funcionar, per treballar. Això cobreix aspectes com la responsabilitat amb el context proper, la relació amb el remot i la manera en què, progressivament— a través del programa— es defineixen trets que singularitzen les institucions. Entre altres aspectes, també s'aborda el grau en què aquests trets s'hereten, s'inventen o es negocien en equip.

1.6. HANGAR OBERT

Cada any Hangar celebra unes jornades a mig camí entre les portes obertes i la celebració. És el moment de màxima i més directa obertura al barri, el moment en què els veïns i les professionals entren als tallers dels artistes i hi poden parlar directament.

El 2024 Hangar Obert ha tingut lloc el dissabte 28 i el diumenge 29 de setembre, dues jornades en què el centre va obrir les portes al públic oferint una programació de visites situades, xerrades, performances, projeccions i intervencions, organitzades per artistes i projectes residents, així com per les diferents línies de recerca i acompanyament del centre. Cada jornada va finalitzar amb un programa festiu i DJ sets. A més, aquest any Kantina Migrante va estar present amb la seva paradeta de menjar durant tots dos dies. El pòster d'Hangar Obert 2024, va ser dissenyat per l'artista resident Oriol Arnedo i imprès pel projecte resident Lumbung Press.

El programa també va incloure:

Open studios

Assistents: 175 pax

- Residents estada llarga: Alícia Arévalo/ Oriol Arnedo Casas/ Jose Begega/ Luz Broto/ Ari Cardozo/ Søren Evinson/ Sofia Montenegro/ Stella Rahola Matutes/ Milena Rossignoli/ Beatriz Olabarrieta/ Huaqian Zhang
- Residentes estada mitjana: Gelen Jeleton
- Residents internacionals: Carole Diop/ Nzinga Mboup/ Manbo Key (Yang Teng Chi)/ Carmen Westermeier & Julia Hainz/ Vesna Hetzel
- Becades: Paula Pérez-Roda/ Ricardo Cárdenas/ Blanca Pujals

Espais oberts

Assistents: 153 pax

Blendicete / Lumbung Press / Wetlab (Ce Quimera) / Hamaca

Projeccions: a cura d'Hamaca i artistes residents

Assistents: 163 pax

—*5 asaltos al Estado*, Hamaca + Daniel Gasol—*Magical Theys* d'Alicia Arévalo—*Fun Palace 2022* de Huaqian Zhang (Banda sonora per a l'Arnau Sala Saez)—*1 ola majestic en mi balconee* de tacoderaya (Paula Pérez-Roda & Jonás de Murias)—*Unknown Unkwowns* d'Oriol Arnedo CasasPerformances i intervencions d'artistes residents

Assistents: 421 pax

—Intervenció

Mover la pared al ancho de mi puerta de Luz Broto

— Performances

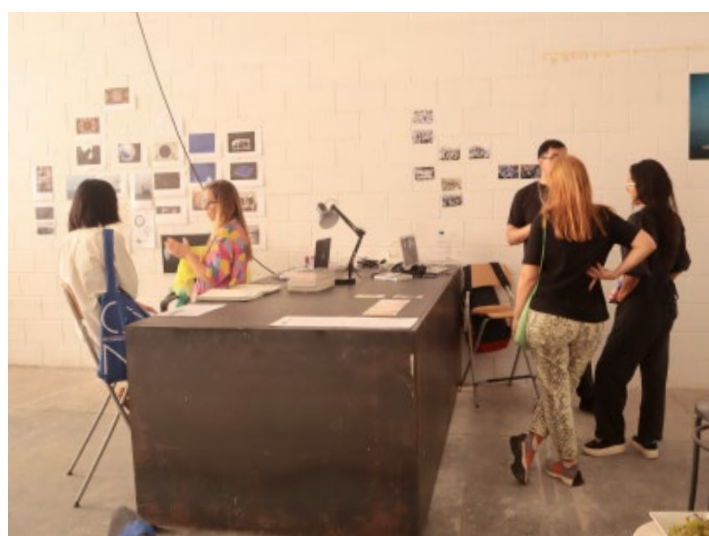
TSA 004: Todo pasa, y lo efímero permanece de Carmen Westermeier & Julia Hainz*Trompetas de los muertos* de Jose Begega*25 Aniversari: Decora-Chan!8* d'Equipo Jeleton

DJ set d'Ari Cardozo

dublab BCN Showcase amb Nano Hervido i Kinétika

Hangar Obert 2024

Xerrades

Assistents: 140 pax

—*Dorkbot* amb Floy Krouchi, Ángel Muñoz (Beca de recerca i experimentació al Lab de soft/hardware i interacció d'Hangar) i AudioStellar, comissariat per Antonia Folguera i Miguel Ángel de Heras—*Cap a una infraestructura mancant: Poètiques i polítiques de l'emmagatzematge i l'ús circular* amb Lucía C. Pino, Antoni Hervás i Antonio Gagliano

- Equip de ressonància* amb Rossella Biscotti, Alberto Peral, Ona Bros, Andrea Soto Calderón i Carolina Jiménez
- Beques de producció 2023* amb txe roimeser i Claudia Dyboski
- IX Beca d'Investigació Artística Fundació Banc Sabadell – Hangar* amb Paula Pérez-Roda i Antonio Gagliano

Menjar:

Kantina Migrante / Barra: l'Afluent

1.7. EINES I SERVEIS DE PRODUCCIÓ I DESENVOLUPAMENT DE PROJECTES

Hangar és un dels centres amb més recorregut en el context de la producció artística a Espanya, i és reconegut per la seva interdisciplinarietat, mitjançant la qual acull els processos productius de les arts analògiques i les digitals. Aquests serveis aporten d'assistència tècnica i de desenvolupament tecnològic pels artistes i creadorxs que arriben al centre, i són un servei fonamental per a les produccions de lxs artistes residents però també i cada vegada més per a artistes del context local o estatal. Amb el temps, Hangar ha consolidat una posició única en aquest sentit perquè suma un saber acumulat del qual poden necessitar lxs artistes i alhora un profund coneixement de les economies, logístiques i contextos de l'art.

Els serveis a la producció d'Hangar s'anomenen "laboratoris" per emfatitzar la dimensió de recerca que molt sovint està implícita en l'acompanyament de producció. Fer possible un projecte demana un procés d'assaig-error per a la prospecció material, tècnica o logística.

Eines i serveis gestionats per Hangar

Hangar estructura els seus serveis de suport a la producció artística de forma modular, proactiva i reactiva:

- Modular, perquè ha de ser capaç d'oferir un servei especialitzat per a cada necessitat dels projectes.
- Proactiva, reforçant i millorant la qualitat dels serveis existents, dels seus tècnics, dels seus espais i materials.
- Reactiva, en tant que ha de ser capaç de servir a les noves pràctiques artístiques tenint cura de les vies de connexió amb les pràctiques culturals contemporànies mitjançant el permanent contacte amb creadors i productors culturals.

Aquests serveis tenen l'objectiu de:

- Fomentar l'excel·lència en tot el procés de la producció artística feta a Hangar.
- Respondre a les necessitats més emergents de la pràctica artística i cultural, per la qual cosa és un espai que es declara obert a totes les

pràctiques i formes de la producció cultural contemporània.

— Adaptar els seus serveis a la producció a l'evolució de cada una de les pràctiques artístiques.

Hangar ofereix serveis de suport especialitzats per a la producció artística, organitzats en els laboratoris; infraestructures per a la producció sense suport tècnic; i equipament i material per a la producció.

Hangar compta amb quatre laboratoris propis, gestionats per Hangar al servei de lxs les artistes:

El laboratori de producció i construcció (1.7.1.)

El laboratori de Soft/Hardware i interacció (1.7.2.)

El laboratori d'interfícies i xarxes (1.7.3.)

El laboratori d'edició audiovisual (1.7.4.)

1.7.1. LAB DE PRODUCCIÓ I CONSTRUCCIÓ

Aquest node de caràcter transversal té com a objecte final de la seva activitat facilitar la millor realització possible dels projectes de creació que arriben al centre i també assegurar la seva finalització amb màxima exigència tècnica i conceptual. Dins d'aquest node s'inscriuen tant l'assistència a la producció de projectes artístics com l'assessorament als artistes i el desenvolupament de projectes artístics amb noves tecnologies.

L'oferta de serveis del laboratori de producció d'Hangar és tan modular com la seva demanda i, per tant, aquests serveis es van adaptant segons les necessitats dels artistes i els seus projectes.

Els serveis del laboratori de producció inclouen:

- Assessorament en la preproducció i producció artística: models de pressupost, optimització de pressupostos, models de projecte, consultes puntuals, consultes de viabilitat.
 - Producció integral de projectes: informes de viabilitat, pressupostos, coordinació de la producció, etc.
 - Configuració d'equips de producció.
 - Assistència personalitzada a la producció amb dedicació continuada als projectes que requereixen acompanyament especialitzat.
 - Detecció entre les xarxes existents d'altres possibilitats de dirigir els projectes en favor de la seva òptima realització, això és, assessorar els projectes i les persones en la recerca del productor més adequat.
 - Assessorar i assistir la planificació i la viabilitat econòmica dels projectes.
- A més a més, el laboratori de producció d'Hangar també coordina les produccions organitzades pel mateix centre dins i fora de les seves instal·lacions.

A partir de la ja tradicional demanda d'un servei de suport a la construcció d'impossibles, Hangar compta des de 2014 amb un 'taller brut' que s'encarrega de donar suport a les propostes constructives tant de lxs artistes residents com d'altres possibles usuaris.

Aquest 2024, al taller de construcció, s'han dut a terme diverses produccions (vegeu annex "Fet a Hangar"), així com s'ha donat suport a algunes de les artistes residents a Hangar. Cal remarcar l'assistència a la producció de Luz Broto, amb el moviment de la paret del seu taller, així com la construcció de caixes d'embalatge tant per a Violeta Mayoral com per a Luz Broto. També s'ha prestat assistència i assessorament en producció a Sofia Montenegro, tant en el muntatge de Llum BCN com en la producció de la seva exposició a La Capella per BCN Producció. A més, s'ha donat assistència i assessorament a Milena Rossignoli en la producció d'unes escultures d'acer i a Gelen Geleton, amb un suport metàl·lic per a la presentació d'un treball per al TOP.

Producció per a Kia Henda
Kiluanji / Manifesta 2024

Durant el 2024, s'hi ha incorporat Ibai Jaimez al taller de construcció per fer unes pràctiques dins d'un cicle de formació dual. La seva estada d'un curs escolar al taller ha permès formar una persona que podrà incorporar-se a Hangar de manera puntual, alleugerint la feina del taller i permetent augmentar els projectes de producció artística a Hangar.

1.7.2. LAB DE SOFT/HARDWARE I INTERACCIÓ

Hangar s'implica en el desenvolupament de maquinària, sistemes i programació a mida per a projectes artístics des d'un compromís amb el hardware i el software lliures, en una aposta per la R+D+i en l'àmbit de les tecnologies aplicades a la creació. Des d'aquest Lab es desplega i comparteix un conjunt d'eines lliures de drets a disposició dels projectes artístics que les puguin necessitar.

Hangar desenvolupa tota mena de hardware pels projectes artístics que ho requereixin, incloent-hi el desenvolupament de l'electrònica interna, programació i construcció de prototips. Alguns exemples d'aplicacions serien: interacció en temps real, processament i visualització de dades, sincronitzacions, mecanismes, automatitzacions, controls remots, etc.

A més dels serveis de producció Hangar ofereix assessories adreçades a artistes que desenvolupen un projecte amb maquinari o programari lliure i que coneixen les tècniques, però que puntualment necessiten suport per solucionar problemes, reorientar el desenvolupament d'una idea o explorar alternatives tècniques.

Lab de Soft/Hardware i Interacció

Activitats 2024

Dorkbot 2024

Data: 28 de setembre de 2024

Assistents: 20 pax

Durant Hangar Obert es va programar l'activitat conduïda per Antònia Folguera i Miguel Angel de Heras on es presenten diferents projectes vinculats amb l'art i la tecnologia i que esdevé un espai de trobada per a una comunitat de gent que fa "coses rares amb l'electricitat" a Barcelona.

La trobada d'enguany va comptar amb els següents projectes:

— **AudioStellar**; sampler experimental de software lliure que utilitza IA para generar una interfície d'usuari que representa les mostres de so en un mapa de punts 2D. Els sons inclosos en el mapa es poden reproduir fent servir estratègies sonores noves difícils d'assolir amb els DAW tradicionals, samplers i fins i tot codi personalitzat.

AudioStellar és un col·lectiu conformat per artistes que es desenvolupen en música, art sonor, visuals, performance, programació i intel·ligència artificial (IA). Creat el 2017 com un projecte de recerca de UNTREF enfocat a IA i música, amb l'objectiu de desenvolupar una plataforma sonora experimental que avui és pionera a la cruïlla d'IA i so. A partir d'aquest desenvolupament, l'equip s'expandeix a set membres de diverses disciplines i decideix enfocar-se principalment en la producció artística, explorant el programari creat ja no des d'una curiositat tècnica sinó produint narratives audiovisuals amb un discurs poètic i un esdevenir conceptual, ficcions i experiències que ens acostin a entendre el dispositiu i la seva operació sobre la realitat. Plantegem un diàleg triangular entre l'escolta humana, la màquina i el performer com a intermediari, abordant temàtiques com la identitat sonora i la intimitat intervinguda per la tecnologia.

— **Floy Krouchi** va presentar els darrers desenvolupaments tècnics i conceptuals del seu projecte *Sonic Totem*. Concebut el 2017-18 durant una residència a Hangar, Sonic Totem és un projecte multidimensional centrat en una escultura sonora interactiva que funciona com un receptacle i transmissor de sons. Objecte Sonor Desconegut, El Totem porta una corona circular de sensors de distància ultrasònics analitzen el moviment i activen i modulen seqüències sonores segons procediments entre necessitat i aleatorietat. L'escultura reformula i qüestiona la funció de l'objecte artístic com a objecte màgic. Incorpora una sèrie d'altaveus i transductors.

— Interacció Humà-Màquina i Mobilitat Autònoma de Robots, **Ángel Muñoz**. Presentació de la investigació d'Ángel Muñoz dins de la Beca de recerca i experimentació al Lab de soft/hardware i interacció d'Hangar. La investigació es va centrar en dues àrees clau que estan transformant la relació entre humans i robots: la interacció conversacional natural i la mobilitat autònoma avançada. Combinant els darrers avenços en intel·ligència artificial, visió per ordinador i càmeres 3D.

1.7.3. LAB INTERFÍCIES I XARXES

El compromís d'Hangar amb el hardware i software lliure es remunta a principis dels 2000 i és per això que el centre basa tota la seva infraestructura informàtica (oficina, servidor web, etc.) en sistemes lliures.

Al Laboratori sostenim i impulsem l'ús d'eines lliures que garanteixen el reconeixement de la seva autoria, a disposició dels projectes artístics i culturals que les puguin necessitar. Alhora, realitzem assessories adreçades a artistes, col·lectius o organitzacions que estiguin desenvolupant o vulguin desenvolupar un projecte amb programari lliure, que poden conèixer o no les qüestions tècniques, però que puntualment necessiten suport per solucionar problemes, reorientar el desenvolupament o explorar alternatives.

Oferim serveis de desenvolupament web, aplicacions, quioscs, bases de dades, servidor, allotjament, correu, migració, missatgeria, streaming, etc., així

com assistència continuada a projectes que necessiten un acompanyament tècnic especialitzat. Configurem assessorament en projectes i suport tècnic en GNU-Linux, incloent-hi models de projectes, models de pressupost, optimització de pressupostos, i consultes de viabilitat.

El servidor d'Hangar allotja projectes culturals del context que comparteixen aquests principis i que en compartir servidor, sumen esforços per fer possibles alternatives tecnològiques.

Projectes allotjats en els servidors d'Hangar:

Hamaca/ La Escocesa/ Graf/ Xarxaprod/ Dublab/ Quimera Rosa/ Fase.xyz/ Imvec/ Tetramorfes/ Toplap/ Crater Lab/ Ars Electronica Garden Barcelona/ Biofriction/ Arc-hive/ On-the-fly/ Grid Spinoza cap novetat?

RETORN A LA COMUNITAT

En diferents ocasions ens hem pronunciat a favor de retornar a la comunitat l'experiència i les eines que hem anat creant, finançades en gran part amb diners públics i rigorosament basats en programari lliure i de codi obert. La voluntat d'Hangar ha estat anar generant col·laboracions amb altres centres per facilitar la millora de serveis, augmentar la facilitat i claredat en el contacte amb els administradors de sistemes informàtics, autogestió de serveis, i migració des de proveïdors comercials "globals" cap a una administració local. Donant suport a així una actuació sense ànim de lucre i que permeti l'apropiació de la propietat virtual i jurídica de les dades generades per les nostres activitats informàtiques.

Exemple d'això és que des de gener 2020 i ampliat durant el 2021, Hangar ha continuat allotjant els serveis informàtics del centre de producció artística La Escocesa (Barcelona), membre de la Xarxa de Fàbriques de Creació de Barcelona en el marc d'una estricta col·laboració amb vista a garantir un millor i més econòmic sistema de gestió dels seus serveis informàtics.

Projectes de desenvolupament informàtic i manteniment programari

En diversos àmbits i projectes col·laborem tant amb la comunitat local com internacional tot promovent l'ús de tecnologies lliures. Amb aquesta finalitat publiquem obertament i sota llicències lliures (generalment GPL) al repositori GIT d'Hangar, els desenvolupaments web i programació realitzada en diversos projectes, com Arc-hive, Gridspinoza, Oficina de Suport de Xarxaprod, La Escocesa etc.

Aquests projectes utilitzen programari lliure per a la gestió, per exemple WordPress i Drupal per a les pàgines web de contingut genèric, Omeka-s per a la catalogació de col·leccions d'art, ListMonk, MailPoet per a la gestió de llistes de correu, NextCloud per a l'estructura d'arxius compartits i oficina virtual, o altres programaris menys coneguts com a RTMP usat per als directes o KiwiChat usat per al xat de les transmissions en directe.

Tota aquesta informació és accessible a la web git.hangar.org

Un dels projectes més ambiciosos d'aquest 2022 és la creació d'una plataforma en línia per a Xarxaprod que permetrà la catalogació, cerca i consulta de diferents ajudes econòmiques enfocades al món de la producció al món de les arts. El desenvolupament es realitza basat en programari lliure, fent servir com a base Wordpress.org i desenvolupant temes i plugins necessaris per poder donar solució a les necessitats plantejades per l'Oficina de Suport de Xarxaprod.

URL del projecte: <https://assessorament.xarxaprod.cat>

El codi produït és lliure i es troba a:

<https://git.hangar.org>

Des d'aquest laboratori també s'ha donat continuïtat al Projecte Europeu Archive (Veure "RECERCA I TRANSFERÈNCIA DE CONEIXEMENT" >2.4.2.)

El codi produït és lliure i es troba a:

<https://git.hangar.org/archHIVE-tech>

El codi utilitzat i documentat per i per a Hangar (web, theme wordpress...) es troba a:

<https://git.hangar.org/hangar-tech>

1.7.4. LAB D'EDICIÓ AUDIOVISUAL

El laboratori d'imatge digital d'Hangar ofereix els següents serveis:

— Espai per edició de vídeo i so:

Servei per a l'edició i postproducció de vídeo i so. Disposa d'una sala d'edició de 10 m2 condicionada acústicament i climatitzada. Oferim la possibilitat de contractar, juntament amb aquest servei, tècnics especialitzats.

— Sala individual d'autoedició i edició:

El 2016 una de les sales d'edició es va destinar a equipament de so. Inicialment, es va instal·lar un laboratori de síntesi modular gestionat pel projecte en residència Befaco. El 2020 Befaco va passar el relleu al col·lectiu resident TOPLAP que ha continuat utilitzant aquest espai per a tasques d'àudio. El 2022, El relleu del col·lectiu sortint TOPLAP el recull el programa Dublab BCN, projecte comunitari de ràdio en línia, que a partir d'ara ocupa aquest espai i comparteix el seu material i coneixement.

— Escaneig i impressió digital:

Edició i postproducció de la imatge digital en línia de producció calibrada (escaneig, visualització en pantalla, rip i impressió).

Treball del color i gestió del procés de producció i impressió.

1.7.5. ASSESSORIES I DIJOURS OBERTS

Els Dijous Oberts sorgeixen per a promoure la utilització d'eines obertes, així com permetre la col·laboració entre els diferents col·lectius que es troben a Hangar i els diferents nodes que conformen Hangar, d'aquesta manera els col·lectius residents i nodes d'Hangar, fan una transferència dels seus coneixements a qualsevol individu que mostri interès en aquest àmbit.

Els Dijous Oberts es van iniciar com a trobades setmanals obertes a artistes, creadorxs i desenvolupadorxs de diferents disciplines d'art electrònic que volen treballar amb eines de software i hardware lliure. L'assistència és sempre lliure i gratuïta, i permet als participants trobar-se amb expertxs tecnològics en eines lliures i col·lectius amb qui col·laborar i compartir recursos per desenvolupar projectes. Aquestes trobades permeten tant a lxs creadorxs com a lxs desenvolupadorxs guanyar autonomia i aprendre les tècniques i les aplicacions específiques que necessiten en el marc d'una situació favorable a la transferència de coneixement. Cada dijous a la tarda s'ofereixen assessoreries gratuïtes des del laboratori d'interacció d'Hangar, i des dels diferents col·lectius i projectes residents que formen part d'Hangar.

1.7.6. SELECCIÓ DE PROJECTES DESENVOLUPATS AL 2024 (Veure “FET A HANGAR 2023”)

Es pot consultar una selecció de projectes realitzats a Hangar a l'annex a aquesta memòria “Fet a Hangar 2024”

1.7.7. EINES I SERVEIS GESTIONATS PER COL·LECTIUS RESIDENTS

A més dels serveis de producció i desenvolupament de projectes directament gestionats per l'equip d'Hangar, els projectes residents proposen a la comunitat artística tota una sèrie de recursos (des de tallers fins a beques passant per assessoreries i atenció al laboratori) directament gestionades pels projectes residents.

(VEGEU PROJECTES EN RESIDÈNCIA PÀG. 51)

1.8. ESPAIS I TIC

1.8.1. ESPAIS

TALLERS

Hangar disposa de 18 tallers que s'ofereixen a artistes que necessiten desenvolupar un projecte o un encàrrec específic, a artistes emergents o consolidats als quals els cal un taller durant un màxim de 2 anys, o a artistes que s'instal·len temporalment a Barcelona. Hangar fa una convocatòria de sol·licituds un cop l'any per a estades de dos anys i una convocatòria a l'any

per a estades de sis mesos. Els dossiers són seleccionats pel Jurat estable d'Hangar, format per dos professionals del sector de l'art contemporani i la direcció o l'equip d'Hangar.

ESPAIS POLIVALENTS: SALA POLIVALENT, PLATÓ, SALA RICSON

Hangar disposa de diferents espais polivalents que es lloguen a artistes, projectes i produccions culturals segons disponibilitat. S'ofereix la possibilitat de llogar els espais amb equips i sense. Es poden llogar separatament diferents tipus de material de llum, accessoris de rodatge, càmeres, microfonia i serveis tècnics.

Habitualment es realitzen en aquests espais diferents activitats de producció, divulgació i discussió artística, entre d'altres:

- Tot el programa públic d'Hangar.
- Rodatges de curtmetratges, peces de vídeo experimental (videoart) i videoclips.
- Realització d'espectacles de dansa i desenvolupament d'interfícies interactives o audiovisuals per a dansa.
- Sessions fotogràfiques.
- Muntatge de peces escultòriques de gran format i instal·lacions.
- Pre-muntatge, proves d'instal·lació, projecció i so.
- Càsting i altres proves de selecció.
- Reunions de col·lectius artístics i veïnals.
- Reunions de grups de treball artístics.
- Celebració de trobades de caràcter cultural en col·laboració amb altres entitats de la ciutat.
- Assajos.
- Cursos de formació contínua per a artistes.
- Activitats dels artistes i col·lectius residents.

SALA POLIVALENT

Espai de 200 m², de parets blanques, amb llum natural (tot i que es pot enfosquir) i columnes que el divideixen.

PLATÓ

Espai de 100m² amb un sostre de 4,5m amb parets grises. Disposa d'un fons chroma key, dos ciclorames (blanc i negre) i un linòleum que es pot adaptar a l'espai. No disposa de llum natural, però aquest aïllament li aporta altres avantatges. Es destina a treballs amb fotografia i molts dels tallers del programa educatiu del centre.

A partir de l'octubre del 2022 aquest espai s'ha destinat a acollir Lumbung Press (Veure 1.7.12) i en conseqüència s'han alliberat altres espais per poder

reubicar els usos compartits que habitualment tenien lloc al PLATÓ. Després de tota una sèrie d'operacions de manteniment i adaptació, l'espai conegut com ANTIGUES OFICINES ha esdevingut l'espai per a dur a terme l'activitat que abans tenia lloc a PLATÓ. És un espai diàfan de 70m² amb llum natural que es pot enfosquir.

LA PLAÇA

Espai d'uns 50m² que ha servit com a taller compartit per a projectes residents amb una dimensió de producció d'objectes/makers important. A finals d'any, amb la reestructuració d'Espais, LA PLAÇA esdevé l'espai de treball dels projectes residents.

SALA RICSON

Té una superfície total de 310 m² i una alçada màxima de 8m. Es pot accedir directament des de l'exterior per tal de facilitar les tasques de càrrega i descàrrega i es troba a peu de carrer. La planta baixa compta amb un espai completament enfosquit, insonoritzat i diàfan de prop de 150 m², un magatzem, un servei i una sala de camerinos equipada amb grans miralls il·luminats, armaris per a vestuari i dutxes. La primera planta està dotada d'una sala de producció i cabines de control d'escena.

NAU MICROFUGAS: OFICINES, LABORATORI D'INTERACCIÓ, BUCS I COWORKING

A aquesta nau hi conviuen les oficines de l'equip d'Hangar, el Laboratori de Soft/Hardware i interacció, els bucs d'edició de vídeo i so, la sala d'enregistrament radiofònic (gestionada per Dublab Bcb), l'espai de coworking amb 12 taules i l'arxiu d'Hamaca.

LA CASETA

Des de 2011 Hangar disposa d'una caseta per allotjar artistes residents internacionals o professionals que intervenen en els programes d'Hangar.

La residència ocupa l'antiga casa del guarda del recinte de Can Ricart i disposa d'una planta baixa i un primer pis (80,99m² i 62,59 m²) amb dues habitacions, un bany, un saló i una cuina cadascuna. La residència està destinada a acollir fins a un màxim de quatre persones al mateix temps, durant estades curtes que van des d'una setmana fins a quatre mesos. L'objectiu és que cada cop hi convisquin un mínim de dos artistes amb la finalitat de promoure i enriquir l'intercanvi d'experiències i coneixement més enllà dels propis projectes de recerca i producció individuals.

DADES 2024

Total d'usos i lloguers d'espais polivalents, en dies:

- Wetlab: 365
- Plató: 365
- Sala Polivalent: 180
- Sala Ricson: 206
- Antiques Oficines: 113
- Buc d'Edició: 153
- Buc d'Àudio: 365

Total dies lloguers externs

- Sala Polivalent: 31
- Sala Ricson 20
- Buc d'Edició: 8

Total dies usos artistes i col·lectius residents:

- Wetlab: 365
- Plató: 360
- Sala Polivalent: 18
- Sala Ricson 65
- Antiques Oficines: 44
- Buc d'Edició: 133
- Buc d'Àudio: 365

Total dies usos activitat pròpia d'Hangar:

- Sala Polivalent: 125
- Sala Ricson 100
- Antiques Oficines: 60
- Buc d'Edició: : 12

Total cessió d'espais:

- Sala Polivalent: 6
- Sala Ricson: 21
- Antiques Oficines: 9

1.8.2. EQUIPS I MATERIAL AUDIOVISUAL

Hangar compta amb material audiovisual per a rodatges, muntatges d'obres, producció i documentació de projectes, etc. Els equips inclouen il·luminació, equips d'enregistrament d'àudio i vídeo d'alta definició, streaming i equips de fotografia professionals. Aquest material, que es renova periòdicament, està a l'abast de qualsevol creador que el precisi amb una política de preus subvencionats que permet l'accés a equipament professional a artistes que d'altra forma no podrien assumir els costos de les produccions. Per a lxs artistxs i col·lectius residents d'Hangar l'accés a aquest material és lliure. El tècnic del laboratori d'imatge és l'encarregat de la gestió del material de lloguer i del seu manteniment, així com d'assessorar lxs usuaris sobre com escollir el material adequat i el seu ús.

Lxs usuàrixs d'aquests serveis són principalment:

- a) Professionals autònoms que lloguen material pels seus treballs propis, quasi sempre treballs artístics, documentals o fotografia. En aquesta categoria entren els artistes residents d'Hangar o artistes externs.
- b) Produccions de caràcter artístic que lloguen el material i les sales d'Hangar: institucions, museus, centres cívics, companyies de dansa, etc...
- c) Petites empreses d'audiovisuals o de disseny que necessiten material eventualment, com per exemple microfonia sense fils, enregistadores de so o càmeres per enregistrar esdeveniments, il·luminació etc...

LLISTAT DEL MATERIAL 2024

El 2024 s'han fet reparacions a diferents unitats d'altaveus. S'ha fet adquisició de cablejat d'àudio i de corrent.

Vídeo

- Càmera de vídeo Canon C100
- Càmera de vídeo Go Pro Hero 3+ Black
- Càmera de vídeo Sony DVR-Z1. Grava en formats HDV, DVCAM, Mini DV
- Càmera de vídeo Sony HDR-FX1. Grava en formats HDV, Mini DV
- Càmera de vídeo Sony HDR-HC1I. Grava en formats HDV, Mini DV
- Càmera de vídeo Sony HDR-HC9I. Grava en formats HDV, Mini DV
- Gran angular X 0,7 per a la càmera Sony HDR-HC1I & Sony HDR-HC9I
- Projector Panasonic PT-VMZ51SEJ
- Projector Panasonic PT-LW362 (2 unitats)
- Projector Sanyo PLC-XL45
- Projector Mitsubishi XD435U
- Trípod Manfrotto 755B.
- Trípod Manfrotto 755XB.
- Trípod Manfrotto Fotografia 055xPro
- Taula de mesclades de vídeo Edirol V4 amb 4 entrades i 2 canals
- 2 kits de focs de quars Iairo Varibeam 1000, cadascun té 3 unitats de 1000 W amb trípodes
- Kit Llums Led Bicolor Cromalite CN-600CSA_KIT1, 3 unitats
- Controladora de vídeo Blackmagic Atem Mini

Àudio

- Altaveus auto-amplificats eurolive B215A 400Wat 2 way Speaker System, amb 15" woofer i 1.24" Titanium Compression driver. (2 unitats)
- Altaveus MACKIE c300z 400Wat 2 way Passive Speaker System. (2 unitats)
- Altaveus Turbosound TXD 15M. (4 Unitats)
- Auriculars Sennheiser HD201 (3unitats)
- Altaveus Esi Near 05 (8 unitats)
- Altaveus Adam A7X (2 unitats)

- Altaveus Alesis M1 Active MK2 (4 unitats)
- Altaveus Adam T8V (8 unitats)
- Compressor Behringer pro-XL MDX2600.
- DI Behringer Di20 (3 Unitats)
- Equip de microfonia inalàmbrica Sennheiser G2_ew100: (2 unitats)
- Gravadora digital Zoom H-2.
- Gravadora digital Zoom H-2 N.
- Gravadora digital Zoom H-4 N.
- Gravadora digital Zoom H-6
- Micròfon Behringer XM200S.
- Micròfon Sennheiser MKH416. 2 (unitats)
- Micròfons de taula Shure MX412D. (2 unitats)
- Micròfon Sony ECM-MS907.
- Micròfon estèreo ECM-HST1 per a la càmera Sony HDR-HC11.
- Micròfon estèreo de connexió mini-jack per a càmera de vídeo RODE.
- Micròfon inalàmbric Sennheiser XSW35
- Minidisc Sony MZ-NHF800.
- Pèrtiga i accessoris anti-vent Rycote.
- Pèrtiga i accessoris anti-vent Sennheiser.
- Mescladora Àudio Soundcraft E12
- Mescladora Àudio Soundcraft Signature 16
- Mescladora Àudio Behringer Xenyx 1202Fx
- Mescladora Àudio Behringer X32 Producer
- Mescladora Àudio Mackie 1042 VLZ3
- Targeta de so Focusrite Scarlett 4i4

Fotografia

- Càmera digital de fotografia EOS 5D Mark II SLR, (2 unitats) Targetes de memòria de 32 GB i 64 GB
- Objectiu Canon EF 24-105mm f/4 L IS USM.
- Objectiu Canon EF 85/1.8 USM.
- Objectiu Canon EF 50/1.4 USM.
- Objectiu Canon FS 17/55.
- Objectiu Canon EF 24 2.8
- Kit de flaixos Elinchrom Style FX 400 digital: 3 flaixos Elinchrom Style FX 400, reflector 16 cm, caputxó de protecció, 1 finestra de llum 60x60, 1 deflector translúcid, 1 paraigua plata 83 cm, 1 paraigua Translúcid 83 cm, 3 peus 88- 235 cm, 1 bossa de transport per a peus i paraigües, 1 bossa de transport, 2 jocs de fusibles de recanvi 2 llums de modelatge, 2 cables de xarxa, 1 cable sincro, 1 snoot + grid.

VALORACIÓ 2024

Dades d'ús:

Nombre total de jornades de material llogat: 2322

Total jornades lloguers externs: 34

Total jornades lloguers col·lectius residents: 493

Total jornades lloguers artistes residents: 749
 Total jornades lloguers projectes amb conveni de col·laboració: 290
 Total jornades us intern hangar: 756

1.8.3. INFRAESTRUCTURES TIC

Hangar aposta per l'autogestió d'infraestructures informàtiques i l'ús de programari lliure.

EINES POST-PANDÈMIA

A partir de març 2020, la situació excepcional de la pandèmia va causar un augment dràstic de les activitats informàtiques i de les responsabilitats derivades del manteniment d'una estructura informàtica necessària per poder garantir eines de teletreball a tot el staff d'Hangar, lxs artistes del nostre centre, col·laboradorxs, i projectes que tenen allotjades les seves pàgines webs i serveis als nostres servidors.

Després d'uns dos anys treballant amb noves eines que garanteixen el teletreball en tot moment, hem continuat implementant i millorant els serveis que s'han demostrat bàsics per a una comunitat, que ha de poder funcionar simultàniament en un espai de treball físic com en un virtual. Notòriament, entre les aplicacions que allotgem independentment al nostre servidor, s'han demostrat com a imprescindibles:

jitsi.hangar.org (jitsi meet): videoconferències
 element.hangar.org (matrix): xat i telefonia
 cloud.hangar.org(nextcloud): oficina virtual, aglomera múltiples aplicacions com a calendaris, documents col·laboratius, magatzem, distribució i recepció de fitxers entre altres
 mail.hangar.org: servidor d'emails
 live.hangar.org - plataforma de streaming vídeo i xat
 gitea.hangar.org: nou servidor de desenvolupament de codi GIT
 newsletter.hangar.org: nou sistema de butlletí de notícies basat en ListMonk
 drop.hangar.org: sistema d'enviament i recepció d'arxius voluminosos

A més hem consolidat el butlletí de notícies (Newsletter) des d'una aplicació comercial de pagament amb seu fiscal a l'estranger a un servei de codi obert i gratuït allotjat als nostres servidors.

INFRAESTRUCTURA INFORMÀTICA

L'aposta per a l'autogestió d'infraestructures ens ha portat des del 2014 a renunciar a l'exteriorització dels serveis informàtics. Les possibilitats ofertes per la xarxa de fibra òptica i pel nostre proveïdor de connexió a internet, la Fundació Guifi.net, fan que Hangar sigui encara un exemple de xarxa distribuïda i descentralitzada, allotjant els servidors a les nostres instal·lacions, oferint assessoria i ajuda a les nostres usuàries gràcies a l'experiència collida.

Recentment, a causa de la construcció de nous edificis d'oficines al voltant de la seu d'Hangar, la connexió per microones i sistemes sense fil s'ha vist seriosament afectada. És per això que per solucionar-ho comptarem a partir de breus dates amb connexió de fibra facilitada per Exo.cat i des d'allà passarem el trànsit dins la xarxa Guifi.net. Facilem aquelles persones que vulguin comprendre millor el funcionament de les tecnologies que utilitzen en els seus projectes, que puguin passar de la teoria a la pràctica, generant alhora un estalvi econòmic respecte a la pràctica més estesa d'exteriorització d'aquests serveis i maquinària.

ESTRUCTURA DE LES XARXES INTERNES

- Via fibra òptica I.M.I.: pel trànsit d'usuàrixs i artistes directament a internet.
- Via fibra òptica d'Orange: pel trànsit d'oficines i servidors, fem servir la fibra d'Orange per connectar-nos al nostre proveïdor Guifi.net des de la tardor 2022, a causa de les obres de noves edificacions a l'àrea de Can Ricart, hem perdut visibilitat i connexió amb les antenes wireless que ens havia servit fins ara com a connexió de suport cap a la xarxa de Guifi.net.
- Via fibra òptica d'Exo.cat: des de novembre 2023 tenim accés a internet amb Exo.cat amb l'únic inconvenient que el proveïdor d'estructura Movistar no garanteix al 100% l'accés a la fibra. Ja funciona però sense una fiabilitat total. Estem encara gestionant amb aquesta multinacional la qualitat de la connexió.

Dins d'Hangar, sis xarxes principals (vlans) intercanvien trànsit abans d'accedir a internet:

- Xarxa de gestió, reservada per a la infraestructura informàtica.
- Xarxa d'oficines i serveis interns.
- Xarxa de residents.
- Xarxa de convidats.
- Xarxa de servidors i serveis externs.
- Xarxa de guifi.net, que es connecta gràcies a antenes wireless.
- Servidors físics.

BACKUP SERVER

Tenim un servidor de còpies de seguretat, que proporciona més de 8 Terabytes d'espai útil per a còpies de seguretat d'ordinadors interns, servidors interns i externs, fitxers digitals multimèdia i miralls en dues còpies idèntiques, minimitzant així la possibilitat de perdre dades.

HPE Pro Liant gen 8: un dels nostres servidors principals.

HPE CL3100: un altre dels nostres servidors principals.

Tots dos estan segmentats al seu interior en múltiples servidors virtuals, que ofereixen serveis interns per a la gestió d'Hangar, i serveis exposats a internet.

COL·LABORACIÓ AMB GUIFI.NET

La col·laboració entre Hangar i Guifi.net —la xarxa informàtica oberta, lliure i neutral— continua mantenint-se. Per segon any consecutiu, a causa de la pandèmia, aquesta col·laboració s'ha vist greument afectada respecte de les reunions físiques, on Hangar proporciona un espai mensual de trobada per a les persones voluntàries de Guifi.net Barcelona. Hangar continua allotjant, per a ús de la comunitat de Guifi.net, una còpia de servidors virtuals reproduïbles Proxmox, un pal amb antenes Wireless que s'utilitzen tant per a la gestió troncal de la xarxa, com per facilitar l'accés lliure i gratuït a la xarxa Guifi.net per part d'usuaris, així com un punt d'interconnexió entre la xarxa de fibra i antenes de Guifi.net.

2. RECERCA I TRANSFERÈNCIA DE CONEIXEMENTS

L'àrea de recerca i transferència de coneixements d'Hangar té com a finalitat:

- Oferir a lxs artistxs el context i les eines necessàries per a la recerca artística ideant programes i acompanyaments que puguin sostenir els seus processos.
- Posar en valor a l'artista com a investigadorx i els processos de recerca artística com a investigació de ple dret.
- Defensar l'especificitat de les formes de coneixement que proposa la investigació artística i el seu paper fonamental en el desenvolupament de la societat contemporània en tots els seus aspectes.
- Donar suport a la investigació interdisciplinària entre la creació artística i altres àrees d'investigació per aconseguir una relació simètrica i interdependent entre els diversos processos de creació de coneixement.
- Disminuir la separació històrica entre àmbits disciplinaris de recerca i la bretxa comunicativa oberta entre el desenvolupament artístic i els avenços científics, socials i econòmics.

Per fer això possible, Hangar col·labora en projectes d'investigació amb artistes individuals, així com amb socixs dins del món acadèmic i de centres de recerca. En alguns casos la iniciativa és a càrrec de creadorxs amb lxs quals Hangar col·labora, atenent les seves demandes. En altres casos, s'engeguen projectes de recerca conjunts, en format de col·laboracions, residències d'investigació o plataformes de treball multisectorial.

Hangar entén la recerca i la transferència de coneixements com a pràctiques heterogènies que poden mobilitzar el pensament crític i activar una imaginació capaç d'elaborar els seus fronts de lluita estètica i política de manera acollidora i creativa. El centre es proposa incidir en el qüestionament de les categories fixes del saber, els marcs disciplinaris i la capacitació de coneixements de professionals, abordant l'emergència i transferència de coneixements com un espai polític-afectiu que desafii les jerarquies del que es pot o no es pot aprendre.

Hangar fa possibles projectes de recerca i transferència de coneixements compromesos amb:

- La creació d'un diàleg entre contextos dissímils per al desenvolupament de recerques situades.

- L'experimentació transformadora, fent convergir diferents formats, metodologies i llenguatges artístics i científics que expandeixin les lògiques tradicionals de producció de coneixement.
- Facilitar processos de recerca i transferència de coneixements a públics transversals, diversos i no necessàriament especialitzats.
- Els processos col·laboratius en la presa de decisions i noves formes d'experimentació en les relacions amb artistes i agents col·laboradors.
- La responsabilitat i el grau de compromís que es convoca en els processos investigatius i què succeeix amb els coneixements acumulats en el transcurs d'aquests.
- La proposta de formats innovadors concebuts, vehiculats i compartits amb metodologies de codi obert properes als principis de la sobirania tecnològica.
- La generació de noves formes de subjectivitat i d'entendre el món des de posicions crítiques, no hegemòniques, transfeministes, antiracistes i no capacitistes.

La recerca i transferència de coneixement s'organitzen en tres blocs:

Quatre eixos temàtics:

- InfraManteniment
- Practicable
- AudioFormal i polítiques de l'escolta
- Art, ciència, tecnologia i societat

Altres contextos o beques destinats a artistes fora dels blocs anteriors:

- Recerca per a artistes residents: OLLA Programa de recerca comuna
- Beca de recerca artística Fundació Banc Sabadell—Hangar

Sessions sobre recerca artística en si mateixa, dedicades a obrir camp per a la recerca artística i a continuar insistint en les seves peculiaritats:

- Micro residència col·lectiva entorn de la mort i el dol

2.1. INFRAMANTENIMENT

Amb el convenciment que les infraestructures governen més que les ideologies, la hipòtesi que motoritza InfraManteniment és que recuperar l'eficàcia i la coherència polítiques del sector i activitat artístiques passa per la intervenció en les seves infraestructures.

Aquesta línia de treball sorgeix de l'observació recurrent de què els posicionaments que emanen dels projectes artístics tenen el seu potencial disruptiu i crític neutralitzat perquè existeixen en infraestructures que els

van en contra. O dit altrament, no solen coincidir els discursos amb les metodologies i infraestructures amb què es produeixen aquests discursos. Davant d'això InfraManteniment desplaça l'atenció dels enunciatls a les condicions d'enunciació; dels discursos a les pràctiques i els sistemes amb què es produeixen.

InfraManteniment dedica atenció, temps i mitjans a crear, reparar o mantenir infraestructures materials, tecnològiques, legals, administratives, metodològiques o temporals amb el convenciment que el manteniment és el camp des del qual recuperar capacitat de transformació política. Per això cal treure el manteniment —tasca a cavall entre la cura i la tècnica que consisteix a adaptar, reparar i restablir— del seu estatus cultural opacat i menor per abordar-lo com a pràctica política que opera a escala infraestructural.

El prefix "infra" a InfraManteniment indica que la tasca de manteniment atén el que va per sota i les infraestructures.

Donat el seu punt de partida, InfraManteniment és una recerca que s'imposa una autoexigència pragmàtica; cal que sigui la recerca sigui pràctica, aplicada. Sense correlat pràctic, la investigació conceptual reproduiria allò mateix que intenta denunciar: la ineficàcia política de sofisticar els discursos sense modificar les pràctiques. InfraManteniment fa de la pràctica una forma de recerca en si mateixa. Els temes que ens ocuparan en aquesta línia de recerca s'indaguen en i per la pràctica, paral·lelament a la constitució d'un marc de referència discursiu. El projecte esdevé així performatiu, requereix la passada a l'acte, la posada en acte com a manera de fer món i de generar coneixement. Per tant, com a programa, InfraManteniment prendrà la forma d'una sèrie d'exercicis o elaboració de prototips pràctics, puntuats per obertures públiques dedicades a fer explícits els motius que condueixen aquests exercicis, o a compartir aprenentatges i resultats que se'n derivin.

InfraManteniment s'articula entorn de nuclis concrets d'anàlisi i actuació infraestructural i s'ha desenvolupat durant 2023 seguint tres zones acotades de treball.

Activitats 2024

Odoo

El 2025, motivades per l'adequació a la nova normativa europea en matèria de facturació i a l'hora per la possibilitat de fer servir una eina administrativa de software lliure adaptada al projecte Hangar, iniciem una transició cap a Odoo que preveu també el desenvolupament de certes eines ad hoc per Hangar. Sovint l'administració té uns instruments informàtics estandaritzats pensats per a empreses i per la generació de beneficis que no s'ajusta a la realitat i nomenclatura d'un projecte com Hangar. Veiem en la transició cap a Odoo una possibilitat de decidir sobre els instruments per tal que generin possibilitats

adaptades a la nostra realitat. A més el seu funcionament per mòduls permet fer créixer l'eina per resoldre problemes com la gestió d'espais o de projectes. Esperem poder desenvolupar aquestes eines a partir de 2026, després d'haver instal·lat el mòdul de comptabilitat.

2.1.1. INFRAMANTENIMENT 1: (RE)CODING INSTITUTIONS

En aquest nucli d'acció la infraestructura sobre la qual i amb la qual es treballa és l'estructura institucional d'Hangar. La institució és objecte d'estudi i alhora espai de treball i pràctica.

Programa 2024

Una trilogia de podcasts corals: Infraestructura, Glitch, Manteniment

Publicat a Dublab BCN i a Hangar.org

Hits: 160

Hi ha una mena de triangle conceptual format per tres termes: infraestructura, glitch i manteniment. El fil que els connecta suggereix que el glitch no és només la imatge d'un error o d'una fallada, sinó el símptoma d'un cert estrès infraestructural. El desajust d'expectatives que el glitch comporta fa que els àmbits habitualment opacs del subsol deixin, sobtadament, de ser invisibles. La interrupció d'allò que abans funcionava revela la seva infraestructura, la il·lumina, i aquesta aparició requereix, alhora, una operació de manteniment que en restableixi o reformuli la manera de funcionar. Així, el manteniment infraestructural porta amb ell una possibilitat d'acció política més pràctica que discursiva, i assenyala un àmbit de treball capaç de generar conseqüències més palpables que els enunciats ideològics.

Gravació de la sessió
*Infraestructura, Glitch,
Manteniment*

Durant el 2024, vam publicar una trilogia de podcasts que resumeixen un conjunt de converses realitzades al voltant d'aquestes qüestions a mitjan 2022. Aquestes taules de treball van marcar el punt de partida d'una investigació pràctica que buscava modificar el comportament institucional envers les infraestructures, establint un cos inicial de reflexions sobre manteniment i desmantellament infraestructural, que ha continuat creixent fins avui. El registre d'aquestes extenses sessions es va compartir posteriorment amb tres artistes convidats, que van proposar un guió dels moments més valuosos i un disseny sonor singular per a cadascuna de les converses.

El primer pòdcast reuneix Daphne Dragona, Efraín Foglia, Anna Manubens, Blanca Pujals, Jara Rocha i Jorge Vitoria Rubio per conversar sobre les infraestructures. Es va parlar de la seva història, la seva governança i els possibles contorns de l'ampliació conceptual del terme.

El segon reuneix Christopher Fanning, Antonio Gagliano, Carolina Jiménez, Valentín Roma, Arnau Sala, Lorenzo Sandoval, Andrea Soto Calderón, Helen Torres i Marta Echaves (relatora) per abordar el glitch com a excés o expectativa, com la imatge d'un error circumstancial. Es va parlar de les diferències amb el bug, de les diverses temporalitats que mobilitza i de les latències que comporta per reescriure el codi institucional.

L'última conversa va reunir Blanca Callén, Valentina Desideri, Antonio Gagliano, Andy Gracie, Carolina Jiménez, Anna Manubens, Ce Quimera, Lorenzo Sandoval i Lara García Díaz (relatora) per tractar les pràctiques de manteniment. Es va parlar dels matisos entre crear i conservar, del fil vital que uneix allò que sostenim amb allò que ens sosté, i de la possibilitat d'assajar cures pal·liatives o, dit d'una altra manera, permetre's abandonar.

Edició i disseny sonor: Roc Jiménez de Cisneros (Infraestructura), André Chêdas (Glitch), Jaume Ferrete (Manteniment).

Edició i publicació de Copiar, distribuir i fugir: conversa amb Laurence Rassel i Nicolas Malevé

L'any 2024 vam treballar col·lectivament en la transcripció —i l'edició posterior per part de tots els participants— d'una conversa realitzada a Hangar el mes de maig de 2023.

En aquesta trobada, Hangar va convidar Laurence Rassel i Nicolas Malevé a mantenir una conversa en què poguessin compartir la seva experiència professional. El seu recorregut aglutina diverses de les qüestions que Hangar explora amb InfraManteniment, no només com a conceptes que els han ocupat, sinó, sobretot, per les operacions d'intervenció pràctica que tots dos han posat en marxa. Les gairebé quatre hores de conversa amb ells van ser dinamitzades per Anna Manubens, Antonio Gagliano, Jara Rocha i Efraín Foglia (implicats en diferents àmbits d'acció d'InfraManteniment), partint de processos que ens han ajudat a indagar què podem proposar-nos amb el manteniment d'infraestructures i què pot generar.

L'edició d'aquest text és singularment valuosa perquè catalitza una conversa sectorial necessària sobre el manteniment creatiu o pal·liatiu de les infraestructures culturals i el disseny de polítiques culturals des de la seva dimensió infraestructural. Alhora, omple un espai vacant on, després de dècades treballant junts, és possible llegir Laurence Rassel i Nicolas Malevé entreteixint el seu pensament i recorregut pràctic en temps real.

En paral·lel, el procés de treball ha permès testar processos de transcripció i edició de text mitjançant pràctiques col·laboratives obertes, així com entendre les possibilitats i limitacions de la transferència d'àudio a text amb eines d'IA com Whisper.

Oficina de transparència i bon govern

Atesa la intenció de dedicar atenció, temps i mitjans a reparar o mantenir infraestructures, l'any 2023 es va posar en marxa l'Oficina de Transparència i Bon Govern amb l'objectiu de definir el sistema de governança d'Hangar, començant per la infraestructura legal recollida als estatuts de la Fundació, que en defineixen la missió i el funcionament.

Des de la crisi de l'Associació d'Artistes Visuals de Catalunya l'any 2012, la discontinuïtat en la governança d'Hangar ha estat un trauma institucional que es materialitza en tota una sèrie de símptomes que calia atendre. S'han revisat els estatuts per tal d'adaptar-los a la nova llei de Fundacions i concretar el model de governança. Especialment, el procediment en què es generen els relleus de Matronat.

L'Oficina es va reunir sis vegades entre març i setembre de 2023, i una vegada més el juny de 2024 per intentar validar el full de ruta per al desenvolupament de la renovació del Matronat.

La renovació del Matronat d'Hangar es va fer el mes d'octubre amb un model híbrid entre els acords pactats a l'Oficina de Transparència i Bon Govern i el Matronat sortint. Encara queda pendent però, l'aprovació de l'última versió dels Estatuts per acordar i escripturar la participació de la PAAC a la renovació.

Han conformat l'Oficina un grup format per persones vinculades al sector de les arts visuals i que han tingut una relació estreta amb Hangar i la Fundació des dels seus inicis:

- Sergi Aguilar (artista)
- Tere Badia (gestora cultural i directora d'Hangar entre 2009 i 2017)
- Efraïn Foglia (dissenyador en interaccions digitals, investigador i docent)
- Montserrat Moliner (artista i gestora de projectes culturals independent)
- Joan Morey (artista)
- Clàudia Pagès (artista)
- Joan Vilapuig (artista i membre de la junta directiva de la PAAC)

- Hiuwai Chu (responsable d'exposicions al MACBA i membre del Matronat fins a l'octubre de 2023)
- Per part de l'equip d'Hangar, hi han participat Anna Manubens (directora) i Esther Doblas (coordinació i seguiment de l'oficina).

Codi Ètic

Durant 2024 i amb l'ajut de les subvencions de la Generalitat per a la per a la realització de consultories per a empreses o entitats culturals s'ha iniciat la redacció del codi ètic de la Fundació. Aquest Codi ètic desenvolupa els valors i principis ètics que han d'informar tota actuació de la Fundació, i també les normes de conducta i bon govern que necessàriament han d'observar els òrgans de la Fundació i el personal al seu servei, com a màxims exponents de la cultura d'integritat.

En línia amb l'anterior, aquest Codi, que té la seva arrel en la norma fonamental de la Fundació, els Estatuts, recull els principis ètics i els valors de bon govern que han d'informar tota actuació de la Fundació i regula les normes de conducta que necessàriament ha d'observar el personal al seu servei, en especial les regles relatives als conflictes d'interessos; es recullen els mecanismes i procediment per garantir la seva efectivitat, avaluació i impuls, a l'efecte del qual es crea l'Òrgan de Control Intern, de caràcter unipersonal, compost per un Compliance officer o Oficial de compliment normatiu que vetlli per la seva adequada aplicació; s'ajusta als principis de bona regulació, respectant els principis de necessitat, eficàcia i proporcionalitat; compleix amb el principi de seguretat jurídica, en respectar la normativa estatal i autonòmica i la de la resta de l'ordenament jurídic internacional i de la Unió Europea, generant un marc normatiu estable, integrat i clar; i, finalment, és coherent amb el principi d'eficiència, en tant que no s'imposen càrregues administratives innecessàries o accessòries, alhora que pretén racionalitzar en la seva aplicació la gestió dels recursos públics, i amb el principi de transparència, en definir clarament en el text els seus objectius, reflectits en el seu preàmbul, i ser el resultat d'un procés participatiu.

Durant 2025 es crearà un grup de treball integrat per membres del Matronat de la Fundació, persones convidades *ad hoc*, treballadores d'Hangar i artistes residents per tal de revisar el text, incorporar-hi possibles canvis i activar-lo juntament amb la bústia de denúncies.

2.1.2. INFRAMANTENIMENT 2: POÈTIQUES I POLÍTIQUES DEL EMMAGATZEMATGE I L'ÚS CIRCULAR

El segon nucli parteix d'una preocupació sectorial generalitzada per l'emmagatzematge que té conseqüències a molts nivells en l'àmbit artístic. En l'àmbit ecològic, suposa la destrucció d'exposicions i obra artística que no poden ser reutilitzades. En l'àmbit institucional i logístic aquesta qüestió toca de ple la capacitat dels museus per a col·leccionar. En l'àmbit artístic està

modificant les pràctiques artístiques que comencen a ser modulars o a decidir la seva materialitat en funció del futur emmagatzematge. En paral·lel, hi ha tota una sèrie d'artistes que ja no pensen en la patrimonialització per sempre. La seva obra és conscient de la seva transitorietat i ja no aspira a la conservació, cosa que contrasta amb la base patrimonial de la nostra cultura artística. Tots aquests factors també estan donant lloc a una sèrie d'estratègies de reciclatge o ús circular entre obres d'un mateix artista i entre diferents artistes. Totes aquestes reflexions inicials aboquen a consideracions molt més extenses. Com per exemple la sostenibilitat aplicada al context artístic, o la confrontació amb la sobreproducció, el creixement indefinit i la necessitat d'imaginar alternatives a l'acumulació.

A partir d'aquestes constatacions ens proposem pensar si és possible intercalar un espai-temps d'emmagatzematge a la cadena que va de l'espai de recerca i producció a l'espai d'exposició i col·lecció. Com funcionaria? Què propiciaria? També convocarem qüestions que afecten més singularment el camp de l'art com la relació entre emmagatzematge i propietat. La col·lecció és l'emmagatzematge ideal, però quina relació podríem establir amb obres que conservem temporalment sense ser-ne propietaris? Quins usos de proximitat es podrien plantejar?

Des de finals de 2022 hem arrencat un nou format i context de recerca inspirat en els grups de recerca acadèmics o científics. Es tracta d'un grup format per artistes en estreta col·laboració amb Hangar. De la mateixa manera en què els grups de recerca pertanyen a centres d'investigació que emmarquen conceptualment l'objecte de recerca, en el cas d'Hangar la idea és que aquest grup dinamitzi i aprofundeixi aquest marc de reflexió. El grup està constituït per tres artistes: David Bestué, Lucía C. Pino i Francesc Ruiz; acompanyats per Anna Manubens, Antonio Gagliano i Esther Doblas per part d'Hangar. Lxs artistes invitades tenen en comú que la seva trajectòria ha implicat la confrontació amb l'ús circular, la distribució, la reproducció, la materialitat i les seves condicions de circulació o conservació.

— **Lucía C. Pino** (Vegeu pàg. 38)

— **David Bestué** és un artista visual i escriptor interessat en la relació entre text, escultura i arquitectura. Ha presentat exposicions individuals i és autor de diversos textos dedicats a l'escultura i els vincles entre l'arquitectura i la poesia. També ha publicat homenatges a referents importants de l'arquitectura espanyola i estudis sobre la història recent de l'arquitectura i l'enginyeria a Espanya. Ha publicat llibres sobre Enric Miralles, Viaplana i Piñón o El Escorial. Un altre dels seus focus d'interès és la relació entre l'escultura i el llenguatge, patent en algunes de les exposicions individuals com ROSI AMOR, al Museu Reina Sofia (Madrid, 2017), Pastoral, a La Panera (Lleida, 2021) o Aflorar, Museu Jorge Oteiza (Alzuza, 2022). També ha comissariat exposicions com «La plaça», a l'espai públic de l'Hospitalet de Llobregat (2019) i "El sentit de l'escultura" en la Fundació Joan Miró (Barcelona, 2021).

— **Francesc Ruiz** parteix del còmic com a material històric per a generar històries que revelin el que construeixen diverses modalitats identitàries. El seu treball recent observa intensament la imatge de la logística, la gestió dels fluxos i la distribució.

Ha exposat individualment a EACC Castelló, CA2M (Madrid), Oslo Pilot (Oslo), IVAM (València), Gasworks (Londres), Centre d'Art la Panera (Lleida), Contemporary Image Collective (el Caire), MNCARS (Madrid). I de manera col·lectiva en la Biennial de Göteborg 2017, Els Subjectes (Pavelló Espanya a la Biennial de Venècia 2015), Arqueològica (Matadero, Madrid), The Last Newspaper (New Museum, Nova York) o To Illustrate and Multiply: an Open Book (The Museum of Contemporary Art of Los Angeles — MOCA (Los Angeles).

Activitats 2024

Les fases de recerca prèvia del grup han conduït a imaginar un nou tipus d'institucionalitat. Aquest prototip a futur funciona en contraposició al projecte del museu basat en la patrimonialització acumulativa i dedicat a l'adveniment d'obres. Emergeix com un centre dedicat al magatzematge temporal, que es faci càrrec de les possibilitats latents d'especejament i destrucció d'obres, als processos associats al dol i el comiat, i a la reutilització sostenible dels materials emprats: una institució pública que funciona com a planta de reciclatge abans que com a centre patrimonial i que creix a partir del magatzematge transitori abans que de la col·lecció.

En paral·lel, imaginem aquest espai com un centre de pensament pràctic amb capacitat d'enunciació que vagi generant un relat molt necessari sobre ecologia aplicada al context artístic, sobre models de patrimonialització insostenibles i tòxics, i que promogui una reflexió urgent sobre com es pot continuar fent un treball de memòria sense la conservació dels objectes.

Durant el període 2024 el grup ha començat a anticipar la dimensió logística i operativa del prototip d'emmagatzematge. Aquesta nova fase busca enfortir moments d'investigació pràctica en els quals les obres emmagatzemades, enteses com a casos singulars d'estudi, puguin orientar i millorar el metabolisme institucional en un arc que comprèn des de la logística fins al disseny de la governança. En aquest sentit, a més del suport sostingut de la Fundació Banc Sabadell durant el 2024, el projecte ha obert converses i ha explorat aliances amb diferents organismes i escales administratives, com l'ICEC, l'ICUB, el Programa d'Arts Visuals de la Diputació de Barcelona o el Museu Habitat, dirigit per Manuel Borja-Villel. L'objectiu d'aquest any ha estat orquestrar les capacitats i els recursos de tots aquests agents implicats, recollint les urgències infraestructurals del context artístic per instituir (o infraestructurar) un paradigma patrimonial que tingui en compte la justícia ecològica.

En paral·lel, el grup ha consolidat una anàlisi de la situació, ha generat perspectives complementàries, i ha avançat en possibilitats paral·leles de disseminació de tot el que s'ha investigat fins ara, catalitzant una conversa sectorial sobre les problemàtiques d'emmagatzematge i les seves possibles respostes infraestructurals. S'ha incorporat l'artista Julia Montilla per a la coordinació editorial d'una publicació en col·laboració amb Lumbung Press. Entre les tasques fetes, hem avançat en l'escriptura de textos, en l'edició de materials ja investigats i en reunions preparatòries per a aquesta publicació en procés. L'artista Antoni Hervàs ha estat invitat a col·laborar amb una peça gràfico-textual. El disseny gràfic de la publicació està a càrrec d'ODD Oficina de Disseny, que també ha començat durant aquest any a treballar en una identitat visual per a tot el fil d'investigació InfraManteniment.

D'altra banda, Hangar va avançar durant tot l'any en una nova trilogia de podcasts coproduïda amb Radio Web MACBA. Es van realitzar extenses entrevistes a l'auditori del MACBA amb Anna Manubens, David Bestué, Lucia C. Pino i Francesc Ruiz. L'estructura de les entrevistes, el guió dels podcasts i el disseny sonor han estat a càrrec d'Antonio Gagliano, acompanyat per Anna Ramos, responsable de Radio Web MACBA.

Obertures públiques

Taula de Recerca a Hangar Obert

Data: 28 d'octubre de 2024

Assistents: 45 persones

A l'octubre, es van compartir els avenços de Poètiques i polítiques de l'emmagatzematge i l'ús circular i les seves conseqüències en les pràctiques artístiques i els entorns institucionals. En la trobada es van compartir algunes de les idees i marcs de treball oberts al llarg del 2024. Especialment, es van abordar els diferents obstacles vinculats al desmuntatge, reciclatge, dol o comiat d'una obra de l'artista Antoni Hervàs. La seva proposta de cremar-la i acomiadar-la durant el desenvolupament d'Hangar Obert es va topar amb els temps burocràtics i els permisos administratius necessaris per garantir la seguretat del recinte, posant de manifest que la despatrimonialització, especialment quan vol ser plantejada en els mateixos termes de l'artista, no és senzilla i també requereix acompanyament. La sessió va comptar amb Lucía C. Pino i Antonio Gagliano (membres del grup) i amb Antoni Hervàs com a artista convidat.

— **Antoni Hervàs** presenta exploracions entusiastes i coloristes de les possibilitats del dibuix, desafiant els rols de gènere i sovint tractant aspectes subestimats dels espectacles populars subversius: des del carnestoltes i el cabaret fins a la natació sincronitzada i els parcs d'atraccions. Algunes de les seves exposicions en solitari són Copacabana, a The RYDER Projects (Madrid, 2021), i Sausages, a OKELA (Bilbao, 2021). Ha participat en nombroses exposicions col·lectives, com Adiós, que estés bien (als museus de

la Comunitat de Madrid, 2019) i Generaciones 2018, a La Casa Encendida (Madrid, 2018). Ha estat resident a Gasworks (Londres, 2018) i al 18th Street Arts Center (Los Angeles, 2017), i va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Visuals el 2016.

2.1.3. INFRAMANTENIMENT 3: INFRAESTRUCTURES TENCNO-POLÍTIQUES

Pel tercer nucli vam crear a 2023 una situació de recerca inspirada en la figura acadèmica de l'investigadorx associadx o fellow researcher. El primer Fellowship Hangar es va atorgar l'any passat, en col·laboració amb La Virreina, Centre de la Imatge, a Jara Rocha per desenvolupar aquest nucli de recerca a la intersecció amb la seva trajectòria professional. La singularitat d'aquest programa resideix precisament en la disposició institucional perquè el seu cos tecnològic-institucional serveixi de cas d'estudi i espai de proves pràctic en el qual assajar, materialment i semiòticament, la recerca.

La proposta de Jara Rocha es va titular "LaaS, Life as a Service" i va abordar les polítiques computacionals del núvol seguint dos fils simultanis: d'una banda, va reprendre les genealogies locals de resistència, invenció i autonomia o federació computacional a Barcelona. D'altra banda, ha analitzat en un marc més ampli el tipus de relacions que es generen en la intersecció entre la categoria de vida; el concepte de «servei» i el fet de delegar que va implícit a la computació al núvol.

Després del seguit d'activitats públiques realitzades l'any passat, el 2024 ha estat dedicat a organitzar la recerca i avançar en la concepció d'una publicació wiki, que inclogui un apartat complementari, desplegable en paper. Aquesta publicació en marxa, produïda també en col·laboració amb La Virreina, Centre de la Imatge, ha incorporat a l'equip a TITiPI, The Institute for Technology in the Public Interest, per a les labors editorials i la producció de textos. En paral·lel, ha obert la possibilitat d'instal·lar en els servidors d'Hangar una eina digital que adapti i empaqueti el contingut de les entrades Wiki en plantilles de disseny i les exporti automàticament en format PDF, generant un recurs editorial valuós per a futures iniciatives del centre.

— **Jara Rocha** és investigadore interdependent. Participa en diversos projectes de recerca-acció desobedients, com Volumetric Regimes (amb Femke Snelting), Queering Damage (amb Helen Pritchard i Femke Snelting) i Vibes & Leaks (amb Kym Ward i Xavier Gorgol). També forma part de l'equip curatorial de La Capella, i practica la docència en espais com ESCAC o EINA (Barcelona). Sol treballar a través de les formes situades, mundanes i complexes de distribució d'allò tecnològic. Les seves principals àrees d'estudi tenen a veure amb les materialitats semiòtiques de les urgències culturals.

— **The Institute for Technology in the Public Interest (TITiPI)** és un espai transpráctico d'activistes, artistes, enginyers i teòrics creat per Miriyam

Aouragh, Seda Gürses, Helen Pritchard i Femke Snelting per a articular, activar i reimaginar juntes el que podrien ser les tecnologies informàtiques d'«interès públic». Desenvolupa eines a partir dels feminismes, la teoria queer, la computació, la interseccionalitat, l'anticolonialitat, els estudis sobre discapacitat, el materialisme històric i la pràctica artística per a generar vocabularis, imaginaris i metodologies actualment inexistents. TITiPI funciona com una infraestructura per a establir noves formes en les quals les pràctiques sociotècniques i les tecnologies puguin donar suport a l'interès públic.

2.1.4. INFRAMANTENIMENT 4: INFRAESTRUCTURES ADMINISTRATIVES. 'RADICAL ADMINISTRATION' AMB KATE RICH: SEGON FELLOWSHIP HANGAR

“La institució”, sovint assenyalada com a boc expiatori que compromet la capacitat disruptiva de l'art, té en la seva àrea d'administració el màxim exponent de què es percep i es menysprea com anquilosat, reticent, paralitzant, inadaptat o reaccionari. Els departaments d'administració, el treball jurídic, la burocràcia o la gerència s'associen a espais sense creativitat, llocs de statu quo en els quals no hi ha agència, i per tant buidats de moviment o potència.

Des de principis dels anys 2000, Kate Rich —que es defineix a si mateixa com a artista, comerciant i economista salvatge— ve proposant el contrari. A través d'iniciatives com el festival Radical Administration o el seu Feral MBA (MBA Salvatge, una escola de negocis reimaginada per a artistes i altres interessades) defensa que aquests espais s'han d'intervenir, revisar i abordar de manera radicalment creativa. “RADMIN reconsidera els espais d'administració, gerència i manteniment no com un conjunt d'impediments hostils que envaeixen o coopten la pràctica artística sinó com a llocs de qüestionament crític i creatiu, històries radicals, experiments, política, imaginaris salvatges i treball significatiu.” (RADMIN Reader, 2020)

Entre octubre de 2024 i novembre de 2025, Hangar convida a Kate Rich per al segon Fellowship del centre que prendrà la forma d'una sèrie de trobades anomenades Grey Tuesdays (Dimarts Grisos). Aquestes trobades tindran dos propòsits fonamentals: en primer lloc, serviran per compartir casos concrets d'“administració radical” relatats en primera persona per diferents convidades. En segon lloc, seran ocasions per teixir marcs de conversa i xarxes de solidaritat entre qui treballen en/amb l'administració. Mentre que altres àrees o rols institucionals compten amb xarxes de sustentació, complicitat i intercanvi, el treball administratiu sol ser solitari, atomitzat i a vegades ingrat. Els Grey Tuesdays sorgeixen llavors com un espai obert a totes les treballadores culturals de l'àmbit de l'administració, així com a qualsevol persona interessada a resignificar el treball administratiu i el seu abast.

La invitació a Kate Rich i la proposta dels Dimarts Grisos sorgeix de l'Operations Room coordinat per TITiPI en el marc del primer Fellowship amb

Jara Rocha. El nom d'aquestes trobades fa també una referència als Dijous Oberts, en els quals des de fa anys el centre s'obre a consultes i assessories sobre metodologies i eines de producció artística. Els Dimarts Grisos sorgeixen també proposant un moment en el qual circular coneixements, però ara administratius.

Activitats 2024

1a trobada: Sobre administració radical i economia salvatge, una introducció. A càrrec de Kate Rich

Data: 25 d'octubre de 2024

Assistents: 28 pax

La primera trobada va prendre com a casos d'estudi diversos experiments, contextos i projectes de Kate Rich. Durant la primera part de la sessió, Kate va compartir diferents exemples d'experimentació administrativa, burocràtica i jurídica en els quals havia estat implicada, com per exemple Feral Trade, the Cube Microplex o RADMIN. La segona part de la sessió va obrir un espai de reacció i discussió grupal per compartir comentaris i experiències personals amb l'objectiu de constituir, durant el desplegament complet del programa, una comunitat d'acompanyament mutu.

Primera trobada amb Kate Rich a les oficines d'Hangar

— **Kate Rich (AU/UK)** és artista i economista salvatge. Fa més de trenta anys que treballa dins i fora de les institucions formals. A la dècada de 1990, va formar part del Bureau of Inverse Technology (B.I.T.), una agència internacional que elabora una sèrie de productes d'anàlisi crítica per a l'era de la informació. El 2003 va posar en marxa Feral Trade, un negoci d'importació i exportació de comestibles —i experiment econòmic a llarg termini— que utilitza l'espai de càrrega sobrant dels moviments existents per a transportar cafè, oli d'oliva i altres béns vitals. Kate és administradora de sistemes del col·lectiu d'artistes i servidors Irational.org, agent satèl·lit de la xarxa FoAM de laboratoris transdisciplinaris i membre en terra de la Sail Càrrec Alliance. Va treballar durant vint anys com a gerent de bar, directora, llicenciària, gerent

de lloguers, banquera, conductora i acomodadora en el Cube Microplex, una cooperativa d'arts dirigida per voluntaris a Bristol, el Regne Unit, i va formar part de l'equip que va establir un Community Land Trust per a mantenir l'edifici del cub i la terra al servei de les arts comunitàries a perpetuïtat. El 2019, Kate va coorganitzar RADMIN, el primer festival britànic d'Administració. I el 2020 va establir el Feral MBA, un curs de formació radicalment reimaginat en negocis per a artistes i altres interessades, ara en marxa i funcionant com un programa anual a Lakes Entrance, a l'extrem est d'Austràlia. Juntament amb col·legues de FoA M (Croàcia), Kate està creant actualment l'Institute for Experiments with Business (IBEX), un laboratori per a investigar formes noves i salvatges de negocis i empreses que podrien emmotllar altres mons possibles.

2.2. PRACTICABLE

Practicable és una secció que porta a la superfície, que materialitza o tal vegada fins i tot somatitza, diverses tasques de fons d'Hangar. La primera és la voluntat d'eixamplar el que s'entén per recerca, i en particular atendre les formes investigatives en les quals, de manera especialment radical, la pràctica no és el destí aplicat d'una recerca que tindria lloc abans de la pràctica, sinó que la pràctica és la manera i la condició que fa avançar la recerca.

Practicable reuneix processos en els quals s'indaga per la pràctica, fins i tot a risc de posar-se en acció sense prefiguracions, sense pla i sense orientar-se a resultats. Hi ha en aquests procediments una espècie de desfasament temporal entre fer i entendre què s'està fent. És a posteriori, amb una certa distància, après coup [després del cop], quan és possible aprehendre la consistència del procés, la direccionalitat o intencionalitat d'un encaminar-se que va travessar una certa ceguesa temporal.

La segona qüestió de fons és la que expressa el sufix "-able". Connectant les pràctiques artístiques amb el vincle històric d'Hangar amb el codi lliure, Practicable es fixa en artistes i metodologies que obren el codi de què fan; que inclouen aquesta obertura en la seva esdevenir —sigui en paral·lel o a posteriori— perquè el lloc d'unx sigui practicable, reproducible, versionable per altres. Practicable prendrà diverses formes, des d'una presentació puntual a un procés de treball més llarg i ramificat, en funció del que sol·liciti cada pràctica i moment. El programa es proposa habitar el plec entre pràctica i recerca, però també el plec entre els contextos de l'art i de la performance.

Practicable, com fa Hangar en general, s'ocupa d'una zona de creació que té lloc —o que no té lloc— en la intersecció entre moltes altres. Amb una mica de sort, s'anirà constituint progressivament amb cada intervenció, una sensació de cohesió i una manera de nomenar i situar aquest lloc que no sigui pensant-lo com a intersecció entre altres sinó com a espai en si mateix.

Activitats 2024

PRACTICABLE 6 Entre el motlle i la floridura: pràctiques a partir de les restes” amb Sara Manente i Santiago Ribelles Zorita

Data: 8 i 9 d'abril de 2024

Assistents: 15 pax (per convocatòria)

El grup d'estudi *Entre el motlle i la floridura: pràctiques a partir de les restes*, dirigit per Sara Manente i Santiago Ribelles Zorita, va reunir una dotzena de performers i escultors professionals per explorar les relacions entre cossos humans i no humans mitjançant pràctiques creatives basades en la dansa, l'escultura i l'escriptura. Inspirant-se en la imatgeria de la fermentació i el miceli, el treball es va centrar en processos de desemmotllament, putrefacció, ruïnes, descomposició i compostatge. Els participants van experimentar amb petites dinàmiques de moviment, utilitzant el propi cos, el d'altres persones o objectes, per generar seqüències afectades per proximitat, acumulació o successió. Aquest enfocament buscava desfer motlles i significats determinats, creant un conjunt d'illes de moviment que interactuaven de manera orgànica. A partir de la cistelleria tova, es va construir un espai en transformació amb els elements presents al mateix entorn, posant l'èmfasi en el procés creatiu més que en el resultat final. Les narratives que es van generar no tenien intenció de formar històries definides, sinó que emergien com un teixit de pràctiques que feien i desfeien al ritme de què quedava en cada moment.

Aquest grup d'estudi s'inscriu en el programa d'intercanvi entre Hangar i el Centre d'Art BUDA a Kotrick, Bèlgica.

— **Sara Manente i Santiago Ribelles Zorita** (Vegeu pàg. 85)

PRACTICABLE 7 “Sí a tot” per Marc Vives

Data: 1-2 maig, 21-24 juny

Assistents: 15 pax (selecció per convocatòria)

Sí a tot amb Marc Vives

En aquesta edició de Practicable, el projecte proposat per Marc Vives va buscar posar en comú qüestions relacionades amb el moment actual en què es trobava, la necessitat de parar i fer un canvi radical. L'objectiu va ser establir una rutina personalitzada per a cadascuna de les participants, basada en l'honestedat i donant-se espai per a complir-la. Es va explorar la idea de descobrir formes d'entrenament o manteniment que incloguessin el no-fer i el no fer-se mal, tot i que el sofriment fos una part inherent del fer. La proposta va incloure observar la metodologia des del disseny, en aquest cas particularment a través de l'acte de cantar i nedar.

Les sessions de treball es van centrar en temes com el penediment, la gestió del temps (incloent-hi el treball alimentici i la pulsio vital), l'ànim, l'energia, l'amistat, la solitud i la idea de parella. La finalitat va ser crear un espai temporal de suport i seguretat on es fomentessin les condicions del "Sí a tot" per a les participants, tant per a elles mateixes com per a la resta de companyes.

Aquesta activitat es va dividir en dues parts. La primera part va consistir en dues sessions introductòries i de planificació que es van realitzar a la sala Ricson d'Hangar. La segona part, més intensiva, va constar de tres dies i tres nits de convivència en Can Serrat (El Bruc), que es van dur a terme del divendres 21 de juny fins al dilluns 24 de juny. Aquestes dates van ser triades per permetre l'assistència de qualsevol persona amb un treball regular. El procés ha estat guiat per una llista de desitjos personals que el grup ha compost i després anat complint seguint una escaleta. El trànsit per tots els desitjos ha deixat rastres o formes de notació en samarretes-diagrames i en un curtmètratge editat a partir de footage de l'estada col·lectiva en Can Serrat.

Sí a tot va estar dirigit a un grup de 15 participants. Va estar obert a qualsevol persona inserida en un sistema espiral de treball-vida i interessada a buscar maneres pròpies de fer.

— **Marc Vives Muñoz** (Barcelona, 1978) canta i nada, entre les escèniques i les visuals. Treballa amb la materialitat de la veu en la seva potencialitat escultòrica amb l'objectiu d'infiltrar-se en arquitectures, paisatges i altres cossos i reformular un ordre establert. Ha mostrat el seu treball en Rogaland Kunstsenter (Stavanger, 2016), Redcat (LA, 2016), etHALL (BCN, 2018), MACBA (BCN 2021), i performances en Antic Teatre (BCN, 2020), CCEMX (Mèxic, 2020), Festival Grec (BCN, 2020), La Casa Encendida (Madrid, 2021), MUSAC (Lleó, 2023), Collegium (Arévalo, 2023) o MAC PANAMA (2023). Col·labora amb altres artistes: de 2002 a 2012 va formar part del duo Bestué-Vives, anant a la Biennal de Venècia 2009. El seu àmbit d'afectació excedeix la pràctica artística i es dedica a la pedagogia, al comissariat o la gestió, buscant transformar col·lectivament el model contextual. Recentment, ha comissariat el cicle *Secuencia*, creat l'Escola de Veu i format part de l'equip comisarial en La Capella; també dirigeix GRAF.cat des de 2013.

PRACTICABLE 8 "Alteritats i tecnologies sonores" amb Khyam Allami

Data: 27-29 maig de 2024

Assistents: 15 persones (seleccionades per convocatòria)

*Alteritats i tecnologies sonores
amb Khyam Allami*

La creació musical així com els imaginaris i llenguatges sonors són inextricablement dependents de les tecnologies sonores i l'impacte d'aquestes en la pràctica musical transcultural. Prenent com a punt de partida l'eina de navegació Apotome i les coordenades generals de la seva recerca, Khyam Allami posa en relleu les asimetries culturals, els biaixos i la no neutralitat inherent als softwares actuals de creació musical, cosa que permet donar forma a nous sistemes d'organització del so i a una producció pròpia d'estàndards sonors. Utilitzant l'ajust d'afinació com un prisma, i inspirat en la pol·linització creuada dels fonaments de la música àrab amb tècniques de composició experimental, instrumentació i tecnologies, destaca les possibilitats reprimides de la creació musical transcultural com a resultat dels prejudicis heretats incrustats dins de les tecnologies sonores i la teoria musical que les sustenta, posicionant-les com a romanents dominants de les lògiques colonials anglo-europees.

A Practicable 8, Khyam Allami, acompanyat per Maite Borjabad, va proposar indagar col·lectivament formes d'imaginari sonors transculturals i endinsar-se en la composició microtonal mitjançant enfocaments descolonials i creolitzadors de les tecnologies sòniques i de diverses instrumentacions acústiques, electroacústiques i electròniques. Aquestes trobades s'han organitzat en el marc de l'exposició "La producció de l'alteritat" comissariada per Maite Borjabad per al FAD (Foment de les Arts i del Disseny) / D-Hub que va anar desmembrant a través de les pràctiques artístiques, creatives i de disseny, creences o imaginari estètics i amb ells la seva implicació en la producció de l'alteritat. Ja sigui a través del llenguatge i la representació, de

categoritzacions de gènere o raça, de models de memòria i historiografies o fins i tot de definicions disciplinàries, la definició de “el normal” i amb això de tot el que cau en l’“altre” es va consolidant la construcció de l’alteritat. Així, amb la recerca sonora de Khyam Allami com a marc de pensament, al llarg d’una sèrie de tres trobades consecutives es van abordar preguntes que parteixen dels sistemes sonors i s’expandeixen en preocupacions entorn del llenguatge, les traduccions i el seu entreteiximent en un marc de pensament, la sistematització d’eines i ordres de pensament i representació, entre altres aspectes.

Les jornades es van organitzar al voltant de lectures, sessions d’escolta i algunes sessions més pràctiques centrades en el so, que és el nucli de la pràctica de Khyam Allami, però les artistes i les investigadores que no treballen necessàriament en aquest mitjà van ser benvingudes. Hi va haver converses i sessions sobre eines tècniques, en les que no es requerien coneixements tècnics previs. L’objectiu va ser conformar un grup interdisciplinari que acollís tant artistes sonores i visuals, així com investigadores en àmbits del llenguatge, estudis crítics, el disseny i qualsevol context de mirada crítica al voltant de la tecnologia. Les sessions van ser conduïdes en anglès primordialment, encara que es van facilitar ajuts de traducció col·lectiva en moments puntuals.

“Apotome”, solo live performance de Khyam Allami

Data: 29 de maig de 2024

Assistents: 53 pax

Com a finalització d’aquest Practicable, Khyam Allami va presentar una nova obra electrònica maqāmīc utilitzant Apotome; un programari gratuït basat en un navegador que va crear en col·laboració amb Counterpoint Studio. Apotome va ser el títol que va englobar un projecte musical transcultural que va posar en relleu les asimetries culturals, els biaixos i la no neutralitat inherents a les tecnologies sòniques modernes, juntament amb la seva xarxa interconnectada de ramificacions musicals, educatives, culturals, socials i polítiques.

— **Khyam Allami** és un músic multiinstrumentista iraquià-britànic, compositor, investigador i fundador de Nawa Recordings. La seva recerca i pràctica artístiques exploren la composició experimental i la improvisació basada en els fonaments de la música i la cultura àrabs. Entre les seves obres recents figuren *A Relational Music* (rehearsal), instal·lació sonora multicanal que celebra el llegat de l’arquitecta iraquiana Zaha Hadid per al Contemporary Art Centre de Cincinnati (els EUA); *Requiem for the 21st Century*, una instal·lació immersiva basada en el Oud per a Opera North (Regne Unit); *Ma-a aba ud mena gin Ma-a di-di-in*, un quartet de corda per al quartet JACK (EUA); i *Apotome*, projecte de col·laboració amb Counterpoint Studio que va rebre el Premi Especial Isao Tomita inaugural a Ars Electronica (AT). Allami és llicenciat i màster en Etnomusicologia per l’Escola d’Estudis Orientals i Africans de la Universitat de Londres (Regne Unit), i doctor en composició de música àrab experimental pel Real Conservatori de Birmingham, Universitat de la Ciutat de Birmingham (Regne Unit).

— **Maite Borjabad** és curadora independent, arquitecta i investigadora. El seu treball gira entorn de diverses formes de pràctiques espacials crítiques que abasten l'art, la performance i l'arquitectura. Després d'haver treballat durant els últims vuit anys com a curadora en importants institucions culturals, com el Museo Guggenheim Bilbao, l'Art Institute of Chicago, descriu la seva pràctica curatorial com una "infiltració institucional" que es desenvolupa en la intersecció d'aquestes disciplines, així com dels estudis museístics i la crítica institucional. La seva pràctica s'ha desenvolupat a través del treball amb col·leccions en aquestes institucions liderant estratègia d'adquisicions, així com exposicions entre les quals s'inclou, entre altres: *Basel Abbas and Ruanne Abou-Rhame: If only this mountain between us could be ground to dust* (Art Institute of Chicago, 2021); *My Building, Your Design: Seven Portraits by David Hartt* (Art Institute of Chicago, 2019) o la performance comissionada a Cecilia Bengolea, *Danza de las Materialidades Mutantes* (Museu Guggenheim de Bilbao, 2022). Entre els seus projectes més recents cal destacar l'exposició i programació *Clima Fitness: Rituales de Adaptabilidad y Mutaciones Mutualismos Planetarios* (Matadero Madrid, juliol 2023 – juliol 2024) i l'exposició *A Permanent Nostalgia for Departure* (Contemporary Arts Center – Cincinnati, setembre 2023 – gener 2024). Organitzat en col·laboració amb el FAD (Foment de les Arts i del Disseny).

PRACTICABLE 9 "Why I never became a dancer, anotat" per Jeleton

Data: 6 de juliol (intensiu editorial); 8-12 de juliol (comitè editorial)

Assistents: 15 persones (seleccionades per convocatòria)

Why I never became a dancer, anotat amb Jeleton

Practicable 9 va proposar un nou "anotat" per continuar la sèrie d'anotats, uns tallers-publicació de Jeleton per investigar a partir de la peça *Why I never became a dancer* (1995), de Tracey Emin. Els anotats són una sèrie de publicacions col·lectives on diverses persones es reuneixen entorn d'una obra d'art que hagi circulat en l'àmbit artístic i formi part dels imaginis de l'art contemporani, a la qual afegeixen "notes al peu" textuais, gràfiques, sonores... Evitant el judici de valor o la crítica de la peça, l'objectiu va ser

esbrinar cap a on la podíem portar cadascuna, des de la nostra perspectiva i experiència, i què podíem fer amb ella. En aquest cas, aquesta peça va servir per parlar d'allò que no es deia, costava dir o et deien que no diguessis, i de les conseqüències de parlar d'això, les fans i les haters. A partir d'aquesta peça es va fer una sessió de taller intensiva de cinc hores presencials. En aquesta sessió es va compartir la peça i com la veia cadascuna, es va realitzar un menjar col·lectiu i finalment el grup va acabar ballant el final del vídeo de Tracy Emin. Al llarg de la setmana següent es va obrir un comitè editor per crear una publicació col·lectiva, on cada participant es podia implicar més o menys segons la seva disponibilitat. Aquest format flexible de treball col·laboratiu va combinar alta intensitat i baixa intensitat i va permetre diferents graus d'implicació de les participants, els quals van treballar i editar a les Antiques Oficines d'Hangar. La publicació resultant va ser un fanzine col·lectiu en fotocòpies blanc i negre, de distribució gratuïta i edició no limitada. La proposta va tenir un màxim de 15 participants, seleccionades per un text breu de motivació i remunerades amb 50 € per la seva contribució a la publicació col·lectiva.

— **Equipo Jeleton** (Gelen Alcántara & Jesús Arpal Moya) és un equip per a operar en repertoris iconogràfics, literaris, musicals. Per a proposar pràctiques autodidactes i la publicació de resultats provisionals per al debat. Per a portar l'autoria a situacions d'inexperiència, humor, apropiació. Per a dispersar els resultats en l'espai, el temps i els canals de distribució, dificultant la seva desactivació pel context de presentació. Han produït i presentat el seu treball en diverses exposicions, tallers i projectes documentals i de recerca (X Biennial Centreamericana, Costa Rica, 2016; Halfhouse, Barcelona, 2016; Tabakalera, Sant Sebastià, 2016; MACBA, Barcelona, 2016; Kadist Art Foundation, París, 2015; TEOR/ètica, San José, Costa Rica, 2015; La Taller, Bilbao, 2015; Museo El Chopo, Ciutat de Mèxic, 2015; Kunstverein Hildesheim, Hildesheim, 2015; AlhondigaBilbao, 2014; Bulegoa z/b, Bilbao, 2014; Arteleku, Donostia, 2014; ZarataFest 2013, Bilbao; Ladyfest Madrid 2013, Madrid; DAFO, Lleida, 2013; consonni, Bilbao, 2012; CA2M, Móstoles, 2012; ENPAP, Bilbao, 2012; Sametitled, Berlín, 2012; General Public, Berlín, 2012; Arizko Dorretxea, Basauri, 2011; Manifesta 8, Murcia, 2010; Casa Vecina, Ciutat de Mèxic, 2010; Le Centquatre, París, 2009; Espacio Abisal, Bilbao, 2008, entre altres).

PRACTICABLE 10 Manglar (en col·laboració amb Beques Barcelona Crea - Fàbriques de Creació)

El desè episodi de Practicable va experimentar amb una convocatòria pública, en col·laboració amb les Beques Crea+.

Reunit l'1 d'agost de 2024, el jurat integrat per Anna Manubens (Direcció Hangar), Antonio Gagliano (Responsable de Contexts i Programes de Recerca Hangar), i Jaume Ferrete (Artista), va triar, entre les 53 sol·licituds vàlides rebudes, el projecte del col·lectiu Manglar (Tatiana Afanador López,

Magdalena Hart, Lara Campos, Rafael Frazão, Ce Quimera, txe roimeser i Tau Luna Acosta) com a guanyador, i el projecte de Xavier Acarín com a finalista en cas de substitució. A més de la dotació de la beca (6000 euros) Manglar va disposar d'ús permanent del Wetlab del centre i d'un taller.

Manglar

Data: del 4 de novembre al 16 de desembre de 2024

Assistents: 7 pax (col·lectiu), 15 pax (agents convidats per a la recerca)

Olor, embolic, fang, cruïlla. El manglar és la zona de transició entre els biomes marins i terrestres, és la visita mútua entre les formes i les sensibilitats de l'aigua i de la terra. S'omple i es buida cada dia, pneuma de les mareas (cronotopia lunar), balanç. Animals marins acudeixen diàriament a copular, a pondre els ous, a cuidar les cries, a habitar-ne la calor i la força libidinal.

Basant-se a experimentar diverses formes de convivència entre espècies, Manglar va proposar un cicle d'alta a la marea libidinal del col·lectiu amb la intenció de crear un espai d'intercanvi de pràctiques al voltant de les ciències situades, és a dir, pràctiques de reconeixement i encanteri amb els mons que van incloure els cossos de les científiques en les experiències, que van acollir les intencions més que humanes en els experiments i que van provar amb la relació umbilical entre la ficció i la ciència.

Residència Manglar amb la Beca CREA +

Durant tot el novembre, la residència de Manglar es va desplegar començant amb una fase de contaminació radical, barreja d'organismes, cultius i brutícia, per acabar amb una fase de descontaminació, separació i neteja de l'espai. Es va estructurar com a cicle d'alta i baixa de la marea. A l'interior d'aquest procés, es va propiciar l'experimentació amb metodologies singulars que van anar des de la pausa i el descans fins a cultius (bacteris, fongs, plantes i situacions simbiòtiques), oracles multiespècies, comitè de ciències therolingüístiques, metamorfosi de la matèria, o la creació d'un consorci de descontaminació o esterilització. Aquesta ecologia de pràctiques basades en el joc, el plaer i l'assaig va buscar generar intimitats entre espècies i friccionar

els estatuts dels modes de fer científic, per després obrir-se i ser compartida amb la participació pública durant el darrer tram del procés.

Complicitat amb materials vibrants

Data: 30 de novembre de 2024

Assistents: 63 pax

Després del període de marea alta i de visites mútues entre éssers de diversos regnes, va arribar el moment en què la marea va retrocedir, de veure el que quedava, de separar, arxivar, saltar amb les coses als seus següents modes d'existència. A propòsit de la fi de la residència Practicable de Manglar a Hangar, i en el marc de La dimensió material dels núvols organitzat per la Pluriversidad Nòmada, el col·lectiu va proposar compartir amb el públic el moment de presa de decisions sobre el destí de tot el que es va produir: cultius vegetals, bacterians, paraules, codis, fongs, eines estranyes, in-utensilis, dispositius d'atenció multiespècie i altres materials que van sorgir durant el mes de residència. El pla va ser convocar d'un en un aquests éssers i/o elements al centre, relacionar-se amb ells per última vegada en aquest espai i decidir grupalment el que seguiria a continuació.

Complicitat amb materials vibrants

— **Manglar** és habitat per un grup de set persones (Tatiana Afanador López, Magdalena Hart, Lara Campos, Rafael Frazão, Ce Quimera, txe roimeser i Tau Luna Acosta) que proposa trobades d'experimentació al voltant del concepte de ciències situades. Ciències situades com a pràctiques de reconeixement i encantament amb els mons, que assumeixin i aprofundeixin la desuniversalització del gest científic. Les pràctiques del col·lectiu passen per cultius diversos i situacions de contagi, oracles multiespècies, construcció d'eines i inutensilis, activació del comitè de ciències therolingüístiques i d'altres.

2.3. AUDIOFORMAL / POLÍTIQUES DE L'ESCOLTA

Audioformal és la plataforma d'experimentació, difusió i formació al voltant de la creació sonora que des d'Hangar aglutina tots els projectes, mostres, presentacions o activitats sòniques fruit de les línies de treball del centre i dels seus Habitants i Orbitals. És una resposta a l'experimentació sonora —de llarga tradició a la ciutat de Barcelona— creuada amb les noves pràctiques performatives, que juntament amb les efervescent escenes DIY i la computer music, així com el live coding entre d'altres, han impulsat multitud de nous projectes, mostres, tallers o sessions d'escolta a Hangar augmentant i especificant nous públics.

En els últims anys, Hangar ha parat esment a creadors que aborden la creació sonora en la seva dimensió política i en particular en relació amb les polítiques de l'escolta.

Durant 2024 s'ha continuat treballant en aquest programa en diverses activitats. Algunes programades des del centre i d'altres fruit de col·laboracions. Molts dels projectes Orbitals d'Hangar per exemple, s'insereixen en aquesta línia d'exploració, i una part d'Audioformal es materialitza en col·laboracions amb Befaco, la Orquesta del caos, el Màster d'art Sonor i Paralaxe.

Activitats 2024

“Registro de vientos menores”, de Raquel G. Ibáñez

Data: 21 de maig 2024

Assistents: 22 pax

Hangar va acollir la performance *Registro de vientos menores* de Raquel G. Ibáñez, una investigació artística a llarg termini que explora les connexions entre el «Pneuma» i l'«Ànima» mitjançant les tecnologies i materialitats del vent i la veu. Per això, el projecte es nodreix de l'estudi i la contraposició de tres aeròfons: l'arpa eòlica, l'orgue de tubs i la veu humana. A través d'aquests tres instruments es pretén aprofundir en les qualitats sonores i poètiques de l'aire en moviment, qüestionant l'existència del que s'anomena «veu natural» com una cosa inherent al que és humà. El títol del projecte atén aquest desig d'inclinar-se feia «el més petit», entès com allò que es canalitza des de la perifèria, que pot passar desapercbut en el nostre dia a dia, i l'escolta del qual ens assenyala la fragilitat del mateix ecosistema en què resideix. La investigació pren com a antecedent els estudis realitzats per Almo Farina, Jérôme Sueur i Tania Rubio en l'àmbit de l'ecoacústica i també per la noció de «la menor» desenvolupada per autores com Susan McClary, entorn del que s'anomena «cadències femenines» o cadències menors com aquelles que no conclouen amb violència. Això afecta les sonoritats recurrents en aquest projecte més properes al drone, una experiència acústica contínua que fluctua

i es modula fugint de les estructures narratives i canòniques vinculades al clímax.

La línia de treball s'entén com un procés mutable i obert, que es deixa afectar pels territoris on transcorre. Des de finals del 2022 fins al 2024, ha comptat amb diferents etapes entre Espanya i Xile. Atesa la seva deslocalització, la formalització es desplega mitjançant diverses pràctiques d'edició expandida en què l'escriptura esdevé experimentació sonora i viceversa: des d'una conferència performativa a un arxiu; una instal·lació expositiva, l'edició d'un llibre previst per al 2025 i, finalment, una performance sonora.

Aquesta activitat va succeir en col·laboració amb Dilalica, en el marc de l'exposició *Mecamísticas*, comissariada per Sergi Álvarez Riosalido.

— **Raquel G. Ibáñez** (Madrid, 1989) és licenciada en Belles Arts per la UCM. Artista i curadora, la seva línia de treball està vinculada a l'estudi dels llindars – genealogies, simbologies i ficcions que es despleguen de les dites vivències limítrofes – així com el so des de la hipertextualitat i la confrontació entre experiències acústiques i imatge visual.

Ha desenvolupat projectes per a diferents institucions i espais com CA2M, MNCARS, Azkuna Zentroa, Matadero Madrid, La Casa Encendida, MACBA, TEA Tenerife, hablarenarte, MIAC Lanzarote, Can Felipa, CentroCentro, Tsonami Arte Sonoro, CCESantiago, GAM – Centro Cultural Gabriela Mistral o Supermarket Art Fair Stockholm, entre d'altres.

2.3.1. RAREFACCIÓ CINQUENA EDICIÓ

Rarefacció és un cicle d'escolta dedicat a projectes sonors que es troben entre el circuit musical i l'art i que sovint requereixen condicions particulars de temps i posada en espai. És una ocasió per generar un context d'exhibició en què intersecten creadores locals i internacionals.

“La rarefacció és la reducció de la densitat d'un medi, el que és oposat a la compressió. També es pot referir a una àrea de relativa baixes pressions que segueix una ona sonora”.

Hangar va presentar la cinquena edició de Rarefacció comissariada per Sergi Botella, celebrat a la Sala Ricson d'Hangar amb tancament a la Sala VOL. Aquest any, Rarefacció ha mantingut el seu compromís amb la promoció de la creació sonora contemporània, oferint un programa que combina artistes del territori amb altres pràctiques dins del panorama clubbing. La proposta ha inclòs estils que abasten des de l'ambient fins a manifestacions electròniques més experimentals i contundents, com el noise o el so industrial.

El programa diürn es va inaugurar amb l'actuació d'Anne Gillis i va concloure amb Suso Saiz, dues figures essencials en l'escena internacional des de fa

dècades. També es va poder escoltar el projecte Amiga a la sala Ricson, així com el directe de SN Systema i els exercicis de síntesi vocal de Laringe, oscil·lador.

Rarefacció

En l'àmbit del djing, Rarefacció ha apostat per expandir les seves fronteres conceptuals, proposant les narratives sonores de las lindas pobres i les sessions de caràcter neopsicodèlic de T. Modet.

Més enllà de la música, el festival ha incorporat altres disciplines artístiques que exploren la sonoritat des de diferents perspectives. En aquest sentit, Silvia Zayas va presentar un treball audiovisual en format vídeo, on enregistraments subaquàtics revelen la vida marina de Barcelona.

Com és habitual, el programa ha inclòs creadores que treballen amb instruments propis i tècniques innovadores. Genoveva Genocide, provinent del País Basc, va oferir una proposta basada en materials primaris com el ferro, trencant així els esquemes convencionals. Alhora, Gamelan Barasvara va aportar una experiència immersiva amb la interpretació de sons tradicionals de Bali i Java mitjançant metal·lòfons, xilòfons i gongs, acompanyats de dansa tradicional.

El tancament nocturn de la mostra es va mantenir al barri del Poblenou, a la sala VOL, amb una programació que va incloure el nou projecte Strawberry Lime, especialitzat en la selecció de peces techno; Rumbler DJ, que va oferir una fusió de sonoritats que travessen estils com el Continuum Hardcore, la Ghetto Music i el House; i, finalment, la DJ colombiana establerta a Barcelona Gatasanta, que va presentar una sessió carregada d'Electro i del so Detroit tant clàssic com contemporani.

L'edició d'enguany ha reafirmat la voluntat de Rarefacció de mantenir una programació eclèctica que, tot i la diversitat estilística, estableix connexions entre contextos i moments dins de la creació sonora experimental.

Pel que fa a la imatge del festival, aquesta ha estat desenvolupada per Diego Bustamante d'Oficina de Disseny. En aquesta edició, s'ha volgut centrar la representació visual de la mostra en la gràfica del so, treballant a partir d'exemples històrics de creadores que, al marge de la tradició acadèmica, van desenvolupar sistemes propis per a la notació i execució de peces musicals.

Finalment, Rarefacció 2024 ha comptat amb la col·laboració de Monkey Energy Drinks, que continua donant suport al festival, contribuint a l'ampliació de les possibilitats de la mostra.

Programa 2024

Assistents: 330 pax

Anne Gillis / SN Systema

Data: 5 d'abril de 2024

Sílvia Zayas / Genoveva Genocide / las lindas pobres

Data: 12 d'abril de 2024

Laringe, oscilador / T. Modet

Data: 19 d'abril de 2024

Gamelán Barasvara / Amiga / Suso Saiz

Data: 24 d'abril de 2024

Strawberry Lime / Rumbler / Gatasanta

Data: 26 d'abril de 2024, Sala Vol

2.3.1. BECA/RESIDÈNCIA TO BE MADE INSTRUMENT

L'any 2023, vam dur a terme una reflexió profunda sobre la necessitat de repensar el paper que han d'adquirir altres formes de sensibilitat i, en particular, amb relació a l'escolta i les pràctiques sonores que tradicionalment han trobat ancoratge a Hangar: contextos, comunitats i suports.

Aquest exercici va desembocar en una renovació i ampliació de la consolidada beca sonora d'Hangar, abans anomenada Audioformal, que a partir d'aquest any passa a denominar-se To Be Made Instrument. Es tracta d'una proposta de caràcter anual, que s'encarrega de diferents agents que centren la seva pràctica en la creació sonora i les pràctiques d'escolta. La iniciativa té l'objectiu de generar un context de recerca i treball específic a les pràctiques sonores i l'escolta amb el convenciment que aquestes disciplines són cada cop més necessàries, però continuen sent escasses tant en el context local i també internacional.

La primera edició de To Be Made Instrument vam comptar amb FUJI|||||TA, artista sonor i compositor establert al Japó, conegut per una aproximació holística al so que desdibuixa les fronteres entre l'àmbit aural i el visual. La seva música s'inspira en fenòmens naturals, responent al seu interès per explorar sons i sorolls inaudits.

El 2009, FUJI|||||TA va crear un instrument DIY únic: un òrgan tubular basat en un antic sistema japonès de ferreria anomenat gagaku. Aquest orgue, format per 11 tubs i sense teclat, va ser dissenyat per Fujita des de la seva imaginació, sense cap coneixement tècnic especialitzat, amb l'objectiu de generar paisatges sonors més que no pas de funcionar com un instrument convencional. Recentment, l'artista ha incorporat l'aigua al seu repertori, utilitzant tancs d'aigua sintetitzats amb so, combinant-los amb l'orgue tubular i la veu per crear paisatges sonors singulars.

Les seves composicions reflecteixen un profund interès per l'escolta com a mètode principal de creació. Fujita s'endinsa en els entorns sonors que l'envolten, produint una música que explora el comportament del so i les estratègies d'escolta –activa i passiva– amb què interactuem en la vida quotidiana.

Les seves obres han estat presentades en esdeveniments internacionals com el Rewire Festival (NL), Big Ears Festival (US), Pioneer Works (US), Bourse de Commerce (FR), Send+Receive (CA), MODE (UK), Variations (FR), Tectonics Glasgow (UK), entre d'altres. A més, ha col·laborat amb artistes com Y (Boredoms), Akio Suzuki, Keiji Haino i Rashad Becker, Cat Barbieri o Kali Malone, entre altres.

Activitats 2024

Minimal techno by physical phenomena, obertura-concert de la recerca de FUJI|||||TA a Hangar

Data: 20 de març de 2024

Assistents: 100 pax

Tanmateix, el que Fujita va presentar no s'ajusta necessàriament al que tradicionalment es podria associar amb el minimal techno. En canvi, l'artista s'hi acostava d'una manera profundament singular per articular desitjos llargament gestats. Quan es diu que el seu enfocament és "radical", s'entén en el sentit d'anar a l'arrel física i material de la rítmica d'aquest gènere.

Malgrat —o precisament per— el títol del programa que emmarca la seva estada a Hangar, FUJI|||||TA no és un constructor d'instruments ni un artesà, ni tampoc pretén ser-ho. Per damunt de tot, es considera un amant del so. L'escolta constitueix el seu principal mètode de composició. Tot i que la seva música no existeix com un instrument físic, actua com un instrument d'una altra naturalesa: un que mesura el temps i l'espai a través d'estructures rítmiques. Aquestes estructures, creades a partir de complexes combinacions de

voltant de i contra el temps metronòmic sobre el teló de fons del dub techno minimalista i metronòmic. Els meus dos temes, 'Secondary Devices, Pt. 1 & 2' sortiran al desembre a Kynant Records.

Haig de dir que Prevost, fundador d'AMM, sobre qui es va centrar la penúltima edició de The Strangeness of Jazz, ha realitzat una col·laboració en directe per a l'últim Strangeness of Jazz de 2024 al Cafè Oto.

Enmig de tot això, he fet el meu primer concert amb Pat Thomas i Orphy Robinson de Black Top als premis Paul Hamlyn, una actuació al festival Echoes of Dissent Volume Five de Brussel·les amb el grup de música contemporània X Ray Hex Tet. El nostre primer àlbum, de títol homònim, està disponible en el segell nord-americà Reading Room: l'actuació del grup a Echoes of Dissent es publicarà el 2025.

D'aquí a uns dies, actuaré com a part d'un trio amb Steve Beresford i Maggie Nichols en una actuació improvisada dins el Festival de Jazz de Londres. Al mateix temps, estaré treballant a l'Institut Warburg; ja que dins la biblioteca arcana estructurada associativament i seu de la Col·lecció Menil, el seu arxiu antiracista cinquantenari sobre la gent de color en l'art occidental serà el tema del meu projecte actual, una obra d'art i un curtmetratge intitolats Black Atlas així com una sèrie radiofònica, The Ebony Tapes, que es completarà el 2025. Hi ha més: reenregistraments de la segona part d'una presentació en directe en tres parts, Listening to D'Angelo, Hearing Voodoo i de 'Duke & Billy', un episodi de The Strangeness of Jazz sobre Duke Ellington i el seu coguionista i amic homosexual, Billy Strayhorn.

Mentre escric tot això en el meu despatx a Warburg, soc incapaç de sentir la meitat de la meua cara després d'una important intervenció dental. Esmento això per a fer una observació sobre l'actuació i una mena de línia: el meu treball a la ràdio i en directe, sobre el Jazz i el Dub, tenen en comú que ambdós comparteixen una relació amb la improvisació; la improvisació és, després de tot, la base de la interpretació de la música contemporània i de la barreja dub.

Totes dues comparteixen un apropament a la composició documental generat per aquestes dues maneres tan diferents de fer música improvisada que, tanmateix, formen part d'una mateixa línia, una línia que separa, i que uneix, al mateix temps, un interès per produir narratologies sobre la improvisació amb les actuacions de música improvisada.

I el tema dental? Bé, l'oralitat ens porta a la qüestió de l'actuació entesa com una manera de baixar al cos, a la parla —i a l'escriptura, i a la seva activitat contrapuntística, l'escolta. La meua oralitat pertorbada em porta de nou al cos, al meu cos, com a base de dos enfocaments radicalment oposats en l'actuació i, encara més, a una relació amb el que és generatiu i els límits del pensament dins, i fora, de la improvisació.

Aquesta línia, les seves arestes, superposicions i bifurcacions, les continuïtats i discontinuïtats dels dos espais complementaris i antagònics i els tipus de pràctica que aquesta línia designa seran els que transmetrà la meua residència, que inclou D'Angelo (què us passa, gent, amb aquest noi?; com dissol la seva música les divergències metafísiques de totes les distincions entre els durs avantguardistes i els nois del pop?).

I pel que fa a la naturalesa i les històries o llinatges d'aquesta línia, bé, penso que una línia pot ser un camí, una marca entre espais, una corba, una ratllada, un punt de partida i de tornada a una reflexió sobre la meua obra en forma d'alguna cosa com l'obra mateixa: una presentació, un guió, i música."

2.4. ART, CIÈNCIA, TECNOLOGIA I SOCIETAT

2.4.1. NOU PROJECTE EUROPEU (REDACTAT DURANT 2023, ENTREGAT AL GENER DE 2024) (Veure altre apartat - internacionalització)

2.4.2. GRAPA. PROJECTE PILOT EN EL MARC DE RED ACTS

GRAPA és un programa pilot impulsat per Hangar i CCCB per a acompanyar, obrir i relatar processos de creació artística que se situen en la intersecció de l'art, la ciència i la tecnologia.

Aquest programa és part del projecte Red ACTS (Vegeu pàg. 152), una xarxa estatal impulsada per la Fundació Daniel i Nina Carasso i liderat per HacTe (Vegeu pàg. 148), l'objectiu de la qual és crear un espai comú a nivell estatal que faci possible un entorn fluid de col·laboració entre institucions i projectes de tipologies diferents però amb interessos i objectius comuns en relació amb ACTS.

Durant 2022, 2023 i 2024, la Red ACTS ha impulsat programes pilot per a la construcció de la xarxa. El primer d'aquests programes pilot és GRAPA que proposa a lxs artistes que s'obrin a un acompanyament compartit entre institucions complementàries que faciliti la recerca, la producció i la mediació durant alguna fase de desenvolupament del seu projecte.

Al mateix temps, GRAPA és un dispositiu d'observació i relatoria de processos artístics que té la finalitat de generar coneixement sobre la creació de projectes que se situen de ple en espais intersticials, a cavall entre disciplines i institucions. Finalment, és un espai per a l'aprenentatge institucional i entre institucions per a imaginar formes específiques d'acompanyament en funció de cada projecte imaginant marcs, objectius i metodologies diverses.

L'edició de GRAPA de 2024 compta amb la coordinació i seguiment d'Isaac Marrero, com a mètode d'acompanyament experimental a un nou projecte:

UN UNIVERS SINTÈNTIC DE BLANCA PUJALS

El projecte de llarg recorregut *Un Univers Sintètic* examina les complexes implicacions del poder tou (soft power) en l'àmbit de la ciència fonamental. El projecte estudia el que sovint es denomina 'ciència per a la pau' a través dels tractats polítics transnacionals i les infraestructures i arquitectures materials de la xarxa de laboratoris subterranis profunds que s'han desenvolupat arreu del planeta per a l'exploració de la física fonamental. Aquests complexos llocs constitueixen el que el projecte denomina infraestructures sensors, ja que amplifiquen noves interaccions no només materials, sinó també polítiques, oferint un organisme multiescalar de científics, partícules, líquids, dades, polítiques i tecnologies. Aquestes infraestructures revelen les repercussions socials, polítiques i territorials a escala local, regional, nacional i global de la física de partícules.

A més d'amb les seves infraestructures, el projecte mostra l'ambivalència de la neutralitat científica a partir d'un examen de la partícula neutrí, la partícula elemental neutra. A través d'aquest procés, el neutrí ajuda a repensar la noció de neutralitat, una idea qüestionada per la mateixa existència dinàmica del neutrí en estats quàntics diferents i coexistents, oscil·lant a mesura que es propaga per l'espai. En gairebé no interactuar amb la matèria, el neutrí es converteix també en una anomalia per al model estàndard de la física de partícules, que proposa una ambigua condició espacial i material del neutre. Aquesta indeterminació i ambivalència obre possibilitats crítiques i especulatives sobre la matèria i permet reformular conceptes com neutre i neutralitat.

L'articulació d'*Un Univers Sintètic* en el marc de GRAPA proposa dos moments diferenciats del treball. Ja s'ha desplegat una primera fase d'experimentació el 2024 en col·laboració amb els departaments de física teòrica i experimental de l'Institut de Física d'Altes Energies (IFAE) i l'Institut de Ciències del Cosmos (ICCUB), que treballen amb neutrins i altres multimissatgers còsmics, i amb metodologies com la detecció mitjançant escintil·lació per entendre com crear vincles mitjançant traces secundàries amb la matèria no perceptible en el nostre espectre electromagnètic (la matèria espectral, que forma part del 95% de la matèria i energia coneguda de l'univers). Els fotons - la llum - s'aturen a la nostra pell, interactuen amb la nostra estructura atòmica; tanmateix, els neutrins traspassen tots els teixits, cèl·lules, àtoms, com si fóssim transparents.

La segona fase, el 2025, convocarà un grup transdisciplinari per treballar conjuntament amb formes de relacionar-nos amb altres espectres o dimensions, partint del concepte de neutralitat reformulat a través de la partícula neutrí, que ens ensenya que no té res a veure amb la inacció o la falta d'interacció i vincle. Aquest grup s'activarà experimentant amb els sistemes i metodologies de detecció i representació científiques del no perceptible prèviament experimentades a l'IFAE. El projecte es pregunta si és possible

que, seguint les traces dels neutrins, poguem detectar no només missatges de l'espai-temps profund, sinó també els relatius a les polítiques contemporànies.

— **Blanca Pujals** és arquitecta, investigadora espacial, escriptora i cineasta. La seva pràctica interdisciplinària utilitza la recerca espacial i l'anàlisi crítica per abordar qüestions entorn de les configuracions geopolítiques de les infraestructures tecnocientífiques contemporànies, les geografies del poder sobre cossos i territoris, i la geopolítica dels materials. El seu treball inclou el cinema, l'arquitectura, les conferències, els projectes curatorials, la docència i l'escriptura crítica. És llicenciada en Arquitectura per l'ETSA de Barcelona, màster en Teoria Crítica i Museologia pel Programa d'Estudis Independents del MACBA, tutoritzada pel filòsof Paul B. Preciado, i màster amb distinció pel Centre for Research Architecture (Visual Cultures Department) de Goldsmiths, University of London, dirigit per Susan Schuppli i Eyal Weizman. El 2024 va finalitzar el seu doctorat pràctic en Filosofia i Cultures Visuals i Materials amb el projecte *Sensing Infrastructures: Un examen espacial del poder tou, la partícula neutrí i els laboratoris subterranis de física fonamental*.

El seu treball, publicacions i conferències s'han presentat a Arts Catalyst London, Centre for Contemporary Arts Glasgow, FACT Liverpool, The Showroom London, Sonar+D, MAO Museum of Architecture and Design Ljubljana, CCCB, Institute of Physics London, Centre d'Arts Santa Mònica, Es Baluard Museum, Real Academia de España en Roma, Tabakalera Donosti, CentroCentro Madrid, entre altres. Des del 2021, és membre del grup de treball DMAMCM (Dark Matter-Anti-matter-Condensed Matter).

— **Isaac Marrero** va estudiar Sociologia (Grau) i Antropologia Social (Doctorat). Ha dirigit el Màster en Antropologia Visual de Goldsmiths, a la Universitat de Londres. La seva feina gira al voltant de qüestions de transformació urbana, vida quotidiana i metodologia. Treballa tant amb textos escrits com amb imatges (en moviment). És codirector de *Fragmentos de una fábrica en desmontaje* (2007), entre d'altres.

Activitats 2024

Malles, diagrames, nusos i grapes

Data: 8 de maig de 2024

Assistents: 84 pax

Al Mirador del CCCB es van reunir les artistes, científics i agents culturals que han creat i fet possible el prototip GRAPA en diàleg col·lectiu per valorar els aprenentatges i les metodologies artístiques ACTS (Arts, Ciència, Tecnologia i Societat).

La sessió va estar moderada per Susana Arias (CCCB) i Anna Manubens (Hangar), i va comptar amb la participació de Lucía Casani, Claudio Barria, Tere Badia (HacTe), Clara Piazuelo (coordinadora GRAPA); i les dues artistes que han participat en la residència GRAPA; Silvia Zayas i Joana Moll.

Durant la xerrada es van presentar els dos quaderns en paper, els quals han sorgit del projecte, i es van abordar qüestions de posicionament artístic com la necessitat d'assenyalar la crisi podent intervenir-hi; la gestió de les angoixes i els ritmes; o el repartiment de l'agència en els processos. També s'ha parlat del conflicte entre l'art i la tecnologia per entendre tant els obstacles com les simetries entre les dues disciplines.

Presentació dels quaderns
GRAPA al CCCB

2.4.3. 9a EDICIÓ BECA DE RECERCA ARTÍSTICA FUNDACIÓ BANC SABADELL – HANGAR: PAULA PÉREZ-RODA

La Beca de recerca artística FBS—Hangar és una beca única a l'estat espanyol. Malgrat la consolidació de la idea de "recerca artística" en l'àmbit acadèmic, avui dia, fora d'aquest entorn pràcticament no existeixen beques que, des de la convicció que la recerca artística és una manera investigativa singular i de ple dret, donin suport i acompanyament —com el que propicia un entorn com a Hangar— als processos de recerca en l'art sense orientació resultatista. L'objectiu d'aquest programa és becar a una investigadora de nacionalitat espanyola o resident en territori espanyol que estigui en procés de realització d'un projecte d'investigació artística. Són elegibles tant projectes elaborats sota el format d'una tesi doctoral, com aquells que es desenvolupen fora del marc acadèmic. La convocatòria considera projectes d'investigació artística en qualsevol de les seves fases que necessitin el context i/o els serveis d'Hangar pel seu desenvolupament i que a més, incorporin accions mitjançant les quals s'obri i comparteixi el procés i el coneixement generat. Reunit el 22 de desembre 2023, el jurat integrat per Magui Dávila (Jurat estable), Txuma Sánchez (CAiRE), Mafe Moscoso (guanyadora de la vuitena edició de la beca), Anna Manubens (Direcció Hangar) i Antonio Gagliano (Àrea Recerca Hangar – amb veu sense vot), va triar, entre les 124 sol·licituds vàlides rebudes, el projecte Formas de matar el mundo de Paula Pérez-Roda com a guanyador de la Novena Beca de Recerca Artística Fundació Banc Sabadell-Hangar, i el projecte S/t de Diego Posada com a finalista en cas de substitució.

FORMAS DE MATAR EL MUNDO DE PAULA-PÉREZ RODA

Formas de matar el mundo activa la indagació combinada sobre la manera social dominant de la digitalitat portàtil, la crisi mediambiental, la textualitat vernacular de la missatgeria instantània i la temporalitat opaca d'un present en què la relació memòria-història ha esdevingut emmagatzematge. En aquesta intersecció, es pregunta pel "dia després" com un exercici de desplaçament temporal, en què s'assumeix que és plausible i necessari produir, imaginar i especular formes de vida i relacionalitat en posterioritat al colonialisme de dades. La suspensió de l'ordre digital de connectivitat permanent cap a un temps futur és guiada per algunes preguntes centrals: en aquest "dia després", què seria important preservar, si fos possible, de més de 20 anys de textualitat vernacular i formes relacionals en xarxes socials? Com expropiar aquests materials de les Big Tech, com esquivar els seus termes i condicions per dotar-nos d'un mínim patrimoni cultural d'aquesta època? Com fer que aquesta conservació abandoni la lògica de la dada i entri en la lògica de l'experiència artística, la memòria i la transició ecosocial? Com explicar-nos com va ser la cultura de l'escriptura instantània? Així mateix, quines posicions ontològiques es poden entreveure des d'aquest "dia després" que es puguin traslladar a un present plausible d'afectar-se des de la vida amb el polític?

— **Paula Pérez-Roda**, doctora en estudis culturals per la Universitat de Princeton (2023), és investigadora, artista i editora. Les seves investigacions exploren l'ordre tecnològic i cultural de les arts verbals i textuais, la història dels processos lletrats i les pràctiques creatives radicals i col·lectives, i han rebut el suport de la Universitat Autònoma de Madrid, Princeton University, la Generalitat de Catalunya, Matadero-Madrid o la Conferència de Rectors de les Universitats d'Espanya. Ha publicat en revistes especialitzades i generals, com *Revista Concreta*, l'*Anuari de Literatura Comparada*, l'*Anuari de Glotopolítica* o *Kamchatka*, així com en diversos volums col·lectius i publicacions artístiques. Ha impartit seminaris de recerca, d'educació popular i d'estudis crítics en àmbits artístics i universitaris, així com tallers artístics i editorials. Juntament amb Jonás de Murias, forma el col·lectiu *tacoderaya*, amb obres com "1 ola majestik en mi balconee", "titula este truste ánimo yop uwu" o "(HAY UNA PELEA E IMPORTA QUE PASE)". Ha estat part d'iniciatives de pensament públic com el Seminari Euraca i ha participat en exposicions i programes públics a Santa Mònica, Matadero-Madrid o L'Internationale Online. Col·labora amb el projecte de recerca "Cartografías vitales" de l'Institut de Llengua, Literatura i Antropologia del CSIC. En la seva tesi doctoral, *VERBOEXORBITANCIAS. El paso de la literatura a las artes verbales en España, 1909-1936*, relata el pas de les imaginacions i operacions de la literatura a l'art contemporani vocal i performatiu i a les utopies lletrades populars a partir de la noció d'arts verbals.

Activitats 2024

Ex-User Experience #1. Arxivat de RRSS

Data: 3 de juliol de 2024

Assistents: 10 persones (inscripció prèvia)

El gest d'arxiu indaga en la zona especulativa on alguna cosa viva ha deixat de ser-ho. I mira si desplega els seus efectes de veritat: si deixa de ser viu. Podem posar fi a la usurpació de l'energia social, afectiva i lectoescriptora de les plataformes mitjançant l'arxiu del nostre treball vital regalat a elles? En un marc de sobrecàrrega informativa, davant l'escassetat d'eines col·lectives per fer front a la cessió íntima del nostre temps a les plataformes, EX-USER EXPERIENCE busca apropiar-se del gest d'arxiu com a pas necessari dins de (a) l'abandonament de la sociosubjectivitat i pràctiques textafectives de l'"usuari" i (b) una anàlisi de la necropolítica de les xarxes socials que prengui distància del principi civil i narcisista del perfil individual. Arxivar, si no aniquila, necessàriament ressitua: genera un relat des d'una posició ficcional de distància respecte a allò que s'arxiva. Què ha passat en els últims 15 anys, quant del que hem estat ha transcorregut digitalment? Com fer que allò que guarda el núvol sigui res nostre? Què compta com a dades, què podria comptar com a text, ítem, objecte? Podem conèixer-nos, ja no a nosaltres mateixos, sinó a l'època a partir d'aquests materials?

Impartit per Paula Pérez-Roda, el taller es va enfrontar als materials privats i mercantilitzats derivats de la vida en xarxa amb una metodologia arqueològica. Es tractà d'un taller teoricopràctic, en el que les participants del taller es van comprometre amb el desig d'utilitzar materials nativo-digitals a partir de les petjades de la seva vida a internet, des d'on poder pensar en comú.

Així, es va partir del treball lectoescriptor i compositiu amb els materials de "descàrrega" de perfils de xarxes socials com IG o FB, i de plataformes com Whatsapp, per efectuar el pas de la "dada" a l'"obra". Es van revisar les diferents polítiques d'arxiu que permeten diverses plataformes i es va recollir un repositori de "dades" textuais transmedials a partir de les xarxes socials per analitzar quin tipus de memòria/es és possible descartar o preservar a partir d'això. Es va treballar amb la hipòtesi que, potser, entre les seves línies, es poden detectar i desfer els plugins sociopolítics que converteixen la ciutadania en cossos d'usuaris. L'activitat va tenir una part inicial desenvolupada en forma de seminari, amb converses, i una altra part pràctica (hands-on), en què els participants van treballar per donar una forma artística diferent dels materials descarregats, abandonant així el principi civil, narcisista i necropolític del perfil individual.

Ex-User Experience #2. Memorando. Obrador per a la confecció de records digitals, amb Víctor Fancelli Capdevila

Data: 12 d'octubre de 2024

Assistents: 16 persones (inscripció prèvia)

Impartit per Paula Pérez-Roda i Víctor Fancelli Capdevila, Memorando. Obrador per a la confecció de records digitals va treballar sobre alguns llocs comuns i llacunes existents al voltant del món digital, amb l'objectiu de fer florir noves (¿i sobiranes?) relacions amb la memòria digital.

Amb un reader compost per petits fragments de textos de referència, el taller va recórrer diferents hipòtesis i escenaris tecnològics per a l'arxivament web des d'una perspectiva de patrimoni social i artístic, combinant els coneixements d'arxivística amb les perspectives d'abandonament dels modes de vida imperials cap a la transició ecosocial. Es va combinar el pensament especulatiu i crític en grup amb l'adquisició i posada en comú d'eines de "preservació de memòria", des d'add-ons de navegadors fins a la tradició oral de la veu.

Durant la primera part de l'obrador es va discutir com hem estat atrapats en la digitalització i la connectivitat permanents, i es va indagar col·lectivament en la infraestructura digital que colonitza les nostres dades, capitalitza les nostres relacions amb altres persones i s'apropia de la nostra producció digital, que queda emmagatzemada en plataformes privatives. En la segona part, es va treballar la idea que un arxiu digital pot ser una altra cosa: la memòria —també la digital— pot operar com una espigada i una sembrada perquè, a partir d'aquests materials, brollin documentacions, veus i col·leccions en què altres narratives audiovisuals, verbals i literàries sobre el passat siguin possibles.

Ex-User Experience #2 amb Víctor Fancelli Capdevila

— **Víctor Fancelli Capdevila** treballa com a arxiver digital a la Universitat d'Art i Disseny de Karlsruhe i desenvolupa, juntament amb Lisa Deml i Nathalia Lavigne, el projecte After Memory, que busca reflexionar sobre les relacions entre memòria i digitalitat. Investiga pedagogies digitals alternatives i les relacions tecno-socials que s'estableixen al voltant de la infraestructura digital. Forma part de l'organització del SobTec, el Congrés de Sobirania Tecnològica de Barcelona.

Ex-User Experience #3. un archivo popular para el ocaso de las redes sociales
Data: en procés (1r open call setembre 2024)

Un archivo popular para el ocaso de las redes sociales és una iniciativa arxivística experimental que va proposar com a idea de fons expropiar els seus materials de les xarxes socials. La primera convocatòria pública de l'arxiu, llançada al setembre, es va centrar en peticions de missatgeria instantània, pel seu tractament i acotació més fàcil, per la seva baixa densitat en megabytes i pel seu halo d'intimitat, a més de la seva condició constitutiva del jo individual contemporani. L'arxiu va néixer amb la missió social de fer més viable la transició cap a un escenari per a la caducitat de les xarxes socials, el capitalisme de plataformes i els seus modes d'organitzar l'experiència humana.

El 2024, l'arxiu ha explorat desbordar i experimentar amb tipologies de comunicació com les circulars o els acords de cessió de materials. Com a intuïció cap al futur, va proposar:

- Mantenir-se secret fins que Whatsapp deixi d'ocupar la posició hegemònica en la gestió de la comunicació íntima i text-afectiva.
- Cuidar el nostre patrimoni text-afectiu generant una breu col·lecció verbal que representi part del que ha estat la vida entre 2012 i 2024.
- Cercar donacions sense fer usos efectius de l'arxiu. En cas de fer-se algun ús, el crèdit seria pactat al gust del donant.
- Entendre i lluitar contra la toxicitat social en els entorns digitals.
- No ser un projecte d'accés públic fins a l'any 2150, llevat que es pacti amb cada donant en el marc del declivi ecosocial de les xarxes socials.

Sota aquestes premisses, es va generar una col·lecció verbal de múltiples donants per començar a treballar. Part del gest de l'arxiu va ser (1) l'arxiu en si mateix, (2) el que poden significar els seus materials com a sincronia de l'època, com a footage necessari de preservar de manera selectiva i no corporativa, (3) el gest conceptual de demanar-los (a les persones, sovint, els posa en conflicte l'ètica de la privacitat del capital), i, fonamentalment, una altra part va ser la posició de l'arxiu: situa històricament una època. Això resulta central: iniciar l'arxivament d'aquesta època és un gest que invoca artísticament el seu tancament. Les èpoques històriques se superposen, no se succeeixen de manera lineal, de manera que és real i possible que molta gent encara visqui en l'era de Whatsapp i Instagram, però aquest treball artístic prepara aquells que hi han participat per entendre altres mònades del món que vindrà.

Paratext #80 i presentacions internacionals

Formas de matar el mundo ha assajat diversos tipus d'obertura pública. En el context d'Hangar, el projecte es va presentar en el marc de les Taules de recerca d'Hangar Obert 2024, en un format parlat juntament amb Antonio Gagliano, que substituïa la studio visit convencional per una visita conversacional. La presentació va durar uns 40 minuts, davant una audiència de 35 persones.

Al desembre, i com a tancament de tot el procés, Paula Pérez-Roda va fer una nova presentació al centre al Paratext #80, desplegant un diagrama parlat, sense imatges, amb les principals zones d'investigació visitades durant l'any. Va ser una presentació individual de 30 minuts davant una audiència d'unes 52 persones.

A més d'això, es van realitzar obertures i desenvolupaments del projecte en contextos artístics i d'investigació internacionals externs a Hangar, com per exemple: Archiving Care (Toolkit of Care, NeMe Arts Centre, Limassol, Xipre), Altres mirades a la intel·ligència artificial: Entre l'impossible i l'indesitjable (THECO-UC3M, Madrid), After Memory (HfG-ZKM, Karlsruhe) o DigiCAM25: Born-Digital Collections, Archives and Memory (SAS-London, previst per a l'abril de 2025). En aquest sentit, el territori d'implantació del projecte ha estat principalment Barcelona, però també Madrid, Limassol (Xipre), Karlsruhe (Alemanya) i Londres (Regne Unit). Així mateix, la convocatòria de l'archivo para el ocaso de las redes sociales ha implicat persones del teixit cultural de Catalunya, però també de Xile, Regne Unit o Colòmbia.

Col·laboradors:

Lumbung Press (publicació en procés), Diana Millán Pascual (UAM, Història de l'art), Pau Olmo (investigador i periodista) i Víctor Fancelli Capdevila (HfG-ZKM, Arxiver digital). Puntualment, també, es van mantenir converses amb Chris Fanning, Jara Rocha, Rita Gamifi.cat, Lisa Deml i María Ptqk.

Presentació de *Muros de viento, sarcófagos cristalinos* de María García-Ruiz

Data: 16 de novembre de 2024

Assistents: 58 pax

El dissabte 16 de novembre, a ArtsLibris (MACBA), es va presentar el llibre *Muros de viento, sarcófagos cristalinos* de María García Ruiz, publicat per Editorial Concreta el 2024. El llibre és el resultat del projecte Campos. Desplazamientos de los cuerpos en los límites de las formas, guanyador de la cinquena edició de la Beca de Recerca Artística Fundació Banc Sabadell-Hangar, i va ser concebut, i en part produït, durant la residència al centre. La presentació va consistir en una conversa entre l'artista, la filòsofa Andrea Soto Calderón i Antonio Gagliano, que va acompanyar el procés de gestació del llibre com a responsable de la beca i part de l'equip d'Hangar.

Muros de viento, sarcófagos cristalinos explora les paradoxes que operen en el camp de l'arquitectura quan aquesta s'enfronta a "allò que es mou", ja sigui comunitats gitanes a les quals es pretén sedentaritzar o impulsos de mobilitat promoguts pel tardocapitalisme. Un muntatge d'imatges i fragments de text de procedències diverses que es desplacen i s'agrupen en el llibre formant els seus propis camps.

El llibre va rebre, durant aquesta edició d'ArtsLibris, el premi Eloi Gimeno al millor fotollibre del any.

2.4.4. BEQUES BARCELONA CREA – FÀBRQUES DE CREACIÓ 2024

Les "Beques Barcelona Crea – Fàbriques de Creació 2024" són una iniciativa de la Xarxa de Fàbriques de Creació, amb el suport de l'Institut de Cultura, per donar suport als processos previs a la producció que acompanyen la creació de propostes artístiques: conceptualització, gestació, investigació, experimentació, documentació i assaig. Amb aquests ajuts es vol contribuir a mantenir l'impuls cultural i científic de la ciutat oferint recursos per desenvolupar processos de recerca i innovació artística.

Per primer any, Hangar com a integrant de la Xarxa de Fàbriques de Creació va convocar dos beques Barcelona Crea – Fàbriques de Creació 2024: una per acompanyar una artista en la realització d'un procés de recerca dins de Practicable, un dels fils de recerca pràctica del centre i una altra per assignar una beca a artistes, col·lectius, investigadors i desenvolupadors en l'àmbit de la tecnologia en codi obert per realitzar una residència de recerca, desenvolupament o preproducció al seu Laboratori de soft/hardware i interacció.

El guanyador de la Beca Barcelona Crea de Recerca i Experimentació en el Lab d'Interacció d'Hangar ha estat **Lucas Rojo** (Vegeu pàg. 25) i la Beca Barcelona Crea de Recerca i Experimentació Practicable ha estat per al projecte **Manglar** (Vegeu pàg. 126).

2.4.5. .ABLE JOURNAL

Hangar forma part de la xarxa .able Journal, una revista acadèmica digital que sorgeix d'imaginar el suport editorial ideal per a la recerca interdisciplinària artística.

Concebuda per iniciativa de la Càtedra Arts & Sciences de l'École Polytechnique, l'École des Arts Décoratifs – PSL de París, i la Fundació Daniel y Nina Carasso, aquesta revista editada per Actar Publishers amb el suport de més de trenta socis internacionals es proposa reinventar com es difonen els resultats i els processos de recerca interdisciplinaris artístics. Com donar compte de la investigació a través de la pràctica a les interseccions de l'art, el disseny i la ciència d'una altra manera que no sigui a través del text? Per a la investigació que explora formes sensibles i singulars, les metodologies i les

formes tradicionals no sempre són les més apropiades. Aquesta observació va motivar la creació d'una revista capaç de possibilitar la promoció de produccions interdisciplinàries a través de formats basats en imatges.

2.4.6. RECERCA AMB/PER A ARTISTES RESIDENTS

OLLA: PROGRAMA DE RECERCA COMUNA (Vegeu “1.1.7 Programes específics d'acompanyament per a artistes residents. Pàg. 25)

2.4.7. SESSIONS SOBRE RECERCA ARTÍSTICA EN SÍ MATEIXA

Micro residència col·lectiva entorn de la mort i el dol

Data: 31 de gener i 1 de febrer de 2024

Micro residència col·lectiva entorn de la mort i el dol

Hangar i La Poderosa van obrir un espai-temps per connectar entre si diferents pràctiques en relació amb la mort i el dol. La trobada va reunir durant dos dies autores que des de llenguatges, ancoratges i escales diferents han abordat, o han fet amb, la commoció de la mort: DU-DA (col·lectiu format per Clara Piazuolo i Sarai Complit que interroga les nostres maneres de cohabitar per imaginar presents i futurs possibles); Isabel de Naverán (investigadora a la cruïlla entre art, coreografia contemporània i la performance); Marta Echaves (investigadora i programadora a la intersecció entre art, història i escriptura); Arantxa Martínez (artista, ballarina i performer) i Sara Torres (poeta i novel·lista).

De vegades, acompanyar la investigació o els processos creatius, denominador comú entre Hangar i la Poderosa, consisteix a identificar els símptomes —en aquest cas els d'un món que travessat per, i no obstant dissociat respecte a la mort o el que mor— i ajuntar a qui els estan atenent per propiciar el coneixement i suport mutus.

Amb la complicitat de: Penguin Random House, Caniche Editorial, Anagrama, Consonni i Ladelfin.

3. ESCOLA, BARRI I DIVERSITAT

3.1. RECERCA EN ENTORNS ESCOLARS: ESPAIS C

Hangar participa en el programa Espais C "Espais de creació artística a les escoles de primària de Barcelona" des de la seva primera edició. El programa introdueix l'art de manera contínua dins l'escola mitjançant la creació d'un espai-taller coordinat conjuntament per l'alumnat i unx artista resident. S'adreça als centres d'educació primària, que cedeixen un espai-taller a persones creadores amb la finalitat que durant tot un any desenvolupin els seus projectes. A canvi, l'artista obre les portes, unes hores a la setmana, a grups d'infants, perquè, de manera lliure, puguin anar-hi a fer els seus projectes compartint el taller.

Espais C és un programa del Consorci d'Educació de Barcelona i de l'Institut de Cultura de Barcelona. La coordinació i la mediació del programa és a càrrec del Fabra i Coats Centre d'Art Contemporani de Barcelona i de l'entitat Experimentem amb l'Art, amb la participació d'Hangar, la Fundació Antoni Tàpies i la Fundació Suñol, com a centres associats a cada Espai C. Després de la bona acollida del curs passat, enguany el programa ha ampliat la xarxa, sumant Art Barcelona, La Capella i Chiquita Room com a entitats mediadores. A més, compta amb l'assessorament de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Els objectius generals del programa són:

- Participar activament en els processos de generació de coneixements, pensament i transformació educativa.
- Potenciar la presència de l'art a l'àmbit educatiu.
- Posar en valor la feina en xarxa, col·laborativa i amb el territori.
- Incentivar la presència situada d'artistes als centres educatius, a partir de la residència a cada Espai C com a espai de col·laboració, orientat al desenvolupament de processos de recerca artística i educativa.

Per al curs 2024-2025, l'artista participant per part d'Hangar ha estat Ricardo Cárdenas, per donar continuïtat a la temporalitat d'1+1 anys del programa amb el projecte *Isla-Archipiélago-Continente. Unas pocas muchas voces.*

La proposta de Ricardo comprèn la generació d'un espai-laboratori d'escolta compartit amb l'alumnat, des d'una noció flexible de ràdio comunitària. La metodologia plantejada s'articula a través de diferents formats sonors com el podcast, els audiollibres, les radionovel·les o l'activació de biblioteques sonores de l'espai i dels qui l'habiten, entesos aquí com a pretextos per iniciar un dispositiu creatiu de trobada que doni cabuda a desenvolupament d'estratègies i interessos formulats amb lxs estudiants, fora d'estructures individuals d'expressió artística, procurant l'horitzontalitat en compartir coneixements i prioritant el valor de l'experiència subjectiva com a marc d'acció.

— **Ricardo Cárdenas.** El seu treball procura generar espais per a la resignificació de gestos poètics, que parteixen d'una lectura política del context. Regularment, treballa en relació directa al lloc específic i en complicitat de la comunitat on i amb qui el desenvolupa, desplegant estratègies entre allò que és sonor, textual i visual.

Artista indisciplinat, quant a formes i mitjans de producció. Desenvolupa el seu treball flexiblement a través d'una investigació-pràctica, que procura traspasar les estructures constretes de temps i lògiques habituals a la pràctica artística contemporània.

A la seva praxi desenvolupa estratègies que tensionen i qüestionen l'homogeneïtat en els relats de caràcter social, situant els projectes des de narratives que emfatitzen la potència de les microhistòries, com a formes de contraposició dels relats hegemònics, que procurin espais d'expressió subjectiva i incitin a desenvolupar altres formes d'imaginació política.

Graduat en Arts Visuals per la Facultat d'Arts i Disseny (UNAM), va cursar el Programa Educatiu SOMA (Generació 2015) a Mèxic; també és titulat del Programa d'Estudis Independents 2017 del MACBA.

Beneficiari de la beca BCN Producció 22-23 amb el projecte: A la deriva. Contranarrativas emocionales de la inmigración. Ha estat seleccionat a la XVII Biennial de Fotografia del Centre de la Imatge i guanyador de la Beca de Residència Cultural Casa Vecina 2016. Ha mostrat la seva feina a diferents espais de Mèxic, EUA, Espanya, Portugal, Bèlgica i Holanda. Des del 2018 col·labora al Grup de Treball de Ràdio Web MACBA.

4. HANGAR FORMA PART DE

4.1. XARXES DE RECERCA I TRANSFERÈNCIA DE CONEIXEMENT

HACTE

HacTe, Hub d'Art Ciència i Tecnologia busca interconnectar i incentivar la col·laboració entre sectors i institucions per aprofitar el gran potencial que té la feina conjunta en els àmbits de l'art, el disseny, la ciència i la tecnologia. Si en els processos creatius –plasmats en arts experimentals, aplicades, o en productes industrials– no hi ha fronteres entre aquests àmbits, fomentar aquesta relació pot aportar un repertori de coneixements valuosos per superar els reptes de la transformació digital, en un moment històric en què encara és més evident l'aportació de les tecnologies digitals al desenvolupament de la societat.

El projecte està integrat per:
Universitat Oberta de Catalunya (UOC)
Universitat Politècnica de Catalunya (UPC)

Fira de Barcelona
 Institut de Ciències Fotòniques (ICFO)
 Barcelona Supercomputing Center (BSC)
 Barcelona Tech City
 Hangar
 Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC)
 New Art Foundation
 Barcelona Institute of Science and Technology (BIST)
 Sónar
 EINA Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona

Activitats 2024

Pilot Summer School

HacTe, juntament amb Einaidea i Hangar, van organitzar un taller amb lxs artistes Zach Blas (12 desembre) i Elisa Giardina Papa (13 desembre), culminant amb una sessió pública i taula rodona el dissabte 14 de desembre.

Diagramant la informàtica de la dominació per Zach Blas

Data: 12 de desembre de 2024

Assistents: 16 pax (per convocatòria)

Aquest taller de cinc hores va explorar enfocaments feministes interseccionals per a diagramar el poder i la resistència, especialment en relació amb les formacions contemporànies de la ciència i la tecnologia. Els participants van llegir i discutir un assaig clau sobre “diagrames feministes” i van considerar diferents aproximacions metodològiques, així com les seves connexions. Es va analitzar una varietat de diagrames de poder des de finals del segle XX fins al present i, conjuntament, es va experimentar amb el gràfic “informatics of domination” de Donna Haraway, un diagrama que articula les expressions científiques i tècniques del patriarcat capitalista blanc al final del segle XX i es va modificar col·lectivament durant l'activitat.

Com a preparació prèvia al taller es va requerir que els participants llegissin completament l'assaig Feminist Diagrams de Sam McBean i que arribessin amb punts de discussió i preguntes. També es va demanar que es llegís la secció Informatics of Domination del text A Cyborg Manifesto de Donna Haraway. Es va fer especial èmfasi en el gràfic de Haraway, amb la instrucció que cada participant identifiqués almenys una fila del gràfic amb la qual volgués treballar durant el taller. Aquesta fila podia ser ampliada, articulada de manera diferent o conceptualitzada com un mode de resistència. Un cop seleccionada la fila d'interès, es va recomanar fer una recerca independent sobre els dos termes que la componien, per arribar al taller amb certa familiaritat amb els conceptes i les seves relacions històriques.

A la darrera part del taller, després de la lectura col·lectiva i la discussió de diversos passatges, es van dur a terme proves i assajos diagramàtics en grups més petits, que després van ser compartits i posats en comú. Aquest taller va oferir un espai crític per examinar i reconfigurar diagrames de poder des d'una perspectiva feminista interseccional, promovent una comprensió col·laborativa i activa de les seves implicacions en l'àmbit científic, tecnològic i social.

Estètiques crítiques en els mitjans algorítmics: Al·lucinació visual en el capitalisme tardà per Elisa Giardina Papa

Data: 13 de desembre de 2024

Assistents: 12 persones (seleccionades per convocatòria)

Aquest taller de cinc hores de durada va proposar als participants reflexionar de manera col·laborativa sobre les categories estètiques, els microgèneres i els clústers sensorials que defineixen la cultura visual mediada per algoritmes. Mitjançant una combinació de reflexió teòrica i activitats pràctiques, es van examinar críticament els hàbits de creació i difusió d'imatges en el context del capitalisme tardà. L'anàlisi es va centrar en les dimensions polítiques, socials i culturals d'aquestes imatges, amb l'objectiu d'esbossar un marc estètic temporal que permetés una interacció crítica amb el contingut visual.

Aquest contingut, sovint compartit més ràpidament del que pot ser processat i consumit abans de ser comprès, es va explorar amb profunditat.

Pilot Summer School

Es va dedicar temps a observar detingudament les imatges que alimenten i fatiguen el flux infinit dels mitjans algorítmics. Durant aquestes observacions, es van plantejar qüestions fonamentals: a què accedim cada vegada que premem "compartir," "m'agrada," o acceptem les configuracions predeterminades de control de contingut sensible? Com afrontem l'economia d'interacció impulsada pel "doom-dopamine," on el consum es nodreix de cicles de plaer i desesperació? De quina manera responem a les imatges generades per IA, al·lucinades, especulatives, extractives i profundament

— **Elisa Giardina Papa** (Medicina, Itàlia, 1979) és una artista la pràctica de la qual investiga el gènere, la sexualitat i el treball en relació amb el capitalisme neoliberal i les fronteres del Sud Global. La seva obra ha estat exposada a la 59ª Biennale di Venezia; MoMA's Modern Mondays (Nova York); el Museu Whitney (Nova York); Seoul Mediacity Biennale 2018; XVI Quadriennale di Roma; Flaherty (Nova York); UnionDocs (Nova York) i ICA Milan, entre altres. Ha fet conferències al Pembroke Center for Teaching and Research on Women (Brown University), l'Institute for Gender, Sexuality and Feminist Studies (McGill University), i el Global Emergent Media Lab (Concordia University), entre altres.

RED ACTS

La Red ACTS és un projecte coordinat per la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) i el nou Hub d'Art, Ciència i Tecnologia de Barcelona, Hac Te, amb el suport de la Fundació Daniel i Nina Carasso.

Juntament amb aquestes institucions, CCCB i Hangar inauguren el node de Barcelona -des d'on s'impulsa aquesta xarxa-, al qual s'aniran sumant altres nodes repartits per l'Estat Espanyol, com Tabakalera a Sant Sebastià. La Red ACTS neix amb l'objectiu de crear un espai comú que faci possible un entorn fluid de col·laboració entre artistes, investigadors i institucions que desenvolupen la seva activitat a les interseccions entre art, ciència, tecnologia i societat.

Activitat principal durant 2024

— Conceptualització, disseny i activació del projecte pilot GRAPA III des d'Hangar i CCCB amb la coordinació i seguiment d'Isaac Marrero. (Vegeu pàg. 136)

— Participació en la jornada de governança de la xarxa a Madrid, juntament amb tots els nodes del territori estatal.

Data: 5 novembre de 2024

Assistents: 43 pax

— Activació del node de Barcelona per a la deliberació de les conclusions de la jornada de governança a Madrid i presentació del working progress de GRAPA III amb Blanca Pujals i Isaac Marrero.

Data: 18 desembre de 2024

Assistents: 16 pax

.ABLE JOURNAL

.able és un projecte de journal acadèmic amb peer-review pensat específicament per a equips i projectes mutidisciplinars que desenvolupen recerca basada en la pràctica (artística). Aquests equips i projectes són

convidats a produir exploracions visuals, analitzant elements com les formes, les metodologies, els processos, els resultats i instruments que de manera col·laborativa posen en joc a la seva recerca artística i científica.

.able és una revista acadèmica que publica assajos visuals. L'objectiu de .able, una revista revisada per expertxs que explora tot el potencial de la publicació multimèdia i multiplataforma, és oferir assajos visuals a l'àmbit acadèmic i més enllà, per portar aquesta investigació i creació a un públic tan ampli com sigui possible.

.able és una revista multiplataforma centrada en la imatge que se situa a la intersecció entre l'art, el disseny i les ciències. Fermament arrelada a la pràctica, .able respon a les complexitats de la societat contemporània i a les preocupacions mediambientals.

.able és un projecte iniciat per la "Cátedra en arts i ciencia" de l'École Polytechnique, École des Arts Décoratifs (EnsAD) – Paris Sciences & Lettres University (PSL) i la Fundación Daniel y Nina Carasso.

Está desenvolupat per Re ective Interaction Research Group of EnsadLab en el marc de la "Cátedra en arts i ciencia", in col·laboració amb École Polytechnique (FR), École normale supérieure – PSL (FR), la FEMIS – PSL (FR), Université du Québec à Montréal (UQÀM) i Concordia University en el marc d'Hexagram Network (CA), la Humboldt-Universität zu Berlin en el marc de Cluster of Excellence "Matters of Activity" (DE), la School of Creative Media – City University of Hong Kong (HK), École normale supérieure Paris-Saclay – La Scène de recherche (FR), HEAD – Genève, Haute École d'art et de design (CH), la University of Toronto Mississauga (CA), IUAV University of Venice (IT), el Royal College of Art (UK), la University of Western Australia (AU), the Intermediatheque (the University Museum, the University of Tokyo) (JP), National Autonomous University of Mexico – Research and creation Group Arte+Ciencia (MX), Facultad de Arquitectura, Diseño y Urbanismo – Universidad de Buenos Aires (AR), la Royal Danish Academy – Architecture, Design, Conservation (DK), la University of California, Los Angeles en el marc de UCLA Design Media Arts (US-CA), Facultad de Bellas Artes, Universidad Complutense de Madrid en el marc de "Investigación, Arte, Universidad" (ES), EINA Barcelona en el marc de EINA Idea (ES-CT), Kwame Nkrumah University of Science and Technology (GH), la University of Art and Design Linz en el marc de Interface Cultures (AT), Kaywon School of Art and Design (KR), Faculty of Fine Arts of the University of Lisbon (PT), weißensee academy of art, Berlin (DE), la New York University (US-NY), Beaux-Arts de Paris – PSL (FR), Fundamental Research (BE) & Maastricht University (NL), la Malmö University, School of Arts and Communication (SE), i la Universidade de Brasília (BR).

Els socis del projecte pel seu desenvolupament a l'Estat espanyol, a més de les universitats Complutense de Madrid i EINA Barcelona, són: l'editorial ACTAR i Hangar.org.

CAMPUS DE LES ARTS

El Campus de les Arts va néixer com a projecte el 2018 promogut per la Universitat de Barcelona (UB) seguint una proposta del CoNCA (Consell Nacional per a la Cultura i les Arts) contemplada en el seu informe "L'educació superior en l'àmbit artístic a Catalunya. Estudi i proposta d'organització – 2018".

Els participants treballen conjuntament en la realització de projectes de recerca i formació de tercer cicle interdisciplinaris així com en la formació del professorat artístic. El Campus de les Arts també vol funcionar com un nucli de transferència de coneixement i com un espai de trobada entre els centres per tal de compartir informació, experiències i punts de vista i enfortir la seva interlocució amb les administracions i la resta del sector cultural de Catalunya. Un cop definits els paràmetres bàsics del projecte (objectius, futura ubicació a Can Ricart, participació de les administracions, finançament, calendaris) i presentats a tots els dinou centres d'educació artística universitària o superior de Catalunya, a principis de 2019 va quedar constituït el Grup de Treball impulsor del Campus de les Arts a Can Ricart amb representants institucionals dels dinou centres a més del CoNCA i d'HANGAR, Centre de producció i de recerca artística, sota la coordinació de la UB.

El 2022 s'inicia el treball de la Comissió de recerca que va incorporant accions al Pla de treball 2022-23. Hangar no és un centre de formació acadèmic, però participa en el desenvolupament del Campus en general, i activament en la Comissió de recerca, en particular, per la seva trajectòria de suport a i reflexió entorn de la recerca artística.

Hi participen:

- Facultat de Belles Arts, Universitat de Barcelona
- Universitat Pompeu Fabra
- Universitat Politècnica de Catalunya
- Estudis d'Arts i Humanitat-UOC
- ESCAC-Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya
- EINA, Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona
- Escola Massana. Centre d'Art i Disseny
- ELISAVA, Escola Universitari de Disseny i Enginyeria de Barcelona
- Escola Universitària ERAM
- BAU, Centre Universitari de Disseny de Barcelona
- ESDi, Escola Superior de Disseny
- ESMUC, Escola Superior de Música de Catalunya
- ESDAP Catalunya - Escola Superior Disseny i d'Arts Plàstiques de Catalunya
- ESCRBC, Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya
- Institut del Teatre

- Conservatori Superior de Música del Liceu
- Taller de Músics
- Escola de Música Jam Session
- IED Barcelona, Escola Superior de Disseny
- LCI Barcelona
- Eòlia, Escola Superior d'Art Dramàtic
- Conjuntament amb Hangar, Centre de producció i recerca d'arts visuals

Activitats relacionades:

- Participació en el desenvolupament del projecte i a les trobades
- Implicació a la Comissió de recerca

CAIRE

CAiRE Clúster d'Art i Recerca Experimental sorgeix a partir de l'impuls de quatre grups de recerca artística vinculats a universitats i un centre d'experimentació i producció artística, tots ells establerts a Catalunya. L'objectiu del clúster és assolir el reconeixement de la mateixa recerca artística com a generadora de coneixement, reforçant el desenvolupament de línies de treball conjuntes entre els seus membres, assessorant polítiques públiques per a la I+D artística i obrint nous canals de difusió dels processos i resultats d'aquest tipus de recerca.

CAiRE és un òrgan independent, transversal i flexible que es gestiona a partir de la coordinació i optimització dels recursos i de la massa crítica que es genera al voltant dels seus membres. Al mateix temps CAiRE desenvolupa noves aliances estratègiques amb altres agents per tal de generar i atraure nou capital simbòlic, cultural, social i econòmic.

El grup d'impuls de CAiRE el conformen els següents grups i centre de recerca:

- Digidoc – Comunicació Interactiva, UPF
- DARTS, UOC
- GRETA – Grup de Recerca en Estètica i Teoria de les Arts, UAB
- HANGAR – Centre per a la Recerca i la Producció artística
- IMARTE – Grup de Recerca en Art, Ciència i Tecnologia, UB

Activitats 2024

EINA IDEA X HANGAR X LOOP FESTIVAL

Data: 17 de novembre de 2024

Assistents: 73 pax

El 17 de novembre es va celebrar a Hangar *The Feeling Sonnets*, una conversa de Metahaven amb Manuel Cirauqui. El reconegut col·lectiu d'Amsterdam Metahaven va parlar sobre les seves obres cinematogràfiques

recents, incloent-hi *The Feeling Sonnets (Transitional Object)* (2024) i *Chaos Theory* (2021), juntament amb el curador i director d'inaidea, Manuel Cirauqui. *The Feeling Sonnets (Transitional Object)*, la darrera obra cinematogràfica de Metahaven, utilitza motius i patrons lingüístics assagístics i ficcionalitzats per oferir una interpretació imaginativa de la col·lecció de poesia de 2022 d'Eugene Ostashevsky, amb una banda sonora de la compositora inti figgis-vizueta. La pel·lícula es basa en les obres anteriors d'imatge en moviment per explorar l'alegria, l'absurd, les afirmacions de veritat i la infància. Compartint fragments de les pel·lícules, Metahaven i Manuel Cirauqui van reflexionar sobre el paper de l'art, el cinema, el disseny, el llenguatge i la literatura en una cultura global dominada per una imparable inquietud. *The Feeling Sonnets (Transitional Object)* es va presentar a Loop Fair 2024 per TICK TACK, amb seu a Anvers.

— L'obra de **Metahaven** —fundada per Vinca Kruk i Daniel van der Velden— inclou cinema, disseny, instal·lacions i escriptura. Metahaven ha presentat exposicions individuals al MoMA PS1, Nova York; Museu Guggenheim Bilbao; ICA Londres; Stedelijk Museum Amsterdam; Herba Bona Center for the Arts, San Francisco; Asakusa, Tòquio; Izolyatsia, Kíev; e-flux, Nova York, i State of Concept Atenes, entre d'altres. Les seves pel·lícules s'han projectat a IFFR, Docs Against Gravity, CPH i el MoMA, entre d'altres. Metahaven ha participat en exposicions col·lectives a Artists Space, Nova York; la Biennal de Gwangju; la Biennal de Sharjah; la Biennal de Busan; Ghost: 2561, Bangkok, i molts més. Actualment, Metahaven és assessor artístic a la Rijksakademie, investigador afiliat a Antikythera i director de departament al MA de Geo-Disseny a DAE.

4.2. XARXES DE CONTEXT

XARXAPROD – Xarxa d'espais de producció i creació de Catalunya

XarxaProd és una associació que aplega centres de producció i creació artística que té com a objectiu compartir i optimitzar recursos amb la finalitat d'enriquir el teixit productiu a disposició de creadores/s i fomentar la seva relació amb el públic. Espais tant públics com privats que ofereixen recursos, mitjans i suport als processos de la producció dins l'àmbit de la creació contemporània.

Línies de treball:

- Enfortir el posicionament i visibilitzar els centres de creació i producció culturals del territori.
- Promoure la comunicació i l'intercanvi d'experiències entre els espais associats.
- Vetllar per les bones pràctiques dels centres de creació i producció.

Activitats relacionades:

- Participació en les assemblees, trobades i estudis.
- Acompanyament i desenvolupament de la plataforma web que el Pla

d'Impuls de les Arts Visuals de la Generalitat encarrega a XarxaProd
— Redacció del pla estratègic de la Xarxa per als propers 10 anys

XARXA DE FÀBRQUES DE CREACIÓ DE BARCELONA

El 2022, l'ICUB inicia un procés d'enfortiment i dinamització de la Xarxa de Fàbriques de Creació de Barcelona, per tal que es constitueixi com a tal i pugui dur a terme accions conjuntes. L'objectiu del projecte, ja des del moment en què es va plantejar, a finals de 2021, es basava a identificar les possibles línies de treball i accions per dinamitzar la Xarxa de Fàbriques de creació, i, per tant, trobar les necessitats i qüestions compartides entre els diferents projectes de Fàbriques per poder-los treballar veritablement en Xarxa.

Formen part de la Xarxa:

Ateneu popular de 9 Barris

La Caldera

La Escocesa

Sala Beckett

Hangar

Nau Ivanow

Graner

Tantarantana

Espai Brossa

Fabra i Coats

La Central del Circ

Accions relacionades:

– Participació a les trobades durant l'any i a les trobades de la Comissió de sostenibilitat (mensual), Indicadors (mensual) i la Comissió de cures (mensual).

5. COL·LECCIÓ

La Col·lecció d'Obres d'Art de la Fundació AAVC dipositada al Museu Morera de Lleida constitueix el fons patrimonial de la fundació i està formada per 11 obres originals i 56 peces d'obra gràfica de 34 artistes. S'ha iniciat un procés de treball per tal de donar visibilitat a aquest fons i facilitar la seva circulació que es materialitzarà el 2023-24 en un accés al fons a través del web d'Hangar, enllaçat al web del Museu Morera.

6. MANTENIMENT

D'acord amb una de les línies principals de recerca-acció d'Hangar, INFRAMANTENIMENT (Vegeu pàg. 108), el 2022 vam agregar a la nostra memòria anual una secció dedicada a les micro i macro operacions de manteniment que requereix un centre com a Hangar.

Les tasques de manteniment se solen escapar del que es publica, del que compta i el que s'explica en els relats institucionals, quan en realitat ocupen una part important del temps d'una institució i de les tasques dels seus equips. Habitualment, el manteniment desapareix darrere dels programes que es publiquen i dels relats que fan de si mateixes les institucions quan a vegades poden incloure decisions, accions o processos que condicionen o afecten de manera integral al desenvolupament de l'activitat.

Durant 2024 s'ha incorporat una persona a l'equip amb una jornada de 12 h mensuals per portar a terme el manteniment dels espais i les petites reparacions. Aquesta dedicació ha permès millorar l'estat general de les instal·lacions, reparar les fuites d'aigua de la instal·lació antiga amb una reducció important del consum del subministrament i una millora en l'estat general dels espais. Aquestes feines estaven distribuïdes entre persones de l'equip, el canvi ha millorat tant la infraestructura com la dedicació dels tècnics a les seves pròpies tasques.

Les tasques de manteniment, si bé restauren, amplien i fan més habitables els espais, no resolen problemes estructurals greus com la climatització, la instal·lació elèctrica, la seguretat o l'accessibilitat, entre altres. Després de la reforma de les naus 2 i 3 al 2011, la renovació de la Nau va quedar pendent durant més de deu anys. L'estat dels espais pateix un important deteriorament i és urgent l'adequació ambiental i energètica, així com la renovació de les seves instal·lacions per permetre un ús regular que es podrà iniciar durant 2025 gràcies a una subvenció atorgada pel Ministeri de Cultura a través del projecte de cocapitalitat cultural i científica de l'Estat, juntament amb Madrid.

PROJECTE D'OBRES NAU 1

A final de 2024 s'ha pogut posar en marxa la revisió del projecte arquitectònic de 2009 per tal d'adaptar-lo a les noves normatives i també al pressupost disponible per fer les obres, que serà d'1.200.000 € repartits en 3 anys (2024, 2025 i 2026) subjecte a la continuïtat de l'acord de cocapitalitat.

L'obra anirà a càrrec de l'arquitecta Yaiza Terre, amb el suport de l'arquitecte Pau Vidal. El projecte original de 2009 contemplava uns mòduls amb altells que incorporaven els serveis i alguns espais de treball tancats. Aquests mòduls es descartaran al nou projecte pel seu cost elevat. Es conservaran alguns espais de superfície mitjana per a usos puntuals, dos espais polivalents i un espai destinat a magatzem i taller de construcció, amb una entrada directa des del carrer.

En la primera fase de les obres durant 2025 es faran treballs de sanejament bàsics, la instal·lació elèctrica, i treballs d'accessibilitat dels espais de tallers, amb l'obertura d'una nova escala que substituirà l'escala d'emergència, i la instal·lació d'un muntacàrregues que millorarà molt l'accés de mercaderies i peces dels artistes a la nau.

ESPAI PÚBLIC I CONVIVÈNCIA A LA PLAÇA

Alguns dels problemes de convivència a l'espai públic de Can Ricard es reproduïen periòdicament, encara que s'han reduït de manera considerable les trobades nocturnes de joves al recinte, periòdicament es repeteixen causant problemes de convivència amb les artistes residents.

Continuen pendents de resoldre alguns temes que es van tractar a finals de 2022 en una reunió amb l'ICUB i el districte de Sant Martí, com són la instal·lació de contenidors d'escombraries i la gestió de l'accés dels vehicles de l'obra gestionada per la Constructora del Cardoner a la part del carrer Emília Coranty amb Perú.

Entre les qüestions sense resoldre està el pati posterior de La Caseta, un espai comú d'Hangar sense delimitació física cosa que l'exposa a vandalisme constant. Això ha fet que durant aquest any s'hagin retirat el mobiliari del pati que i s'instal·li només de manera puntual, per tal d'intentar desincentivar l'ús d'aquest racó a les persones que l'ocupen durant les nits del cap de setmana. Amb aquesta acció hem millorat una mica en neteja, però és imprescindible acometre el tancament de l'espai.

LA CASETA

La Caseta ha estat ocupada el 85% dels dies de l'any, amb estades curtes o mitjanes. Aquest ús intensiu fa necessàries tasques de manteniment periòdiques que inclouen renovació de material i infraestructura.

Aquest any s'ha fet una neteja a fons dels espais, mobles, i instal·lacions de la caseta que n'ha millorat l'habitabilitat i la usabilitat. S'han pintat tots els espais i s'ha renovat el mobiliari de la cuina que havia patit molt de desgast. S'ha instal·lat també una assecadora que facilita molt la gestió del parament i l'estada de les residents. Les normes d'ús que es van activar a final de l'any passat han contribuït a millorar l'estat dels espais.

HANGARDEN

L'Hangarden és un jardí situat en un pati interior de les oficines. És un espai amb un jardí i un petit hort que cuida un grup d'artistes residents. Aquest espai demana podes puntuals i operacions que de vegades sol·liciten a l'equip d'Hangar. Aquest any el grup d'artistes residents hi han conreat un hort que ha millorat molt l'espai i s'hi incorporaran uns arbres fruiters procedents d'una instal·lació de Manifesta15.

ADMINISTRACIÓ DE SISTEMES, XARXES I SERVEIS

El treball ordinari de sistemes, xarxes i serveis a Hangar demana una atenció constant a les comandes i resolucions de problemes manifestats per les

usuàries, siguin o no part de l'equip d'Hangar, que requereix la planificació, realització i manteniment de la infraestructura física i lògica existents.

L'arquitectura informàtica d'Hangar es pot resumir en tres diferents àrees:

- ordinadors al servei de les treballadores
- xarxes informàtiques cablejades i sense cable
- servidors i maquinàries que proporcionen serveis interns i externs a través d'internet.

En cadascuna d'aquestes àrees la tasca és proporcionar funcionalitat, reparacions i resiliència de la maquinària física i de la seva connectivitat, a més de proporcionar una visió general de l'arquitectura informàtica, les seves necessitats actuals i les seves millores previstes; aquestes tasques requereixen coneixements i practiques informàtiques, mecàniques i elèctriques per a poder afrontar de manera autònoma la resolució de possibles problemes dins d'un escenari d'interconnexions contínues entre les diferents màquines, i entre màquines i humans.

L'aposta d'Hangar cap a la utilització de programari lliure i de codi obert, és també una aposta a la resolució autònoma dels problemes, la implementació de funcionalitats i la interoperabilitat de la infraestructura lògica, per a garantir no solament el correcte funcionament de la maquinària sinó també una funcionalitat enfocada al servei de les actrius humanes, destí final dels esforços d'Hangar en camp informàtic, i proporcionant eines que facilitin i simplifiquin el treball cap als objectius que s'hagin proposat.

Desafortunadament, interoperabilitat entre màquines significa que en un ecosistema informàtic com el d'Hangar no sigui possible proporcionar únicament solucions de programari lliure i de codi obert, a causa de les necessitats i gustos de les usuàries, i sobretot degut la voluntat industrial dels productors de la maquinària en servei. Esdevé llavors una part de la tasca garantir una correcta connectivitat i comunicació entre famílies de sistemes operatius diferents, sigui en els ordinadors i servidors o en la maquinària de xarxa.

Donat que les nostres xarxes estan exposades a internet, és la nostra responsabilitat primària l'actualització constant de sistemes operatius i programes (tasca sense la qual no es pot garantir la seguretat de xarxa i maquinària) i per l'eficàcia d'una estratègia de còpies de seguretat constants que ens permetin tornar a un estat funcional en cas de fallades, ruptures i atacs informàtics.

Finalment, cal destacar la comunicació constant amb l'equip i les usuàries, la transferència de coneixements, la redacció d'informes i documentació tècnica, l'atenció constant i la capacitat de funcionar en situacions d'emergència, actuacions que moltes vegades es realitzen de nit o en dies festius per a no entorpir el treball de les altres usuàries.

A la desviació econòmica de l'any 2022, que va ser de 22.331,00€, aquest any caldrà sumar un import de 5.800€ de sobre cost de l'energia consumida per la instal·lació de Districlima.

7. COMUNICACIÓ

Al llarg del 2024 s'ha treballat seguint els objectius marcats en el pla general de comunicació d'Hangar.

Els objectius generals establerts són:

- Donar a conèixer què és Hangar i quins són els serveis que ofereix.
- Donar a conèixer l'activitat general del centre.
- Fer de la comunicació del centre un procés de reflexió constant per adaptar els canals, els llenguatges, els ritmes de publicació i la relació entre activitats a la producció i recerca artístiques com a processos llargs i no necessàriament públics.
- Millorar la visibilitat dels projectes que es desenvolupen i de les artistes residents.
- Captar nous usuaris perquè segueixin els perfils de plataformes socials i newsletters.
- Reforçar el sentit de pertinença a un projecte conjunt de la comunitat més propera: artistes residents, projectes residents, projectes de coworking, equip tècnic i membres del patronat.
- Generar una relació específica amb els periodistes i mitjans de comunicació pensada per la singularitat del projecte Hangar, un projecte amb eixos de continuïtat més que programació des de la lògica de l'esdeveniment.

Els objectius específics són:

- Crear continguts que permetin compartir el desenvolupament dels projectes de producció, residència i recerca.
- Establir codis de comunicació visual i semiòtica que facilitin el seguiment de les línies majors de la missió d'Hangar. Fer entenedora la relació entre diverses activitats agrupades en un mateix eix.
- Facilitar la comprensió i llegibilitat integral de l'activitat d'Hangar que d'altra manera pot ser molt compartimentada
- Revisar i implementar les eines de comunicació actuals (físiques i digitals) per agilitzar processos interns i externs.
- Assolir ritme i constància en publicacions.
- Actualitzar les bases de dades.
- Elaborar accions de comunicació concretes en funció lxs desitanarixs.
- Generar suports de comunicació específics per a interessar a finançadors privats.
- Documentar les activitats pròpies del centre.
- Recopilar, crear i traduir els continguts per a la web en castellà, català i anglès.

WEB

Ja fa un parell d'anys es va dur a terme una reestructuració completa del menú de la web amb l'objectiu de facilitar la llegibilitat dels diversos àmbits d'acció i serveis d'Hangar i per adaptar-se a la nova estructura del programa i línies transversals del centre. Enguany, s'ha continuat ampliat aquesta línia, tot afegint-hi nova informació:

- S'ha reorganitzat tota la informació a InfraManteniment de l'apartat Investigació.
- S'ha creat un nou apartat anomenat Mobilitat Internacional per tal de reflectir les tasques d'Hangar en aquest sentit, que fins ara estaven invisibilitzades al web i que, tanmateix, són una part essencial del centre. Dins aquest apartat, en trobem dues categories: Oportunitats de mobilitat i encreuaments d'investigació.
- S'ha actualitzat l'apartat Matronat.
- S'ha actualitzat l'apartat Missió amb la inclusió d'un nou text d'Hangar, un altre de Júlia Montilla extret de llibre Paradigmes, símptomes i projeccions i traduït al català, castellà i anglès, i s'ha incorporat un nou vídeo de presentació d'Hangar.
- S'ha creat l'apartat Col·lecció de textos.

Visites pàgina web: 3.260.927

Visitants pàgina web: 750.013

XARXES SOCIALS

Un dels objectius generals ha estat la captació de nous seguidors a través de les nostres xarxes, que són: Twitter, Facebook, Instagram i Mastodon, la qual va ser creada l'any 2020.

Per aquest objectiu, s'han realitzat les següents accions:

- Difusió d'activitats, convocatòries, resultats de convocatòries, etc., a través dels comptes d'Instagram, Twitter i Facebook.
- Ús de Stories destacades a Instagram amb la informació de la newsletter en format quinzenal.
- Elaboració de calendaris estratègics per a una distribució eficient del contingut tant de les activitats i programes propis, com aquelles realitzades en col·laboració.
- Creació i distribució del contingut adequant-lo a les característiques específiques de cada xarxa social.
- Inclusió i distribució del contingut generat per tercers per tal d'establir relacions que ens ajudin en la distribució dels continguts propis.
- Interacció i atenció dels nostres seguidors.

En aquests últims mesos, molts usuaris de Twitter han deixat la xarxa social. Hangar es proposa fer-lo d'una manera gradual. Paral·lelament, hem obert un compte a la xarxa Bluesky i hem reactivat el compte de Mastodon a l'espera de veure amb més certesa cap a on migren altres institucions.

Increment dels seguidors a xarxes:

Plataforma	Seguidors 14/12/23	Seguidors 31/12/24
Newsletter	5340	5981
Instagram	23369	30056
Twitter	12250	12284
Facebook	19100	19150
Mastodon	62	159
Bluesky		118

SEGUIDORS

Cal destacar que hem passat dels 23.400 seguidors als 30.000 a Instagram, és a dir, un augment de més de 7 mil seguidors (l'any anterior s'havia incrementat en 4 mil seguidors). El 2024, Instagram continua sent la xarxa d'Hangar que més creix i la que més fem servir.

Cal remarcar també que, igual que l'any 2023, hi ha hagut un augment de seguidors que resolen els seus dubtes a través dels canals privats de les xarxes socials, la qual cosa fa pensar que hi ha una percepció positiva d'aquests com a eina per accedir a Hangar d'una forma àgil i fàcil.

MITJANS DE COMUNICACIÓ

En línies generals, la premsa s'ha fet ressò de la participació d'Hangar en el festival Llum Barcelona, Festival Mostra o Escena Poblenou. Tenint en compte que la presència d'Hangar als mitjans gairebé sempre està vinculada a col·laboracions amb projectes puntuals, es preveu dissenyar una estratègia específica amb la finalitat de reforçar la seva presència com a centre de recerca i producció. Això comportarà l'elaboració d'un dossier de premsa d'Hangar, una posada a punt de les fotografies del centre, i una estratègia de comunicació individualitzada de cara a contactar amb diversos periodistes i agents del món de la comunicació (Vegeu pàg. 169).

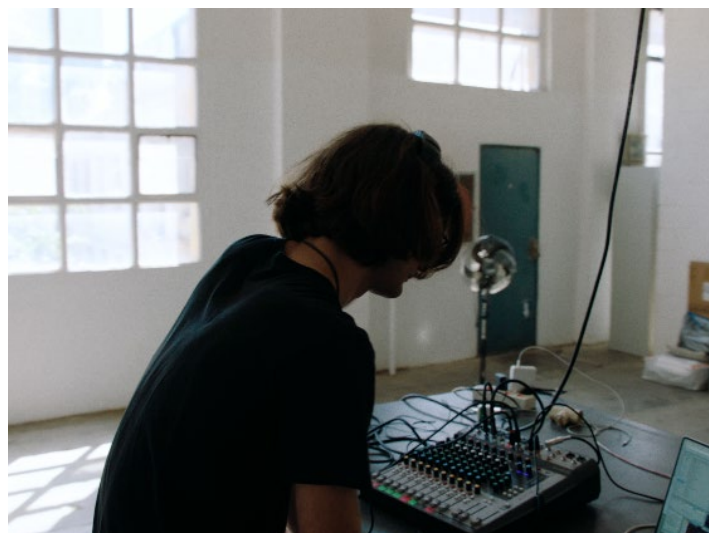
MATERIALS PER A LA DIFUSIÓ

El 2024 s'ha treballat en la creació d'un video presentació d'Hangar. Es tracta d'un video de 2'25 que introdueix d'una forma sintètica, però clara què és i que es fa a Hangar. El video ha estat dirigit per la productora We Love Martha. Quant a la identitat gràfica, el Communication Toolkit creat per Oficina de disseny amb el qual hem començat a treballar ja fa més d'un any es consolida com a una eina cabdal a l'hora de crear material per a la difusió tant online com offline. Pel que fa a la difusió a xarxes, les plantilles permeten crear material específic, en format quadrat i 16:9 per a stories, posts i tweets.

Pel que fa a la creació de material específic, tant el cicle Rarefacció com Hangar Obert han comptat amb material dissenyat específicament per a l'ocasió: la gràfica de Rarefacció ha estat a càrrec d'Oficina de disseny i la d'Hangar Obert a càrrec d'Oriol Arnedo, artista resident del centre. Com l'últim any, Rarefacció ha tingut una bandera que ha estat penjada damunt la porta de la Sala Ricson durant totes les sessions. Per la seva banda, s'han elaborat 350 pòsters d'Hangar Obert els quals s'han repartit al llarg de les dues jornades de l'esdeveniment i que va ser imprès pel projecte en residència Lumbung Press.

Fotogrames vídeo Hangar

MATERIAL PROMOCIONAL

El 2024 s'han tornat a fer tote bags d'Hangar. Com a novetat, hem elaborat dessuadores amb el logo d'Hangar i amb la frase "Unstill Life", tant per obsequiar com per a posar a la venda en esdeveniments puntuals del centre.

PLATAFORMES DE DIFUSIÓ

Una de les eines més importants del departament de comunicació és la newsletter, (butlletí de notícies) la qual es fa servir per ordenar i difondre tot el que passa a Hangar, al mateix temps que ens permet destacar continguts.

Durant el 2024 s'ha continuat amb l'enviament bimensual, ja que és el format que millor s'adapta a les dinàmiques del centre.

Així mateix, durant aquest any hem continuat treballant estretament amb plataformes de distribució de continguts com GRAF i amb el web de Fàbriques de Creació.

ARXIU HISTÒRIC

El 2024, s'ha continuat amb l'actualització mensual de l'Arxiu Històric. L'any 2019 es va crear un arxiu històric on es guarda la informació relativa a totes

les activitats del centre de forma ordenada i clara. Aquesta ha estat una eina necessària, ja que, fins llavors, no hi havia constància de les activitats al centre, més enllà de les entrades de la web. Així doncs, des del 2019, tot el que ha succeït a Hangar a partir es troba arxivat cronològicament i es genera així una eina per guardar tot el material que es genera amb les activitats (fotografies, gravacions, material gràfic, etc).

Tot i que l'arxiu és consultable offline, és un objectiu proper treballar en un protocol per donar-lo a conèixer i que els usuaris el puguin fer servir quan sigui necessari.

VISITES GUIADES

Des de setembre del 2022 s'ha repensat la dinàmica de les visites a Hangar perquè, d'una banda, hi hagi més opcions per a les visitants i, d'altra, perquè siguin més sostenibles per al centre. Per això, s'han dissenyat 3 opcions de visites a escollir:

Càpsula 1: Història i explicació d'Hangar amb visita als espais comuns dels estudis, plaça de col·lectius, sala Ricson, Polivalent i edifici Microfugas.

Càpsula 2: Trobada amb artista/col·lectiu resident de forma presencial a la Sala Ricson.

Càpsula 3: Trobada amb una persona de l'àrea de recerca per conèixer els projectes que s'estan desenvolupant, amb visita als espais i/o Ricson en funció del contingut.

Les càpsules tenen una durada d'una hora, i el cost associat de cada grup (màxim 25 persones) per càpsula és de 70 euros.

Pel que fa a les institucions visitants, cal esmentar que han visitat Hangar: UB, UIC, Escola Massana, Pompeu Fabra i Elisava, centres que ja havien fet la visita anys anteriors. D'internacionals, hem rebut la visita de Mecic Paris – BSB, la Bartlett School of Architecture de Londres.

ONWARD AND UPWARD WITH TECHNOLOGY

HEAR NO EVIL

An artist uses audio analysis to investigate violence.

BY DOREEN ST. FÉLIX

In January, Al Jazeera English aired a segment with a sound analyst named Lawrence Abu Hamdan. He was asked to assess a video that had gone viral online. In the clip, a woman wearing a hijab claimed to be a nurse at a hospital in Gaza. She said that Hamas was attacking the hospital and ransacking its supplies. The sound of bombs could be heard in the background.

In the Al Jazeera segment, Abu Hamdan explains how he knows the video is bunk: "The way that those explosions resounded were not consistent with the way her voice was resounding in that room and resonating." He determined that the sound of the explo-

sions had been added on to the video after the fact.

Abu Hamdan goes on to tell the host that governments are often "complicit when it comes to sound," even though sound analysis is sometimes the only tool that can be used to verify a contested act. There are truths that can be heard but not seen. He also cautions that it takes much longer to prove the falsity of a video than it does for such a video to be created. He is alarmed but not an alarmist; he noticeably does not resort to using jargon like "fake news."

Many people online had already assumed that the video was fake. Watching the so-called nurse, they had a sense.

The self-styled "private ear" looks into crimes that are heard but not seen.

THE NEW YORKER, JULY 22, 2024

Why was she brandishing her scope like that? Why didn't she put the camera around to show us her surroundings? What did she not want us to see? The effort of analyzing this video is a piece of artless misinformation, we thought. Underneath Abu Hamdan, who has dedicated himself to unveiling the violence of the world through the medium of sound,

Abu Hamdan, who is thirty-three years old, has conducted audio investigations all over the world, including Syria, Lebanon, Palestine, France, and England. He often works in collaboration with non-governmental organizations such as Amnesty International, Human Rights Watch, Defense for Children International, and B'Tselem. He has also been commissioned by media organizations, including the Washington Post and ITV, a British television channel, to provide audio analysis for their investigative teams. Abu Hamdan calls himself a "private ear," which calls to mind classic detective narratives. But he often works on investigations that challenge traditional notions about the nature of proof.

What is the sound of pain as it is kept in the reserves of memory? One of Abu Hamdan's best-known projects is an investigation of Saydnaya Military Prison, some thirty kilometers north of Damascus. The prison, a military facility run by the regime of Bashar al-Assad, has been called a "human slaughterhouse." According to human-rights organizations, many thousands of Syrians, some of whom were arrested for protesting the regime, have been tortured and executed there. Saydnaya is an informational abyss: no photographs of its interior exist, and the prisoners who are reportedly blindfolded upon entering and leaving, are kept in darkness. In 2016, Abu Hamdan, working with an investigative outfit called Forensic Architecture, was commissioned by Amnesty International to travel to Istanbul and interview five former detainees. (Over the years, some detainees have been released after receiving presidential amnesty or through a prisoner exchange.) Abu Hamdan, speaking with the detainees in Arabic, collected what he describes as "earwitness testimony."

He asked questions designed to trigger memories: "How many cell-door hatches in your wing did you hear opening at

"Saydnaya (The Mission) commissioned by the Sharjah Foundation, in the U.A.E., in 2010 piece examining how the

PHOTOGRAPH BY GABRIEL ZIMMER

Juliol 2025

The New Yorker / How Lawrence Abu Hamdan Hears the World

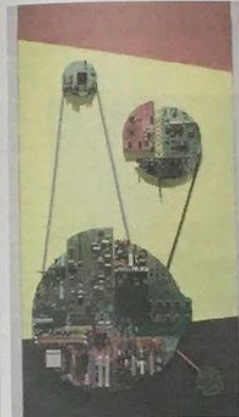
Menció a Hangar amb motiu de la performance que Lawrence Abu Hamdan va dur a terme al centre el desembre de 2024

EXPOSICIÓN ARTE Y ELECTRÓNICA EN EL MAC LIMA

Cámaras-robot: "Surveillance Cameras. They Are Alive", instalación interactiva del artista español Ricardo Iglesias.

"Circuitos cartográficos" obra de Rolando Sánchez. Ponce formada por placas, cables y componentes electrónicos.

prevalece, además, lo colaborativo. "Otra de las cosas que son importantes dentro de los nuevos medios es el trabajo en conjunto – comenta Bonino –, porque la mayoría de estos trabajos son proyectos multidisciplinarios. Eso significa que un artista a veces trabaja con un ingeniero o un programador que lo puede ayudar en el proceso de su obra. Cuando se dice que en el arte contemporáneo ya todo está dicho, en las obras hechas con nuevos medios esto no ocurre así, porque aquí todo está más bien por decirse. Aquí los artistas van integrando los avances tecnológicos en sus obras y proyectos".

—Investigación interactiva— En esa relación estrecha con sistemas neuronales artificiales, el arte contemporáneo ha ido adquiriendo valores distintos. "Sin duda, el nuevo valor es la interacción y la participación del espectador en la construcción, reconstrucción, coacción y redefinición de los trabajos artísticos en sus contextos sociales más necesarios", dice Ricardo Iglesias. Su instalación ocupa la sala 1 del MAC y requiere la participación de los espectadores, quienes activan los sistemas de las pequeñas cámaras-robot que comienzan a seguir los movimientos humanos en una inquietante intercomunicación.

Y el otro valor implícito en este tipo de obras es la investigación. Este aspecto lo destaca por José-Carlos Mariátegui, curador y pionero de las artes mediales en nuestro país. "Los artistas tecnológicos son necesariamente artistas-investigadores que dedican mucho tiempo a reflexionar, a escribir artículos y a desarrollar una mirada crítica sobre lo contemporáneo", dice.

En este aspecto, Mariátegui destaca dos temas gravitantes: "Una discusión muy fuerte que existe hoy entre los artistas tiene que ver con los sesgos que está tomando la inteligencia artificial a la hora de interpretar las imágenes y otro tema tiene que ver con lo que se llama el colonialismo de datos, un nuevo orden emergente en el cual estamos dominados por grandes plataformas, como Facebook o Google, por ejemplo, por lo que se hacen necesarios modelos alternativos. El problema no son las plataformas en sí mismas, sino cómo se entiende el conocimiento a partir de ellas", explica.

En ese sentido, Pedro Pablo Alayza, director del MAC, dice que la intención del museo con esta biennial es abrir la discusión sobre temas contemporáneos. "La tecnología hoy es tan diversa y dispersa – afirma – que a mí me interesa, particularmente, salir de este universo babilónico en el que nos encontramos, donde se hablan de video, de transmedia, de arte generativo, pero no todos saben lo que significan estos conceptos. Yo creo que desde el museo podemos generar un espacio de discusión y conocimiento".

Y la mejor manera de hacerlo es interactuando con obras que más allá de circuitos y pantallas siguen apelando a los viejos cánones artísticos: piezas guiadas por los fundamentos de las artes plásticas, solo que en vez de pinturas se muestran pines y circuitos.

¿Cómo la tecnología y la ciencia influyen en la creación actual?

JORGE PAREDEZ LLAMAS

El arte siempre fue un reflejo de la tecnología de su tiempo. Y en este siglo XXI, la creación contemporánea no ha dejado de nutrirse del auge de los medios virtuales y digitales; de los descubrimientos de la física cuántica, la robótica y las neurociencias; y de los avances cada vez más sorprendentes de la inteligencia artificial generativa, al punto de que resulta difícil ya separar lo artístico de lo científico.

Una tendencia que se pone de manifiesto en Videoakt, Bienal Internacional de Arte de los Nuevos Medios, que se desarrolla por estos días en el MAC de Barranco. En dos salas, pueden verse obras de más de 20 artistas –la mayoría peruanos– que juegan por los lenguajes de programación, la electrónica, los análisis de datos y los alcances de la IA, para desarrollar proyectos que abordan temas actuales referidos a las crisis sanitarias, ambientales, sociales y políticas que nos rodean.

Con ocasión de esta biennial, preguntamos a artistas y curadores sobre cuáles son esos campos de in-

fluencia de la ciencia y la tecnología en el arte actual. La respuesta del artista y profesor español Ricardo Iglesias, creador de la instalación "Surveillance Cameras. They Are Alive!", puede ser elocuente: "¡Todos!". Luego, agrega: "La tecnología y la ciencia como vanguardia del conocimiento son actualmente los campos experimentales necesarios para los diferentes lenguajes estéticos y artísticos".

—El detonante—

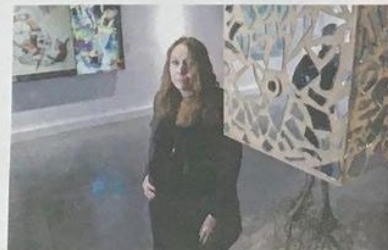
Angie Bonino, curadora y directora de Videoakt, encuentra que estas influencias están marcadas por un antes y un después. "A partir de la pandemia – refiere – hay un punto de inflexión que marca el inicio de una era en la que todas las grandes inversiones transnacionales están en el ámbito tecnológico y de la inteligencia artificial".

Para ella, esto supone un salto importante, pues en cinco años tendremos avances tan significativos que las brechas entre quienes manejan lo digital y quienes no se sentirán con más fuerza. "Los artistas, que absorben todo lo que sucede en

A SABER

• Videoakt llega por primera vez al Perú, después de tres ediciones en Barcelona y Berlín. Incluye exposiciones y actividades gratuitas sobre arte y tecnología y talleres para adolescentes y adultos.

• Espacios: MAC Lima, Museo de Arte de San Marcos, LUM, Socorro Polivalente Espacio, C.C. Cholo Terco, Edith Sachs, C.C. Juan Parra del Riego y BLOC Art. Va hasta el 27 de octubre.

su tiempo y lo transforman, están trabajando con múltiples herramientas y equipos que han implementado esa inteligencia artificial dentro de sus sistemas. En estos momentos, hay artistas que están abocados a realizar trabajos netamente tecnológicos, como las artes electrónicas, o trabajos híbridos en los que confluye el arte contemporáneo con la tecnología", dice.

—Ancestral 3.0—

Y en el caso peruano, existe una experimentación entre las tecnologías y cosmologías ancestrales y los nuevos medios como puede constatare en Videoakt. Una artista como EHLA Cristina Flores, a través de la realidad virtual 360°, ha creado espacios inmersivos en los que el espectador ingresa a esa Amazonia amenazada, donde lo humano coexiste con

lo natural; en otro trabajo, Carolina Bazo presenta una videoperformance que busca llamar la atención sobre la extinción del árbol de shihuahuaco; y en otra obra, una "crónica gráfica generativa", Cristian Alarcón reinterpreta a través de la animación y las técnicas digitales la iconografía de textiles y cerámicas prehispánicas.

En este cruce entre arte y ciencia

Setembre 2025

El Comercio (Perú) / ¿Cómo la tecnología y la ciencia influyen en la creación actual?

Menció a Hangar amb motiu de l'exposició *Surveillance Cameras* de Ricardo Iglesias, que va comptar amb el suport del Lab de Soft/Hardware i Interacció del centre.

Destacats premsa 2024

02/01/24

Galicia Press

Un mural de Lula Goce en Nigrán compite para proclamarse el mejor del mundo en la plataforma 'Streetartcities'

<https://www.galiciapress.es/articulo/ultima-hora/2024-01-02/4666959-mural-lula-goce-nigran-compite-proclamarse-mejor-mundo-plataforma-streetartcities>

02/01/24

Metropolitano.gal

Un gran mural de arte urbano de Nigrán aspira a convertirse en el mejor del mundo de 2023

<https://metropolitano.gal/enfoque/un-gran-mural-de-arte-urbano-de-nigran-aspira-a-convertirse-en-el-mejor-del-mundo-de-2023/>

02/01/24

Xornal de Vigo

UN MURAL DE LULA GOCE EN NIGRÁN COMPITE PARA PROCLAMARSE O MELLOR DO MUNDO NA PLATAFORMA 'STREETARTCITIES'

<https://xornaldevigo.gal/cultura/115107-un-mural-de-lula-goce-en-nigran-compite-para-proclamarse-o-mellor-do-mundo-na-plataforma-streetartcities/>

02/01/24

VigoE A obra 'A Dona do Esteiro' de Lula Goce opta a ser o mellor mural do mundo de arte urbano

<https://www.vigoe.es/cultura/arte/a-obra-a-dona-do-esteiro-de-lula-goce-opta-a-ser-o-mellor-mural-do-mundo-de-arte-urbano/>

11/01/24

Time Out

Llum BCN 2024

<https://www.timeout.cat/barcelona/ca/que-fer/llum-bcn-2020>

11/01/24

Barcelona.cat

Luis Nacenta: "La IA es la última manifestación de un sueño antiguo, el sueño de crear vida artificialmente"

<https://www.barcelona.cat/barcelonaciencia/es/actualidad/noticias/luis-nacenta-la-ia-es-la-ultima-manifestacion-de-un-sueno-antiguo-el-sueno-de-crear-vida-artificialmente-1358373>

12/01/24

Time Out

Llum BCN 2024: fechas, horarios y actividades destacadas

<https://www.timeout.es/barcelona/es/que-hacer/llum-bcn-2023>

12/01/24

Exibart

Llum BCN, festival de arte luminico de Barcelona, vuelve la primera semana de febrero

<https://www.exibart.es/festivales/llum-bcn-festival-de-arte-luminico-de-barcelona-vuelve-la-primera-semana-de-febrero/>

16/01/24

El Mundo del arte

T04. E06 INTELIGENCIA ARTIFICIAL

<https://podcasters.spotify.com/pod/show/elmundodelartepod/episodes/T04--E06-INTELIGENCIA-ARTIFICIAL-Y-LLUIS-NACENTA-e2cfvko>

16/01/24

Barcelona.cat

PORQUE EL «AHORA» YA ESTÁ REPLETO DE POSIBILIDADES QUE PERTURBAN LA PRESENCIA

<https://www.barcelona.cat/fabraicoats/centredart/es/content/charla-Rossella-Biscotti-%C3%96v%C3%BCI-Durmusoglu>

16/01/24

The art market

DEBATIENDO SOBRE EL MERCADO DEL ARTE: TALKING GALLERIES CUMPLE 10 AÑO

<https://theartmarket.es/talking-galleries-2024/>

16/01/24

Exibart Homesession

(Barcelona) celebra 15 años y anuncia la apertura de un nuevo espacio

<https://www.exibart.es/entrevistas/exibart-es-destaca-homesession-barcelona-celebra-15-anos-y-anuncia-la-apertura-de-un-nuevo-espacio/>

17/01/24

Mas de arte

Residencias artísticas Hangar entre Marrakech y Barcelona 2024

<https://masdearte.com/convocatorias/residencias-artisticas-hangar-entre-marrakech-y-barcelona-2024/>

28/01/24

El Temps de les arts

Refugi d'artistes visuals i artesans #10 – Stella Rahola Matutes

<https://tempsarts.cat/arts-visuals/refugi-dartistes-visuals-i-artesans-10-stella-rahola/>

29/01/24

Principal.cat

LLUM BCN 2024: FECHAS, HORARIOS Y ENTRADAS DEL FESTIVAL MÁS ESPERADO DEL AÑO

<https://www.principal.cat/es/barcelona-area/20240129/14381-llum-bcn-2024-festival-luces-barcelona-fechas-horarios-entrada-mapa-poblenou-instalaciones>

30/01/24

El nacional

Llum BCN 2024: las 5 propuestas que no te puedes perder

https://www.elnacional.cat/es/barcelona/llum-bcn-propuesta_1152077_102.html

31/01/24

La Vanguardia

Festival Llum Barcelona 2024: horario, ubicaciones y mapa de las instalaciones

<https://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20240201/9509361/tienes-ver-llum-bcn-festival-iluminara-barcelona-horario-ubicaciones-mapa.html>

31/01/24

Mondosonoro

Mostra 24 arrodoneix el seu cartell

https://issuu.com/mondosonoro/docs/mondo_sonoro_catalunya_febrero_2024

01/02/24

El Periódico

Llum BCN 2024

<https://www.elperiodico.com/es/barcelona/llum-bcn-barcelona-sh/index.html>

01/02/24

Metropolitano.gal

El segundo mejor mural de arte urbano del mundo está en Nigrán y posee una bonita historia detrás

<https://metropolitano.gal/enfoque/el-segundo-mejor-mural-de-arte-urbano-del-mundo-esta-en-nigran-y-posee-una-bonita-historia-detras/>

01/02/24

Público

Set plans per gaudir del primer cap de setmana de febrer

<https://www.publico.es/public/set-plans-per-gaudir-primer-cap-setmana-febrer.html>

01/02/24

Diario de Vigo

'A DONA DO ESTEIRO' DA ARTISTA LULA GOCE , PROCLAMADO
SEGUNDO MELLOR MURAL DO MUNDO DO ANO 2023

<https://diariodevigo.com/a-dona-do-esteiro-da-artista-lula-goce-proclamado-segundo-mellor-mural-do-mundo-do-ano-2023/>

01/02/24

Expansión

Yamaha protagoniza el Festival Llum BCN

<https://www.expansion.com/fueradeserie/motor/2024/02/01/65b3aa7ce5fdea5d248b45c8.html>

01/02/24

El nacional

Llum BCN 2024: mapa, horaris, propostes i tots els detalls

https://www.elnacional.cat/ca/barcelona/llum-bcn-festival-llums-barcelona_952173_102.html

02/02/24

Barcelona Secreta

Llum BCN 2024: fechas, horarios y actividades destacadas

<https://barcelonasecreta.com/llum-bcn-2024-fechas-horario-actividades/>

02/02/24

Hola

Guía para no perderte nada del festival de luz de Barcelona este fin de semana

<https://www.hola.com/viajes/galeria/20240202248624/barcelona-festival-artes-luminicas-llum-bcn-2024/1/>

02/02/24

Cousas de

Este é o segundo mellor mural do mundo do ano 2023 e está en Nigrán

<https://www.cousasde.com/este-e-o-segundo-mellor-mural-do-mundo-do-ano-2023-e-esta-en-nigran/>

03/02/24

Ràdio 4 Territori Clandestí

Cultura x Palestina

<https://open.spotify.com/episode/4UPQKmg8DSjiJkfJqrV7DH>

05/02/24

Betevé

Llum BCN 2024 al Poblenou: Data, horari, mapa i programa del festival d'arts
lumíniques de Barcelona

<https://beteve.cat/agenda/llum-bcn-poblenou/>

07/02/24

Interempresas

Llum BCN se consolida como el evento de referencia en arte lumínico urbano

<https://www.interempresas.net/Iluminacion/Articulos/540378-Llum-BCN-se-consolida-como-el-evento-de-referencia-en-arte-luminico-urbano.html>

14/02/24

Línia

Espais C: l'escola com a espai de creació artística

<https://liniaxarxa.cat/liniaeixample/noticies/espais-c-escola-com-a-espai-de-creacio-artistica/>

23/02/24

El Punt- Avui

Setze galeries catalanes participaran a la fira d'art contemporani Arco

<https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2389817-setze-galleries-catalanes-participaran-a-la-fira-d-art-contemporani-arco.html>

07/03/24

Beatburguer

Entrevista: Felix Beltran, director y fundador de Mostra BCN

<https://beatburguer.com/entrevista-felix-beltran-director-y-cofundador-de-mostra-bcn/>

08/03/24

Valmiñor tv

"A dona do sterio" recibe el reconocimiento oficial como el segundo mejor mural del año 2023

<https://valminortv.com/2024/03/08/a-dona-do-esteiro-recibe-el-reconocimiento-oficial-como-el-segundo-mejor-mural-del-mundo-del-ano-2023/>

11/03/24

Barcelona Noticias

Festival Mostra Bcn2024

<https://barcelonanoticias.cat/2024/03/11/festival-mostra-bcn2024/>

13/03/24

Scanner FM

¡CELEBRA LA LLEGADA DE LA PRIMAVERA CON MOSTRA 2024 EN BARCELONA!

<https://www.scannerfm.com/celebra-la-llegada-de-la-primavera-con-mostra-2024-en-barcelona/>

06/06/24

Hipermédula

Convocatoria Residencias Jiser 2024-2025

<https://hipermedula.org/2024/06/convocatoria-residencias-jiser-2024-2025/>

19/06/24

Cultura B

De la indústria a l'art i la cultura: una història de fàbriques transformades

<https://culturab.cat/a-fons/industria-lart-cultura-historia-barcelonina-fabriques-transformades/>

15/07/24

The New Yorker

How Lawrence Abu Hamdan Hears the World

<https://www.newyorker.com/magazine/2024/07/22/how-lawrence-abu-hamdan-hears-the-world>

18/07/24

Adesk

LA ESCRITURA COMO ESPACIO Y TIEMPO. A PROPÓSITO DEL PROYECTO COLECCIÓN TEXTOS DE HANGAR

<https://a-desk.org/spotlight/la-escritura-como-espacio-y-tiempo/>

12/09/24

Núvol

Nova convocatòria de residències a la Fabra i Coats

<https://www.nuvol.com/art/nova-convocatoria-de-residencies-a-la-fabra-i-coats-fabrica-creacio-396131>

09/24

El Comercio (Perú)

¿Cómo la tecnología y la ciencia influyen en la creación actual?

02/10/24

Núvol

Anna Manubens i la governança de la infraestructura

<https://www.nuvol.com/art/anna-manubens-394787>

07/10/24

Teatron

Becas Barcelona Crea Fundación Brossa

<https://www.tea-tron.com/convocatoriasayudas/blog/2024/10/07/beca-barcelona-crea-fundacion-brossa/>

08/10/24

La Vanguardia

La ampliación del Macba obtiene 1,5 millones de la cocapitalidad cultural de Barcelona

<https://www.lavanguardia.com/cultura/20241008/1>

08/10/24

ABC

Urtasun inyecta otros 20 millones a la cultura de Barcelona

<https://www.abc.es/cultura/urtasun-inyecta-millones-cultura-barcelona-20241008175558-nt.html?ref=https%3A%2F%2Fwww.abc.es%2Fcultura%2Furtasun-inyecta-millones-cultura-barcelona-20241008175558-nt.html>

09/10/24

La Vanguardia

La cocapitalitat impulsa l'ampliació del Macba

<https://www.lavanguardia.com/encatala/20241009/10007086/cocapitalitat-impulsa-l-ampliacio-macba.html>

15/10/24

Betevé

Escena Poblenou 2024: Embrions i programa del Festival de Creació Contemporània

<https://beteve.cat/agenda/programa-escena-poblenou/>

30/10/24

E-Flux 22nd edition of Loop Fair

<https://www.e-flux.com/announcements/634365/22nd-edition-of-loop-fair/>

11/11/24

Arte Informado

Loop Festival Barcelona 2024

<https://www.arteinformatado.com/agenda/f/loop-festival-barcelona-2024-234135>

03/12/24

Núvol

30 anys de La Capella. Memòria oral

<https://www.nuvol.com/art/30-anys-de-la-capella-memoria-oral-407856>

16/12/24

Cultura B

La paella que reivindica l'art contemporani des de la planta 16 d'un gratacel de la perifèria barcelonina

<https://culturab.cat/refugis-culturals/paella-reivindica-art-contemporani-planta-16-gratacel-periferia-barcelonina/>

FÀBRIQUES
DE CREACIÓ
DE BARCELONA

FET A HANGAR 2024

INFLAR-SE COM

2

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: ANNA IRINA RUSSELL

FORMAT: EXPOSICIÓ

NUM EXPEDIENT: P23/079

DATA D'INICI DEL PROJECTE: SETEMBRE 2023

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Aquesta obra presenta una superfície inflable com a espai lúdic d'interacció. A través del moviment i el pes dels cossos, la membrana es deforma, generant la percepció d'una arquitectura distorsionada i alterant, mitjançant el joc, els codis de comunicació preestablerts.

Des de l'àrea de construcció s'ha donat assessorament tècnic, subministrament de materials i suport en la instal·lació de la peça, així com la fabricació de la base de l'inflable. S'ha fet una fase de testeig a Hangar i el muntatge a la sala d'exposicions.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció i Lab de soft/hardware i interacció

Presentació del projecte: *L'altre costat* a Arts Santa Mònica / Febrer 2024

Finançament: Arts Santa Mònica

EL OTRO AQUÍ

3

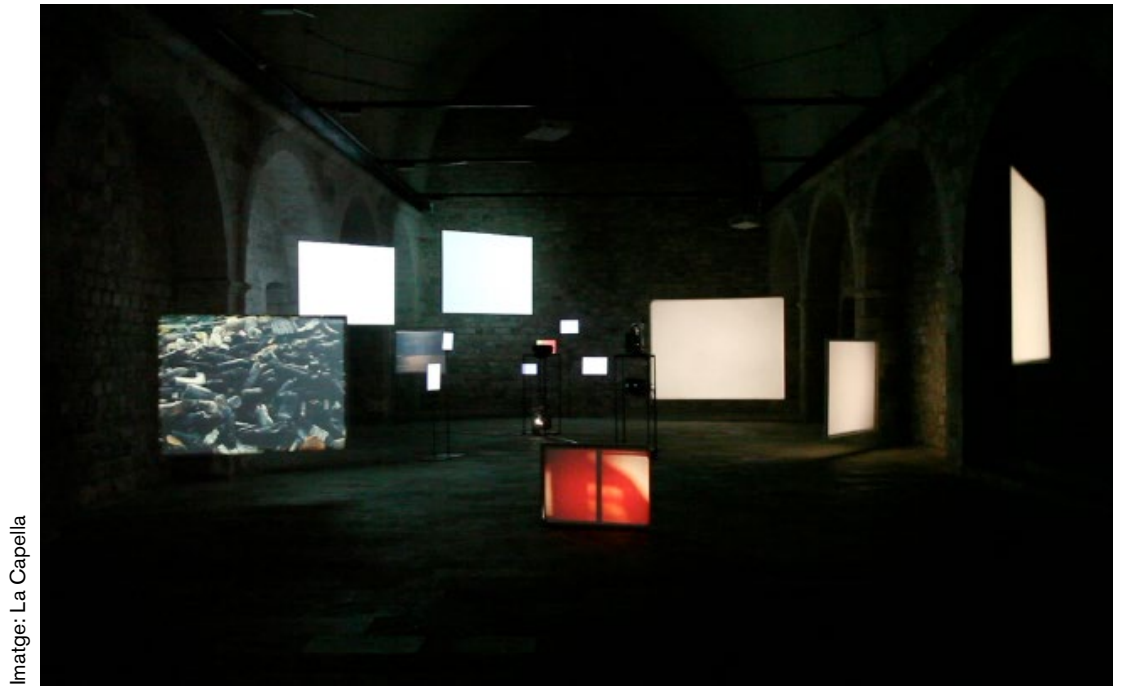
LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: VALENTINA ALVARADO I CARLOS VÁSQUEZ

FORMAT: EXPOSICIÓ

NUM EXPEDIENT: P23/100

DATA D'INICI DEL PROJECTE: DESEMBRE 2023

imatge: La Capella

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

el otro aquí és un projecte que s'articula des de la memòria personal, marcada per la distància i allò de què ens hem allunyat. Lluny dels nostres entorns afectius i paisatges formatius, per habitar nous espais i significats sorgits d'altres tradicions.

Des de l'àrea de construcció, s'ha donat assessorament tècnic, subministrament de materials i suport en la instal·lació de la peça, així com en la fabricació dels suports per a la projecció dels vídeos de l'exposició i de les peanyes per als projectors.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: *el otro aquí* a Espai Capella, La Capella / Febrer 2024

Finançament: La Capella

RESTAURACIÓ PEANYES

4

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

CLIENT: WHITE HORSE

FORMAT: VIDEOCLIP

NUM EXPEDIENT: P24/004

DATA D'INICI DEL PROJECTE: GENER 2024

Imatge: White Horse

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des de l'àrea de construcció s'han restaurat 2 peanyes de fusta per al set d'un videoclip.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: Videoclip (Gallery Sessions) / Gener 2024

Finançament: White Horse

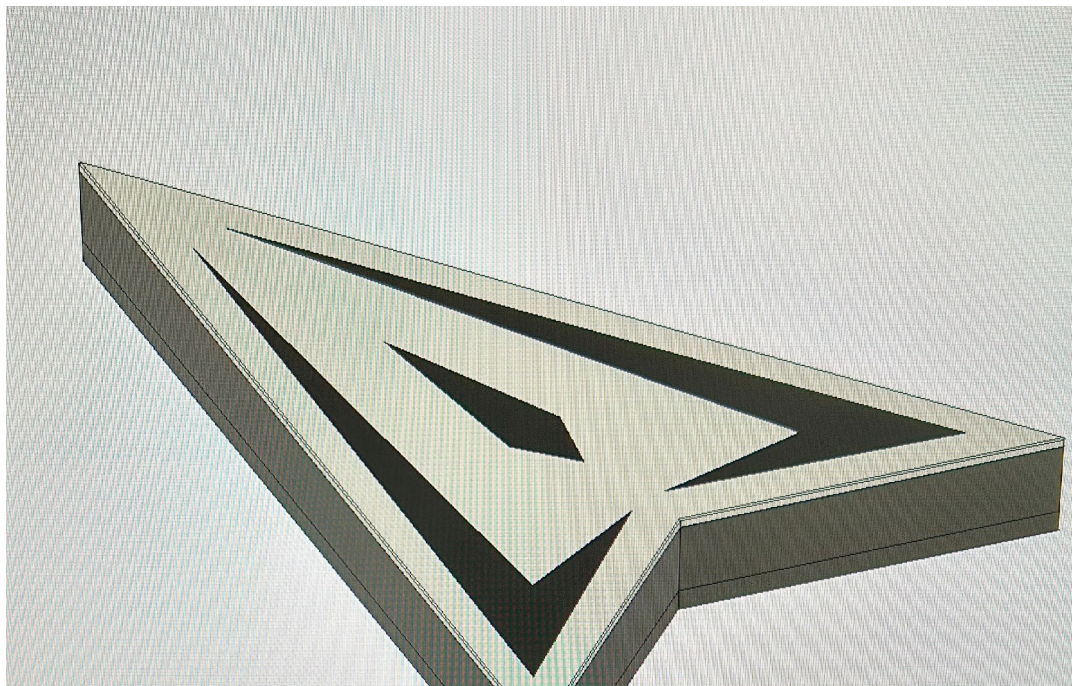
LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

CLIENT: GREFUSIOUS, SLU

FORMAT: VIDEOCLIP

NUM EXPEDIENT: P24/006

DATA D'INICI DEL PROJECTE: GENER 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des de l'àrea de construcció s'ha fet un rètol lluminós amb un escut de futbol de la "Kings League" que es va instal·lar al fons d'un plató des d'on es retransmeten els partits d'aquesta lliga.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: internet / Gener 2024

Finançament: GREFUSIOUS, SLU

HOW ABOUT A LITTLE KISS, DON'T BE UNKIND

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: FERRAN EL OTRO

FORMAT: EXPOSICIÓ

NUM EXPEDIENT: P24/022

DATA D'INICI DEL PROJECTE: GENER 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

L'exposició proposa una hipòtesi sobre la història de la museografia. Mitjançant una audioguia, es rememoren cinc moments icònics de la història de les exposicions i els seus displays, que es materialitzen en l'espai expositiu a través de cinc dispositius museogràfics.

Des de l'àrea de producció s'ha donat assessorament, provisió de recursos i suport a l'artista. Des del lab de construcció s'ha fabricat una estructura metàl·lica corbada de 4,4 metres de diàmetre que serveix de guia per a una cortina instal·lada en l'espai expositiu.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de producció / Lab de construcció

Presentació del projecte: *HOW ABOUT A LITTLE KISS, DON'T BE UNKIND*
a Espai Rampa, La Capella / Juliol 2024

Finançament: La Capella

TOTALMENTE ROSTRO

7

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: VALENTINA ALVARADO I CARLOS VÁSQUEZ

FORMAT: EXPOSICIÓ

NUM EXPEDIENT: P24/028

DATA D'INICI DEL PROJECTE: FEBRER 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

totalmente rostro tracta qualitats identitàries adherides a llocs i moments de pertinença emocional, i ho fa des d'una aproximació pausada i essencial, on la imatge en moviment ens convida a fer un doble recorregut. L'exposició esdevé un revers i continuïtat d'*el otro aquí*. *totalmente rostro* expandeix el seu metratge a través d'un desenvolupament visual suspès en el temps.

Des de l'àrea de construcció, igual que a *el otro aquí*, s'ha proporcionat assessorament tècnic, subministrament de materials i suport en la instal·lació de la peça, així com en la fabricació dels suports per a la projecció de molts dels vídeos de l'exposició i de les peanyes que sostenen els projectors.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: *totalmente rostro* a La Virreina Centre de la Imatge / Març 2024

Finançament: La Virreina Centre de la Imatge

SUPORT 3 CÀMERES

8

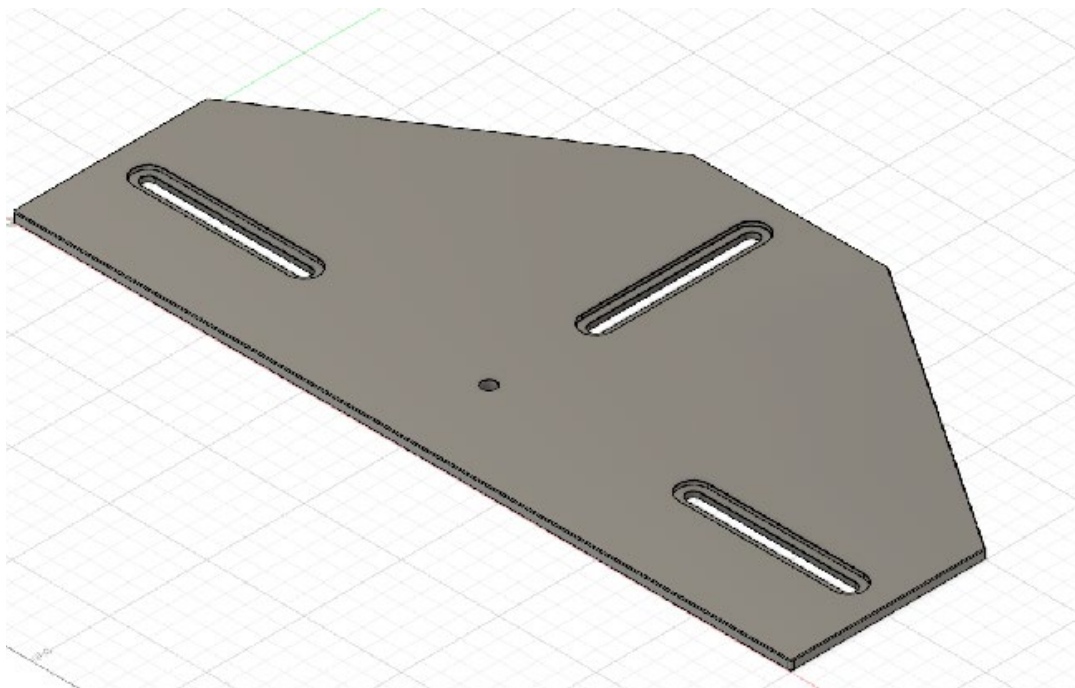
LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: SACHA REY

FORMAT: EINA DE TREBALL

NÚMERO EXPEDIENT: P24/030

DATA D'INICI DEL PROJECTE: FEBRER 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des de l'àrea de construcció s'ha donat assessorament tècnic, provisió de materials i suport en la producció i s'ha fet la fabricació del suport a on es col·loquen 3 càmeres de vídeo sobre un trípode.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Finançament: Sacha Rey

SUPORT PER PEÇA DE CERÀMICA I CAIXA DE TRANSPORT

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: VIOLETA MAYORAL

FORMAT: EXPOSICIÓ

NUM EXPEDIENT: P24/037

DATA D'INICI DEL PROJECTE: FEBRER 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des de l'àrea de construcció, s'ha proporcionat assessorament tècnic, subministrament de materials i suport en la instal·lació de la peça. A més, s'ha fabricat un suport per fixar la peça de ceràmica a la paret i s'ha construït una caixa de fusta per al seu transport.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: EtHall / Març 2024

Finançament: EtHall

PARPELLA

10

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA O AUTOR: MARTA VAN TARTWIJK

FORMAT: EXPOSICIÓ

NUM EXPEDIENT: P24/039

DATA D'INICI DEL PROJECTE: MARÇ 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Parpella aborda el cos en moviment com una construcció espacial en trànsit a partir del moment de ballar en la foscor amb altres cossos que es trenquen i es recomponen per les llums, la brillantor, el fum, el ritme.

Des de l'àrea de construcció, s'ha proporcionat assessorament tècnic, subministrament de materials i suport en la construcció d'estructures metàl·liques desmuntables, concebudes com a bastidors autoportants per a pantalles de 300 x 200 cm.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: *Parpella* a l'Espai Rampa, La Capella / Abril 2024

Finançament: La Capella

RESTAURACIÓ VITRINA COS SOCIAL

11

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: JOAN MOREY

FORMAT: RESTAURACIÓ

NUM EXPEDIENT: P24/041

DATA D'INICI DEL PROJECTE: MARÇ 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des de l'àrea de construcció, s'ha restaurat una de les vitrines metàl·liques que es va malmetre i corbar durant la itinerància de l'exposició. S'ha corregit la deformació, rectificant la corba per tornar-la a la seva forma original, i s'ha recreat l'oxidació de la peça per deixar-la igual que abans de la manipulació.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Finançament: Programa d'Arts Visuals. Oficina de difusió artística. Àrea de Cultura

THE FRANKESTEIN TREE

12

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

AUTOR: KILUANJI KIA HENDA

FORMAT: EXPOSICIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/044

DATA D'INICI DEL PROJECTE: ABRIL 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Construïda amb taulons de fusta reciclada, branques d'arbres trencades i restes d'arbres cremats en els incendis forestals que van assolir el Pont de Vilomara el 2022 i 2023, l'obra reflexiona sobre com la natura desafia les expectatives davant les devastadores intervencions humanes, reconstituïnt-se a si mateixa de formes extremes i, fins i tot, desafiantes.

Des de l'àrea de producció, s'ha donat assessorament, provisió de recursos i suport a l'artista. Des del taller de construcció, després de diverses reunions amb l'artista per trobar la millor solució per a la producció de l'obra, es van localitzar els arbres, es van recol·lectar i es van obtenir els taulons d'encofrar. Es van tallar i premuntar els 90 arbres dins la base de tauló, que posteriorment es van transportar a les Tres Xemeneies per muntar a l'espai expositiu. També es va col·locar la grava volcànica al terra.

Serveis utilitzats d'Hangar: [Lab de producció / Lab de construcció](#)

Presentació del projecte: [Manifesta15 \(Tres Xemeneies\) / Setembre 2025](#)

Finançament: [Manifesta](#)

UN INTRUSO (UNINVITED, INTO CHAOS)

13

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

AUTOR: MIKE NELSON

FORMAT: EXPOSICIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/045

DATA D'INICI DEL PROJECTE: ABRIL 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Nelson construeix una barraca amb restes de cases derruïdes, magatzems antics i altres materials recuperats. La seva intervenció, ubicada a la perifèria de l'emplaçament, sembla haver estat aquí durant molts anys. No hi ha cap cartell que indiqui que es tracta d'una obra d'art, simplement existeix, com si sempre hagués estat part del paisatge. A l'interior, una finestra convida a gaudir d'una vista emmarcada cap a les xemeneies.

Des de l'àrea de producció, s'ha donat assessorament, provisió de recursos i suport a l'artista. Des del taller de construcció, es van localitzar tots els materials, es van recopilar i, juntament amb l'artista, es va construir la barraca des de zero. Seguint la seva idea i els seus dibuixos, es va erigir una barraca de 6x4 m² utilitzant materials recuperats.

[Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de producció / Lab de construcció](#)

[Presentació del projecte: Manifesta15 \(Tres Xemeneies\) / Setembre 2025](#)

[Finançament: Manifesta](#)

RUMORS FROM THE SEA

14

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

AUTOR: FÉLIX BLUME

FORMAT: EXPOSICIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/046

DATA D'INICI DEL PROJECTE: ABRIL 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Rumors from the sea és una instal·lació sonora *site specific* composta per un centenar de canyes de diferents diàmetres i d'uns 6 m de llargada de bambú. Aquestes són normalment utilitzades per fer barrera contra ràpida erosió de la costa, amb una flauta a la part superior. Una orquestra de flautes de bambú tocada per les onades, fent concerts únics 24 h al dia.

Des del taller de construcció, es van buidar els bambús i es va muntar la flauta a la part superior de cada canya.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de producció / Lab de construcció

Finançament: Manifesta

TAULES + VITRINA

15

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: DANI GASOL

FORMAT: EXPOSICIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/048

DATA D'INICI DEL PROJECTE: ABRIL 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del Lab de construcció es va realitzar una vitrina i dues taules d'exposició amb estructura metàl·lica i vidre.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: Universitat de València / Maig 2025

Finançament: Dani Gasol

CONTRAPANORAMA

16

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: JULIA MONTILLA

FORMAT: EXPOSICIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/055

DATA D'INICI DEL PROJECTE: MAIG 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des de l'àrea de construcció s'ha creat una escultura motoritzada composta per vuit fregones que giren en forma de rellotge. A l'obra també hi trobem mopes penjades a la paret que es mouen, baietes que leviten, cubells que expulsen fum, un carret de neteja que vibra amb la tapa que s'obre i es tanca, i guants de neteja que s'inflen i es desinflen. Aquest procés s'ha dut a terme entre el laboratori de construcció i el d'interacció.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció / soft/hardware i interacció

Presentació del projecte: *[contra]panorama* a MACBA / Febrer 2025

Finançament: MACBA

MOVER LA PARED AL ANCHO DE MI PUERTA

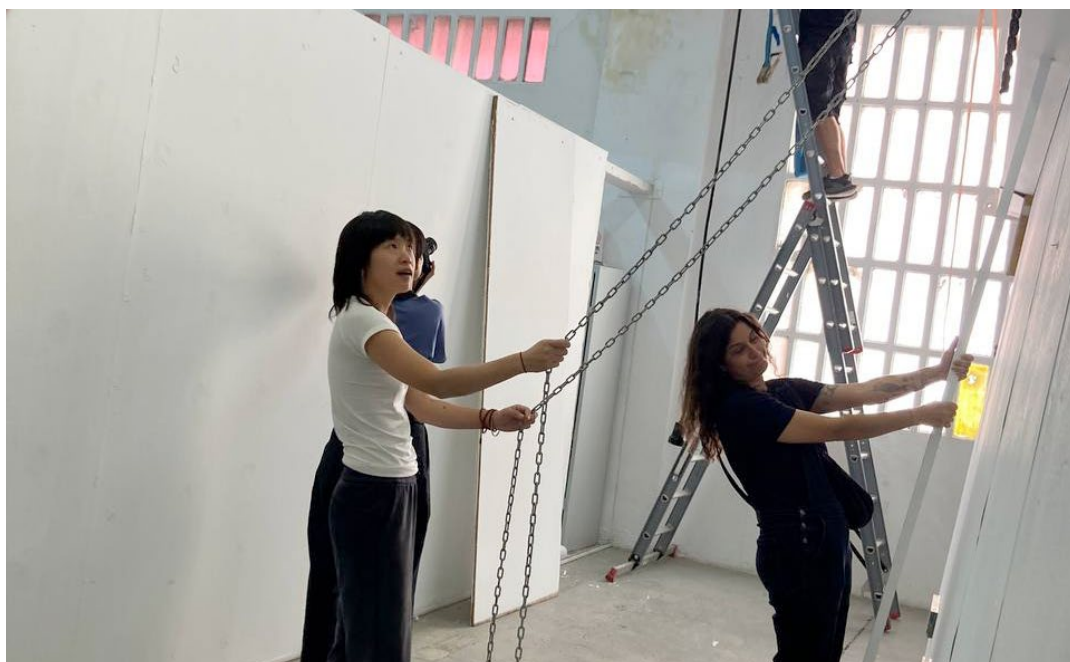
LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA O AUTOR: LUZ BROTO

FORMAT: EXPOSICIÓ

NUM EXPEDIENT: P24/057

DATA D'INICI DEL PROJECTE: JUNY 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

La intervenció al taller de l'artista consisteix a desplaçar una de les parets de l'estudi, alterant així la distribució inicial de 30 m² entre taller i artista. Com a resultat, l'espai del taller es redueix a un corredor de l'amplada de la porta, mentre que el taller adjacent experimenta una gran ampliació.

Des del taller de construcció, s'ha valorat, produït i executat el desplaçament de la paret. Un cop finalitzada la intervenció, la paret es va reposar al seu lloc original.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: Hangar Obert / Setembre 2024

Finançament: Hangar

BASE REACTABLE

18

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

CLIENT: MUSEU DE LA MÚSICA

FORMAT: EXPOSICIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/056

DATA D'INICI DEL PROJECTE: JUNY 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del Lab de construcció s'ha creat una base de fusta amb rodes a mida per la ReactTable del Museu de la Música.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: Museu de la música / Juny 2024

Finançament: Museu de la música

LA DESPEDÍA, MAESTRO ESPADA

19

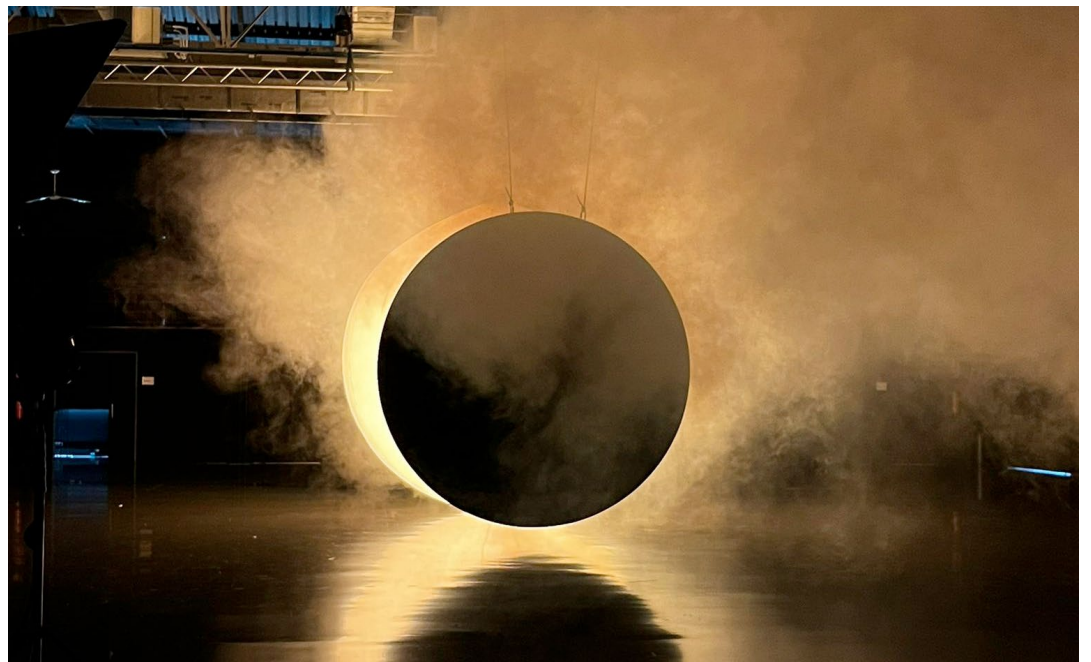
LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

CLIENT: WHITE HORSE

FORMAT: VIDEOCLIP

NUM EXPEDIENT: P24/063

DATA D'INICI DEL PROJECTE: JUNY 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des de l'àrea de construcció s'ha creat una circumferència de fusta de 3 m de diàmetre pintada de negre que representa un eclipsi total.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: XXSS / Juny 2024

Finançament: White Horse

TAULA DE TREBALL

20

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

CLIENT: ENRIC FARRÉS

FORMAT: EXPOSICIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/073

DATA D'INICI DEL PROJECTE: SETEMBRE 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Taula de treball és una escultura d'exterior que dialoga amb el seu entorn i es transforma amb ell. Enric Farrés Duran construeix històries on la realitat i la ficció es creuen i es modifiquen mútuament. La seva obra s'articula a través de processos d'investigació que exploren les connexions entre llocs, objectes i circumstàncies, especulant sobre relacions ocultes i inesperades.

Des del taller de construcció, la peça ha estat concebuda a partir de xapa d'acer plegada i soldada, configurant una superfície contenidora capaç d'omplir-se d'aigua. El resultat és un efecte mirall que transforma la percepció de l'espai i convida a la contemplació.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: Bianyal 2024 / Octubre 2024

Finançament: Enric Farrés

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

CLIENT: LAIA ESTRUCH

FORMAT: EXPOSICIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/082

DATA D'INICI DEL PROJECTE: OCTUBRE 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Residua, primera exposició individual a Madrid de l'artista Laia Estruch, està formada per escultures de ferro, peces de xapa d'acer inoxidable, obres sonores. Totes elles són part d'un nou i inèdit cos de treball travessat per allò que és performatiu. Seguint les línies d'un discurs previ en què Estruch utilitza la idea d'anunci com a continent i contingut de l'obra, l'artista ha elaborat per a l'ocasió dues peces de paret on el títol de l'exposició i determinades anotacions (dates de les performances, imatges, notes, al·lusions als assaigs oberts de l'acció) ocupen la superfície mirallada de la xapa ratllant-la i tallant-la com si es tractés d'un paper d'anunci o cartell publicitari

Des del taller de construcció, s'han creat aquestes dues peces amb planxa d'acer inoxidable, seguint els dissenys de l'artista. Un cop dibuixades, s'han ratllat amb una amoladora per donar-los el acabat desitjat.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de construcció

Presentació del projecte: *Residua* a Galeria Erhardt Flórez / Octubre 2024

Finançament: Galeria Erhardt Flórez

REPARACIÓ

22

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: JOAN MOREY

FORMAT: RESTAURACIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/090

DATA D'INICI DEL PROJECTE: NOVEMBRE 2024

Imatge: MACBA

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del taller de construcció s'han elaborat 3 peces metàl·liques de forma curvada pintades de blanc que serveixen de suport d'unes cortines per la peça *Cos Social* de Joan Morey.

Serveis utilitzats d'Hangar: [Lab de construcció](#)

Finançament: [MACBA](#)

LABORATORI DE CONSTRUCCIÓ

ARTISTA: JOAN MOREY

FORMAT: REPRODUCCIÓ

NÚMERO EXPEDIENT: P24/107

DATA D'INICI DEL PROJECTE: NOVEMBRE 2024

Imatge: MACBA

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del taller de construcció s'han elaborat 6 peces metàl·liques de forma curvada pintades de blanc que serveixen de suport d'unes cortines per la peça *Cos Social* de Joan Morey.

Serveis utilitzats d'Hangar: [Lab de construcció](#)

Finançament: [Joan Morey](#)

360° ANALOGUE HYPERLAPSE CAMERA

24

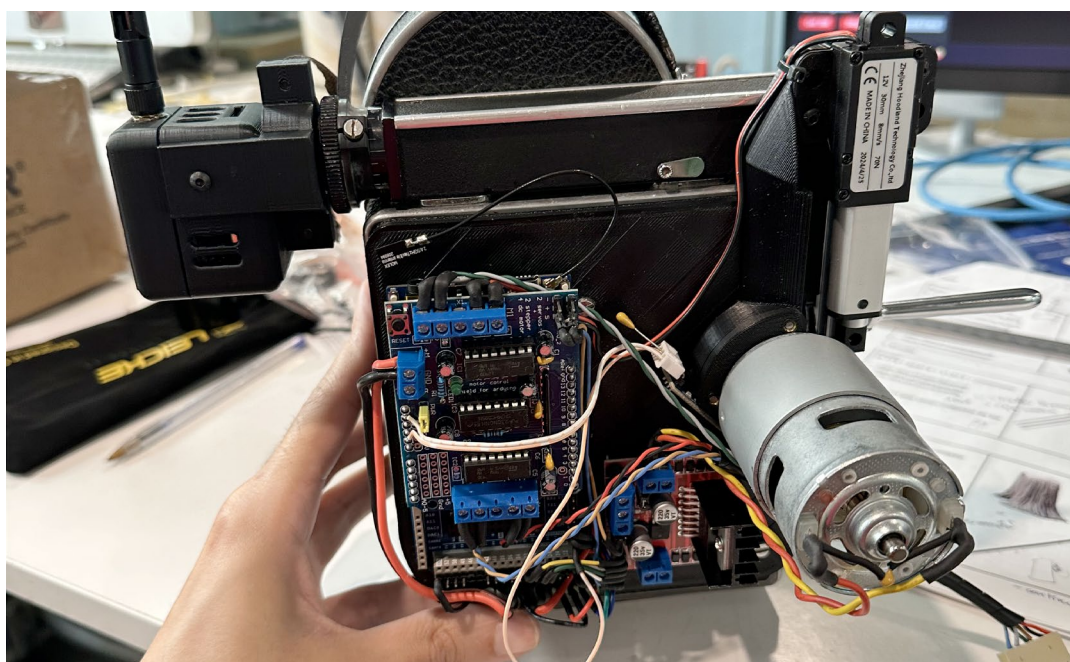
LABORATORI DE SOFT/HARDWARE I INTERACCIÓ

ARTISTA: CRATERLAB

FORMAT: DISPOSITIU ELECTRÒNIC, MECÀNIC I IMPRESSIÓ 3D

NUM EXPEDIENT: P23/072

DATA D'INICI DEL PROJECTE: GENER 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del Lab d'interacció, es va desenvolupar un dispositiu mecànic a petició de CraterLab que permet el control remot d'una càmera de 8 mm. Aquest dispositiu facilita el moviment de la càmera en 360 graus, la previsualització de la gravació mitjançant una petita webcam i el control de la velocitat de gravació i l'efecte fade. Per aconseguir-ho, es van integrar tres motors i diversos mecanismes per als diferents tipus de gir, així com dos Arduino GIGA per gestionar-ne el control remot a través d'una pàgina web.

Serveis utilitzats d'Hangar: [Lab de soft/hardware i interacció](#)

Presentació del projecte: [Festival Alud / Octubre 2024](#)

Finançament: [Europa Creativa](#)

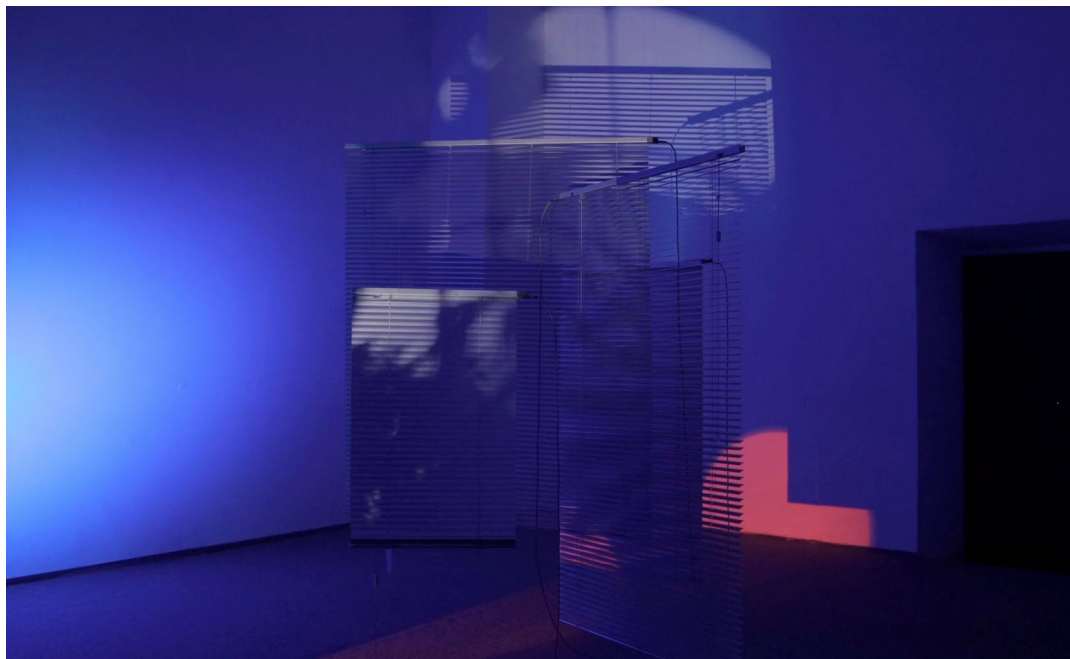
LABORATORI DE SOFT/HARDWARE I INTERACCIÓ

ARTISTA: PEDRO TORRES

FORMAT: DISPOSITIU ELECTRÒNIC, MECÀNIC I IMPRESSIÓ 3D

NUM EXPEDIENT: P24/002

DATA D'INICI DEL PROJECTE: GENER 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del Lab d'interacció es va dissenyar un dispositiu electrònic que permet controlar quatre cortines venecianes, les quals s'obren i es tanquen en un temps preestablert. El dispositiu inclou un petit motor i un microcontrolador ESP32 de reduïdes dimensions.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de soft/hardware i interacció

Presentació del projecte: *Processi 151* a la Real Acadèmia de Espanya a Roma / Gener 2024

Finançament: Real Acadèmia de Espanya a Roma

CAVALCADA DE REIS

2025

31

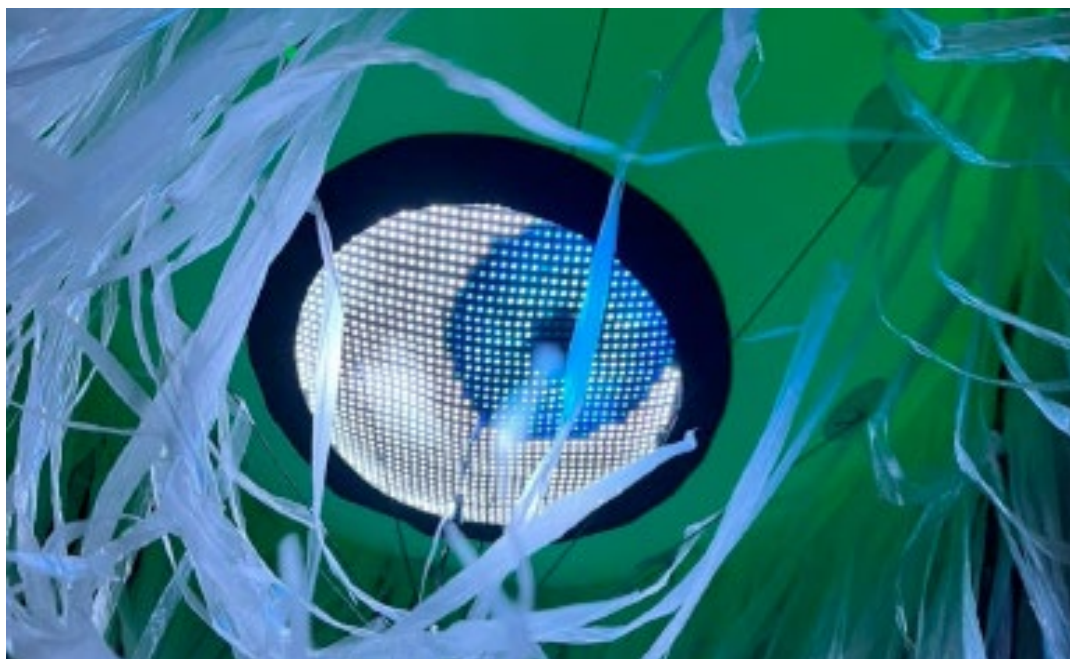
LABORATORI DE SOFT/HARDWARE I INTERACCIÓ

CLIENT: PATX-WORK INFLABLES

FORMAT: DISPOSITIU ELECTRÒNIC

NUM EXPEDIENT: P24/093

DATA D'INICI DEL PROJECTE: DESEMBRE 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del Lab d'interacció es va dissenyar una pantalla de LEDs amb LEDs WS2815 i una placa microcontroladora basada en ESP32, la qual va permetre mostrar l'animació d'un ull connectat a un globus amb tentacles.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de soft/hardware i interacció

Presentació del projecte: Cavalcada de Reis de l'Ajuntament de Barcelona / Gener 2025

Finançament: Patx-Work Inflables

SURVEILLANCE CAMERAS THEY ARE ALIVE

26

LABORATORI DE SOFT/HARDWARE I INTERACCIÓ

ARTISTA: RICARDO IGLESIAS

FORMAT: DISPOSITIU ELECTRÒNIC, MECÀNIC I IMPRESSIÓ 3D

NUM EXPEDIENT: P24/032

DATA D'INICI DEL PROJECTE: GENER 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

L'any 2009 es va construir la primera versió d'aquests robots utilitzant la tecnologia disponible en aquell moment. Avui en dia, les eines han evolucionat i els robots s'han redissenyat completament, mantenint la mateixa estructura original. Aquesta nova versió incorpora una petita intel·ligència artificial que els permet una autonomia de funcionament i facilita el seu muntatge en qualsevol entorn. Els robots s'han fabricat íntegrament mitjançant impressió 3D, la qual cosa afavoreix la seva replicació. El control dels robots es realitza mitjançant una Raspberry Pi, amb una shield de control de motors i una càmera.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de soft/hardware i interacció

Presentació del projecte: *VideoAKT* en el Museu d'art contemporani de Lima / Setembre 2024

Finançament: Museu d'art contemporani de Lima

SMART CITIZEN FABLAB

27

LABORATORI DE SOFT/HARDWARE I INTERACCIÓ

CLIENT: FABLAB

FORMAT: DISPOSITIU ELECTRÒNIC

NUM EXPEDIENT: P24/072

DATA D'INICI DEL PROJECTE: JULIOL 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Smart Citizen és un dispositiu electrònic que es va començar a dissenyar l'any 2011 en col·laboració amb el FablabBCN. Aquest any s'ha llançat una nova versió millorada, anomenada Smart Citizen Kit 2.3, que incorpora petites modificacions al model original. Actualment, ja hi ha milers d'unitats distribuïdes per tot el món, i es pot adquirir a través de diverses plataformes en línia, com SseedStudio. El dispositiu s'utilitza principalment amb finalitats educatives.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de soft/hardware i interacció

Presentació del projecte: IAAC / Juliol 2024

Finançament: FABLAB BCN-IAAC

LABORATORI DE SOFT/HARDWARE I INTERACCIÓ

ARTISTA: ENRIC FARRÉS

FORMAT: DISPOSITIU ELECTRÒNIC

NUM EXPEDIENT: P24/074

DATA D'INICI DEL PROJECTE: DESEMBRE 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del Lab d'interacció es va desenvolupar un dispositiu mitjançant una Raspberry Pi, que permet la reproducció contínua de qualsevol arxiu d'àudio en loop. Aquest so es transmet a través d'una paret que tanca l'habitació, permetent escoltar una conversa prèviament gravada des de l'altre costat.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de soft/hardware i interacció

Presentació del projecte: Biblioteca de la Jan Van Eyck / Desembre 2024

Finançament: Enric Farrés

INSTRUMENTS MUSICALS ²⁹

LABORATORI DE SOFT/HARDWARE I INTERACCIÓ

ARTISTA: KHYAM ALLAMI

FORMAT: DISPOSITIUS ELECTRÒNICS

NUM EXPEDIENT: P24/079

DATA D'INICI DEL PROJECTE: SETEMBRE 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del Lab d'interacció es va modificar l'electrònica de diverses joguines per permetre'ls reproduir sons diferents dels preconfigurats, transformant-les en instruments musicals alternatius.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de soft/hardware i interacció

Presentació del projecte: *La producció de l'alteritat* al DHUB / Octubre 2024

Finançament: col·laboració HANGAR-FAD

RÈPLICA DE MÚSICA PER A ELECTROIMANTS

30

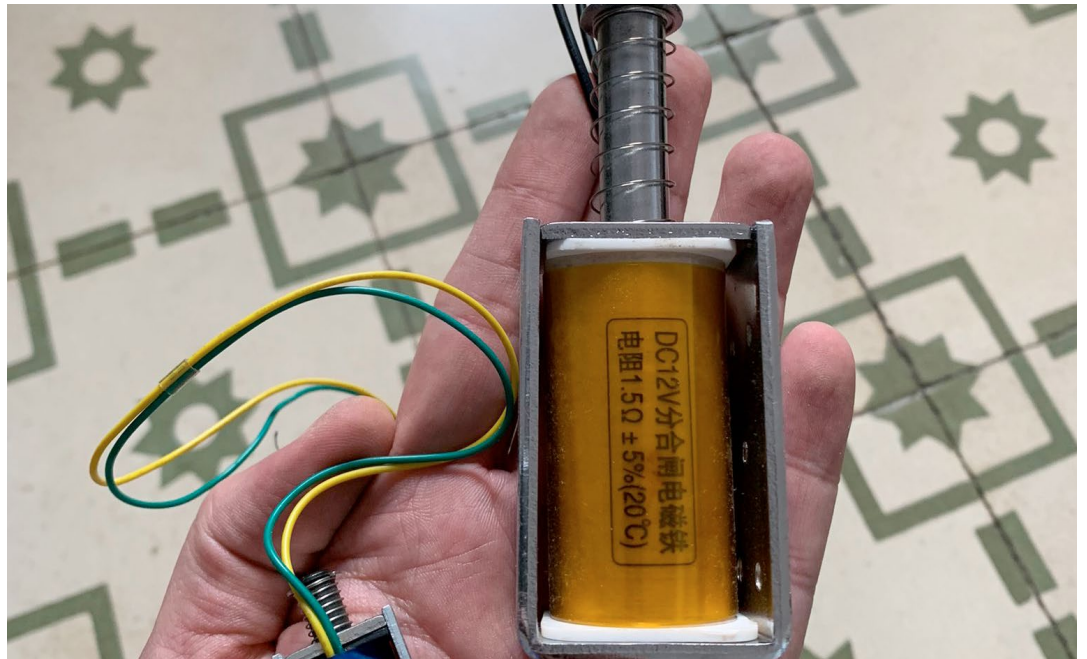
LABORATORI DE SOFT/HARDWARE I INTERACCIÓ

ARTISTA: DIEGO PAONESSA

FORMAT: DISPOSITIU ELECTRÒNIC I IMPRESSIÓ 3D

NUM EXPEDIENT: P24/092

DATA D'INICI DEL PROJECTE: DESEMBRE 2024

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Des del Lab d'interacció es va dissenyar i muntar una nova placa electrònica per controlar les solenoides, que executaven qualsevol arxiu MIDI emmagatzemat en una targeta SD. A més, es va imprimir una caixa per allotjar tot el conjunt de components.

Serveis utilitzats d'Hangar: Lab de soft/hardware i interacció

Finançament: Violeta Mayoral

FÀBRIQUES
DE CREACIÓ
DE BARCELONA

